

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NEDL TRANSFER

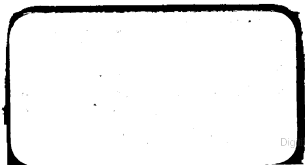

HN 64VR M

KC 16975

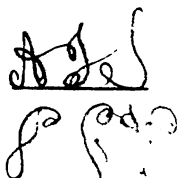
HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

o

P. VIRGILII MARONIS

OPERA OMNIA.

OXONII,
ET LONDINI, 377, STRAND:
JACOBUS PARKER ET SOCIOS.

M DCCCLXXVI.

.10

~~LV 18.358~~

KC 16975 HARVARD COLLEGE LIBRARY
FROM THE LIBRARY OF
HENRY WILLIAMSON HAYNES
JUNE 13, 1927

OXONI : EXCUDEBANT JACOBUS PARKER ET SOCIOS.

EDITORIS MONITUM.

IN hac editione textum Heynianum secuti sumus, nisi paucis in locis ubi Philippi Wagner emendationes admisimus. Brevem chronologiam addidimus, ex Henrici Fynes Clinton *Fastis Hellenicis*, et Christiani Gottlieb Heyne poëtæ *Vita per Annos digesta*, confectam.

5557A
40-27
21

P. VIRGILII MARONIS
B U C C O L I C O N
LIBER.

ECLOGA I. TITYRUS.

MELIBŒUS. TITYRUS.

MEL. TITYRE, tu patulæ recubans sub tegmine fagi
Silvestrem tenui Musam meditaris avena :
Nos patriæ fines et dulcia linquimus arva ;
Nos patriam fugimus : tu, Tityre, lentus in umbra
Formosam resonare doces Amaryllida silvas.

TIT. O Melibœe, deus nobis hæc otia fecit :
Namque erit ille mihi semper deus ; illius aram
Sæpe tener nostris ab ovilibus imbuet agnus.
Ille meas errare boves, ut cernis, et ipsum
Ludere, quæ vellem, calamo permisit agresti.

10

✓ MEL. Non equidem invideo ; miror magis : undique totis
Usque adeo turbatur agris. En, ipse capellas
Protenus æger ago ; hanc etiam vix, Tityre, duco.
Hic inter densas corulos modo namque gemellos,
Spem gregis, ah ! silice in nuda connixa reliquit.
Sæpe malum hoc nobis, si mens non læva fuisset,
De cœlo tactas memini prædicere quercus.

[Sæpe sinistra cava prædixit ab ilice cornix.]

Sed tamen, iste deus qui sit, da, Tityre, nobis.

20

TIT. Urbem, quam dicunt Romam Melibœe, putavi
Stultus ego huic nostræ similem, quo sæpe solemus
Pastores ovium teneros depellere fetus.
Sic canibus catulos similes, sic matribus hædos

Noram; sic parvis componere magna solebam.

✓ Verum hæc tantum alias inter caput extulit urbes,
Quantum lenta solent inter viburna cupressi.

MEL. Et quæ tanta fuit Romam tibi causa videndi?

TIT. Libertas; quæ sera, tamen respexit inertem,
Candidior postquam tondenti barba cadebat;

Respexit tamen, et longo post tempore venit,
Postquam nos Amaryllis habet, Galatea reliquit.

Namque, fatebor enim, dum me Galatea tenebat,
Nec spes libertatis erat, nec cura peculî.

Quamvis multa meis exiret victima sæptis,
Pinguis et ingrata premeretur caseus urbi:

Non unquam gravis ære domum mihi dextra redibat.

MEL. Mirabar, quid mæsta deos, Amarylli, vocares,
Cui pendere sua patereris in arbore poma;

Tityrus hinc aberat. Ipsæ te, Tityre, pinus,
Ipsi te fontes, ipsa hæc arbusta vocabant.

TIT. Quid facerem? neque servitio me exire licebat,
Nec tam præsentibus alibi cognoscere divos.

Hic illum vidi juvenem, Melibœe, quot annis
Bis senos cui nostra dies altaria fumant.

Hic mihi responsum primus dedit ille petenti:

"Pascite, ut ante, boves, pueri; submittite tauros."

MEL. Fortunate senex, ergo tua rura manebunt!

Et tibi magna satis, quamvis lapis omnia nudus
Limosoque palus obducatur pascua juncos.

Non insueta graves tentabunt pabula fetas;

Nec mala vicini pecoris contagia lædent.

Fortunate senex, hic inter flumina nota

Et fontes sacros frigus captabis opacum.

Hinc tibi, quæ semper vicino ab limite sæpes

Hyblæis apibus florem depasta salicti,

Sæpe levi somnum suadebit inire susurro:

Hinc alta sub rupe canet frondator ad auras;

Neo tamen interea raucæ, tua cura, palumbes,

Neo gemere æria cessabit turtur ab ulmo,

30

40

50

TIT. Ante leves ergo pascentur in æthere cervi,
Et freta destituent nudos in litore pisces;
Ante, pererratis amborum finibus, exsul
Aut Ararim Parthus bibet, aut Germania Tigrim,
Quam nostro illius labatur pectore vultus. 60

MEL. At nos hinc alii sitientes ibimus Afros,
Pars Scythiam et rapidum Cretæ veniemus Oaxem,
Et penitus toto divisos orbe Britannos.
En unquam patrios longo post tempore fines,
Pauperis et tugurî congestum cespite culmen,
Post aliquot, mea regna videns, mirabor aristas? 70
Impius hæc tam culta novalia miles habebit?
Barbarus has segetes? en, quo discordia cives
Produxit miseros! en, queis consevimus agros!
Inserere nunc, Melibœe, piros, pone ordine vites:
Ite meæ, felix quondam pecus, ite capellæ.
Non ego vos posthac, viridi projectus in antro,
Dumosa pendere procul de rupe videbo;
Carmina nulla canam; non, me pascente, capellæ,
Florentem cytisum et salices carpetis amaras.

TIT. Hic tamen hanc mecum poteras requiescere noctem 80
Fronde super viridi; sunt nobis mitia poma,
Castanæ molles, et pressi copia lactis;
Et jam summa procul villarum culmina fumant,
Majoresque cadunt altis de montibus umbræ.

ECLOGA II. ALEXIS.

FORMOSUM pastor Corydon ardebat Alexin,
Delicias domini; nec, quid speraret, habebat.
Tantum inter densas, umbrosa cacumina, fagos
Assidue veniebat. Ibi hæc incondita solus
Montibus et silvis studio jactabat inani:

“O crudelis Alexi, nihil mea carmina curas?
Nil nostri miserere? Mori me denique coges.
Nunc etiam pecudes umbras et frigora captant;
Nunc virides etiam occultant spineta laqueos;

Thestylis et rapido fessis messoribus æstu 10
 Allia serpyllumque herbas contundit olentes :
 At mecum raucis, tua dum vestigia listro,
 Sole sub ardenti resonant arbusta cicadis.
 Nonne fuit satius, tristes Amaryllidis iras
 Atque superba pati fastidia? nonne Menalcan?
 Quamvis ille niger, quamvis tu candidus esses.
 O formose puer, nimium ne crede colori!
 Alba ligustra cadunt, vaccinia nigra leguntur.
 Despectus tibi sum, nec qui sim quæris, Alexi;
 Quam dives pecoris, nivei quam lactis abundans. 20
 Mille meæ Siculo errant in montibus agnæ;
 Lac mihi non æstate novum, non frigore defit.
 Canto, quæ solitus, si quando armenta vocabat,
 Amphion Dircaeus in Actæo Aracyntho.
 Nec sum adeo informis; nuper me in litore vidi,
 Quum placidum ventis staret mare; non ego Daphnin,
 Judice te, metuam, si nunquam fallat imago.
 O tantum libeat mecum tibi sordida rura
 Atque humiles habitare casas, et figere cervos,
 Hædorumque gregem viridi compellere hibisco! 30
 Mecum una in silvis imitabere Pana canendo;
 Pan primus calamos cera conjungere plures
 Instituit; Pan curat oves oviumque magistros.
 Nec te pœniteat calamo trivisse labellum:
 Hæc eadem ut sciret, quid non faciebat Amyntas?
 Est mihi disparibus septem compacta cicutis
 Fistula, Damœtas dono mihi quam dedit olim,
 Et dixit moriens: 'Te nunc habet ista secundum.'
 Dixit Damœtas: invidit stultus Amyntas.
 Præterea duo nec tuta mihi valle reperti 40
 Capreoli, sparsis etiam nunc pellibus albo,
 Bina die siccant ovis ubera; quos tibi servo.
 Jam pridem a me illos abducere Thestylis orat;
 Et faciet, quoniam sordent tibi munera nostra.
 Huc ades, o formose puer: tibi lilia plenis,

Ecce, ferunt Nymphæ calathis; tibi candida Naïs,
 Pallentes violas et summa papavera carpens,
 Narcissum et florem jungit bene olentis anethi;
 Tum, casia atque aliis intexens suavis herbis,
 Mollia luteola pingit vaccinia caltha. 50
 Ipse ego cana legam tenera lanugine mala,
 Castaneasque nuces, mea quas Amaryllis amabat.
 Addam cerea pruna; honos erit huic quoque pomo;
 Et vos, o lauri, carpam, et te, proxima myrte;
 Sic positæ quoniam suaves miscetis odores.
 Rusticus es, Corydon, nec munera curat Alexis;
 Nec, si muneribus certes, concedat Iolas.
 Heu, heu, quid volui misero mihi? floribus Austrum
 Perditus et liquidis immisi fontibus apros.
 Quem fugis, ah demens? habitarunt di quoque silvas, 60
 Dardaniusque Paris. Pallas, quas condidit, arces
 Ipsa colat: nobis placeant ante omnia silvæ.
 Torva læna lupum sequitur, lupus ipse capellam;
 Florentem cytisum sequitur lasciva capella;
 Te Corydon, o Alexi; trahit sua quemque voluptas.
 Aspice, aratra jugo referunt suspensa juvenci,
 Et sol crescentes decedens duplicat umbras:
 Me tamen urit amor; quis enim modus adsit amor?
 Ah Corydon, Corydon, quæ te dementia cepit!
 Semiputata tibi frondosa vitis in ulmo est. 70
 Quin tu aliquid saltem potius, quorum indiget usus,
 Viminibus mollique paras detexere junco.
 Invenies alium, si te hic fastidit, Alexin."

ECLOGA III. PALÆMON.

MENALCAS. DAMÆTAS. PALÆMON.

MEN. Dic mihi, Damæta, cujum pecus? an Melibœi?

DAM. Non, verum Ægonis; nuper mihi tradidit Ægon.

MEN. Infelix o semper, oves, pecus! ipse Næeram

Dum fovet, ac, ne me sibi præferat illa, veretur,

Hic alienus oves custos bis mulget in hora;

Et sucus pecori et lac subducitur agnis.

DAM. Parcius ista viris tamen obijcienda memento.
Novimus et qui te, transversa tuentibus hircis,
Et quò, sed faciles Nymphæ risere, sacello.

MEN. Tum, credo, quum me arbustum videre Mi-
conis 10

Atque mala vites incidere falce novellas.

DAM. Aut hic ad veteres fagos quum Daphnidis arcum
Fregisti et calamos; quæ tu, perverse Menalca,
Et, quum vidisti puero donata, dolebas,
Et, si non aliqua nocuisses, mortuus esses.

MEN. Quid domini faciant, audent quum talia fures!
Non ego te vidi Damonis, pessime, caprum
Excipere insidiis, multum latrante Lycisca?
Et quum clamarem: "Quo nunc se proripit ille?
Tityre, coge pecus," tu post carecta latebas. 20

DAM. An mihi cantando victus, non redderet ille,
Quem mea carminibus meruisset fistula, caprum?
Si nescis, meus ille caper fuit; et mihi Damon
Ipse fatebatur, sed reddere posse negabat.

MEN. Cantando tu illum? aut unquam tibi fistula oera
Juncta fuit? non tu in triviis, indocte, solebas
Stridenti miserum stipula disperdere carmen?

DAM. Vis ergo inter nos, quid possit uterque, vicissim
Experiamur? ego hanc vitulam (ne forte recuses,
Bis venit ad mulctram, binos alit ubere fetus) 30
Depono; tu dic, mecum quo pignore certes.

MEN. De grege non ausim quidquam deponere tecum;
Est mihi namque domi pater, est injusta noverca;
Bisque die numerant ambo pecus, alter et hædos.
Verum, id quod multo tute ipse fatebere majus,
Insanire libet quoniam tibi, pocula ponam
Fagina, cælatum divini opus Alcimedontis,
Lenta quibus torno facili superaddita vitis
Diffusos hedera vestit pallente corymbos.
In medio duo signa, Conon, et quis fuit alter, 40
descripsit radio totum qui gentibus orbem,

Tempora quæ messor, quæ curvus arator haberet?
Necdum illis labra admovi, sed condita servo.

DAM. Et nobis idem Alcimedon duo pocula fecit,
Et molli circum est ansas amplexus acantho,
Orpheaque in medio posuit silvasque sequentes;
Necdum illis labra admovi, sed condita servo.
Si ad vitulam spectas, nihil est, quod pocula laudes.

MEN. Nunquam hodie effugies; veniam, quocumque vocaris.
Audiat hæc tantum, vel qui venit, ecce, Palæmon; 50
Efficiam, posthac ne quemquam voce lacesas.

DAM. Quin age, si quid habes; in me mora non erit ulla,
Nec quemquam fugio; tantum, vicine Palæmon,
Sensibus hæc imis, res est non parva, reponas.

PAL. Dicite, quandoquidem in molli consedimus herba;
Et nunc omnis ager, nunc omnis parturit arbos,
Nunc frondent silvæ, nunc formosissimus annus.
Incipe, Damoeta; tu deinde sequere, Menalca.
Alternis dicetis, amant alterna Camcænæ.

DAM. Ab Jove principium, Musæ; Jovis omnia plena; 60
Ille colit terras, illi mea carmina ouræ.

MEN. Et me Phœbus amat; Phœbo sua semper apud me
Munera sunt, lauri, et suave rubens hyacinthus.

DAM. Malo me Galatea petit, lasciva puella,
Et fugit ad salices, et se cupit ante videri.

MEN. At mihi sese offert ultro meus ignis, Amyntas,
Notior ut jam sit canibus non Delia nostris.

DAM. Parta meæ Veneri sunt munera; namque notavi
Ipse locum, aëriæ quo congressere palumbes.

MEN. Quod potui, puero silvestri ex arbore lecta 70
Aurea mala decem misi; oras altera mittam.

DAM. O quoties, et quæ nobis Galatea locuta est!
Partem aliquam, venti, divum referatis ad aures!

MEN. Quid prodest, quod me ipse animo non spernis,
Amynta,

Si, dum tu sectaris apros, ego retia servo?

DAM. Phyllida mitte mihi, meus est natalis, Iolla:
Quum faciam vitula pro frugibus, ipse venito.

ECLOGA IV. POLLIO.

SICELIDES Musæ, paullo majora canamus!
 Non omnes arbusta juvant humilesque myricæ;
 Si canimus silvas, silvæ sint consule dignæ.
 Ultima Cumæi venit jam carminis ætas;
 Magnus ab integro sæclorum nascitur ordo.
 Jam redit et Virgo, redeunt Saturnia regna;
 Jam nova progenies cœlo demittitur alto.
 Tu modo nascenti puero quo ferrea primum
 Desinet ac toto surget gens aurea mundo,
 Casta, fave, Lucina: tuus jam regnat Apollo.
 Teque adeo decus hoc ævi, te consule, inibit,
 Pollio, et incipient magni procedere menses;
 Te duce, si qua manent, sceleris vestigia nostri
 Irrita perpetua solvent formidine terras.
 Ille deûm vitam accipiet, divisque videbit
 Permixtos heroas, et ipse videbitur illis,
 Pacatumque reget patriis virtutibus orbem.
 At tibi prima, puer, nullo munuscula cultu
 Errantes hederas passim cum baccare tellus
 Mixtaque ridenti colocasia fundet acantho.
 Ipsæ lacte domum referent distenta capellæ
 Ubera, nec magnos metuent armenta leones.
 Ipsa tibi blandos fundent cunabula flores.
 Occidet et serpens, et fallax herba veneni
 Occidet; Assyrium vulgo nascetur amomum.
 At simul heroum laudes et facta parentis
 Jam legere et quæ sit poteris cognoscere virtus:
 Molli paulatim flavescent campus arista,
 Incultisque rubens pendebit sentibus uva,
 Et duræ quercus sudabunt roscida mella.
 Pauca tamen suberunt priscæ vestigia fraudis,
 Quæ tentare Thetim ratibus, quæ cingere muris
 Oppida, quæ jubeant telluri infindere sulcos.
 Alter erit tum Tiphys, et altera quæ vehat Argo

10

20

30

Delectos heroas; erunt etiam altera bella,
 Atque iterum ad Trojam magnus mittetur Achilles.
 Hinc, ubi jam firmata virum te fecerit ætas,
 Cedet et ipse mari vector; nec nautica pinus
 Mutabit merces: omnis feret omnia tellus:
 Non rastros patietur humus, non vinea falcem;
 Robustus quoque jam tauris juga solvet arator:
 Nec varios discet mentiri lana colores,
 Ipse sed in pratis aries jam suave rubenti
 Murice, jam croceo mutabit vellera luto;
 Sponte sua sandyx pascentes vestiet agnos.
 "Talia sæcla," suis dixerunt, "currite," fuis
 Concordes stabili fatorum numine Parcæ.
 Aggredere o magnos, aderit jam tempus, honores,
 Cara deûm suboles, magnum Jovis incrementum!
 Aspice convexo nutantem pondere mundum,
 Terrasque, tractusque maris, cælumque profundum;
 Aspice, venturo lætantur ut omnia sæclo!
 O mihi tam longæ maneat pars ultima vitæ,
 Spiritus et, quantum sat erit tua dicere facta:
 Non me carminibus vincet nec Thracius Orpheus,
 Nec Linus; huic mater quamvis atque huic pater adsit,
 Orphei Calliopea, Lino formosus Apollo.
 Pan etiam Arcadia mecum si iudice certet,
 Pan etiam Arcadia dicat se iudice victum.
 Incipe, parve puer, risu cognoscere matrem;
 Matri longa decem tulerunt fastidia menses.
 Incipe, parve puer; cui non risere parentes,
 Nec deus hunc mensa, dea nec dignita cubili est.

ECLOGA V. DAPHNIS.

MENALCAS. MOPSUS.

MEN. CUR non, Mopse, boni quoniam convenimus ambo,
 Tu calamos inflare leves, ego dicere versus,
 Sic oculus mixtas inter considimus ulmos?

MOP. Tu major ; tibi me est æquum parere, Menalca,
Sive sub incertas Zephyris mutantibus umbras,
Sive antro potius succedimus. Aspice, ut antrum
Silvestris raris sparsit labrusca racemis.

MEN. Montibus in nostris solus tibi certet Amyntas.

MOP. Quid, si idem certet Phœbum superare canendo?

MEN. Incipe, Mopse, prior, si quos aut Phyllidis ignes, 10
Aut Alconis habes laudes, aut jurgia Codri.
Incipe ; pascentes servabit Tityrus hædos.

MOP. Immo hæc, in viridi nuper quæ cortice fagi
Carmina descripsi et modulans alterna notavi,
Experiar ; tu deinde jubeto ut certet Amyntas.

MEN. Lenta salix quantum pallenti cedit olivæ,
Puniceis humilis quantum salicunca rosetis,
Judicio nostro tantum tibi cedit Amyntas.

MOP. Sed tu desine plura, puer ; successimus antro.
Exstinctum Nymphæ crudeli funere Daphnin 20
Flebant ; vos coruli testes et flumina Nymphis ;
Quum complexa sui corpus miserabile nati
Atque deos atque astra vocat crudelia mater.
Non ulli pastos illis egere diebus
Frigida, Daphni, boves ad flumina ; nulla nec amnem
Libavit quadrupes, nec graminis attigit herbam.
Daphni, tuum Pœnos etiam ingemuisse leones
Interitum, montesque feri silvæque loquuntur.
Daphnis et Armenias curru subjungere tigres
Instituit, Daphnis thiasos inducere Bacchi, 30
Et foliis lentas intexere mollibus hastas.

Vitis ut arboribus decori est, ut vitibus uvæ,
Ut gregibus tauri, segetes ut pinguibus arvis :
Tu decus omne tuis. Postquam te fata tulerunt,
Ipsa Pales agros atque ipse reliquit Apollo.
Grandia sæpe quibus mandavimus hordea sulcis,
Infelix lolium et steriles nascuntur avenæ ;
Pro molli viola, pro purpureo narcisso

Carduus et spinis surgit paliurus acutis.
 Spargite humum foliis, inducite fontibus umbras,
 Pastores, mandat fieri sibi talia Daphnis;
 Et tumulum facite, et tumulo superaddite carmen:
 Daphnis ego in silvis, hinc usque ad sidera notus,
 Formosi pecoris custos, formosior ipse. 40

MEN. Tale tuum carmen nobis, divine poëta,
 Quale sopor fessis in gramine, quale per æstum
 Dulcis aquæ saliente sitim restinguere rivo;
 Nec calamis solum æquiparas, sed voce magistrum.
 Fortunate puer, tu nunc eris alter ab illo.
 Nos tamen hæc quocumque modo tibi nostra vicissim 50
 Dicemus, Daphninque tuum tollemus ad astra;
 Daphnin ad astra feremus: amavit nos quoque Daphnis.

MOR. An quidquam nobis tali sit munere majus?
 Et puer ipse fuit cantari dignus, et ista
 Jam pridem Stimicon laudavit carmina nobis.

MEN. Candidus insuetum miratur limen Olympi
 Sub pedibusque videt nubes et sidera Daphnis.
 Ergo alacris silvas et cetera rura voluptas
 Panaque pastoresque tenet Dryadasque puellas:
 Nec lupus insidias pecori, nec retia cervis 60
 Ulla dolum meditantur; amat bonus otia Daphnis.
 Ipsi lætitia voces ad sidera jactant
 Intonsi montes; ipsæ jam carmina rupes,
 Ipsa sonant arbusta: "deus, deus ille, Menalca."
 Sis bonus o felixque tuis! en quatuor aras:
 Ecce duas tibi, Daphni, duas altaria Phœbo.
 Pocula bina novo spumantia lacte quotannis,
 Craterasque duo statuam tibi pinguis olivi;
 Et multo in primis hilarans convivia Baccho,
 Ante focum, si frigus erit, si messis, in umbra, 70
 Vina novum fundam calathis Ariusia nectar.
 Cantabunt mihi Damœtas et Lyctius Ægon;
 Saltantes Satyros imitabitur Alphesibœus.

hæc tibi semper erunt, et quum solemnia vota

Reddemus Nymphis, et quum lustrabimus agros.
 Dum juga montis aper, fluvios dum piscis amabit,
 Dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadæ,
 Semper honos nomenque tuum laudesque manebunt.
 Ut Baccho Cererique, tibi sic vota quotannis
 Agricolæ facient; damnabis tu quoque votis.

80

MOP. Quæ tibi, quæ tali reddam pro carmine dona?
 Nam neque me tantum venientis sibilus Austri,
 Nec percussa juvant fluctu tam litora, nec quæ
 Saxosas inter decurrunt flumina valles.

MEN. Hac te nos fragili donabimus ante cicuta.
 Hæc nos, Formosum Corydon ardebat Alexin:
 Hæc eadem docuit, Cujum pecus? an Melibœi?

MOP. At tu sume pedum, quod, me quum sæpe rogaret,
 Non tulit Antigenes, et erat tum dignus amari,
 Formosum paribus nodis atque ære, Menalca.

90

ECLOGA VI. SILENUS.

PRIMA Syracosio dignata est ludere versu
 Nostra, neque erubuit silvas habitare, Thalia.
 Quum canerem reges et prælia, Cynthius aurem
 Vellit, et admonuit: "Pastorem, Tityre, pingues
 Pascere oportet oves, deductum dicere carmen."
 Nunc ego (namque super tibi erunt, qui dicere laudes,
 Vare, tuas cupiant, et tristia condere bella,)
 Agrestem tenui meditabor arundine Musam.
 Non injussa cano. Si quis tamen hæc quoque, si quis
 Captus amore leget, te nostræ, Vare, myricæ,
 Te nemus omne canet; nec Phœbo gratior ulla est,
 Quam sibi quæ Vari præscripsit pagina nomen.

10

Pergite, Pierides. Chromis et Mnasyllus in antro
 Silenum pueri somno videre jacentem,
 Inflatum hesterno venas, ut semper, Iaccho:
 Serta procul tantum capiti delapsa jacebant,
 Et gravis attrita pendebat cantharus ansa.

Aggressi, nam sæpe senex spe carminis ambo
Luserat, injiciunt ipsis ex vincula sertis.

Addit se sociam timidisque supervenit *Ægle*,—
Ægle, *Naiadum* pulcherrima; jamque videnti
Sanguineis frontem moris et tempora pingit.
Ille dolum rideus, “Quo vincula nectitis?” inquit.
“Solvite me, pueri; satis est potuisse videri.

20

Carmina, quæ vultis, cognoscite; carmina vobis,
Huic aliud mercedis erit.” Simul incipit ipse.
Tum vero in numerum *Faunosque* ferasque videres
Ludere, tum rigidas motare cacumina quercus.
Nec tantum *Phœbo* gaudet *Parnasia* rupes;
Nec tantum *Rhodope* mirantur et *Ismarus* *Orphea*.

30

Namque canebat, uti magnum per inane coacta
Semina terrarumque animæque marisque fuissent
Et liquidi simul ignis: ut his exordia primis
Omnia, et ipse tener mundi concreverit orbis;
Tum durare solum et discludere *Nerea* ponto
Cœperit, et rerum paulatim sumere formas;
Jamque novum terræ stupeant lucescere solem,
Altius atque cadant submotis nubibus imbres;
Incipiant silvæ quum primum surgere, quumque
Rara per ignotos * errent animalia montes.
Hinc lapides *Pyrrhæ* jactos, *Saturnia* regna,
Caucasiasque refert volucres, furtumque *Promethei*.
His adjungit, *Hylan* nautæ quo fonte relictum
Clamassent, ut litus, “*Hyla, Hyla*,” omne sonaret;
Et fortunatam, si nunquam armenta fuissent,
Pasiphaën nivei solatur amore juveni.

40

Ah virgo infelix, quæ te dementia cepit!
Prætidēs implerunt falsis mugitibus agros;
At non tam turpes pecudum tamen ulla secuta est
Concubitus, quamvis collo timuisset aratrum,
Et sæpe in levi quæsisset cornua fronte.

50

Ah virgo infelix, tu nunc in montibus erras;

* ignarus,

Ille, latus niveum molli fultus hyacintho,
 Illice sub nigra pallentes ruminat herbas,
 Aut aliquam in magno sequitur grege. Claudite, Nymphæ,
 Dictææ Nymphæ, nemorum jam claudite saltus,
 Si qua forte ferant oculis sese obvia nostris
 Errabunda bovis vestigia: forsitan illum,
 Aut herba captam viridi, aut armenta secutum,
 Perducant aliquæ stabula ad Gortynia vaces. 60
 Tum canit Hesperidum miratam mala puellam:
 Tum Phaëthontiadas musco circumdat amaræ
 Corticis, atque solo proceras erigit alnos:
 Tum canit, errantem Permessi ad flumina Gallum
 Aonas in montes ut duxerit una sororum;
 Utque viro Phœbi chorus assurrexerit omnis;
 Ut Linus hæc illi divino carmine pastor,
 Floribus atque apio crines ornatus amaro,
 Dixerit: "Hos tibi dant calamos, en, accipe, Musæ,
 Ascræo quos ante seni, quibus ille solebat 70
 Cantando rigidas deducere montibus ornos."
 His tibi Gryneï nemoris dicatur origo,
 Ne quis sit lucus, quo se plus jactet Apollo.
 Quid loquar, ut^b Scyllam Nisi, quam fama secuta est,
 Candida succinctam latrantibus inguina monstros
 Dulichias vexasse rates, et gurgite in alto
 Ah! timidos nautas canibus lacerasse marinis;
 Aut ut mutatos Terei narraverit artus,
 Quas illi Philomela dapes, quæ dona pararit,
 Quo cursu deserta petiverit, et quibus ante 80
 Infelix sua tecta supervolitaverit alis?

Omnia, quæ, Phœbo quondam meditante, beatus
 Audiit Eurotas, jussitque ediscere lauros,
 Ille canit; pulsæ referunt ad sidera valles:
 Cogere donec oves stabulis numerumque referri
 Jussit et invito processit Vesper Olympo,

^b aut.

ECLOGA VII. MELIBŒUS.

MELIBŒUS. CORYDON. THYRSIS.

MEL. Forte sub arguta consederat ilice Daphnis,
 Compulerantque greges Corydon et Thyrsis in unum,
 Thyrsis oves, Corydon distentas lacte capellas,
 Ambo florentes ætatibus, Arcades ambo,
 Et cantare pares, et respondere parati.
 Huc mihi, dum teneras defendo a frigore myrtos,
 Vir gregis ipse caper deerraverat: atque ego Daphnin
 Aspicio. Ille ubi me contra videt: "Ocius," inquit,
 "Huc ades, o Melibœe: caper tibi salvus et hædi;
 Et si quid cessare potes, requiesce sub umbra." 10
 Huc ipsi potum venient per prata juvenci;
 Hic virides tenera prætexit arundine ripas
 Mincius, eque sacra resonant examina quercu.
 Quid facerem? neque ego Alcippen, nec Phyllida habebam,
 Depulsos a lacte domi quæ clauderet agnos;
 Et certamen erat Corydon cum Thyrside magnum
 Posthabui tamen illorum mea seria ludo.
 Alternis igitur contendere versibus ambo
 Cœpere; alternos Musæ meminisse volebant.
 Hos Corydon, illos referebat in ordine Thyrsis. 20
COR. Nymphæ, noster amor, Libethrides, aut mihi carmen,
 Quale meo Codro, concedite; proxima Phœbi
 Versibus ille facit; aut si non possumus omnes,
 Hic arguta sacra pendebit fistula pinu.
THY. Pastores, hedera crescentem ornate poetam,
 Arcades, invidia rumpantur ut ilia Codro;
 Aut si ultra placitum laudarit, baccare frontem
 Cingite, ne vati noceat mala lingua futuro.
COR. Sætosi caput hoc apri tibi, Delia, parvus
 Et ramosa Micon vivacis cornua cervi. 30
 Si proprium hoc fuerit, levi de marmore tota
 Puniceo stabis suras evincta cothurno.
THY. Sinum lactis et hæc te liba, Priape, quotannis
 Exspectare sat est; custos es pauperis horti.

Nunc te marmoreum pro tempore fecimus ; at tu,
Si fetura gregem suppleverit, aureus esto.

COR. Nerine Galatea, thymo mihi dulcior Hyblæ,
Candidior cynis, hederæ formosior alba,
Quum primum pasti repetent præsepia tauri,
Si qua tui Corydonis habet te cura, venito. 40

THY. Immo ego Sardoniis videar tibi amarior herbis,
Horridior rusco, projecta vilior alga,
Si mihi non hæc lux toto jam longior anno est.
Ite domum pasti, si quis pudor, ite juvenci.

COR. Muscosi fontes, et somno mollior herba,
Et quæ vos rara viridis tegit arbutus umbra,
Solstitium pecori defendite ; jam venit æstas
Torrida, jam læto turgent in palmite gemmæ.

THY. Hic focus, et tædæ pingues, hic plurimus ignis
Semper, et assidua postes fuligine nigri : 50
Hic tantum Boreæ curamus frigora, quantum
Aut numerum lupus, aut torrentia flumina ripas.

COR. Stant et juniperi, et castanæ hirsutæ ;
Strata jacent passini sua quaque sub arbore poma ;
Omnia nunc rident : at, si formosus Alexis
Montibus his abeat, videas et flumina sicca.

THY. Aret ager ; vitio moriens sitit aëris herba ;
Liber pampineas invidit collibus umbras :
Phyllidis adventu nostræ nemus omne virebit ;
Jupiter et læto descendet plurimus imbri. 60

COR. Populus Alcideæ gratissima, vitis Iaccho,
Formosæ myrtus Veneri, sua laurea Phœbo :
Phyllis amat corulos ; illas dum Phyllis amabit,
Nec myrtus vincet corulos, nec laurea Phœbi.

THY. Fraxinus in silvis pulcherrima, pinus in hortis,
Populus in fluviis, abies in montibus altis :
Sæpius at si me, Lycida formose, revisas,
Fraxinus in silvis cedat tibi, pinus in hortis.

MEL. Hæc memini, et victum frustra contendere Thyrsin.
[Ex illo Corydon Corydon est tempore nobis.] 70

ECLOGA VIII. PHARMACEUTRIA.

DAMON. ALPHESIBŒUS.

PASTORUM Musam Damonis et Alphesibœi,
 Immemor herbarum quos est mirata juventa
 Certantes, quorum stupefactæ carmine lynces,
 Et mutata suos requierunt flumina cursus ;
 Damonis Musam dicemus et Alphesibœi.

Tu mihi, seu magni superas jam saxa Timavi,
 Sive oram Illyrici legis æquoris ; en erit unquam
 Ille dies, mihi quum liceat tua dicere facta ?
 En erit, ut liceat totum mihi ferre per orbem
 Sola Sophocleo tua carmina digna cothurno ?
 A te principium, tibi desinet ; accipe jussis
 Carmina cœpta tuis ; atque hanc sine tempora circum
 Inter victrices hederam tibi serpere lauros.

10

Frigida vix cœlo noctis decesserat umbra,
 Quum ros in tenera pecori gratissimus herba,
 Incumbens tereti Damon sic cœpit olivæ :

DAM. "Nascere, præque diem veniens age, Lucifer, alnum ;
 Conjugis indigno Nisæ deceptus amore
 Dum queror, et divos, quanquam nil testibus illis
 Profeci, extrema moriens tamen alloquor hora.

20

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus.
 Mænalus argutumque nemus pinosque loquentes
 Semper habet : semper pastorum ille audit amores,
 Panaque, qui primus calamos non passus inertes.

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus.
 Mopso Nisa datur ; quid non speremus amantes ?
 Jungentur jam gryphes equis ; ævoque sequenti
 Cum canibus timidi venient ad pocula damæ.
 Mopse, novas incide faces ; tibi ducitur uxor ;
 Sparge, marite, nuces ; tibi deserit Hesperus Etam.

30

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus.
 digno conjuncta viro, dum despicias omnes,

Dumque tibi est odio mea fistula, dumque capellæ,
Hirsutumque supercilium, promissaque barba,
Nec curare deum credis mortalia quemquam!

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus.

Sepibus in nostris parvam te roscida mala
(Dux ego vester eram) vidi cum matre legentem.

Alter ab undecimo tum me jam ceperat annus;

Jam fragiles poteram a terra contingere ramos.

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error!

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus.

Nunc scio, quid sit Amor; duris in cotibus illum

Aut Tmaros, aut Rhodope, aut extremi Garamantes

Nec generis nostri puerum nec sanguinis edunt.

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus.

Sævus Amor docuit natorum sanguine matrem

Commaculare manus; crudelis tu quoque, mater.

Crudelis mater magis, an puer improbus ille?

Improbus ille puer; crudelis tu quoque, mater.

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus.

Nunc et oves ultro fugiat lupus: aurea duræ

Mala ferant quercus; narcisso floreat alnus:

Pinguia corticibus sudent electra myricæ;

Certent et cynis ululæ; sit Tityrus Orpheus;

Orpheus in silvis, inter delphinas Arion.

Incipe Mænalios mecum, mea tibia, versus.

Omnia vel medium fiant mare. Vivite silvæ;

Præceps aërii specula de montis in undas

Deferar; extremum hoc munus morientis habeto.

Desine Mænalios, jam desine, tibia, versus."

Hæc Damon: vos, quæ responderit Alphesibœus,

Dicite, Pierides; non omnia possumus omnes.

ALPH. "Effer aquam, et molli cinge hæc altaria vitta,

Verbenasque adole pingues et mascula thura.

Conjugis ut magicis sanos avertere sacris

Experiar sensus; nihil hic nisi carmina desunt.

Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin.

Carmina vel cœlo possunt deducere Lunam ;
Carminibus Circe socios mutavit Ulixi ; 70
Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis.
Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin.
Terna tibi hæc primum triplici diversa colore
Licia circumdo, terque hæc altaria circum
Effigiem duco ; numero deus impare gaudet.
Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin.
Necte tribus nodis ternos, Amarylli, colores ;
Necte, Amarylli, modo ; et, Veneris, dic, vincula necto.
Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin.
Limus ut hic durescit, et hæc ut cera liquescit 80
Uno eodemque igni : sic nostro Daphnis amore.
Sparge molam, et fragiles incende bitumine lauros :
Daphnis me malus urit, ego hanc in Daphnide laurum.
Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin.
Talis amor Daphnin, qualis quum fessa juvencum
Per nemora atque altos quærendo bucula lucos
Propter aquæ rivum viridi procumbit in ulva,
Perdita, nec seræ meminit decedere nocti—
Talis amor teneat, nec sit mihi cura mederi.
Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin. 90
Has olim exuvias mihi perfidus ille reliquit
Pignora cara sui, quæ nunc ego limine in ipso,
Terra, tibi mando ; debent hæc pignora Daphnin.
Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin.
Has herbas atque hæc Ponto mihi lecta venena
Ipse dedit Mœris ; nascuntur plurima Ponto.
His ego sæpe lupum fieri et se condere silvis
Mœrin, sæpe animas imis excire sepulcris,
Atque satas alio vidi traducere messes.
Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin. 100
Fer cineres, Amarylli, foras, rivoque fluenti
Transque caput jace, nec respexeris. His ego Daphnin
Aggrediar ; nihil ille deos, nil carmina curat.
Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin.

Aspice; corripuit tremulis altaria flammis
 Sponte sua, dum ferre moror, cinis ipse. Bonum sit!
 Nescio quid certe est; et Hylax in limine latrat.
 Credimus? 'an, qui amant, ipsi sibi somnia fingunt?
 Parcite, ab urbe venit, jam parcite, carmina, Daphnis."

ECLOGA IX. MÆRIS.

LYC. Quo te, Mæri, pedes? an, quo via ducit, in urbem?

MÆR. O Lycida, vivi pervenimus, advena nostri
 (Quod nunquam veriti sumus,) ut possessor agelli
 Diceret: "Hæc mea sunt; veteres migrate coloni."
 Nunc victi, tristes, quoniam Fors omnia versat,
 Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus hædos.

LYC. Certe equidem audieram, qua se subducere colles
 Incipiunt, mollique jugum demittere clivo,
 Usque ad aquam et veteres, jam fracta cacumina, fagos,
 Omnia carminibus vestrum servasse Menalcan. 10

MÆR. Audieras, et fama fuit; sed carmina tantum
 Nostra valent, Lycida, tela inter Martia, quantum
 Chaonias dicunt, aquila veniente, columbas.
 Quod nisi me quacumque novas incidere lites
 Ante sinistra cava monuisset ab ilice cornix:
 Nec tuus hic Mæris, nec viveret ipse Menalcas.

LYC. Heu, cadit in quemquam tantum scelus? heu, tua nobis
 Pæne simul tecum solatia rapta, Menalca?
 Quis caneret Nymphas? quis humum florentibus herbis
 Spargeret, aut viridi fontes induceret umbra? 20
 Vel quæ sublegi tacitus tibi carmina nuper
 Quum te ad delicias ferres, Amaryllida, nostras?
 "Tityre, dum redeo, brevis est via, pasce capellas,
 Et potum pastas age, Tityre, et inter agendum
 Occursare capro, cornu ferit ille, caveto?"

MÆR. Immo hæc, quæ Varo nec dum perfecta canebat:
 "Vare, tuum nomen, superet modo Mantua nobis,
 Mantua væ miseræ nimium vicina Cremonæ,
 Cantantes sublime ferent ad sidera cygni."

LYC. Sic tua Cyrneas fugiant examina taxos; 30
 Sic cytiso pastæ distendant ubera vaccæ:
 Incipe, si quid habes. Et me fecere poetam
 Pierides; sunt et mihi carmina; me quoque dicunt
 Vatem pastores; sed non ego credulus illis.
 Nam neque adhuc Vario videor nec dicere Cinna
 Digna, sed argutos inter strepere anser olores.

MÆR. Id quidem ago, et tacitus, Lycida, mecum ipse voluto,
 Si valeam meminisse; neque est ignobile carmen.
 "Huc ades, o Galatea; quis est nam ludus in undis?
 Hic ver purpureum; varios hic flumina circum 40
 Fundit humus flores; hic candida populus antro
 Imminet, et lentæ texunt umbracula vites.
 Huc ades; insani feriant sine litora fluctus."

LYC. Quid, quæ te pura solum sub nocte canentem
 Audieram? numeros memini, si verba tenerem.

MÆR. "Daphni, quid antiquos signorum suspicis ortus?
 Ecce Dionæi processit Cæsaris astrum,
 Astrum, quo segetes gauderent frugibus, et quo
 Duceret apricis in collibus uva colorem.
 Insere, Daphni, piros; carpent tua poma nepotes." 50
 Omnia fert ætas, animum quoque: sæpe ego longos
 Cantando puerum memini me condere soles:
 Nunc oblita mihi tot carmina; vox quoque Mærin
 Jam fugit ipsa; lupi Mærin videre priores.
 Sed tamen ista satis referet tibi sæpe Menalcas.

LYC. Causando nostros in longum ducis amores.
 Et nunc omne tibi stratum silet æquor; et omnes,
 Aspice, ventosi ceciderunt murmuris auræ.
 Hinc adeo media est nobis via; namque sepulcrum
 Incipit apparere Bianoris. Hic ubi densas 60
 Agricolæ stringunt frondes, hic, Mæri, canamus;
 Hic hædos depone: tamen veniemus in urbem.
 Aut si, nox pluviam ne colligat ante, veremur,
 Cantantes licet usque (minus via lædit) eamus.
 Cantantes ut eamus, ego hoc te fasce levabo.

MÆR. Desine plura, puer, et, quod nunc instat, agamus.
Carmina tum melius, quum venerit ipse, canemus.

ECLOGA X. GALLUS.

EXTREMUM hunc, Arethusa, mihi concede laborem.
Pauca meo Gallo, sed quæ legat ipsa Lycoris,
Carmina sunt dicenda. Neget quis carmina Gallo?
Sic tibi, quum fluctus subterlabere Sicanos,
Doris amara suam non intermisceat undam.
Incipe; sollicitos Galli dicamus amores,
Dum tenera attendent simæ virgulta capellæ.
Non canimus surdis; respondent omnia silvæ.

Quæ nemora, aut qui vos saltus habuere, puellæ
Naiðes, indigno quum Gallus amore peribat? 10
Nam neque Parnasi vobis juga, nam neque Pindi
Ulla moram fecere, neque Aonie Aganippe.
Illum etiam lauri, etiam flevere myricæ;
Pinifer illum etiam sola sub rupe jacentem
Mænalus et gelidi fleverunt saxa Lycæi;
Stant et oves circum, nostri nec pœnitet illas;
Nec te pœniteat pecoris, divine poëta:
Et formosus oves ad flumina pavit Adonis.
Venit et upilio; tardi venere bubulci;
Uvidus hiberna venit de glande Menaleas. 20
Omnes, "Unde amor iste," rogant, "tibi?" Venit Apollo;
"Galle, quid insanis?" inquit; "tua cura Lycoris
Perque nives alium perque horrida castra secuta est."
Venit et agresti capitis Silvanus honore,
Florentes ferulas et grandia lilia quassans.
Pan, deus Arcadiæ, venit, quem vidimus ipsi
Sanguineis ebuli baccis minioque rubentem.
"Ecquis erit modus?" inquit. "Amor non talia curat.
Nec lacrimis crudelis Amor, nec gramina rivis,
Nec cytiso saturantur apes, nec fronde capellæ." 30
Tristis at ille: "Tamen cantabitis, Arcades," inquit,

“Montibus hæc vestris ; soli cantare periti
Arcades. O mihi tum quam molliter ossa quiescant,
Vestra meos olim si fistula dicat amores !
Atque utinam ex vobis unus, vestrique fuisset
Aut custos gregis, aut maturæ vinitor uvæ !
Certe sive mihi Phyllis, sive esset Amyntas,
Seu quicumque furor, (quid tum, si fuscus Amyntas ?
Et nigræ violæ sunt, et vaccinia nigra)
Mecum inter salices lenta sub vite jaceret ;
Serta mihi Phyllis legeret, cantaret Amyntas.
Hic gelidi fontes, hic mollia prata, Lycori,
Hic nemus ; hic ipso tecum consumerer ævo.
Nunc insanus amor duri me Martis in armis
Tela inter media atque adversos detinet hostes :
Tu procul a patria (nec sit mihi credere tantum !)
Alpinas, ah dura ! nives et frigora Rheni
Me sine sola vides. Ah te ne frigora lædant !
Ah tibi ne teneras glacies secet aspera plantas !
Ibo, et, Chalcidico quæ sunt mihi condita versu
Carmina, pastoris Siculi modulabor avena.
Certum est in silvis, inter spelæa ferarum,
Malle pati, tenerisque meos incidere amores
Arboribus ; crescent illæ, crescetis, amores.
Interea mixtis lustrabo Mænala Nymphis,
Aut acres venabor apros ; non me ulla vetabunt
Frigora Parthenios canibus circumdare saltus.
Jam mihi per rupes videor lucosque sonantes
Ire ; libet Partho torquere Cydonia cornu
Spicula ; tamquam hæc sint nostri medicina furoris,
Aut deus ille malis hominum mitescere discat.
Jam neque Hamadryades rursum nec carmina nobis
Ipsa placent ; ipsæ rursum concedite silvæ.
Non illum nostri possunt mutare labores,
Nec si frigoribus mediis Hebrumque bibamus,
Sithoniasque nives hiemis subeamus aquosæ,
Nec si, quum moriens alta liber aret in ulmo,

40

50

60

Æthiopum versemus oves sub sidere Cancri.
Omnia vincit Amor; et nos cedamus Amori."

Hæc sat erit, divæ, vestrum cecinisse poëtam,
Dum sedet et gracili fiscellam texit hibisco,
Pierides; vos hæc facietis maxima Gallo,
Gallo, cujus amor tantum mihi crescit in horas,
Quantum vere novo viridis se subjicit alnus.
Surgamus; solet esse gravis cantantibus umbra,
Juniperi gravis umbra; nocent et frugibus umbræ.
Ite domum saturæ, venit Hesperus, ite capellæ.

70

P. VIRGILII MARONIS
G E O R G I C O N
LIBER PRIMUS.

AD C. CILNIUM MÆCENATEM.

QUID faciat lætas segetes, quo sidere terram
Vertere, Mæcenas, ulmisque adjungere vites
Conveniat : quæ cura boum, qui cultus habendo
Sit pecori ; apibus quanta experientia parcis ;
Hinc canere incipiam. Vos, o clarissima mundi
Lumina, labentem cœlo quæ ducitis annum,
Liber et alma Ceres, vestro si munere tellus
Chaoniam pingui glandem mutavit arista,
Poculaque inventis Acheloïa miscuit uvis ;
Et vos, agrestum præsentia numina, Fauni,
Ferte simul Faunique pedem Dryadesque puellæ :
Munera vestra cano : tuque o, cui prima frementem
Fudit equum magno tellus percussa tridenti,
Neptune : et cultor nemorum, cui pingua Cææ
Ter centum nivei tondent dumeta iuveni :
Ipse nemus linquens patrium saltusque Lycæi,
Pan, ovium custos, tua si tibi Mænala curæ,
Adsis, o Tegeæ, favens ; oleæque Minerva
Inventrix ; unicusque puer monstrator aratri ;
Et teneram ab radice ferens, Silvane, cupressum :
Dique deæque omnes, studium quibus arva tueri,
Quique novas alitis non ullo semine fruges,
Quique satis largum cœlo demittitis imbrem :
Tuque adeo, quem mox quæ sint habitura deorum

10

20

Concilia, incertum est; urbesne invisere, Cæsar,
 Terrarumque velis curam, et te maximus orbis
 Auctorem frugum tempestatumque potentem
 Accipiat, cingens materna tempora myrto;
 An deus immensi venias maris, ac tua nautæ
 Numina sola colant, tibi serviat ultima Thule,
 Teque sibi generum Tethys emat omnibus undis;
 Anne novum tardis sidus te mensibus addas,
 Qua locus Erigonen inter Chelasque sequentes
 Panditur; ipse tibi jam brachia contrahit ardens
 Scorpious, et cœli justa plus parte reliquit:
 Quidquid eris (nam te nec sperent Tartara regem,
 Nec tibi regnandi veniat tam dira cupido,
 Quamvis Elysios miretur Græcia campos,
 Nec repetita sequi curet Proserpina matrem)
 Da facilem cursum, atque audacibus annue cœptis
 Ignarosque viæ mecum miseratus agrestes
 Ingredere, et votis jam nunc assuesce vocari.

Vere novo, gelidus canis quum montibus humor
 Liquitur, et Zephyro putris se gleba resolvit,
 Depresso incipiat jam tum mihi taurus aratro
 Ingemere, et sulco attritus splendescere vomer.
 Illa seges demum votis respondet avari
 Agricolæ, bis quæ solem, bis frigora sensit;
 Illius immensæ ruperunt horrea messes.

At prius ignotum ferro quam scindimus æquor,
 Ventos et varium cœli prædiscere morem
 Cura sit, ac patrios cultusque habitusque locorum,
 Et quid quæque ferat regio, et quid quæque recuset.
 Hic segetes, illic veniunt felicius uvæ;
 Arborei fetus alibi atque injussa virescunt
 Gramina. Nonne vides, croceos ut Tmolus odores.
 India mittit ebur, molles sua thura Sabæi;
 At Chalybes nudi ferrum, virosaque Pontus
 Castorea, Eliadum palmas Epiros equarum?
 Continuo has leges æternaque fœdera certis

Imposuit natura locis, quo tempore primum
 Deucalion vacuum lapides jactavit in orbem,
 Unde homines nati, durum genus. Ergo age, terræ
 Pingue solum primis extemplo a mensibus anni
 Fortes invertant tauri, glebasque jacentes
 Pulverulenta coquat maturis solibus æstas :
 At si non fuerit tellus fecunda, sub ipsum
 Arcturum tenui sat erit suspendere sulco ;
 Illic, officiant lætis ne frugibus herbæ,
 Hic, sterilem exiguus ne deserat humor arenam.

70

Alternis idem tonsas cessare novales
 Et segnem patiēre situ durescere campum ;
 Aut ibi flava seres mutato sidere farra,
 Unde prius lætum siliqua quassante legumen,
 Aut tenues fetus viciæ tristicque lupini
 Sustuleris fragiles calamos silvamque sonantem.
 Urit enim lini campum seges, urit avenæ ;
 Urunt Lethæo perfusa papavera somno.
 Sed tamen alternis facilis labor, arida tantum
 Ne saturare fimo pingui pudeat sola, neve
 Effetos cinerem immundum jactare per agros.
 Sic quoque mutatis requiescunt fetibus arva ;
 Nec nulla interea est inaratæ gratia terræ.
 Sæpe etiam steriles incendere profuit agros,
 Atque levem stipulam crepitantibus urere flammis :
 Sive inde occultas vires et pabula terræ
 Pingua concipiunt ; sive illis omne per ignem
 Excoquitur vitium, atque exudat inutilis humor ;
 Seu plures calor ille vias et cæca relaxat
 Spiramenta, novas veniat qua sucus in herbas ;
 Seu durat magis et venas astringit hiantes,
 Ne tenues pluvix, rapidive potentia solis
 Acrior, aut Boreæ penetrabile frigus adurat.
 Multum adeo, rastris glebas qui frangit inertes
 Vimineasque trahit crates, juvat arva ; neque illum
 Flava Ceres alto nequidquam spectat Olympo ;

80

90

Et qui, proscisso quæ suscitât æquore terga,
 Rursus in obliquum verso perrumpit aratro,
 Exercetque frequens tellurem, atque imperat arvis.

Humida solstitia atque hiemes orate serenas, 100

Agricolæ; hiberno lætissima pulvere farra,
 Lætus ager; nullo tantum se Mysia cultu
 Jactat, et ipsa suas mirantur Gargara messes.

Quid dicam, jacto qui semine cominus arva
 Insequitur cumulosque ruit male pinguis arenæ?

Deinde satis fluvium inducit rivosque sequentes,
 Et, quum exustus ager morientibus æstuat herbis,
 Ecce supercilio clivosi tramitis undam

Elicit? illa cadens raucum per levia murmur
 Saxa ciet, scatebrisque arentia temperat arva. 110

Quid, qui, ne gravidis procumbat culmus aristis,
 Luxuriem segetum tenera depascit in herba,
 Quum primum sulcos æquant sata? quique paludis
 Collectum humorem bibula deducit arena?

Præsertim incertis si mensibus amnis abundans

Exit, et obducto late tenet omnia limo,
 Unde cavæ tepido sudant humore lacunæ.

Nec tamen, hæc quum sint hominumque boumque labores
 Versando terram experti, nihil improbus anser,
 Strymonisæque grues, et amaris intuba fibris 120

Officiunt, aut umbra nocet. Pater ipse colendi
 Haud facilem esse viam voluit, primusque per artem

Movit agros, curis acuens mortalia corda,
 Nec torpere gravi passus sua regna veterno.

Ante Jovem nulli subigebant arva coloni;
 Ne signare quidem aut partiri limite campum
 Fas erat: in medium quærebant, ipsaque tellus
 Omnia liberius, nullo poscente, ferebat.

Ille malum virus serpentibus addidit atris,
 Prædarique lupos jussit, pontumque moveri; 130

Mellaque decussit foliis, ignemque removit,
 Et passim rivis currentia vina repressit,

Ut varias usus meditando extunderet artes
 Paulatim, et sulcis frumenti quæreret herbam
 Ut silicis venis abstrusum excuderet ignem.
 Tunc alnos primum fluvii sensere cavatas;
 Navita tum stellis numeros et nomina fecit,
 Pleiadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton;
 Tum laqueis captare feras et fallere visco
 Inventum, et magnos canibus circumdare saltus;
 Atque alius latum funda jam verberat amnem,
 Alta petens pelagoque alius trahit humida lina:
 Tum ferri rigor, atque argutæ lamina serræ;
 Nam primi cuneis scindebant fissile lignum:
 Tum variæ venere artes; labor omnia vicit
 Improbus et duris urgens in rebus egestas.
 Prima Ceres ferro mortales vertere terram
 Instituit, quum jam glandes atque arbuta sacræ
 Deficerent silvæ, et victum Dodona negaret.
 Mox et frumentis labor additus, ut mala culmos
 Esset robigo, segnisque horreret in arvis
 Carduus: intereunt segetes; subit aspera silva,
 Lappæque tribulique, interque nitentia culta
 Infelix lolium et steriles dominantur avenæ.
 Quod nisi et assiduis terram insectabere rastris,
 Et sonitu terrebis aves, et ruris opaci
 Falce premes umbras, votisque vocaveris imbrem;
 Heu! magnum alterius frustra spectabis acervum,
 Concussaque famem in silvis solabere quercu.

140

150

Dicendum et, quæ sint duris agrestibus arma,
 Queis sine nec potuere seri nec surgere messes:
 Vomis et inflexi primum grave robur aratri,
 Tardaque Eleusinæ matris volventia plaustra,
 Tribulaque trahæque et iniquo pondere rastri;
 Virgea præterea Celei vilisque supellex,
 Arbuteæ crates et mystica vannus Iacchi:
 Omnia quæ multo ante memor provisa repones,
 Si te digna manet divini gloria ruris.

160

Continuo in silvis magna vi flexa domatur
In burim et curvi formam accipit ulmus aratri; 170
Huic a stirpe pedes temo protentus in octo;
Binæ aures, duplici aptantur dentalia dorso.
Cæditur et tilia ante jugo levis, altaque fagus,
Stivaque, quæ currus a tergo torqueat imos;
Et suspensa focis explorat robora fumus.
Possum multa tibi veterum præcepta referre,
Ni refugis, tenuesque piget cognoscere curas.
Area cum primis ingenti æquanda cylindro
Et vertenda manu et creta solidanda tenaci,
Ne subeant herbæ, neu pulvere victa fatiscat; 180
Tum variæ illudant pestes: sæpe exiguus mus
Sub terris posuitque domos atque horrea fecit;
Aut oculis capti fodere cubilia talpæ;
Inventusque cavis bufo, et quæ plurima terræ
Monstra ferunt; populatque ingentem farris acervum
Curculio, atque inopi metuens formica senectæ.
Contemplator item, quum se nux plurima silvis
Induet in florem et ramos curvabit olentes;
Si superant fetus, pariter frumenta sequentur,
Magnaque cum magno veniet tritura calore; 190
At si luxuria foliorum exuberat umbra,
Nequidquam pingues palea teret area culmos.
Semina vidi equidem multos medicare serentes,
Et nitro prius et nigra perfundere amurca,
Grandior ut fetus siliquis fallacibus esset,
Et quamvis igni exiguo properata maderent.
Vidi lecta diu et multo spectata labore
Degenerare tamen, ni vis humana quotannis
Maxima quæque manu legeret; sic omnia fatis
In pejus ruere, ac retro sublapsa referri; 200
Non aliter quam qui adverso vix flumine lembum
Remigiis subigit, si brachia forte remisit,
Atque illum in præceps pronò rapit alveus amni,
Præterea tam sunt Arcturi sidera nobis

Hædorumque dies servandi et lucidus Anguis,
 Quam quibus in patriam ventosa per æquora vectis
 Pontus et ostriferi fauces tentantur Abydi.
 Libra die somnique pares ubi fecerit horas,
 Et medium luci atque umbris jam dividit orbem,
 Exercete, viri, tauros; serite hordea campis 210
 Usque sub extremum brumæ intractabilis imbrem:
 Nec non et lini segetem et Cereale papaver
 Tempus humo tegere, et jamdudum incumbere aratris,
 Dum sicca tellure licet, dum nubila pendent.
 Vere fabis satio; tum te quoque, Medica, putres
 Accipiunt sulci, et milio venit annua cura,
 Candidus auratis aperit quum cornibus annum
 Taurus, et adverso cedens Canis occidit astro.
 At si triticeam in messem robustaque farra
 Exercebis humum, solisque instabis aristis, 220
 Ante tibi Eoæ Atlantides abscondantur,
 Gnosiaque ardentis decedat stella Coronæ,
 Debita quam sulcis committas semina, quamque
 Invitæ properes anni spem credere terræ.
 Multi ante occasum Maiæ cœpere; sed illos
 Expectata seges vanis elusit aristis.
 Si vero viciamque seres vilemque faselum,
 Nec Pelusiacæ curam aspernabere lentis,
 Haud obscura cadens mittet tibi signa Bootes;
 Incipe, et ad medias sementem extende pruinās. 230
 Idcirco certis dimensum partibus orbem
 Per duodena regit mundi Sol aureus astra.
 Quinque tenent cœlum zonæ: quarum una corusco
 Semper sole rubens et torrida semper ab igni;
 Quam circum extremæ dextra lævaque trahuntur,
 Cærulea glacie concretæ atque imbris atris:
 Has inter mediamque duæ mortalibus ægris
 Munere concessæ divum; et via secta per ambas,
 Obliquus qua se signorum verteret ordo.
 Mundus, ut ad Scythiam Rhipæasque arduus arces 240

Consurgit, premitur Libyæ devexus in Austros.
Hic vertex nobis semper sublimis ; at illum
Sub pedibus Styx atra videt Manesque profundi.

Maximus hic flexu sinuoso elabitur anguis
Circum perque duas in morem fluminis Arctos,
Arctos oceani metuentes æquore tingi :

Illic, ut perhibent, aut intempesta silet nox,
Semper et obtenta densantur nocte tenebræ :

Aut redit a nobis Aurora, diemque reducit ;
Nosque ubi primus equis Oriens afflavit anhelis, 250
Illic sera rubens accendit lumina Vesper.

Hinc tempestates dubio prædiscere cœlo
Possumus, hinc messisque diem tempusque serendi ;
Et quando infidum remis impellere marmor
Conveniat ; quando armatas deducere classes,
Aut tempestivam silvis evertere pinum.

Nec frustra signorum obitus speculamur et ortus,
Temporibusque parem diversis quatuor annum.

Frigidus agricolam si quando continet imber,
Multa, forent quæ mox cœlo properanda sereno, 260
Maturare datur ; durum procudit arator

Vomeris obtusi dentem ; cavat arbore lintres ;
Aut pecori signum, aut numeros impressit acervis.

Exacuunt alii vallos furcasque bicornes,
Atque Amerina parant lentæ retinacula viti.

Nunc facilis rubea texatur fiscina virga ;
Nunc torrete igni fruges, nunc frangite saxo.

Quippe etiam festis quædam exercere diebus
Fas et jura sinunt : rivos deducere nulla
Religio vetuit, segeti prætereundum sepem, 270

Insidias avibus moliri, incendere vepres,
Balantumque gregem fluvio mersare salubri.

Sæpe oleo tardi costas agitator aselli
Vilibus aut onerat pomis ; lapidemque revertens

Incusum aut atræ massam picis urbe reportat.

Ipsa dies alios alio dedit ordine Luna

Felices operum. Quintam fuge; pallidus Orcus
 Eumenidesque satæ; tum partu Terra nefando
 Cœumque Iapetumque creat, sævumque Typhœa,
 Et conjuratos cœlum rescindere fratres.

280

Ter sunt conati imponere Pelio Ossam
 Scilicet, atque Ossæ frondosum involvere Olympum :
 Ter pater exstructos disjecit fulmine montes.
 Septima post decimam felix, et ponere vitem,
 Et prensos domitare boves, et licia telæ
 Addere; nona fugæ melior, contraria furtis.

Multa adeo gelida melius se nocte dedere,
 Aut quum sole novo terras irrorat Eous.
 Nocte leves melius stipulæ, nocte arida prata
 Tondentur; noctes lentus non deficit humor.
 Et quidam seros hiberni ad luminis ignes
 Pervigilat, ferroque faces inspicat acuto;
 Interea longum cantu solata laborem
 Arguto conjux percurrit pectine telas;
 Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorem
 Et foliis undam trepidi despumat aheni.

290

At rubicunda Ceres medio succiditur æstu;
 Et medio tostas æstu terit area fruges.

Nudus ara, sere nudus; hiems ignava colono.
 Frigoribus parto agricolæ plerumque fruuntur,
 Mutuaque inter se læti convivium curant.

300

Invitat genialis hiems curasque resolvit :
 Ceu pressæ quum jam portum tetigere carinæ,
 Puppibus et læti nautæ imposuere coronas.
 Sed tamen et quernas glandes tum stringere tempus,
 Et lauri baccas, oleamque, cruentaue myrta;
 Tum gruibus pedicas et retia ponere cervis,
 Auritosque sequi lepores; tum figere damas,
 Stuppea torquentem Balearis verbera fundæ :
 Quum nix alta jacet, glaciem quum flumina trudent.

310

Quid tempestates auctumni et sidera dicam?
 Atque, ubi jam breviorque dies et mollior æstas,

Quæ vigilanda viris? vel quum ruit imbriferum ver,
 Spicea jam campis quum messis inhorruit, et quum
 Frumenta in viridi stipula lactentia turgent?
 Sæpe ego, quum flavis messorum induceret arvis
 Agricola, et fragili jam stringeret hordea culmo,
 Omnia ventorum concurrere prœlia vidi;
 Quæ gravidam late segetem ab radicibus imis
 Sublime expulsam eruerent: ita turbine nigro 320
 Ferret hiems culmumque levem stipulasque volantes.
 Sæpe etiam immensum cœlo venit agmen aquarum,
 Et fœdam glomerant tempestatem imbribus atris
 Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther,
 Et pluvia ingenti sata læta boumque labores
 Diluit; implentur fossæ, et cava flumina crescunt
 Cum sonitu, fervetque fretis spirantibus æquor.
 Ipse Pater, media nimborum in nocte, corusca
 Fulmina molitur dextra: quo maxima motu
 Terra tremit; fugere feræ, et mortalia corda 330
 Per gentes humilis stravit pavor: ille flagranti
 Aut Athon, aut Rhodopen, aut alta Ceraunia telo
 Dejecit; ingeminant Austri et densissimus imber;
 Nunc nemora ingenti vento, nunc litora plangunt.
 Hoc metuens, cœli menses et sidera serva;
 Frigida Saturni sese quo stella receptet;
 Quos ignis cœli Cyllenius erret in orbes.
 Imprimis venerare deos, atque annua magnæ
 Sacra refer Cereri lætis operatus in herbis,
 Extremæ sub casum hiemis, jam vere sereno. 340
 Tum pingues agni, et tum mollissima vina;
 Tum somni dulces, densæque in montibus umbræ.
 Cuncta tibi Cererem pubes agrestis adoret;
 Cui tu lacte favos et miti dilue Baccho,
 Terque novas circum felix eat hostia fruges;
 Omnis quam chorus et socii comitentur ovantes,
 Et Cererem clamore vocent in tecta. Neque ante
 Falcem maturis quisquam supponat aristis,

Quam Cereri, torta redimitus tempora quercu,
Det motus inkompositos et carmina dicat.

350

Atque hæc ut certis possimus discere signis,
Æstusque, pluviasque, et agentes frigora ventos:
Ipse Pater statuit, quid menstrua Luna moneret;
Quo signo caderent Austri; quid sæpe videntes
Agricolæ propius stabulis armenta tenerent.
Continuo, ventis surgentibus, aut freta ponti
Incipiunt agitata tumescere, et aridus altis
Montibus audiri fragor; aut resonantia longe
Litora misceri, et nemorum increbrescere murmur.

360

Jam sibi tum curvis male temperat unda carinis,
Quum medio celeres revolant ex æquore mergi,
Clamoremque ferunt ad litora; quumque marinæ
In sicco ludunt fulicæ, notasque paludes
Deserit, atque altam supra volat ardea nubem.
Sæpe etiam stellas, vento impendente, videbis
Præcipites cœlo labi, noctisque per umbram
Flammarum longos a tergo albescere tractus;
Sæpe levem paleam et frondes volitare caducas,
Aut summa nantes in aqua colludere plumas.
At Boreæ de parte trucis quum fulminat, et quum
Eurique Zephyrique tonat domus: omnia plenis
Rura natant fossis, atque omnis navita ponto
Humida vela legit. Nunquam imprudentibus imber
Obfuit: aut illum surgentem vallibus imis
Aëriæ fugere grues; aut bucula cœlum
Suspiciens patulis captavit naribus auras;
Aut arguta lacus circumvolitavit hirundo;
Et veterem in limo ranæ cecinere querelam.
Sæpius et tectis penetralibus extulit ova
Angustum formica terens iter; et bibit ingens
Arcus; et e pastu decedens agmine magno
Corvorum increpuit densis exercitus alis.
Jam varias pelagi volucres, et quæ Asia circum
Vulcibus in stagnis rimantur prata Caystri,

370

380

Certatim largos humeris infundere rores,
 Nunc caput objectare fretis, nunc currere in undas,
 Et studio incassum videas gestire lavandi.
 Tum cornix plena pluviam vocat improba voce,
 Et sola in sicca secum spatiatur arena.

Ne nocturna quidem carpentes pensa puellæ 390
 Nescivere hiemem, testa quum ardente viderent
 Scintillare oleum et putres concrescere fungos.

Nec minus ex imbri soles et aperta serena
 Prospicere et certis poteris cognoscere signis :
 Nam neque tum stellis acies obtusa videtur,
 Nec fratris radiis obnoxia surgere Luna,
 Tenuia nec lanæ per cælum vellera ferri;
 Non tepidum ad solem pennas in litore pandunt
 Dilectæ Thetidi alcyones ; non ore solutos
 Immundi meminere sues jactare maniplos : 400

At nebulae magis ima petunt campoque recumbunt ;
 Solis et occasum servans de culmine summo
 Nequidquam seros exercet noctua cantus.
 Apparet liquido sublimis in aëre Nisus,
 Et pro purpureo pœnas dat Scylla capillo.
 Quacumque illa levem fugiens secat æthera pennis,
 Ecce inimicus, atrox, magno stridore per auras
 Insequitur Nisus : qua se fert Nisus ad auras,
 Illa levem fugiens raptim secat æthera pennis.
 Tum liquidas corvi presso ter gutture voces 410
 Aut quater ingeminant ; et sæpe cubilibus altis,
 Nescio qua præter solitum dulcedine læti,
 Inter se foliis strepitant ; juvat imbribus actis
 Progeniem parvam dulcesque revisere nidos :

Haud equidem credo, quia sit divinitus illis
 Ingenium, aut rerum fato prudentia major :
 Verum, ubi tempestas et cœli mobilis humor
 Mutavere vias, et Jupiter uvidus Austris
 Denset, erant quæ rara modo, et, quæ densa, relaxat ;
 Vertuntur species animorum, et pectora motus 420

Nunc alios, alios, dum nubila ventus agebat,
Concipiunt. Hinc ille avium concentus in agris,
Et lætæ pecudes, et ovantes gutture corvi.

Si vero solem ad rapidum lunasque sequentes
Ordine respicies, nunquam te crastina fallet
Hora, neque insidiis noctis capiere serenæ.
Luna, revertentes quum primum colligit ignes,
Si nigrum obscuro comprehenderit aëra cornu,
Maximus agricolis pelagoque parabitur imber.
At si virgineum suffuderit ore ruborem, 430
Ventus erit; vento semper rubet aurea Phœbe.
Sin ortu quarto, namque is certissimus auctor,
Pura, neque obtusis per cœlum cornibus ibit:
Totus et ille dies, et qui nascentur ab illo
Exactum ad mensem, pluvia ventisque carebunt;
Votaque servati solvent in litore nautæ
Glaucæ et Panopææ et Inoæ Melicertæ.
Sol quoque et exoriens, et quum se condet in undas,
Signa dabit; solem certissima signa sequuntur, 440
Et quæ mane refert, et quæ surgentibus astris.
Ille ubi nascentem maculis variaverit ortum
Conditus in nubem, medioque refugerit orbe:
Suspecti tibi sint imbres; namque urget ab alto
Arboribusque satisque Notus pecorique sinister.
Aut ubi sub lucem densa inter nubila sese
Diversi rumpent radii, aut ubi pallida surget
Tithoni croceum linquens Aurora cubile;
Heu, male tum mites defendet pampinus uvas:
Tam multa in tectis crepitans salit horrida grando.
Hoc etiam, emenso quum jam decedet Olympo, 450
Profuerit meminisse magis: nam sæpe videmus
Ipsius in vultu varios errare colores;
Cæruleus pluviam denuntiat, igneus Euros.
Sin maculæ incipient rutilo immiscerier igni,
Omnia tunc pariter vento nimbisque videbis
Fervere: non illa quisquam me nocte per altum

Ire, neque a terra moneat convellere funem.
At si, quum referetque diem condetque relatum,
Lucidus orbis erit; frustra terreberet nimbis,
Et claro silvas cernes Aquilone moveri. 460
Denique, quid vesper serus vehat, unde serenas
Ventus agat nubes, quid cogitet humidus Auster,
Sol tibi signa dabit. Solem quis dicere falsum
Audeat? ille etiam cæcos instare tumultus
Sæpe monet, fraudemque et operta tumescere bella.
Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam:
Quum caput obscura nitidum ferrugine texit,
Impiaque æternam timuerunt sæcula noctem.
Tempore quamquam illo tellus quoque, et æquora ponti,
Obscenique canes, importunæque volucres 470
Signa dabant. Quoties Cyclopum effervere in agros
Vidimus undantem ruptis fornacibus Ætnam,
Flammarumque globos liquefactaque volvere saxa!
Armorum sonitum toto Germania coelo
Audiit; insolitis tremuerunt motibus Alpes.
Vox quoque per lucos vulgo exaudita silentes
Ingens; et simulacra modis pallentia miris
Visa sub obscurum noctis; pecudesque locutæ;
Infandum! sistunt amnes, terræque dehiscunt,
Et mæstum illacrimat templis ebur, æraque sudant. 480
Proluit insano contorquens vertice silvas
Fluviorum rex Eridanus, camposque per omnes
Cum stabulis armenta tulit. Nec tempore eodem
Tristibus aut extis fibræ apparere minaces,
Aut puteis manare cruor cessavit; et altæ
Per noctem resonare lupis ululantibus urbes.
Non alias cælo ceciderunt plura sereno
Fulgura; nec diri toties arsere cometæ.
Ergo inter sese paribus concurrere telis
Romanas acies iterum videre Philippi; 490
Nec fuit indignum superis, bis sanguine nostro
Emathiam et latos Hæmi pinguescere campos.

Scilicet et tempus veniet, quum finibus illis :
Agricola, incurvo terram molitus aratro,
Exesa inveniet scabra robigine pila,
Aut gravibus rastris galeas pulsabit inanes,
Grandiaque effossis mirabitur ossa sepulcris.
Di patrii Indigetes, et Romule, Vestaque mater,
Quæ Tuscum Tiberim et Romana Palatia servas,
Hunc saltem everso juvenem succurrere sæclo 500
Ne prohibete. Satis jam pridem sanguine nostro
Laomedontæ luimus perjuria Trojæ.
Jam pridem nobis cæli te regia, Cæsar,
Invidet, atque hominum queritur curare triumphos :
Quippe ubi fas versum atque nefas : tot bella per orbem,
Tam multæ scelerum facies ; non ullus aratro
Dignus honos ; squalent abductis arva colonis,
Et curvæ rigidum falces conflantur in ensem.
Hinc movet Euphrates, illinc Germania bellum ;
Vicinæ ruptis inter se legibus urbes 510
Arma ferunt ; sævit toto Mars impius orbe :
Ut quum carceribus sese effudere quadrigæ,
Addunt in spatia, et frustra retinacula tendens
Fertur equis auriga, neque audit currus habenas.

P. VIRGILII MARONIS
G E O R G I C O N
LIBER SECUNDUS.

HACTENUS arborum cultus et sidera cœli ;
Nunc te, Bacche, canam, nec non silvestria tecum
Virgulta, et prolem tarde crescentis olivæ.
Huc, pater o Lenæe ; tuis hic omnia plena
Muneribus ; tibi pampineo gravidus auctumno
Floret ager, spumat plenis vindemia labris ;
Huc, pater o Lenæe, veni ; nudataque musto
Tinge novo mecum dereptis crura cothurnis.

Principio arboribus varia est natura creandis :
Namque aliæ, nullis hominum cogentibus, ipsæ
Sponte sua veniunt, camposque et flumina late
Curva tenent : ut molle siler, lentæque genestæ,
Populus, et glauca canentia fronde salicta.
Pars autem posito surgunt de semine : ut altæ
Castanæ, nemorumque Jovi quæ maxima frondet
Æsculus, atque habitæ Graiis oracula quercus.
Pullulat ab radice aliis densissima silva :
Ut cerasis ulmisque ; etiam Parnasia laurus
Parva sub ingenti matris se subjicit umbra.
Hos natura modos primum dedit ; his genus omne
Silvarum fruticumque viret nemorumque sacrorum.

Sunt alii, quos ipse via sibi reperit usus.
Hic plantas tenero abscindens de corpore matrum
Deposuit sulcis ; hic stirpes obruit arvo,
Quadrifidasque sudes, et acuto robore vallos ;

10

20

Silvarumque aliæ pressos propaginis arcus
Exspectant et viva sua plantaria terra.
Nil radicis egent aliæ; summumque putator
Haud dubitat terræ referens mandare cacumen,
Quin et caudicibus sectis, mirabile dictu,
Truditur e sicco radix oleagina ligno.
Et sæpe alterius ramos impune videmus
Vertere in alterius; mutatamque insita mala
Ferre pirum, et prunis lapidosa rubescere corna.

30

Quare agite o, proprios generatim discite cultus,
Agricolæ, fructusque feros mollite colendo;
Neu segnes jaceant terræ. Juvat Ismara Baccho
Conserere, atque olea magnum vestire Taburnum.
Tuque ades, inceptumque una decurre laborem,
O decus, o famæ merito pars maxima nostræ,
Mæcenas, pelagoque volans da vela patenti.
Non ego cuncta meis amplecti versibus opto;
Non, mihi si linguæ centum sint, oraque centum,
Ferreæ vox: ades, et primi lege litoris oram.
In manibus terræ: non hic te carmine ficto
Atque per ambages et longa exorsa tenebo.

40

Sponte sua quæ se tollunt in luminis oras,
Infecunda quidem, sed læta et fortia surgunt;
Quippe solo natura subest. Tamen hæc quoque si quis
Inserat, aut scrobibus mandet mutata subactis,
Exuerint silvestrem animum; cultuque frequenti
In quascumque voces artes haud tarda sequentur.
Nec non et sterilis, quæ stirpibus exit ab imis,
Hoc faciet, vacuos si sit digesta per agros:
Nunc altæ frondes et rami matris opacant,
Crescentique adimunt fetus, uruntque ferentem.
Jam, quæ seminibus jactis se sustulit arbos,
Tarda venit, seris factura nepotibus umbram;
Pomaque degenerant sucos oblita priores;
Et turpes avibus prædam fert uva racemos.

50

60

Scilicet omnibus est labor impendendus, et omnes

Cogendæ in sulcum, ac multa mercede domandæ.

Sed truncis oleæ melius, propagine vites

Respondent, solido Paphiæ de robore myrtus ;

Plantis et duræ coruli nascuntur, et ingens

Fraxinus, Herculeæque arbos umbrosa coronæ,

Chaonique patris glandes ; etiam ardua palma

Nascitur, et casus abies visura marinos.

Inseritur vero et nucis arbutus horrida fetu ;

Et steriles platani malos gessere valentes ;

70

Castanæ fagus, ornusque incanuit albo

Flore piri, glandemque sues fregere sub ulmis.

Nec modus inserere atque oculos imponere simplex.

Nam, qua se medio trudent de cortice gemmæ,

Et tenues rumpunt tunicas, angustus in ipso

Fit nodo sinus : huc aliena ex arbore germen

Includunt, udoque docent inolescere libro.

Aut rursum enodes trunci resecantur, et alte

Finditur in solidum cuneis via ; deinde feraces

Plantæ immittuntur : nec longum tempus, et ingens 80

Exiit ad cælum ramis felicibus arbos,

Miraturque novas frondes et non sua poma.

Præterea genus haud unum, nec fortibus ulmis,

Nec salici lotoque, neque Idæis cyparissis.

Nec pingues unam in faciem nascuntur olivæ,

Orchades, et radii, et amara pausia bacca,

Pomaque, et Alcinoï silvæ ; nec surculus idem

Crustumis Syriisque piris, gravibusque volemis.

Non eadem arboribus pendet vindemia nostris,

Quam Methymnæo carpit de palmite Lesbos ;

90

Sunt Thasiæ vites, sunt et Marcotides albæ,

Pinguibus hæ terris habiles, levioribus illæ ;

Et passo Psithia utilior, tenuisque Lageos,

Tentatura pedes olim, vincturaque linguam ;

Purpureæ, præciæque ; et quo te carmine dicam,

Rhætica ? nec cellis ideo contende Falernis.

Sunt et Aminææ vites, firmissima vina,

Tmolus et assurgit quibus et rex ipse Phanæus;
 Argitisque minor, cui non certaverit ulla,
 Aut tantum fluere, aut totidem durare per annos. 100
 Non ego te, dis et mensis accepta secundis,
 Transierim, Rhodia, et tumidis, Bumaste, racemis.
 Sed neque, quam multæ species, nec, nomina quæ sint,
 Est numerus; neque enim numero comprehendere refert:
 Quem qui scire velit, Libyci velit æquoris idem
 Discere quam multæ Zephyro turbentur arenæ;
 Aut, ubi navigiis violentior incidit Eurys,
 Nosse, quot Ionii veniant ad litora fluctus.

Nec vero terræ ferre omnes omnia possunt.
 Fluminibus salices, crassisque paludibus alni 110
 Nascuntur, steriles saxosis montibus orni;
 Litora myrtetis lætissima; denique apertos
 Bacchus amat colles, Aquilonem et frigora taxi.
 Aspice et extremis domitum cultoribus orbem,
 Eoasque domus Arabum, pictosque Gelonos.
 Divisæ arboribus patriæ: sola India nigrum
 Fert ebum; solis est thurea virga Sabæis.
 Quid tibi odorato referam sudantia ligno
 Balsamaque, et baccaz semper frondentis acanthi?
 Quid nemora Æthiopum, molli canentia lana? 120
 Velleraque ut foliis depectant tenuia Seres?
 Aut quos Oceano propior gerit India lucos,
 Extremi sinus orbis? ubi aëra vincere summum
 Arboris haud ullæ jactu potuere sagittæ.
 Et gens illa quidem sumtis non tarda pharetris.
 Media fert tristes sucos tardumque saporem
 Felicis mali; quo non præsentius ullum,
 Pocula si quando sævæ infecere novercæ,
 [Miscueruntque herbas et non innoxia verba,]
 Auxilium venit, ac membris agit atra venena. 130
 Ipsa ingens arbor, faciemque simillima lauro;
 Et, si non alium late jactaret odorem,
 Laurus erat; folia haud ullis labentia ventis;

Flos ad prima tenax ; animas et olentia Medi
Ora foveat illo, et senibus medicantur anhelis.

Sed neque Medorum, silvæ ditissima, terra,
Nec pulcher Ganges, atque auro turbidus Hermus,
Laudibus Italiæ certent ; non Bactra, neque Indi,
Totaque thuriferis Panchaia pinguis arenis.

Hæc loca non tauri spirantes naribus ignem 140

Invertere, satis immanis dentibus hydri ;
Nec galeis densusque virum seges horruit hastis :
Sed gravidæ fruges et Bacchi Massicus humor
Implevere ; tenent oleæ armentaque læta.

Hinc bellator equus campo sese arduus infert ;

Hinc albi, Clitumne, greges, et maxima taurus

Victima, sæpe tuo perfusi flumine sacro,

Romanos ad templa deûm duxere triumphos.

Hic ver assiduum, atque alienis mensibus æstas ;

Bis gravidæ pecudes, bis pomis utilis arbos. 150

At rabidæ tigres absunt et sæva leonum

Semina ; nec miseros fallunt aconita legentes ;

Nec rapit immensos orbes per humum, neque tanto

Squameus in spiram tractu se colligit anguis.

Adde tot egregias urbes, operumque laborem,

Tot congesta manu præruptis oppida saxis,

Fluminaque antiquos subterlabentia muros.

An mare, quod supra, memorem, quodque alluit infra ?

Anne lacus tantos ? te, Lari maxime, teque,

Fluctibus et fremitu assurgens, Benace, marino ? 160

An memorem portus, Lucrinoque addita claustra,

Atque indignatum magnis stridoribus æquor,

Julia qua ponto longe sonat unda refuso,

Tyrrhenusque fretis immittitur æstus Avernis ?

Hæc eadem argenti rivos ærisque metalla

Ostendit venis, atque auro plurima fluxit.

Hæc genus acre virûm, Marsos pubemque Sabellam,

Assuetumque malo Ligurem, Volscosque verutos

Extulit ; hæc Decios, Marios, magnosque Camillôs,

Scipiadas duros bello, et te, maxime Cæsar, 170
 Qui nunc extremis Asiæ jam victor in oris
 Imbellem avertis Romanis arcibus Indum.
 Salve, magna parens frugum, Saturnia tellus,
 Magna virûm: tibi res antiquæ laudis et artis
 Ingredior, sanctos ausus recludere fontes,
 Ascraeumque cano Romana per oppida carmen.

Nunc locus arborum ingeniis: quæ robora cuique,
 Quis color, et quæ sit rebus natura ferendis.
 Difficiles primum terræ, collesque maligni, 180
 Tenuis ubi argilla, et dumosis calculus arvis,
 Palladia gaudent silva vivacis olivæ.
 Indicio est, tractu surgens oleaster eodem
 Plurimus, et strati baccis silvestribus agri.
 At quæ pinguis humus, dulciquæ uligine læta,
 Quique frequens herbis et fertilis ubere campus,
 Qualem sæpe cava montis convalle solemus
 Despicere: huc summis liquuntur rupibus amnes,
 Felicemque trahunt limum: quique editus Austro,
 Et filicem curvis invisam pascit aratris;
 Hic tibi prævalidas olim multoque fluentes 190
 Sufficiet Baccho vites; hic fertilis uvæ,
 Hic laticis, qualem pateris libamus et auro,
 Inflavit quum pinguis ebur Tyrrhenus ad aras,
 Lancibus et pandis fumantia reddimus exta.
 Sin armenta magis studium vitulosque tueri,
 Aut fetus ovium, aut urentes culta capellas:
 Saltus, et saturi petito longinqua Tarenti,
 Et qualem infelix amisit Mantua campum,
 Pascentem niveos herboso flumine cygnos.
 Non liquidi gregibus fontes, non gramina deerunt; 200
 Et, quantum longis carpent armenta diebus,
 Exigua tantum gelidus ros nocte reponet.
 Nigra fere et presso pinguis sub vomere terra,
 Et cui putre solum, namque hoc imitatur arando,
 Optima frumentis: non ullo ex æquore cernes

Plura domum tardis decedere plaustra juvencis :
 Aut unde iratus silvam devexit arator,
 Et nemora evertit multos ignava per annos,
 Antiquasque domos avium cum stirpibus iniis
 Eruit : illæ altum nidis petiere relictis ; 210
 At rudis enituit impulso vomere campus.
 Nam jejuna quidem clivosi glareæ ruris
 Vix humiles apibus casias roremque ministrat ;
 Et tophus scaber, et nigris exesa chelydri
 Creta, negant alios æque serpentibus agros
 Dulcem ferre cibum, et curvas præbere latebras.
 Quæ tenuem exhalat nebulam fumosque volucres,
 Et bibit humorem, et, quum vult, ex se ipsa remittit,
 Quæque suo semper viridi se gramine vestit,
 Nec scabie et salsa lædit robigine ferrum : 220
 Illa tibi lætis intextet vitibus ulmos ;
 Illa ferax oleo est ; illam experiere colendo
 Et facilem pecori et patientem vomeris unci.
 Talem dives arat Capua, et vicina Vesevo
 Ora jugo, et vacuis Clanius non æquus Acerris.
 Nunc, quo quamque modo possis cognoscere, dicam.
 Rara sit an supra morem si densa requiras :
 Altera frumentis quoniam favet, altera Baccho ;
 Densa magis Cereri, rarissima quæque Lyæo :
 Ante locum capies oculis, alteque jubebis 230
 In solido puteum demitti, omnemque repones
 Rursus humum, et pedibus summas æquabis arenas.
 Si deerunt, rarum pecorique et vitibus almis
 Aptius uber erit ; sin in sua posse negabunt
 Ire loca, et scrobibus superabit terra repletis :
 Spissus ager ; glebas cunctantes crassaque terga
 Exspecta, et validis terram proscinde juvencis.
 Salsa autem tellus, et quæ perhibetur amara,
 Frugibus infelix, (ea nec mansuescit arando,
 Nec Baccho genus, aut pomis sua nomina servat,) 240
 Tale dabit specimen : tu spisso vimine qualos,

Colaue prælorum fumosis deripe tectis ;
 Huc ager ille malus, dulcesque a fontibus undæ
 Ad plenum calcentur : aqua eluctabitur omnis
 Scilicet, et grandes ibunt per vimina guttæ ;
 At sapor indicium faciet manifestus, et ora
 Tristia tentantum sensu torquebit amaror.
 Pinguis item quæ sit tellus, hoc denique pacto
 Discimus : haud unquam manibus jactata fatiscit,
 Sed picis in morem ad digitos lentescit habendo. 250
 Humida majores herbas alit, ipsaque justo
 Lætior. Ah nimium ne sit mihi fertilis illa,
 Neu se prævalidam primis ostendat aristis !
 Quæ gravis est, ipso tacitam se pondere prodit,
 Quæque levis. Promptum est oculis prædiscere nigram,
 Et quis cui color. At sceleratum exquirere frigus
 Difficile est : piceæ tantum, taxique nocentes
 Interdum, aut hederæ pandunt vestigia nigræ.

His animadversis, terram multo ante memento
 Excoquere, et magnos scrobibus concidere montes, 260
 Ante supinatas Aquiloni ostendere glebas,
 Quam lætum infodias vitis genus. Optima putri
 Arva solo : id venti curant, gelidæque pruinæ,
 Et labefacta movens robustus jugera fossor.
 At si quos haud ulla viros vigilantia fugit,
 A te locum similem exquirunt, ubi prima paretur
 Arboribus seges, et quo mox digesta feratur ;
 Mutatam ignorent subito ne semina matrem.
 Quin etiam cœli regionem in cortice signant :
 Ut, quo quæque modo steterit, qua parte calores 270
 Austrinos tulerit, quæ terga obverterit axi,
 Restituant : adeo in teneris consuescere multum est
 Collibus an plano melius sit ponere vitem,
 Quære prius : si pinguis agros metabere campi,
 Densa sere ; in denso non segnior ubere Bacchus.
 Sin tumultis acclive solum collesque supinos,
 Indulge ordinibus ; nec secius omnis in unguem

Arboribus positis secto via limite quadret.
 Ut sæpe ingenti bello quum longa cohortes
 Explicuit legio, et campo stetit agmen aperto, 280
 Directæque acies, ac late fluctuat omnis
 Ære renidenti tellus, nec dum horrida miscent
 Prælia, sed dubius mediis Mars errat in armis:
 Omnia sint paribus numeris dimensa viarum;
 Non animum modo uti pascat prospectus inanem,
 Sed quia non aliter vires dabit omnibus æquas
 Terra, neque in vacuum poterunt se extendere rami.

Forsitan et, scrobibus quæ sint fastigia, quæras.
 Ausim vel tenui vitem committere sulco;
 Altior ac penitus terræ defigitur arbos: 290
 Æsculus in primis, quæ, quantum vertice ad auras
 Ætherias, tantum radice in Tartara tendit.
 Ergo non hiemes illam, non flabra, neque imbres
 Convellunt; immota manet, multosque nepotes
 Multa virum volvens durando sæcula vincit.
 Tum fortis, late ramos et brachia tendens
 Huc illuc, media ipsa ingentem sustinet umbram.

Neve tibi ad solem vergant vineta cadentem;
 Neve inter vites corulum sere; neve flagella
 Summa pete aut summa destringe ex arbore plantas; 300
 Tantus amor terræ; neu ferro læde retuso
 Semina; neve oleæ silvestris inserte truncos.
 Nam sæpe incautis pastoribus excidit ignis,
 Qui, furtim pingui primum sub cortice tectus,
 Robora comprehendit, frondesque elapsus in altas
 Ingentem cælo sonitum dedit; inde secutus
 Per ramos victor perque alta cacumina regnat,
 Et totum involvit flammis nemus, et ruit atram
 Ad cælum picea crassus caligine nubem:
 Præsertim si tempestas a vertice silvis 310
 Incubuit, glomeratque ferens incendia ventus.
 Hoc ubi, non a stirpe valent, cæsæque reverti

Possunt, atque ima similes revirescere terra :
 Infelix superat foliis oleaster amaris.

Nec tibi tam prudens quisquam persuadeat auctor,
 Tellurem Borea rigidam spirante moveri.

Rura gelu tum claudit hiems ; neo semine jacto
 Concretam patitur radicem affigere terræ.

Optima vinetis satio, quum vere rubenti
 Candida venit avis, longis invisæ colubris ;

320

Prima vel autumni sub frigora, quum rapidus Sol
 Nondum hiemem contingit equis, jam præterit ætas.

Ver adeo frondi nemorum, ver utile silvis ;

Vere tument terræ et genitalia semina poscunt.

Tum pater omnipotens fecundis imbribus Æther

Conjugis in gremium lætæ descendit, et omnes

Magnus alit, magno commixtus corpore, fetus.

Avia tum resonant avibus virgulta canoris,

Et Venerem certis repetunt armenta diebus :

Parturit almus ager, Zephyrique tepentibus auris

330

Laxant arva sinus ; superat tener omnibus humor :

Inque novos soles audent se germina tuto

Credere, nec metuit surgentes pampinus Austros,

Aut actum cælo magnis Aquilonibus imbrem :

Sed trudit gemmas, et frondes explicat omnes.

Non alios prima crescentis origine mundi

Illuxisse dies, aliumve habuisse tenorem

Crediderim : ver illud erat ; ver magnus agebat

Orbis, et hibernis parcebant flatibus Euri,

Quum primæ lucem pecudes hausere, virûmque

340

Terrea progenies duris caput extulit arvis,

Immissæque feræ silvis et sidera cælo.

Nec res hunc teneræ possent perferre laborem,

Si non tanta quies iret frigusque caloremque

Inter, et exciperet cæli indulgentia terras.

Quod superest, quæcumque premeas virgulta per agroa,
 Sparge fimo pingui, et multa memor occule terra ;

Aut lapidem bibulum, aut squalentes infode conchas;
 Inter enim labentur aquæ, tenuisque subibit
 Halitus, atque animos tollent sata. Jamque reperti, 350
 Qui saxo super atque ingentis pondere testæ
 Urgerent: hoc effusus munimen ad imbres;
 Hoc, ubi hiulca siti findit Canis æstifer arva.

Seminibus positis, superest deducere terram
 Sæpius ad capita et duros jactare bidentes,
 Aut presso exercere solum sub vomere, et ipsa
 Flectere luctantes inter vineta juvencos:
 Tum leves calamos, et rarsæ hastilia virgæ
 Fraxineasque aptare sudes furcasque bicornes*,
 Viribus eniti quarum, et contemnere ventos 360
 Assuescant, summasque sequi tabulata per ulmos.

Ac, dum prima novis adolescit frondibus ætas,
 Parcendum teneris; et, dum se lætus ad auras
 Palmes agit, laxis per purum immissus habenis,
 Ipsa acie nondum falcis tentanda, sed uncis
 Carpendæ manibus frondes, interque legendæ.
 Inde ubi jam validis amplexæ stirpibus ulmos
 Exierint, tum stringe comas, tum brachia tonde:
 Ante reformidant ferrum; tum denique dura
 Exerce imperia, et ramos compesce fluentes. 370

Texendæ sepes etiam, et pecus omne tenendum,
 Præcipue dum frons tenera imprudensque laborum;
 Cui, super indignas hiemes solemque potentem,
 Silvestres uri assidue capræque sequaces
 Illudunt, pascuntur oves avidæque juvencæ.
 Frigora nec tantum cana concreta pruina,
 Aut gravis incumbens scopulis arentibus ætas,
 Quantum illi nocuere greges, durique venenum
 Dentis, et admorso signata in stirpe cicatrix.
 Non aliam ob culpam Baccho caper omnibus aris 380
 Cæditur, et veteres ineunt proscenia ludi,
 Præmiaque ingeniis pagos et compita circum

* valentes

Thesidæ posuere ; atque inter pocula læti
 Mollibus in pratis unctos saluere per utres.
 Nec non Ausonii, Troja gens missa, coloni
 Versibus incomtis ludunt risuque soluto,
 Oraque corticibus sumunt horrenda cavatis ;
 Et te, Bacche, vocant per carmina læta, tibi que
 Oscilla ex alta suspendunt mollia pinu.
 Hinc omnis largo pubescit vinea fetu ;
 Complentur vallesque cavæ saltusque profundi,
 Et quocumque deus circum caput egit honestum.
 Ergo rite suum Baccho dicemus honorem
 Carminibus patriis, lancesque et liba feremus ;
 Et ductus cornu stabit sacer hircus ad aram,
 Pinguiæque in veribus torrebimus exta columnis.

390

Est etiam ille labor curandis vitibus alter,
 Cui nunquam exhausti satis est : namque omne quotannis
 Terque quaterque solum scindendum, glebaque versis
 Æternum frangenda bidentibus ; omne levandum 400
 Fronde nemus ; rediv agricolis labor actus in orbem,
 Atque in se sua per vestigia volvitur annus.
 Ac jam olim, seras posuit quum vinea frondes,
 Frigidus et silvis Aquilo decussit honorem ;
 Jam tum acer curas venientem extendit in annum
 Rusticus, et curvo Saturni dente relictam
 Persequitur vitem attondens, fingitque putando.
 Primus humum fodito, primus devecta cremato
 Sarmenta, et vallos primus sub tecta referto ;
 Postremus metito. Bis vitibus ingruit umbra ; 410
 Bis segetem densis obducunt sentibus herbæ ;
 Durus uterque labor. Laudato ingentia rura,
 Exiguum colito. Nec non etiam aspera rusci
 Vimina per silvam, et ripis fluvialis arundo
 Cæditur, incultique exercet cura salicti.
 Jam vinctæ vites, jam falcem arbusta reponunt,
 Jam canit extremos effectus^b vipitor antes :

^b effectos extremus

Sollicitanda tamen tellus, pulvisque movendus ;
Et jam maturis metuendus Jupiter uvis.

Contra non ulla est oleis cultura, neque illæ 420
Procurvam exspectant falcem rastrosque tenaces,
Quum semel hæserunt arvis aurasque tulerunt.
Ipsa satis tellus, quum dente recluditur unco,
Sufficit humorem, et gravidas, cum vomere, fruges.
Hoc pinguem et placitam Paci nutritor olivam.

Poma quoque, ut primum truncos sensere valentes
Et vires habuere suas, ad sidera raptim
Vi propria nituntur, opisque haud indiga nostræ.
Nec minus interea fetu nemus omne gravescit,
Sanguineisque inculta rubent aviaria baccis ; 430
Tondentur cytisi, tædas silva alta ministrat,
Pascunturque ignes nocturni et lumina fundunt :
Et dubitant homines serere atque impendere curam
Quid majora sequar ? salices humilesque genestæ,
Aut illæ pecori frondem aut pastoribus umbras
Sufficiunt, sepemque satis, et pabula melli.
Et juvat undantem buxo spectare Cytorum,
Naryciæque picis lucos ; juval arva videre
Non rastris, hominum non ulli obnoxia curæ.

Ipsæ Caucasio steriles in vertice silvæ, 440
Quas animosi Euri assidue franguntque feruntque,
Dant alios aliæ fetus : dant utile lignum
Navigiis pinos, domibus cedrumque cupressosque.
Hinc radios trivere rotis, hinc tympana plaustis
Agricolæ, et pandas ratibus posuere carinas :
Viminibus salices fecundæ, frondibus ulmi,
At myrtus validis hastilibus, et bona bello
Cornus ; Ituræos taxi torquentur in arcus.
Nec tilix leves aut torno rasile buxum
Non formam accipiunt ferroque cavantur acuto. 450
Nec non et torrentem undam levis innatat alnus,
Missa Pado ; nec non et apes examina condunt
Corticibusque cavis vitiosæque ilicis alveo.

Quid memorandum æque Baccheia dona tulerant ?
 Bacchus et ad culpam causas dedit ; ille furentes
 Centauros leto domuit, Rhætumque Pholomque
 Et magno Hylætum Lapithis cratere minantem.

O fortunatos nimium, sua si bona norint,
 Agricolas, quibus ipsa, procul discordibus armis,
 Fundit humo facilem victum justissima tellus !
 Si non ingentem foribus domus alta superbis
 Mane salutantum totis vomit ædibus undam ;
 Nec varios inhiant pulchra testudine postes,
 Illusasque auro vestes, Ephyreiaque æra ;
 Alba neque Assyrio fucatur lana veneno,
 Nec casia liquidi corrumpitur usus olivi :

At secura quies et nescia fallere vita
 Dives opum variarum ; at latis otia fundis
 Speluncæ vivique lacus ; at frigida Tempe
 Mugitusque boum mollesque sub arbore somni
 Non absunt ; illic saltus ac lustra ferarum ;
 Et patiens operum exiguoque * assueta juvenus ;
 Sacra deûm, sanctique patres ; extrema per illos
 Justitia excedens terris vestigia fecit.

Me vero primum dulces ante omnia Musæ,
 Quarum sacra fero ingenti percussus amore,
 Accipiant, cœlique vias et sidera monstrent ;
 Defectus solis varios, lunæque labores ;
 Unde tremor terris ; quæ vi maria alta tumescant,
 Objicibus ruptis, rursusque in se ipsa residant ;
 Quid tantum oceano properent se tingere soles
 Hiberni, vel quæ tardis mora noctibus obstet.
 Sin, has ne possim naturæ accedere partes,
 Frigidus obstiterit circum præcordia sanguis :
 Rura mihi et rigui placeant in vallibus amnes ;
 Flumina amem silvasque inglorius. O, ubi campi
 Spercheosque, et virginibus bacchata Lacœnis
 Taygeta ! o, qui me gelidis in vallibus Hæmi

Sistat, et ingenti ramorum protegat umbra!
Felix, qui potuit rerum cognoscere causas, 490
Atque metus omnes et inexorabile fatum
Subjecit pedibus strepitumque Acherontis avari!
Fortunatus et ille, deos qui novit agrestes
Panaque Silvanumque senem Nymphasque sorores!
Illum non populi fascēs, non purpura regum
Flexit, et infidos agitans discordia fratres;
Aut conjurato descendens Dacus ab Histro;
Non res Romanæ perituraque regna; neque ille
Aut doluit miserans inopem aut invidit habenti.
Quos rami fructus, quos ipsa volentia rura 500
Sponte tulere sua, carpsit; nec ferrea jura
Insanumque forum aut populi tabularia vidit.
Sollicitant alii remis freta cæca, ruuntque
In ferrum, penetrant aulas et limina regum;
Hic petit excidiis urbem miserosque penates,
Ut gemma bibat, et Sarrano dormiat ostro;
Condit opes alius, defossoque incubat auro;
Hic stupet attonitus rostris; hunc plausus hiantem
Per cuneos geminatus enim plebisque patrumque
Corripuit; gaudent perfusi sanguine fratrum, 510
Exsilioque domos et dulcia limina mutant,
Atque alio patriam quærunt sub sole jacentem.
Agricola incurvo terram dimovit aratro:
Hinc anni labor; hinc patriam parvosque nepotes
Sustinet; hinc armenta boum meritosque juvencos.
Nec requies, quin aut pomis exuberet annus,
Aut fetu pecorum, aut Cerealis mergite culmi,
Proventuque oneret sulcos, atque horrea vincat.
Venit hiems: teritur Sicyonia bacca trapetis;
Glande sues læti redeunt; dant arbuta silvæ; 520
Et varios ponit fetus auctumnus, et alte
Mitis in apricis coquitur vindemia saxis.
Interea dulces pendent circum oscula nati;
Casta pudicitiam servat domus; ubera vacca

Lactea demittunt: pinguesque in gramine læto
Inter se adversis luctantur cornibus hædi.
Ipse dies agitat festos; fususque per herbam,
Ignis ubi in medio, et socii cratera coronant,
Te libans, Lenæe, vocat; pecorisque magistris
Velocis jaculi certamina ponit in ulmo,
Corporaque agresti nudant prædura palæstræ.
Hanc olim veteres vitam coluere Sabini;
Hanc Remus et frater; sic fortis Etruria crevit;
Scilicet et rerum facta est pulcherrima Roma,
Septemque una sibi muro circumdedit arces
Ante etiam sceptrum Dictæi regis, et ante
Impia quam cæsis gens est epulata juvencis,
Aureus hanc vitam in terris Saturnus agebat.
Necdum etiam audierant inflari classica, necdum
Impositos duris crepitare incudibus enses.
Sed nos immensum spatiis confecimus æquor,
Et jam tempus equûm fumantia solvere colla.

530

510

P. VIRGILII MARONIS
G E O R G I C O N
LIBER TERTIUS.

Te quoque, magna Pales, et te memorande canemus
Pastor ab Amphryso ; vos, silvæ amnesque Lycæi.
Cetera, quæ vacuas tenuissent carmine mentes,
Omnia jam vulgata. Quis aut Eurysthea durum,
Aut illaudati nescit Busiridis aras ?
Cui non dictus Hylas puer, et Latonia Delos,
Hippodameque, humeroque Pelops insignis eburno,
Acer equis ? Tentanda via est, qua me quoque possim
Tollere humo, victorque virûm volitare per ora.
Primus ego in patriam mecum, modo vita supersit, 10
Aonio rediens deducam vertice Musas ;
Primus Idumæas referam tibi, Mantua, palmas ;
Et viridi in campo templum de marmore ponam
Propter aquam, tardis ingens ubi flexibus errat
Mincius et tenera prætexit arundine ripas.
In medio mihi Cæsar erit, templumque tenebit.
Illi victor ego et Tyrio conspectus in ostro
Centum quadrijugos agitabo ad flumina currus.
Cuncta mihi, Alpheum linquens lucosque Molorchi,
Cursibus et crudo decernet Græcia cæstu : 20
Ipse, caput tonsæ foliis ornatus olivæ,
Dona feram. Jam nunc solemnes ducere pompas
Ad delubra juvat, cæsosque videre juvencos ;
Vel scena ut versis discedat frontibus, utque
Purpurea intexti tollant aulæa Britanni.
In foribus pugnam ex auro solidoque elephanto
Gangaridum faciam, victorisque arma Quirini ;

Atque hic undantem bello magnumque fluentem
 Nilum, ac navali surgentes ære columnas.
 Addam urbes Asiæ domitas pulsumque Niphaten, 30
 Fidentemque fuga Parthum versisque sagittis,
 Et duo rapta manu diverso ex hoste tropæa,
 Bisque triumphatas utroque ab litore gentes.
 Stabunt et Parii lapides, spirantia signa,
 Assaraci proles, demissæque ab Jove gentis
 Nomina, Trosque parens, et Trojæ Cynthius auctor.
 Invidia infelix Furias amnemque severum
 Cocyti metuet, tortosque Ixionis angues,
 Immanemque rotam, et non exsuperabile saxum.
 Interea Dryadum silvas saltusque sequamur 40
 Intactos, tua, Mæcenas, haud mollia jussa:
 Te sine nil altum mens inchoat. En age, segnes
 Rumpe moras; vocat ingenti clamore Cithæron,
 Taygetique canes, domitrixque Epidaurus equorum;
 Et vox assensu nemorum ingeminata remugit.
 Mox tamen ardentes accingar dicere pugnas
 Cæsaris, et nomen fama tot ferre per annos,
 Tithoni prima quot abest ab origine Cæsar.

Seu quis, Olympiæ miratus præmia palmæ,
 Pascit equos, seu quis fortes ad aratra juvencoos; 50
 Corpora præcipue matrum legat. Optima torvæ
 Forma bovis, cui turpe caput, cui plurima cervice,
 Et crurum tenuis a mento palearia pendent;
 Tum longo nullus lateri modus; omnia magna;
 Pes etiam, et camuris hirtæ sub cornibus aures.
 Nec mihi displiceat maculis insignis et albo,
 Aut juga detrectans, interdumque aspera cornu,
 Et faciem tauro propior; quæque ardua tota,
 Et gradiens ima verrit vestigia cauda.
 Ætas Lucinam justosque pati hymenæos
 Desinit ante decem, post quatuor incipit annos;
 Cetera nec feturæ habilis, nec fortis aratris.
 Interea, superat gregibus dum læta juvenetas,

30

40

50

60

Solve mares; mitte in Venerem pecuaria primus,
Atque aliam ex alia generando suffice prolem.

Optima quæque dies miseris mortalibus ævi
Prima fugit; subeunt morbi tristisque senectus;
Et labor et duræ rapit inclementia mortis.

Semper erunt, quarum mutari corpora malis;
Semper enim refice, ac, ne post amissa requiras, 70
Anteveni, et subolem armento sortire quotannis.

Nec non et pecori est idem delectus equino.
Tu modo, quos in spem statues submittere gentis,
Præcipuum jam inde a teneris impende laborem.

Continuo pecoris generosi pullus in arvis
Altius ingreditur, et mollia crura reponit.
Primus et ire viam, et fluvios tentare minaces
Audet, et ignoto sese committere ponti,
Nec vanos horret strepitus. Illi ardua cervix, 80
Argutumque caput, brevis alvus, obesaque terga;

Luxuriatque toris animosum pectus. Honesti
Spadices, glaucique; color deterrimus albis
Et gilvo. Tum, si qua sonum procul arma dedere,
Stare loco nescit, micat auribus, et tremit artus,
Collectumque fremens volvit sub naribus ignem.
Densa juba, et dextro jactata recumbit in armis:

At duplex agitur per lumbos spina; cavatque
Tellurem et solido graviter sonat ungula cornu.
Talis Amyclæi domitus Pollucis habenis
Cyllarus, et quorum Graii meminere poetæ, 90
Martis equi bijuges, et magni currus Achilli:
Talis et ipse jubam oervice effudit equina
Conjugis adventu pernix Saturnus, et altum
Pelion hinnitu fugiens implevit acuto.

Hunc quoque, ubi aut morbo gravis aut jam segnior annis
Deficit, abde domo, nec turpi ignosce senectæ.

Frigidus in Venerem senior, frustra que laborem
Ingratum trahit; et, si quando ad prælia ventum est,
Ut quondam in stipulis magnus sine viribus ignis,

Incassum furit. Ergo animos ævumque notabis 100
 Præcipue; hinc alias artes, prolemque parentum,
 Et quis cuique dolor victo, quæ gloria palmæ.
 Nonne vides, quum præcipiti certamine campum
 Corripuere, ruuntque effusi carcere currus,
 Quum spes arrectæ juvenum, exsultantiaque haurit
 Corda pavor pulsans; illi instant verberare torto,
 Et proni dant lora; volat vi fervidus axis;
 Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
 Aëra per vacuum ferri, atque assurgere in auras;
 Nec mora, nec requies; at fulvæ nimbus arenæ 110
 Tollitur; humescunt spumis flatuque sequentum:
 Tantus amor laudum, tantæ est victoria curæ.
 Primus Erichthonius currus et quatuor ausus
 Jungere equos, rapidusque rotis insistere victor.
 Frena Pelethronii Lapithæ gyrosque dedere
 Impositi dorso, atque equitem docuere sub armis
 Insultare solo, et gressus glomerare superbos.
 Æquus uterque labor; æque juvenemque magistri
 Exquirunt calidumque animis et cursibus acrem;
 Quamvis sæpe fuga versos ille egerit hostes, 120
 Et patriam Epirum referat fortesque Mycenæ,
 Neptunique ipsa deducat origine gentem.

His animadversis instant sub tempus, et omnes
 Impendunt curas denso distendere pingui,
 Quam legere ducem, et pecori dixere maritum;
 Pubentesque^a secant herbas, fluviosque ministrant.
 Farraque, ne blando nequeat superesse labori,
 Invalidique patrum referant jejunia nati.

Ipsa autem macie tenuant armenta volentes, 130
 Atque, ubi concubitus primos jam nota voluptas
 Sollicitat, frondesque negant et fontibus arcent.
 Sæpe etiam cursu quatiunt, et sole fatigant,
 Quum graviter tunsis gemit area frugibus, et quum
 Surgentem ad Zephyrum palæ jactantur inanes.

^a Florentèsque

Hoc faciunt, nimio ne luxu obtusior usus
 Sit genitali arvo, et sulcos oblimet inertes ;
 Sed rapiat sitiens Venerem, interiusque recondat.

Rursus cura patrum cadere, et succedere matrum
 Incipit. Exactis gravidæ quum mensibus errant,
 Non illas gravibus quisquam juga ducere plaustris, 140
 Non saltu superare viam sit passus, et acri
 Carpere prata fuga, fluviosque innare rapaces :
 Saltibus in vacuis pascant, et plena secundum
 Flumina, muscus ubi et viridissima gramine ripa,
 Speluncæque tegant, et saxeæ procubet umbra.
 Est lucos Silari circa ilicibusque virentem
 Plurimus Alburnum volitans, cui nomen asilo
 Romanum est, œstrum Graii vertere vocantes ;
 Asper, acerba sonans ; quo tota exterrita silvis
 Diffugiunt armenta, furit mugitibus æther 150
 Concussus, silvæque et sicci ripa Tanagri.
 Hoc quondam monstro horribiles exercuit iras
 Inachis Juno pestem meditata juvencæ.
 Hunc quoque, nam mediis fervoribus acrior instat,
 Arcebis gravido pecori, armentaque pascas,
 Sole recens orto, aut noctem ducentibus astris.

Post partum cura in vitulos traducitur omnis :
 Continuoque notas et nomina gentis inurunt,
 Et quos aut pecori malint submittere habendo,
 Aut aris servare sacros, aut scindere terram, 160
 Et campum horrentem fractis invertere glebis :
 Cetera pascuntur virides armenta per herbas.
 Tu quos ad studium atque usum formabis agrestem,
 Jam vitulos hortare, viamque insiste domandi,
 Dum faciles animi juvenum, dum mobilis ætas.
 Ac primum laxos tenui de vimine circos
 Cervici subnecte ; dehinc, ubi libera colla
 Servitio assuerint, ipsis e torquibus aptos
 Junge pares, et coge gradum conferre juvencos ;
 Atque illis jam sæpe rotæ ducantur inanes 170

Per terram, et summo vestigia pulvere signent :
 Post valido nitens sub pondere faginus axis
 Instrepat, et junctos temo trahat æreus orbes.
 Interea pubi indomitæ non gramina tantum,
 Nec vascas salicam frondes ulvamque palustrem,
 Sed frumenta manu carpes sata. Neo tibi fetsæ,
 More patrum, nivea implebunt muletaria vascæ,
 Sed tota in dulces consument ubera natos.

Sin ad bella magis studium turmasque feroces,
 Aut Alpheæ rotis prælabi flumina Pisæ,
 Et Jovis in luco currus agitare volantes ;
 Primus equi labor est animos atque arma videre
 Bellantum, lituosque pati, tractuque gementem
 Ferre rotam, et stabulo frenos audire sonantes ;
 Tum magis atque magis blandis gaudere magistri
 Laudibus, et plausæ sonitum cervicis amare.

180

Atque hæc jam primo depulsus ab ubere matris
 Audeat, inque vicem det mollibus ora capistris
 Invalidus, etiamque tremens, etiam inscius ævi.
 At tribus exactis, ubi quarta accesserit æstas,
 Carpere mox gyrum incipiat, gradibusque sonare
 Compositis, sinuetque alterna volumina crurum,
 Sitque laboranti similis ; tum cursibus auras,
 Tum vocet, ac per aperta volans, oeu liber habenis,

190

Æquora, vix summa vestigia ponat arena :
 Qualis Hyperboreis Aquilo quum densus ab oris
 Incubuit, Scythiæque hiemes atque arida differt
 Nubila : tum segetes altæ campique natantes
 Lenibus horrescunt flabris, summæque sonorem
 Dant silvæ, longique urgent ad litora fluctus ;
 Ille volat, simul arva fuga simul æquora verrens.
 Hic vel ad Elei metas et maxima campi
 Sudabit spatia, et spumas aget ore oruentas ;
 Belgica vel molli melius feret esseda collo.

200

Tum demum crassa magnum farragine corpus
 Crescere jam domitis sinito ; namque ante domandum

Ingentes tollent animos, prensique negabunt
Verbera lenta pati et duris parere lupatis.

Sed non ulla magis vires industria firmat,
Quam Venerem et cæci stimulos avertere amoris, 210
Sive boum sive est cui gratior usus equorum.

Atque ideo tauros procul atque in sola relegant
Pascua, post montem oppositum et trans flumina lata,
Aut intus clausos satura ad præsepia servant.

Carpit enim vires paulatim uritque videndo
Femina; nec nemorum patitur meminisse, nec herbæ.
Dulcibus illa quidem illecebris et sæpe superbos
Cornibus inter se subigit decernere amantes.

Pascitur in magna Sila formosa iuventa;
Illi alternantes multa vi prælia miscent 220

Vulneribus crebris; lavit ater corpora sanguis,
Versaque in obnixos urgentur cornua vasto
Cum gemitu; reboant silvæque et longus Olympus.

Nec mos bellantes una stabulare; sed alter
Victus abit, longeque ignotis exulat oris;
Multa gemens ignominiam plagasque superbi
Victoris, tum, quos amisit inultus, amores,
Et stabula aspectans regnis excessit avitis.

Ergo omni cura vires exercet, et inter
Dura jacet pernox instrato saxa cubili, 230

Frondebis hirsutis et carice pastus acuta;
Et tentat sese, atque irasci in cornua discit,
Arboris obnixus trunco, ventosque lacessit
Ictibus, et sparsa ad pugnam proludit arena.

Post, ubi collectum robur viresque refectæ,
Signa movet, præcepsque oblitum fertur in hostem:
Fluctus uti medio cœpit quum albescere ponto,

Longius ex altoque sinum trahit; utque, volutus
Ad terras, immane sonat per saxa, neque ipso
Monte minor procumbit; at ima exæstuat unda 240
Verticibus, nigramque alta subjectat arenam.

Omne adeo genus in terris hominumque ferarumque,

Et genus æquoreum, pecudes, pictæque volucres,
 In furias ignemque ruunt ; amor omnibus idem.
 Tempore non alio catulorum oblita læna
 Sævior erravit campis ; nec funera vulgo
 Tam multa informes ursi stragemque dedere
 Per silvas : tum sævus aper, tum pessima tigris ;
 Heu ! male tum Libyæ solis erratur in agris.
 Nonne vides, ut tota tremor pertentet equorum 250
 Corpora, si tantum notas odor attulit auras ?
 Ac neque eos jam frena virum, neque verbera sæva,
 Non scopuli rupesque cavæ, atque objecta retardant
 Flumina, correptos unda torquentia montes.
 Ipse ruit dentesque Sabellicus exacuit sus,
 Et pede prosubigit terram, fricat arbore costas,
 Atque hinc atque illinc humerosque ad vulnera durat.
 Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem
 Duras amor ? Nempe abruptis turbata procellis 260
 Nocte natat cæca serus freta ; quem super ingens
 Porta tonat cœli, et scopulis illisa reclamant
 Æquora ; nec miseri possunt revocare parentes,
 Nec moritura super crudeli funere virgo.
 Quid lynces Bacchi variæ, et genus acre luporum
 Atque canum ? quid, quæ imbelles dant prælia cervi ?
 Scilicet ante omnes furor est insignis equarum ;
 Et mentem Venus ipsa dedit, quo tempore Glauci
 Potniades malis membra absumsere quadrigæ.
 Illas ducit amor trans Gargara, transque sonantem
 Ascanium ; superant montes, et flumina tranant. 270
 Continuoque, avidis ubi subdita flamma medullis,
 Vere magis, quia vere calor redit ossibus, illæ
 Ore omnes versæ in Zephyrum stant rupibus altis,
 Exceptantque leves auras ; et sæpe sine ullis
 Conjugiis vento gravidæ, mirabile dictu,
 Saxa per et scopulos et depressas convalles
 Diffugiunt, non, Eure, tuos, neque Solis ad ortus,
 In Boream Caurumque aut unde nigerrimus Auster

Nascitur, et pluvio contristat frigore cœlum.
 Hic demum, hippomanes vero quod nomine dicunt 280
 Pastores, lentum destillat ab inguine virus,
 Hippomanes, quod sæpe malæ legere novercæ,
 Miscueruntque herbas et non innoxia verba.

Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus,
 Singula dum capti circumvectamur amore.
 Hoc satis armentis; superat pars altera curæ,
 Lanigeros agitare greges hirtasque capellas.
 Hic labor; hinc laudem fortes sperate coloni.
 Nec sum animi dubius, verbis ea vincere magnum
 Quam sit, et angustis hunc addere rebus honorem. 290
 Se me Parnasi deserta per ardua dulcis
 Raptat amor; juvat ire jugis, qua nulla priorum
 Castaliam molli devertitur orbita clivo.

Nunc, veneranda Pales, magno nunc ore sonandum.
 Incipiens stabulis edico in mollibus herbam
 Carpere oves, dum mox frondosa reducitur æstas;
 Et multa duram stipula filicumque maniplis
 Sternere subter humum, glaciesne frigida lædat
 Molle pecus, scabiemque ferat turpesque podagras.
 Post hinc digressus jubeo frondentia capris 300
 Arbuta sufficere, et fluvios præbere recentes:
 Et stabula a ventis hiberno opponere soli
 Ad medium conversa diem, quum^b frigidus olim
 Jam cadit extremoque irrorat Aquarius anno.
 Hæ quoque non cura nobis levior tuendæ;
 Nec minor usus erit; quamvis Milesia magno
 Vellera mutentur Tyrios incocta rubores.
 Densior hinc suboles, hinc largi copia lactis:
 Quam magis exhausto spumaverit ubere mulctra;
 Læta magis pressis manabunt flumina mammis. 310
 Nec minus interea barbas incanaque menta
 Cinyphii tondent hirci sætasque comantes
 Usus in castrorum, et miseris velamina nautis.

Pascuntur vero silvas et summa Lycæi,
 Horrentesque rubos, et amantes ardua dumos :
 Atque ipsæ memores redeunt in tecta, suosque
 Ducunt, et gravido superant vix ubere limen.
 Ergo omni studio glaciem ventosque nivales,
 Quo minor est illis curæ mortalis egestas,
 Avertes, victumque feres et virgea lætus
 Pabula ; nec tota claudes fœnilia bruma. 320
 At vero, Zephyris quum læta vocantibus æstas
 In saltus utrumque gregem atque in pascua mittet,
 Luciferi primo cum sidere frigida rura
 Carpamus, dum mane novum, dum gramina canent,
 Et ros in tenera pecori gratissimus herba.
 Inde, ubi quarta sitim cœli collegerit hora,
 Et cantu querulæ rumpent arbusta cicadæ,
 Ad puteos aut alta greges ad stagna jubeto
 Currentem ilignis potare canalibus undam : 330
 Æstibus at mediis umbrosam exquirere vallem,
 Sicubi magna Jovis antiquo robore quercus
 Ingentes tendat ramos ; aut sicubi nigrum
 Ilicibus crebris sacra nemus accubet umbra.
 Tum tenues dare rursus aquas, et pascere rursus
 Solis ad occasum, quum frigidus aëra vesper
 Temperat, et saltus reficit jam roscida luna,
 Litora que alcyonen resonant, acalanthida dumi.
 Quid tibi pastores Libyæ, quid pascua versu
 Prosequar, et raris habitata mapalia tectis ? 340
 Sæpe diem noctemque, et totum ex ordine mensem
 Pascitur itque pecus longa in deserta sine ullis
 Hospitiis : tantum campi jacet. Omnia secum
 Armentarius Afer agit, tectumque Laremque
 Armaque Amyclæumque canem Cressamque pharetram :
 Non secus ac patriis acer Romanus in armis
 Injusto sub fasce viam quum carpit, et hosti
 Ante expectatum positus stat in agmine castris,
 At non, qua Scythiæ gentes Mæotique unda,

Turbidus et torquens flaventes Hister arenas, 350
 Quaque redit medium Rhodope porrecta sub axem.
 Illic clausa tenent stabulis armenta; neque ullæ
 Aut herbæ campo apparent aut arbore frondes;
 Sed jacet aggeribus niveis informis et alto
 Terra gelu late, septemque assurgit in ulnas:
 Semper hiems, semper spirantes frigora Cauri.
 Tum Sol pallentes haud unquam discutit umbras:
 Nec quum investus equis altum petit æthera; nec quum
 Præcipitem oceani rubro lavit æquore currum.
 Concrescunt subitæ currenti in flumine crustæ, 360
 Undaque jam tergo ferratos sustinet orbes,
 Puppibus illa prius, patulis nunc hospita plaustis.
 Æraque dissiliunt vulgo, vestesque rigescunt
 Indutæ, cæduntque securibus humida vina,
 Et totæ solidam in glaciem vertere lacunæ,
 Stiriaque impexis induruit horrida barbis.
 Interea toto non secius aëre ningit;
 Intereunt pecudes, stant circumfusa pruinis
 Corpora magna boum, confertoque agmine cervi
 Torpent mole nova, et summis vix cornibus exstant. 370
 Hos non immissis canibus, non cassibus ullis,
 Puniceæve agitant pavidos formidine pinnæ:
 Sed frustra oppositum trudentes pectore montem
 Cominus obtruncant ferro, graviterque rudentes
 Cædunt, et magno læti clamore reportant.
 Ipsi in defossis specubus secura sub alta
 Otia agunt terra, congestaque robora totasque
 Advolvere focis ulmos, ignique dedere.
 Hic noctem ludo ducunt, et pocula læti
 Fermento atque acidis imitantur vitea sorbis. 380
 Talis Hyperboreo septem subjecta trioni
 Gens effrena virûm Rhipæo tunditur Euro,
 Et pecudum fulvis velatur corpora sætis.

Si tibi lanitium curæ: primum aspera silva
 Lappæque tribulique absint; fuge pabula læta;

Continuoque greges villis lege mollibus albos.
 Illum autem, quamvis aries sit candidus ipse,
 Nigra subest udo tantum cui lingua palato,
 Rejice, ne maculis infuscet vellera pullis
 Nascentum; plenoque alium circumspice campo. 390
 Munere sic niveo lanæ, si credere dignum est,
 Pan deus Arcadiæ captam te, Luna, fefellit,
 In nemora alta vocans; nec tu aspernata vocantem.

At cui lactis amor, cytisum lotosque frequentes
 Ipse manu salsasque ferat præsepibus herbas.
 Hinc et amant fluvios magis, ac magis ubera tendunt,
 Et salis occultum referunt in lacte saporem.
 Multi jam excretos prohibent a matribus hædos,
 Primaque ferratis præfigunt ora capistris. 400
 Quod surgente die mulsero horisque diurnis,
 Nocte premunt; quod jam tenebris et sole cadente,
 Sub lucem exportans calathis adit oppida pastor;
 Aut parco sale contingunt, hiemique reponunt.

Nec tibi cura canum fuerit postrema: sed una
 Veloces Spartæ catulos acremque Molossum
 Pasce sero pingui. Nunquam custodibus illis
 Nocturnum stabulis furem incursusque luporum,
 Aut impacatos a tergo horrebis Hiberos.
 Sæpe etiam cursu timidos agitabis onagros,
 Et canibus leporem, canibus venabere damas: 410
 Sæpe volutabris pulsos silvestribus apros
 Latratu turbabis agens, montesque per altos
 Ingentem clamore premes ad retia cervum.

Disce et odoratam stabulis accendere cedrum,
 Galbanoque agitare graves nidore chelydros.
 Sæpe sub immotis præsepibus aut mala tactu
 Vipera delituit, cœlumque exterrita fugit;
 Aut tecto assuetus coluber succedere et umbræ,
 Pestis acerba boum, pecorique aspergere virus,
 Fovit humum. Cape saxa manu, cape robora, pastor, 420
 Tollentemque minas et sibila colla tumentem.

Dejice; jamque fuga timidum caput abdidit alte,
 Quum medii nexus extremæque agmina caudæ
 Solvuntur, tardosque trahit sinus ultimus orbes.
 Est etiam ille malus Calabris in saltibus anguis,
 Squamea convolvens sublato pectore terga,
 Atque notis longam maculosus grandibus alvum,
 Qui, dum amnes ulli rumpuntur fontibus, et dum
 Vere madent udo terræ ac pluvialibus Austris,
 Stagna colit; ripisque habitans, hic piscibus atram 430
 Improbus ingluviem ranisque loquacibus explet:
 Postquam exusta palus, terræque ardore dehiscunt,
 Exsilit in siccum, et flammantia lumina torquens
 Sævitur agris, asperque siti atque exterritus æstu.
 Ne mihi tum molles sub divo carpere somnos,
 Neu dorso nemoris libeat jacuisse per herbas,
 Quum positis novus exuviis nitidusque juvena
 Volvitur, aut catulos tectis aut ova relinquens,
 Arduus ad solem, et linguis micat ore trisulcis.
 Morborum quoque te causas et signa docebo. 440
 Turpis oves tentat scabies, ubi frigidus imber
 Altius ad vivum persedit et horrida cano
 Bruma gelu; vel quum tonsis illotus adhæsit
 Sudor, et hirsuti secuerunt corpora vepres.
 Dulcibus idcirco fluviis pecus omne magistri
 Perfundunt, udisque aries in gurgite villis
 Mersatur, missusque secundo defluit amni;
 Aut tonsum tristi contingunt corpus amurca,
 Et spumas miscent argenti, et sulfura viva, 450
 Idæasque pices, et pingues unguine ceras,
 Scillamque, elleborosque graves, nigrumque bitumen.
 Non tamen ulla magis præsens fortuna laborum est,
 Quam si quis ferro potuit rescindere summum
 Ulceris os. Alitur vitium vivitque tegendo,
 Dum medicas adhibere manus ad vulnera pastor
 Abnegat, aut meliora deos sedet omina poscens.
 Quin etiam, ima dolor balantum lapsus ad ossa

Quam furit, atque artus depascitur arida febris,
Profuit incensos æstus avertere, et inter
Ima ferire pedis salientem sanguine venam; 460
Bisaltæ quo more solent, acerque Gelonus,
Quum fugit in Rhodopen, atque in deserta Getarum,
Et lac concretum cum sanguine potat equino.

Quam procul aut molli succedere sæpius umbræ
Videris, aut summas carpentem ignavius herbas,
Extremamque sequi, aut medio procumbere campo
Pascentem, et seræ solam decedere nocti:
Continuo culpam ferro compesce, prius quam
Dira per incautum serpent contagia vulgus.
Non tam creber agens hiemem ruit æquore turbo, 470
Quam multæ pecudum pestes: nec singula morbi
Corpora corripunt, sed tota æstiva repente,
Spemque gregemque simul, cunctamque ab origine gentem.
Tum sciat, aërias Alpes et Norica si quis
Castella in tumulis, et Iapydis arva Timavi,
Nunc quoque post tanto videat, desertaque regna
Pastorum, et longe saltus lateque vacantes.

Hic quondam morbo cœli miseranda coorta est
Tempestas, totoque auctumni incanduit æstu,
Et genus omne neci pecudum dedit, omne ferarum; 480
Corrupitque lacus; infecit pabula tabo.
Nec via mortis erat simplex; sed ubi ignea venis
Omnibus acta sitis miseros adduxerat artus,
Rursus abundabat fluidus liquor, omniaque in se
Ossa minutatim morbo collapsa trahebat.
Sæpe in honore deûm medio stans hostia ad aram,
Lanea dum nivea circumdatur infula vitta,
Inter cunctantes cecidit moribunda ministros.
Aut si quam ferro mactaverat ante sacerdos,
Inde neque impositis ardent altaria fibris, 490
Nec responsa potest consultus reddere vates;
Ac vix suppositi tinguntur sanguine cultri,
Summaque jejuna sanie infusatur arena.

Hinc lætis vituli vulgo moriuntur in herbis
 Et dulces animas plena ad præsepia reddunt.
 Hinc canibus blandis rabies venit, et quatit ægros
 Tussis anhela sues ac faucibus angit obesis.
 Labitur infelix studiorum atque immemor herbæ,
 Victor equus, fontesque avertitur, et pede terram
 Crebra ferit; demissæ aures; incertus ibidem 500
 Sudor, et ille quidem moriturus frigidus; aret
 Pellis, et ad tactum tractanti dura resistit.
 Hæc ante exitium primis dant signa diebus.
 Sin in processu cœpit crudescere morbus:
 Tum vero ardentes oculi, atque attractus ab alto
 Spiritus, interdum gemitu gravis; imaque longo
 Ilia singultu tendunt; it naribus ater
 Sanguis, et obsessas fauces premit aspera lingua:
 Profuit inserto latices infundere cornu
 Lenæos; ea visa salus morientibus una. 510
 Mox erat hoc ipsum exitio, furiisque relecti
 Ardebant, ipsique suos, jam morte sub ægra,
 (Di meliora piis, erroremque hostibus illum!)
 Discissos nudis laniabant dentibus artus.
 Ecce autem duro fumans sub vomere taurus
 Concidit, et mixtum spumis vomit ore cruorem,
 Extremosque ciet gemitus. It tristis arator,
 Mærentem abjungens fraterna morte juvencum,
 Atque opere in medio defixa relinquit aratra.
 Non umbræ altorum nemorum, non mollia possunt 520
 Prata movere animum, non qui per saxa volutus
 Purior electro campum petit amnis: at ima
 Solvuntur latera, atque oculos stupor urget inertes,
 Ad terramque fluit devexo pondere cervix.
 Quid labor aut benefacta juvant? quid vomere terras
 Invertisse graves? atqui non Massica Bacchi
 Munera, non illis epulæ nocuere repostæ:
 Frondibus et victu pascuntur simplicis herbæ;
 Pocula sunt fontes liquidi atque exercita cursu
 Flumina; nec somnos abruptit cura salubres. 530

Tempore non alio dicunt regionibus illis
Quæsitæ ad sacra boves Junonis, et uris
Imparibus ductos alta ad donaria currus.
Ergo ægre rastris terram rimantur, et ipsis
Unguibus infodiunt fruges, montesque per altos
Contenta cervice trahunt stridentia plaustra.
Non lupus insidias explorat ovilia circum,
Nec gregibus nocturnus obambulat; acrior illum
Cura domat: timidi damæ cervique fugaces
Nunc interque canes et circum tecta vagantur. 540
Jam maris immensi prolem et genus omne natantum,
Litore in extremo, ceu naufraga corpora, fluctus
Proluit; insolitæ fugiunt in flumina phocæ.
Interit et curvis frustra defensa latebris
Vipera, et attoniti squamis astantibus hydri.
Ipsis est ær avibus non æquus, et illæ
Præcipites alta vitam sub nube relinquunt.
Præterea jam nec mutari pabula refert,
Quæsitæque nocent artes; cessere magistri,
Phillyrides Chiron, Amythaoniusque Melampus. 550
Sævit, et in lucem Stygiis emissa tenebris
Pallida Tisiphone morbos agit ante metumque,
Inque dies avidum surgens caput altius effert.
Balatu pecorum et crebris mugitibus amnes
Arentesque sonant ripæ collesque supini.
Jamque catervatim dat stragem, atque aggerat ipsis
In stabulis turpi dilapsa cadayera tabo,
Donec humo tegere ac foveis abscondere discunt.
Nam neque erat coriis usus; nec viscera quisquam
Aut undis abolere potest aut vincere flamma: 560
Nec tondere quidem morbo illuvieque peresa
Vellera, nec telas possunt attingere putres.
Verum etiam, invisos si quis tentarat amictus,
Ardentes papulæ atque immundus olentia sudor
Membra sequebatur, nec longo deinde moranti
Tempore contactos artus sacer ignis edebat.

P. VIRGILII MARONIS

GEORGICON

LIBER QUARTUS.

PROTENSUS aërii mellis cœlestia dona
Exsequar : hanc etiam, Mæcenas, aspice partem.
Admiranda tibi levium spectacula rerum,
Magnanimosque duces, totiusque ordine gentis
Mores, et studia, et populos, et prœlia dicam.
In tenui labor ; at tenuis non gloria, si quem
Numina læva sinunt, auditque vocatus Apollo.

Principio sedes apibus statioque petenda,
Quo neque sit ventis aditus, (nam pabula venti
Ferre domum prohibent) neque oves hædique petulci 10
Floribus insultent, aut errans bucula campo
Decutiat rorem, et surgentes atterat herbas.
Absint et picti squalentia terga lacerti
Pinguibus a stabulis, meropesque, aliæque volucres,
Et manibus Procne pectus signata cruentis.
Omnia nam late vastant, ipsasque volantes
Ore ferunt dulcem nidis immitibus escam.
At liquidi fontes et stagna virentia musco
Adsint, et tenuis fugiens per gramina rivus,
Palmaque vestibulum aut ingens oleaster inumbret : 20
Ut quum prima novi ducent examina reges
Vere suo, ludetque favis emissa juvenus,
Vicina invitet decedere ripa calori,
Obviaque hospitibus teneat frondentibus arbos.
In medium, seu stabit iners, seu profluet humor,
Transversas salices et grandia conjice saxa,

Pontibus ut crebris possint consistere, et alas
Pandere ad æstivum solem; si forte morantes
Sparsere, aut præceps Neptuno immerserit Eurus.

Hæc circum casiae virides, et olentia late
Serpilla, et graviter spirantis copia thymbræ
Floreat, irriguumque bibant violaria fontem.

Ipsa autem, seu corticibus tibi suta cavatis,
Seu lento fuerint alvearia vimine texta,
Angustos habeant aditus: nam frigore mella
Cogit hiems, eademque calor liquefacta remittit.

Utraque vis apibus pariter metuenda; neque illæ
Nequidquam in tectis certatim tenuia cera

Spiramenta linunt, fucoque et floribus oras
Explent, collectumque hæc ipsa ad munera gluten
Et visco et Phrygiæ servant pice lentius Idæ.

Sæpe etiam effossis, si vera est fama, latebris
Sub terra fovere larem, penitusque repertæ
Pumicibusque cavis exesæque arboris antro.

Tu tamen e levi rimosa cubilia limo

Ungue fovens circum, et raras super injice frondes.

Neu propius tectis taxum sine; neve rubentes

Ure foco caneros; altæ neu crede paludi,

Aut ubi odor cœni gravis, aut ubi concava pulsu

Saxa sonant, vocisque offensa resultat imago.

Quod superest, ubi pulsam hiemem Sol aureus egit

Sub terras, cœlumque æstiva luce reclusit,

Illæ continuo saltus silvasque peragrant,

Purpureosque metunt flores, et flumina libant

Summa leves. Hinc nescio qua dulcedine lætæ

Progeniem nidosque foveant; hinc arte recentes

Excudunt ceras, et mella tenacia fingunt.

Hinc ubi jam emissum caveis ad sidera cœli

Nare per æstatem liquidam suspexeris agmen,

Obscuramque trahi vento mirabere nubem,

Contemplator: aquas dulces et frondea semper

Tecta petunt. Huc tu jussos asperge saporés,

Trita melisphylla, et cerinthæ ignobile gramen ;
Tinnitusque cie, et Matris quate cymbala circum.
Ipsæ consident medicatis sedibus ; ipsæ
Intima more suo sese in cunabula condent.

Sin autem ad pugnam exierint, (nam sæpe duobus
Regibus incessit magno discordia motu)

Continuoque animos vulgi et trepidantia bello
Corda licet longe præsciscere : namque morantes 70
Martius ille æris rauci canor increpat, et vox
Auditur fractos sonitus imitata tubarum ;

Tum trepidæ inter se coëunt, pennisque coruscant,
Spiculaque exacuunt rostris, aptantque lacertos,
Et circa regem atque ipsa ad prætoria densæ
Miscentur, magnisque vocant clamoribus hostem.

Ergo ubi ver nactæ sudum camposque patentes
Erumpunt portis, concurritur ; æthere in alto
Fit sonitus ; magnum mixtæ glomerantur in orbem,
Præcipitesque cadunt : non densior aëre grando, 80
Nec de concussa tantum pluit ilice glandis :

Ipsi per medias acies insignibus alis
Ingentes animos angusto in pectore versant,
Usque adeo obnixa non cedere, dum gravis aut hos,
Aut hos versa fuga victor dare terga subegit.

Hi motus animorum atque hæc certamina tanta
Pulveris exigui jactu compressa quiescunt.

Verum ubi ductores acie revocaveris ambo,
Deterior qui visus, eum, ne prodigus obsit,
Dede neci ; melior vacua sine regnet in aula. 90

Alter erit maculis auro squalentibus ardens ;
Nam duo sunt genera ; hic melior, insignis et ore,
Et rutilus clarus squamis ; ille horridus alter
Desidia, latamque trahens inglorius alvum.

Ut binæ regum facies, ita corpora plebis :
Namque aliæ turpes horrent ; ceu pulvere ab alto
Quum venit, et sicco terram sput ore viator
Aridus ; elucent aliæ, et fulgore coruscant

Arduentes auro et paribus lita corpora guttis.
 Hæc potior suboles; hinc cœli tempore certo 100
 Dulcia mella premes; nec tantum dulcia, quantum
 Et liquida, et durum Bacchi domitura saporem.

At quum incerta volant, cœloque examina ludunt,
 Contemnuntque favos, et frigida tecta relinquunt,
 Instabiles animos ludo prohibebis inani:

Nec magnus prohibere labor. Tu regibus alas
 Eripe: non illis quisquam cunctantibus altum
 Ire iter, aut castris audebit vellere signa.
 Invitent croceis halantes floribus horti,
 Et custos furum atque avium cum falce saligna 110
 Hellespontiaci servet tutela Priapi.

Ipse thymum pinosque ferens de montibus altis
 Tecta serat late circum, cui talia curæ;
 Ipse labore manum duro terat; ipse feraces
 Figat humo plantas, et amicos irriget imbres.

Atque equidem, extremo ni jam sub fine laborum
 Vela traham, et terris festinem advertere proram,
 Forsitan et, pingues hortos quæ cura colendi
 Ornaret, canerem, biferique rosaria Pæsti;
 Quoque modo potis gauderent intuba ravis, 120
 Et virides apio ripæ, tortusque per herbam

Cresceret in ventrem cucumis; nec sera comantem
 Narcissum, aut flexi tacuissem vimen acanthi,
 Pallentesque hederas, et amantes litora myrtos.
 Namque sub Cēbalix memini me turribus arcis*,
 Qua niger humectat flaventia culta Galæsus,
 Corycium vidisse senem, cui pauca relict
 Jugera ruris erant; nec fertilis illa juvenicis,
 Nec pecori opportuna seges nec commoda Baccho.

Hic rarum tamen in dumis olus albaque circum 130
 Lilia verbenasque premens vescuque papaver,
 Regum æquabat opes animis; seraque revertens
 Nocte domum dapibus mensas onerabat inemtis.

* altia

Primus vere rosam atque auctumno carpere poma,
 Et, quum tristis hiems etiam nunc frigore saxa
 Rumperet, et glacie cursus frenaret aquarum,
 Ille comam mollis jam tondebat hyacinthi,
 Æstatem increpitans seram Zephyrosque morantes.

Ergo apibus fetis idem atque examine multo
 Primus abundare, et spumantia cogere pressis

140

Mella favis; illi tilix atque uberrima pinus;
 Quotque in flore novo pomis se fertilis arbor
 Induerat, totidem auctumno matura tenebat.
 Ille etiam seras in versum distulit ulmos,
 Eduramque pirum et spinos jam pruna ferentes,
 Jamque ministrantem platanum potantibus umbras.
 Verum hæc ipse equidem, spatii exclusus iniquis
 Prætereo, atque aliis post me memoranda relinquo.

Nunc age, naturas apibus quas Jupiter ipse

Addidit, expediam, pro qua mercede, canoros

150

Curetum sonitus crepitantiaque æra secuta,

Dictæo cœli regem pavere sub antro.

Solæ communes natos, consortia tecta

Urbis habent, magnisque agitant sub legibus ævum;

Et patriam solæ et certos novere penates;

Venturæque hiemis memores æstate laborem

Experiuntur, et in medium quæsitæ reponunt.

Namque aliæ victu invigilant, et fœdere pacto

Exercentur agris; pars intra septa domorum

Narcissi lacrimam, et lentum de cortice gluten,

160

Prima favis ponunt fundamina, deinde tenaces

Suspendunt ceras; aliæ, spem gentis, adultos

Educunt fetus; aliæ purissima mella

Stipant, et liquido distendunt nectare cellas.

Sunt, quibus ad portas cecidit custodia sorti;

Inque vicem speculantur aquas et nubila cœli;

Aut onera accipiunt venientum, aut agmine facto

Ignavum, fucos, pecus a præsepibus arcent.

Fervet opus, redolentque thymo fragrantia mella.

Ac veluti lentis Cyclopes fulmina massis 170
 Quum properant, alii taurinis follibus auras
 Accipiunt redduntque, alii stridentia tingunt
 Æra lacu; gemit impositis incudibus Ætna;
 Illi inter sese magna vi brachia tollunt
 In numerum, versantque tenaci forcipe ferrum:
 Non aliter, si parva licet componere magnis,
 Cecropias innatus apes amor urget habendi,
 Munere quamque suo. Grandævis oppida curæ,
 Et munire favos, et dædala fingere tecta:
 At fessæ multa referunt se nocte minores, 180
 Crura thymo plenæ; pascuntur et arbuta passim,
 Et glaucas salices casiamque, crocumque rubentem
 Et pinguem tiliam et ferrugineos hyacinthos.
 Omnibus una quies operum, labor omnibus unus.
 Mane ruunt portis; nusquam mora: rursus easdem
 Vesper ubi e pastu tandem decedere campis
 Admonuit, tum tecta petunt, tum corpora curant:
 Fit sonitus, mussantque oras et limina circum.
 Post, ubi jam thalamis se composuere, siletur
 In noctem, fessosque sopor suus occupat artus. 190
 Nec vero a stabulis pluvia impendente recedunt
 Longius, aut credunt cælo adventantibus Euris;
 Sed circum tutæ sub mœnibus urbis aquantur,
 Excursusque breves tentant, et sæpe lapillos,
 Ut cymbæ instabiles fluctu jactante saburram,
 Tollunt: his sese per inania nubila librant.
 Illum adeo placuisse apibus mirabere morem,
 Quod nec concubitu indulgent, nec corpora segnes
 In Venerem solvunt, aut fetus nixibus edunt;
 Verum ipsæ e foliis natos et suavis herbis 200
 Ore legunt; ipsæ regem parvosque Quirites
 Sufficiunt, aulasque et cerea regna refingunt.
 Sæpe etiam duris errando in cotibus alas
 Attrivere, ultroque animam sub fasce dedere;
 'antus amor florum et generandi gloria mellis,

Ergo ipsas quamvis angusti terminus ævi
 Excipiat, (neque enim plus septima ducitur æstas)
 At genus immortale manet, multosque per annos
 Stat fortuna domus, et avi numerantur avorum.
 Præterea regem non sic Ægyptos et ingens
 Lydia, nec populi Parthorum aut Medus Hydaspes
 Observant. Rege incolumi mens omnibus una est;
 Amisso, rupere fidem constructaque mella
 Diripuerunt ipsæ, et crates solvere favorum.
 Ille operum custos; illum admirantur, et omnes
 Circumstant fremitu denso, stipantque frequentes;
 Et sæpe attollunt humeris, et corpora bello
 Objectant, pulchramque petunt per vulnera mortem.

210

His quidam signis atque hæc exempla secuti,
 Esse apibus partem divinæ mentis et haustus
 Ætherios dixere: deum namque ire per omnes
 Terrasque tractusque maris cœlumque profundum;
 Hinc pecudes, armenta, viros, genus omne ferarum,
 Quemque sibi tenues nascentem arcessere vitas;
 Scilicet huc reddi deinde ac resoluta referri
 Omnia; nec morti esse locum, sed viva volare
 Sideris in numerum atque alto succedere cœlo.

220

Si quando sedem augustam servataque mella
 Thesauris relines, prius haustu sparsus aquarum
 Ora fove, fumosque manu prætende sequaces.
 Bis gravidos cogunt fetus, duo tempora messis:
 Taygete simul os terris ostendit honestum
 Plias, et oceani spretos pede repulit amnes;
 Aut eadem sidus fugiens ubi Piscis aquosi
 Tristior hibernas cœlo descendit in undas.
 Illis ira modum supra est, læsæque venenum
 Morsibus inspirant, et spicula cæca relinquunt,
 Affixæ venis, animasque in vulnere ponunt.
 Sin duram metues hiemem parcesque futuro
 Contusosque animos et res miserabere fractas;
 At suffire thymo, cerasque recidere inanes

230

240

Quis dubitet? nam sæpe favos ignotus adedit
 Stello, et lucifugis congesta cubilia blattis,
 Immunisque sedens aliena ad pabula fucus;
 Aut asper crabro imparibus se immiscuit armis,
 Aut dirum tineæ genus; aut invisa Minervæ
 Laxos in foribus suspendit aranea casset.

Quo magis exhaustæ fuerint, hoc acrius omnes
 Incumbent generis lapsi sarcire ruinas,
 Complebuntque foros, et floribus horrea textent.

250

Si vero, quoniam casus apibus quoque nostros
 Vita tulit, tristi languebunt corpora morbo,
 Quod jam non dubiis poteris cognoscere signis:
 Continuo est ægris alius color; horrida vultum
 Deformat macies; tum corpora luce carentum
 Exportant tectis, et tristia funera ducunt;
 Aut illæ pedibus connexæ ad limina pendent,
 Aut intus clausis cunctantur in ædibus, omnes
 Ignavæque fame et contracto frigore pigræ.

Tum sonus auditur gravior, tractimque susurrant,
 Frigidus ut quondam silvis immurmurat Auster;
 Ut mare sollicitum stridit refluentibus undis;
 Æstuat ut clausis rapidus fornacibus ignis.
 Hic jam galbaneos suadebo incendere odores,
 Mellaque arundineis inferre canalibus, ultro
 Hortantem et fessas ad pabula nota vocantem.
 Proderit et tunsum gallæ admiscere saporem,
 Arentesque rosas, aut igni pinguia multo
 Defruta, vel psithia passos de vite racemos,
 Cecropiumque thymum, et grave olentia centaurea.

260

270

Est etiam flos in pratis, cui nomen amello
 Fecere agricolæ, facilis quærentibus herba;
 Namque uno ingentem tollit de cespite silvam,
 Aureus ipse; sed in foliis, quæ plurima circum
 Funduntur, violæ sublucet purpura nigræ,
 Sæpe deûm nexis ornata torquibus aræ;
 Asper in ore sapor; tonsis in vallibus illum

Pastores et curva legunt prope flumina Mellæ.
 Hujus odorato radices incoque Baccho,
 Pabulaque in foribus plenis appone canistris.

280

Sed si quem proles subito defecerit omnis,
 Nec, genus unde novæ stirpis revocetur, habebit ;
 Tempus et Arcadii memoranda inventa magistri
 Pandere, quoque modo cæsis jam sæpe juvencis
 Insincerus apes tulerit cruor. Altius omnem
 Expediam prima repetens ab origine famam.
 Nam qua Pellæi gens fortunata Canopi
 Accolit effuso stagnantem flumine Nilum,
 Et circum pictis vehitur sua rura faselis ;
 Quaque pharetrataë vicinia Persidis urget,
 [Et viridem Ægyptum nigra secundat arena,
 Et diversa ruens septem discurrit in ora]
 Usque coloratis amnis devexus ab Indis :

290

Omnis in hac certam regio jacet arte salutem.
 Exiguus primum atque ipsos contractus ad usus
 Eligitur locus : hunc angustique imbrice tecti
 Parietibusque premunt arctis, et quatuor addunt,
 Quatuor a ventis, obliqua luce fenestras.
 Tum vitulus, bima curvans jam cornua fronte,
 Quæritur ; huic geminæ nares et spiritus oris
 Multa reluctanti obsuitur, plagisque peremto
 Tunsæ per integram solvuntur viscera pellem.
 Sic positum in clauso relinquunt, et ramea costis
 Subjiciunt fragmenta, thymum, casiasque recentes.
 Hoc geritur, zephyris primum impellentibus undas,
 Ante novis rubeant quam prata coloribus, ante
 Garrula quam tignis nidum suspendat hirundo.
 Interea teneris tepefactus in ossibus humor
 Æstuat ; et visenda modis animalia miris,
 Trunca pedum primo, mox et stridentia pennis,
 Miscentur, tenuemque magis magis aëra carpunt ;
 Donec, ut æstivis effusus nubibus imber,
 Erupere, aut ut nervo pulsante sagittæ,
 Prima leves ineunt si quando prælia Parthi,

300

310

Quis deus hanc, Musæ, qui nobis extudit artem?
 Unde nova ingressus hominum experientia cepit?
 Pastor Aristæus fugiens Peneia Tempe,
 Amissis, ut fama, apibus morboque fameque,
 Tristis ad extremi sacrum caput adstitit amnis,
 Multa querens, atque hac affatus voce parentem: 320
 "Mater, Cyrene mater, quæ gurgitis hujus
 Ima tenes, quid me præclara stirpe deorum
 Si modo, quem perhibes, pater est Thymbræus Apollo,
 Invisum fatis genuisti? aut quo tibi nostri
 Pulsus amor? quid me cælum sperare jubebas?
 En etiam hunc ipsum vitæ mortalis honorem,
 Quem mihi vix frugum et pecudum custodia solers
 Omnia tentanti extuderat, te matre, relinquo.
 Quin age, et ipsa manu felices erue silvas;
 Fer stabulis inimicum ignem, atque interfice messes; 330
 Ure sata, et validam in vites molire bipennem:
 Tanta meæ si te ceperunt tædia laudis."
 At mater sonitum thalamo sub fluminis alti
 Sensit. Eam circum Milesia vellera Nymphæ
 Carpebant, hyali saturo fucata colore,
 Drymoque, Xanthoque, Ligeaque, Phyllodoceque,
 Cæsariem effusæ nitidam per candida colla;
 [Nesæe Spioque, Thaliaque, Cymodoceque,
 Cydippeque, et flava Lycorias: altera virgo,
 Altera tum primos Lucinæ experta labores; 340
 Clioque et Beroë soror, Oceanitides ambæ,
 Ambæ auro, pictis incinctæ pellibus ambæ;
 Atque Ephyre, atque Opis, et Asia Deïopea,
 Et tandem positis velox Arethusa sagittis.
 Inter quas curam Clymene narrabat inanem
 Vulcani, Martisque dolos et dulcia furta;
 Atque Chao densos divûm numerabat amores.
 Carmine quo captæ dum fuis mollia pensa
 Devolvunt, iterum maternas impulit aures
 Luctus Aristæi, vitreisque sedilibus omnes 350

Obstupuere ; sed ante alias Arethusa sorores
 Prospiciens, summa flavum caput extulit unda ;
 Et procul : “ O gemitu non frustra exterrita tanto,
 Cyrene soror, ipse tibi, tua maxima cura,
 Tristis Aristæus Penei genitoris ad undam
 Stat lacrimans, et te crudelem nomine dicit.
 Huic percussa nova mentem formidine mater,
 “ Duc, age, duc ad nos ; fas illi limina divûm
 Tangere,” ait ; simul alta jubet discedere late
 Flumina, qua juvenis gressus inferret. At illum 360
 Curvata in montis faciem circumstetit unda,
 Accepitque sinu vasto, misitque sub amnem.
 Jamque domum mirans genetricis, et humida regna,
 Speluncisque lacus clausos, lucosque sonantes,
 Ibat, et, ingenti motu stupefactus aquarum,
 Omnia sub magna labentia flumina terra
 Spectabat diversa locis, Phasimque, Lycumque,
 Et caput, unde altus primum se erumpit Enipeus,
 Unde pater Tiberinus, et unde Aniena fluente,
 Saxosumque sonans Hypanis, Mysusque Caïcus, 370
 Et gemina auratus taurino cornua vultu
 Eridanus, quo non alius per pingua culta
 In mare purpureum violentior effluit amnis.
 Postquam est in thalami pendentia pumice tecta
 Perventum, et nati fletus cognovit inanes
 Cyrene, manibus liquidos dant ordine fontes
 Germanæ, tonsisque ferunt mantelia villis ;
 Pars epulis onerant mensas, et plena reponunt
 Pocula ; Panchæis adolescentunt ignibus aræ ;
 Et mater,—“ Cape Mæonii carchesia Bacchi : 380
 Oceano libemus,”—ait. Simul ipsa precatur
 Oceanumque patrem rerum, Nymphasque sorores,
 Centum quæ silvas, centum quæ flumina servant.
 Ter liquido ardentem perfudit nectare Vestam ;
 Ter flamma ad summum tecti subjecta reluxit ;
 Omine quo firmans animum, sic incipit ipsa ;

"Est in Carpathio Neptuni gurgite vates,
 Cæruleus Proteus, magnum qui piscibus æquor
 Et juncto bipedum curru metitur equorum.
 Hic nunc Emathiæ portus patriamque revisit 390
 Pallenem : hunc et Nymphæ veneramur, et ipse
 Grandævus Nereus ; novit namque omnia vates,
 Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.
 Quippe ita Neptuno visum est ; immania cujus
 Armenta et turpes pascit sub gurgite phocas.
 Hic tibi, nate, prius vinclis capiendus, ut omnem
 Expediat morbi causam, eventusque secundet :
 Nam sine vi non ulla dabit præcepta, neque illum
 Orando flectes ; vim duram et vincula capto
 Tende ; doli circum hæc demum frangentur inanes. 400
 Ipsa ego te, medios quum sol accenderit æstus,
 Quum sitiunt herbæ, et pecori jam gratior umbra est,
 In secreta senis ducam, quo fessus ab undis
 Se recipit, facile ut somno aggrediare jacentem.
 Verum ubi correptum manibus vinclisque tenebis,
 Tum variæ eludent species atque ora ferarum.
 Fiet enim subito sus horridus, atraque tigris,
 Squamosusque draco, et fulva cervice læna ;
 Aut acrem flammæ sonitum dabit, atque ita vinclis
 Excidet, aut in aquas tenues dilapsus abibit. 410
 Sed, quanto ille magis formas se vertet in omnes,
 Tanto, nate, magis contende tenacia vincla ;
 Donec talis erit, mutato corpore, qualem
 Videris, incepto tegetet quum lumina somno."
 Hæc ait, et liquidum ambrosiæ diffundit odorem,
 Quo totum nati corpus perduxit ; at illi
 Dulcis compositis spiravit crinibus aura,
 Atque habilis membris venit vigor. Est specus ingens
 Exesi latere in montis, quo plurima vento
 Cogitur inque sinus scindit sese unda reductos, 420
 Deprensus olim statio tutissima nautis ;
 Intus se vasti Proteus tegit objice saxi.

Hic juvenem in latebris aversum a lumine Nympha
 Collocat; ipsa procul nebulis obscura resistit.
 Jam rapidus torrens sitientes Sirius Indos
 Ardebat; cœlo et medium Sol igneus orbem
 Hauserat; arebant herbæ, et cava flumina siccis
 Faucibus ad limum radii tepefacta coquebant;
 Quum Proteus consueta petens e fluctibus antra
 Ibat: eum vasti circum gens humida ponti 430
 Exsultans rorem late dispersit amarum.
 Sternunt se somno diversæ in litore phocæ:
 Ipse, velut stabuli custos in montibus olim,
 Vesper ubi e pastu vitulos ad tecta reducit,
 Auditisque lupos acuunt balatibus agni,
 Considit scopulo medius, numerumque recenset.
 Cujus Aristæo quoniam est oblata facultas,
 Vix defessa senem passus componere membra,
 Cum clamore ruit magno, manicisque jacentem
 Occupat. Ille suæ contra non immemor artis, 440
 Omnia transformat sese in miracula rerum,
 Ignemque, horribilemque feram, fluviumque liquentem.
 Verum ubi nulla fugam reperit pellacia, victus
 In sese redit, atque hominis tandem ore locutus:
 "Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras
 Jussit adire domus? quidve hinc petis?" inquit. At ille:
 "Scis, Proteu, scis ipse; neque est te fallere quidquam;
 Sed tu desine velle. Deum præcepta secuti,
 Venimus hinc lapsis quæsitum oracula rebus."
 Tantum effatus. Ad hæc vates vi denique multa 450
 Ardentes oculos intorsit lumine glauco,
 Et graviter frendens, sic fatis ora resolvit:
 "Non te nullius exercent numinis iræ.
 Magna luis commissa: tibi has miserabilis Orpheus
 Haudquaquam ob meritum pœnas, ni Fata resistant,
 Suscitât, et rapta graviter pro conjuge sævit.
 Illa quidem, dum te fugeret per flumina præceps,
 Immanem ante pedes hydram, moritura puella,
 Servantem ripas alta non vidit in herba.

At chorus æqualis Dryadum clamore supremos
 Implerunt montes ; flerunt Rhodopeiæ arces
 Altaque Pangæa et Rhesi Mavortia tellus,
 Atque Getæ atque Hebrus et Actias Orithyia.
 Ipse cava solans ægrum testudine amorem,
 Te, dulcis conjux, te solo in litore secum,
 Te veniente die, te decedente canebat.

460

Tænarias etiam fauces, alta ostia Ditis,
 Et caligantem nigra formidine lucum
 Ingressus, manesque adiit regemque tremendum,
 Nesciaque humanis precibus mansuescere corda.
 At cantu commotæ Erebi de sedibus imis

470

Umbrae ibant tenues, simulacraque luce carentum
 Quam multa in foliis avium se millia condunt,
 Vesper ubi aut hibernus agit de montibus imber :
 Matres atque viri, defunctaque corpora vita
 Magnanimum heroum, pueri, innuptæque puellæ,
 Impositique rogis juvenes ante ora parentum ;
 Quos circum limus niger et deformis arundo
 Cocyti tarda que palus inamabilis unda

Alligat, et novies Styx interfusa coëroet.

480

Quin ipsæ stupuere domus atque intima leti
 Tartara, cæruleosque implexæ crinibus angues
 Eumenides, tenuitque inhians tria Cerberus ora,
 Atque Ixionii vento rota constitit orbis.

Jamque pedem referens casus evaserat omnes,
 Redditaque Eurydice superas veniebat ad auras,
 Pone sequens ; namque hanc dederat Proserpina legem ;
 Quum subita incautum dementia cepit amantem,
 Ignoscenda quidem, scirent si ignoscere manes :

Restitit, Eurydicenque suam jam luce sub ipsa
 Immemor heu ! victusque animi respexit. Ibi omnia

490

Effusus labor, atque immitis rupta tyranni
 Fœdera, terque fragor stagnis auditus Avernis.
 Illa, 'Quis et me,' inquit, 'miseram, et te perdidit, Orpheu ?
 Quis tantus furor ? en iterum crudelia retro
 ita vocant, conditque natantia lumina somnus.

Jamque vale: feror ingenti circumdata nocte,
 Invalidasque tibi tendens, heu non tua, palmas!
 Dixit, et ex oculis subito, ceu fumus in auras
 Commixtus tenues, fugit diversa; neque illum, 500
 Prensantem nequidquam umbras, et multa volentem
 Dicere, præterea vidit; nec portitor Orci
 Amplius objectam passus transire paludem.
 Quid faceret? quo se, rapta bis conjuge, ferret?
 Quo fletu manes, qua numina voce moveret?
 Illa quidem Stygia nabat jam frigida cymba.
 Septem illum totos perhibent ex ordine menses
 Rupe sub æria deserti ad Strymonis undam
 Flevisse, et gelidis hæc evolvisse sub antris,
 Mulcentem tigres, et agentem carmine quercus: 510
 Qualis populea mærens Philomela sub umbra
 Amissos queritur fetus, quos durus arator
 Observans nido implumes detraxit: at illa
 Flet noctem, ramoque sedens miserabile carmen
 Integrat, et mæstis late loca questibus implet.
 Nulla Venus, non ulli animum flexere hymenæi;
 Solus hyperboreas glacies Tanaimque nivalem,
 Arvaque Rhipæis nunquam viduata pruinis
 Lustrabat, raptam Eurydicen atque irrita Ditis
 Dona querens: spretæ Ciconum quo munere matres, 520
 Inter sacra deum nocturnique orgia Bacchi,
 Discerptum latos juvenem sparsere per agros.
 Tum quoque, marmorea caput a cervice revulsum
 Gurgite quum medio portans Cægrius Hebrus
 Volveret, 'Eurydicen' vox ipsa et frigida lingua,
 'Ah miseram Eurydicen!' anima fugiente vocabat;
 'Eurydicen' toto referebant flumine ripæ."

Hæc Proteus: et se jactu dedit æquor in altum;
 Quaque dedit, spumantem undam sub vertice torsit.
 At non Cyrene; namque ultro affata timentem: 530
 "Nate, licet tristes animo deponere curas.
 Hæc omnis morbi causa; hinc miserabile Nymphæ,

Cum quibus illa choros lucis agitabat in altis,
Exitium misere apibus. Tu munera supplex
Tende, petens pacem, et faciles venerare Napæas :
Namque dabunt veniam votis, irasque remittent.
Sed, modus orandi qui sit, prius ordine dicam.
Quatuor eximios præstanti corpore tauros,
Qui tibi nunc viridis depascunt summa Lycæi,
Delige, et intacta totidem cervice juvencas.
Quatuor his aras alta ad delubra dearum
Constitue, et sacrum jugulis demitte cruorem ;
Corporaque ipsa boum frondoso desere luco.
Post, ubi nona suos aurora ostenderit ortus.
Inferias Orphei Lethæa papavera mittes ;
Placatam Eurydicen vitula venerabere cæsa,
Et nigram mactabis ovem, lucumque revises.

540

Haud mora : continuo matris præcepta facessit.
Ad delubra venit ; monstratas excitat aras ;
Quatuor eximios præstanti corpore tauros
Ducit, et intacta totidem cervice juvencas.
Post, ubi nona suos aurora induxerat ortus,
Inferias Orphei mittit, lucumque revisit.
Hic vero subitum ac dictu mirabile monstrum
Aspiciunt, liquefacta boum per viscera toto
Stridere apes utero, et ruptis effervere costis ;
Immensasque trahi nubes ; jamque arbore summa
Confluere, et lentis uvam demittere ramis.

550

Hæc super arborum cultu pecorumque canebam,
Et super arboribus, Cæsar dum magnus ad altum
Fulminat Euphraten bello, victorque volentes
Per populos dat jura, viamque affectat Olympo.
Illo Virgilium me tempore dulcis alebat
Parthenope, studiis florentem ignobilis otî :
Carmina qui lusi pastorum, audaxque juvena,
Tityre, te patulæ cecini sub tegmine fagi.

560

P. VIRGILII MARONIS
ÆNEIDOS

LIBER PRIMUS.

*Ille ego, qui quondam gracili modulatus avena
Carmen, et egressus silvis, vicina coëgi
Ut quamvis avido parerent arva colono:
Gratum opus agricolis: at nunc horrentia Martis.*

ARMA virumque cano, Trojæ qui primus ab oris
Italiam, fato profugus, Lavinia venit
Litora; multum ille et terris jactatus et alto
Vi superûm, sævæ memorem Junonis ob iram;
Multa quoque et bello passus, dum conderet urbem,
Inferretque deos Latio; genus unde Latinum,
Albanique patres, atque altæ mœnia Romæ.

Musa, mihi causas memora, quo numine læso,
Quidve dolens, regina deum tot volvere casus
Insignem pietate virum, tot adire labores,
Impulerit. Tantæne animis cœlestibus iræ!

Urbs antiqua fuit, Tyræ tenuere coloni,
Carthago, Italiam contra Tiberinaque longe
Ostia, dives opum, studiisque asperrima belli;
Quam Juno fertur terris magis omnibus unam
Posthabita coluisse Samo. Hic illius arma,
Hic currus fuit: hoc regnum dea gentibus esse,
Si qua fata sinant, jam tum tenditque fovetque.
Progeniem sed eunim Trojano a sanguine duci

Audierat, Tyrias olim quæ verteret arcēs;
 Hinc populum late regem belloque superbum
 Venturum excidio Libyæ: sic volvere Parcas.
 Id metuens, veterisque memor Saturnia belli,
 Prima quod ad Trojam pro caris gesserat Argis;—
 Nec dum etiam causæ irarum sævique dolores
 Exciderant animo: manet alta mente repostum
 Judicium Paridis, spretæque injuria formæ,
 Et genus invisum, et rapti Ganymedis honores:—
 His accensa super, jactatos æquore toto
 Troas, reliquias Danaum atque immitis Achilli,
 Arcebat longe Latio; multosque per annos
 Errabant, acti fati, maria omnia circum.
 Tantæ molis erat Romanam condere gentem.

20

30

Vix e conspectu Siculæ telluris in altum
 Vela dabant læti et spumas salis ære ruebant;
 Quum Juno, æternum servans sub pectore vulnus,
 Hæc secum: "Mene incepto desistere victam,
 Nec posse Italia Teucrorum avertere regem!
 Quippe vetor fati. Pallasne exurere classem
 Argivum, atque ipsos potuit submergere ponto,
 Unius ob noxam et furias Ajacis Oilei?
 Ipsa, Jovis rapidum jaculata e nubibus ignem,
 Disjecitque rates, evertitque æquora ventis:
 Illum, exspirantem transfixo pectore flammas,
 Turbine corripuit, scopuloque infixit acuto.
 Ast ego, quæ divum incedo regina, Jovisque
 Et soror et conjux, una cum gente tot annos
 Bella gero. Et quisquam numen Junonis adoret
 Præterea, aut supplex aris imponat honorem?"

40

Talia flammato secum dea corde volutans,
 Nimborum in patriam, loca feta furentibus Austris,
 Æoliam venit. Hic vasto rex Æolus antro
 Luctantes ventos tempestatesque sonoras
 Imperio premit, ac vinclis et carcere frenat.
 Illi indignantes magno cum murmure montis

50

Circum claustra fremunt: celsa sedet Æolus arce
 Sceptra tenens, mollitque animos, et temperat iras.
 Ni faciat, maria ac terras cœlumque profundum
 Quippe ferant rapidi secum verrantque per auras.
 Sed pater omnipotens speluncis abdidit atris, 60
 Hoc metuens; molemque et montes insuper altos
 Imposuit, regemque dedit, qui fœdere certo
 Et premere et laxas sciret dare jussus habenas.
 Ad quem tum Juno supplex his vocibus usa est:

“Æole, namque tibi divum pater atque hominum rex
 Et mulcere dedit fluctus et tollere vento,
 Gens inimica mihi Tyrrhenum navigat æquor,
 Ilium in Italiam portans victosque penates:
 Incute vim ventis, submersasque obrue puppes;
 Aut age diversos et disjice corpora ponto. 70
 Sunt mihi bis septem præstanti corpore nymphæ;
 Quarum, quæ forma pulcherrima, Deïopeam
 Connubio jungam stabili propriamque dicabo,
 Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
 Exigat, et pulchra faciat te prole parentem.”

Æolus hæc contra: “Tuus, o regina, quid optes,
 Explorare labor; mihi jussa capessere fas est.
 Tu mihi, quodcunque hoc regni, tu sceptra Jovemque
 Concilias; tu das epulis accumbere divum,
 Nimborumque facis tempestatumque potentem.” 80

Hæc ubi dicta, cavum conversa cuspide montem
 Impulit in latus; ac venti velut agmine facto,
 Qua data porta, ruunt, et terras turbine perflant.
 Incubuerunt mari, totumque a sedibus imis
 Una Eurusque Notusque ruunt creberque procellis
 Africus, et vastos volvunt ad litora fluctus:
 Insequitur clamorque virum stridorque rudentum.
 Eripiunt subito nubes cœlumque diemque
 Teucrorum ex oculis; ponto nox incubat atra.
 Intonuere poli, et crebris micat ignibus æther; 90
 Præsentemque viris intentant omnia mortem.

Extemplo Æneæ solvuntur frigore membra ;
 Ingemit, et duplices tendens ad sidera palmas,
 Talia voce refert : " O terque quaterque beati,
 Queis ante ora patrum Trojæ sub mœnibus altis
 Contigit oppetere ! o Danaum fortissime gentis
 Tydide, mene Iliacis occumbere campis
 Non potuisse, tuaque animam hanc effundere dextra !
 Sævus ubi Æacidæ telo jacet Hector, ubi ingens
 Sarpedon ; ubi tot Simois correpta sub undis
 Scuta virum galeasque et fortia corpora volvit." 100

Talia jactanti stridens Aquilone procella
 Velum adversa ferit, fluctusque ad sidera tollit.
 Franguntur remi ; tum prora avertit, et undis
 Dat latus ; insequitur cumulo præruptus aquæ mons.
 Hi summo in fluctu pendent ; his unda dehiscens
 Terram inter fluctus aperit : furit æstus arenis.
 Tres Notus abreptas in saxa latentia torquet :
 Saxa vocant Itali, mediis quæ in fluctibus, Aras ;
 Dorsum immane mari summo. Tres Eurys ab alto 110

In brevia et syrtes urget, miserabile visu,
 Illiditque vadis atque aggere cingit arenæ.
 Unam, quæ Lycios fidumque vehebat Oronten,
 Ipsius ante oculos ingens a vertice pontus
 In puppim ferit ; excutitur pronusque magister
 Volvitur in caput : ast illam ter fluctus ibidem
 Torquet agens circum, et rapidus vorat æquore vertex.

Apparent rari nantes in gurgite vasto,
 Arma virum tabulæque et Troïa gaza per undas.
 Jam validam Ilionei navem, jam fortis Achatæ,
 Et qua vectus Abas, et qua grandævus Aletes, 120
 Vicit hiems : laxis laterum compagibus omnes
 Accipiunt inimicum imbrem, rimisque fatiscunt.

Interea magno misceri murmure pontum,
 Emissamque hiemem sensit Neptunus, et imis
 Stagna refusa vadis, graviter commotus ; et alto
 Prospiciens, summa placidum caput extulit unda.

Disjectam Æneæ toto videt æquore classem,
 Fluctibus oppressos Troas cœlique ruina;
 Nec latuere doli fratrem Junonis et iræ. 130
 Eurum ad se Zephyrumque vocat; dehinc talia fatur:
 "Tantane vos generis tenuit fiducia vestri?
 Jam cœlum terramque meo sine numine, Venti,
 Miscere et tantas audetis tollere moles?
 Quos ego—Sed motos præstat componere fluctus.
 Post mihi non simili pœna commissa luetis.
 Maturate fugam, regi que hæc dicite vestro:
 Non illi imperium pelagi sævumque tridentem,
 Sed mihi sorte datum. Tenet ille immania saxa,
 Vestras, Eure, domos; illa se jactet in aula 140
 Æolus, et clauso ventorum carcere regnet."
 Sic ait, et dicto citius tumida æquora placat,
 Collectasque fugat nubes, solemque reducit.
 Cymothoë simul et Triton adnixus acuto
 Detrudunt naves scopulo; levat ipse tridenti,
 Et vastas aperit syrtes, et temperat æquor;
 Atque rotis summas levibus perlabitur undas.
 Ac veluti magno in populo quum sæpe coorta est
 Seditio, sævitque animis ignobile vulgus;
 Jamque faces et saxa volant; furor arma ministrat: 150
 Tum, pietate gravem ac meritis si forte virum quem
 Conspexere, silent, arrectisque auribus adstant;
 Ille regit dictis animos, et pectora mulcet:
 Sic cunctus pelagi cecidit fragor, æquora postquam
 Prospiciens genitor, cœloque invectus aperto,
 Flectit equos, curruque volans dat lora secundo.
 Defessi Æneadæ, quæ proxima, litora cursu
 Contendunt petere, et Libyæ vertuntur ad oras.
 Est in secessu longo locus; insula portum
 Efficit objectu laterum, quibus omnis ab alto 160
 Frangitur inque sinus scindit sese unda reductos.
 Hinc atque hinc vastæ rupes geminique minantur
 In cœlum scopuli, quorum sub vertice læte

Æquora tuta silent; tum silvis scena coruscis
 Desuper horrentique atrum nemus imminet umbra.
 Fronte sub adversa scopulis pendentibus antrum;
 Intus aquæ dulces, vivoque sedilia saxo;
 Nympharum domus. Hic fessas non vincula naves
 Ulla tenent; unco non alligat ancora morsu.

Huc septem Æneas collectis navibus omni 170
 Ex numero subit; ac magno telluris amore
 Egressi optata potiuntur Troës arena,
 Et sale tabentes artus in litore ponunt.

Ac primum silici scintillam excudit Achates,
 Suscepitque ignem foliis, atque arida circum
 Nutrimenta dedit, rapuitque in fomite flammam.
 Tum Cererem corruptam undis Cerealiaque arma
 Expediunt, fessi rerum; frugesque receptas
 Et torrere parant fiammis et frangere saxo.

Æneas scopulum interea conscendit, et omnem 180
 Prospectum late pelago petit, Anthea si quem
 Jactatum vento videat, Phrygiasque biremes,
 Aut Capyn, aut celsis in puppibus arma Caïci.
 Navem in conspectu nullam, tres litore cervos
 Prospicit errantes; hos tota armenta sequuntur
 A tergo, et longum per valles pascitur agmen.
 Constitit hic, arcumque manu celeresque sagittas
 Corripuit, fidus quæ tela gerebat Achates;

Ductoresque ipsos primum, capita alta ferentes 190
 Cornibus arboreis, sternit, tum vulgus; et omnem
 Miscet agens telis nemora inter frondea turbam.
 Nec prius absistit, quam septem ingentia victor
 Corpora fundat humi, et numerum cum navibus æquet.
 Hinc portum petit, et socios partitur in omnes.
 Vina bonus quæ deinde cadis onerarat Acestes
 Litore Trinacrio dederatque abeuntibus heros,
 Dividit, et dictis mærentia pectora mulcet:

“O socii, neque enim ignari sumus ante malorum,
 O passi graviora, dabit deus his quoque finem.

Vos et Scyllæam rabiem penitusque sonantes
 Accestis scopulos; vos et Cyclopia saxa
 Experti. Revocate animos, mæstumque timorem
 Mittite. Forsan et hæc olim meminisse juvabit.
 Per varios casus, per tot discrimina rerum
 Tendimus in Latium, sedes ubi fata quietas
 Ostendunt: illic fas regna resurgere Trojæ.
 Durate, et vosmet rebus servate secundis."

Talia voce refert; curisque ingentibus æger
 Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem.
 Illi se prædæ accingunt dapibusque futuris:
 Tergora deripiunt costis, et viscera nudant;
 Pars in frusta secant, veribusque trementia figunt;
 Litore ahena locant alii, flammæque ministrant.
 Tum victu revocant vires, fusique per herbam
 Implentur veteris Bacchi pinguisque ferinæ.
 Postquam exemta fames epulis, mensæque remotæ,
 Amissos longo socios sermone requirunt,
 Spemque metumque inter dubii, seu vivere credant,
 Sive extrema pati nec jam exaudire vocatos.
 Præcipue pius Æneas nunc acris Oronti
 Nunc Amyci casum gemit et crudelia secum
 Fata Lyci, fortemque Gyan, fortemque Cloanthum.

Et jam finis erat: quum Jupiter æthere summo
 Despiciens mare velivolum terrasque jacentes,
 Litoraue et latos populos, sic vertice cœli
 Constitit, et Libyæ defixit lumina regnis.
 Atque illum tales jactantem pectore curas
 Tristior et lacrimis oculos suffusa nitentes
 Alloquitur Venus: "O qui res hominumque deumque
 Æternis regis imperiis, et fulmine terres,
 Quid meus Æneas in te committere tantum,
 Quid Troës potuere, quibus, tot funera passis,
 Cunctus ob Italiam terrarum clauditur orbis?
 Certe hinc Romanos olim, volventibus annis,
 Hinc fore ductores, revocato a sanguine Teucris,

Qui mare, qui terras omni ditione tenerent,
 Pollicitus : quæ te, genitor, sententia vertit ?
 Hoc equidem occasum Trojæ tristesque ruinas
 Solabar, fatis contraria fata rependens.
 Nunc eadem fortuna viros tot casibus actos
 Insequitur. Quem das finem, rex magne, laborum ?
 Antenor potuit, mediis elapsus Achivis,
 Illyricos penetrare sinus atque intima tutus
 Regna Liburnorum, et fontem superare Timavi,
 Unde per ora novem vasto cum murmure montis
 It mare proruptum et pelago premit arva sonanti.
 Hic tamen ille urbem Patavî sedesque locavit
 Teucrorum, et genti nomen dedit, armaque fixit
 Troïa; nunc placida compostus pace quiescit :
 Nos, tua progenies, cœli quibus annuis arcem,
 Navibus infandum ! amissis, unius ob iram
 Prodimur, atque Italiam longe disjungimur oris.
 Hic pietatis honos ? sic nos in sceptrâ reponis ?”

240

250

Olli subridens hominum sator atque deorum
 Vultu, quo cœlum tempestatesque serenat,
 Oscula libavit natæ; dehinc talia fatur :
 “ Parce metu, Cytherea; manent immota tuorum
 Fata tibi; cernes urbem et promissa Lavini
 Mœnia, sublimemque feres ad sidera cœli
 Magnanimum Ænean; neque me sententia vertit.
 Hic—tibi fabor enim, quando hæc te cura remordet,
 Longius et volvens fatorum arcana movebo—
 Bellum ingens geret Italia, populosque feroces
 Contundet; moresque viris et mœnia ponet,
 Tertia dum Latio regnantem viderit æstas,
 Ternaque transierint Rutulis hiberna subactis.
 At puer Ascanius, cui nunc cognomen Iulo
 Additur, Ilus erat, dum res stetit Ilia regno,
 Triginta magnos volvendis mensibus orbes
 Imperio explebit, regnumque ab sede Lavini
 Transferet, et longam multa vi muniet Albam,

260

270

Hic jam ter centum totos regnabitur annos
 Gente sub Hectorea, donec regina sacerdos
 Marte gravis geminam partu dabit Ilia prolem.
 Inde lupæ fulvo nutricis tegmine lætus
 Romulus excipiet gentem, et Mavortia condet
 Mœnia, Romanosque suo de nomine dicet.
 His ego nec metas rerum nec tempora pono;
 Imperium sine fine dedi. Quin aspera Juno,
 Quæ mare nunc terrasque metu cœlumque fatigat,
 Consilia in melius referet, mecumque fovebit
 Romanos, rerum dominos, gentemque togatam.
 Sic placitum. Veniet lustris labentibus ætas,
 Quum domus Assaraci Phthiam clarasque Mycenæ
 Servitio premet, ac victis dominabitur Argis.
 Nascetur pulchra Trojanus origine Cæsar,
 Imperium oceano, famam qui terminet astris,
 Julius, a magno demissum nomen Iulo.

280

Hunc tu olim cœlo, spoliis Orientis onustum,
 Accipies securâ; vocabitur hic quoque vôtis.
 Aspera tum positis mitescent sæcula bellis;
 Cænâ Fides et Vesta, Remo cum fratre Quirinus
 Jura dabunt; diræ ferro et compagibus arctis
 Claudentur belli portæ; Furor impius intus,
 Sæva sedens super arma, et centum vinctus alienis
 Post tergum nodis, fremet horridus ore cruento."

290

Hæc ait: et Maia genitum demittit ab alto,
 Ut terræ, utque novæ pateant Carthaginis arces
 Hospitio Teucris, ne fati nescia Dido
 Finibus arceret. Volat ille per aëra magnum
 Remigio alarum, ac Libyæ citus adstitit oris.
 Et jam jussa facit; ponuntque ferocia Pœni
 Corda, volentæ deo; in primis regina quietum
 Accipit in Teucros animum mentemque benignam.

300

At pius Æneas per noctem plurima volvens,
 Ut primum lux alma data est, exire locosque
 Explorare novos, quas vento accesserit oras,

Qui teneant, nam inculta videt, hominesne feræne,
 Quærere constituit, sociisque exacta referre.
 Classem in convexo nemorum sub rupe cavata 310
 Arboribus clausam circum atque horrentibus umbris
 Occulit : ipse uno graditur comitatus Achate,
 Bina manu lato crispans hastilia ferro.
 Cui mater media sese tulit obvia silva,
 Virginis os habitumque gerens et virginis arma
 Spartanæ, vel qualis equos Threïssa fatigat
 Harpalyce, volucrumque fuga prævertitur Hebrum.—
 Namque humeris de moreabilem suspenderat arcum
 Venatrix, dederatque comam diffundere ventis,
 Nuda genu, nodoque sinus collecta fluentes. 320
 Ac prior, "Heus," inquit, "juvenes, monstrate mearum
 Vidistis si quam hic errantem forte sororum,
 Succinctam pharetra et maculosæ tegmine lyncis,
 Aut spumantis apri cursum clamore prementem."

Sic Venus ; et Veneris contra sic filius orsus :
 "Nulla tuarum audita mihi neque visa sororum,
 O—quam te memorem, virgo ? namque haud tibi vultus
 Mortalis, nec vox hominem sonat. O dea certe :
 An Phœbi soror ? an nympharum sanguinis una ?
 Sis felix, nostrumque leves, quæcumque, laborem, 330
 Et quo sub cœlo tandem, quibus orbis in oris
 Jactemur, doceas. Ignari hominumque locorumque
 Erramus, vento huc et vastis fluctibus acti.
 Multa tibi ante aras nostra cadet hostia dextra."

Tum Venus : "Haud equidem tali me dignor honore ;
 Virginibus Tyriis mos est gestare pharetram,
 Purpureoque alte suras vincere cothurno.
 Punica regna vides, Tyrios et Agenoris urbem ;
 Sed fines Libyci, genus intractabile bello.
 Imperium Dido Tyria regit urbe profecta, 340
 Germanum fugiens. Longa est injuria, longæ
 Ambages ; sed summa sequar fastigia rerum.
 Huic conjux Sychæus erat, ditissimus agri

Phœnicum, et magno miseræ dilectus amore,
 Cui pater intactam dederat, primisque jugarat
 Ominibus. Sed regna Tyri germanus habebat
 Pygmalion, scelere ante alios immanior omnes.
 Quos inter medius venit furor. Ille Sychæum
 Impius ante aras atque auri cæcus amore
 Clam ferro incautum superat, securus amorum 350
 Germanæ; factumque diu celavit, et ægram,
 Multa malus simulans, vana spe lusit amantem.
 Ipsa sed in somnis inhumati venit imago
 Conjugis; ora modis attollens pallida miris,
 Crudeles aras trajectaque pectora ferro
 Nudavit, cæcumque domus scelus omne rexit.
 Tum celerare fugam patriaque excedere suadet,
 Auxiliumque viæ veteres tellure recludit
 Thesauros, ignotum argenti pondus et auri.
 His commota fugam Dido sociosque parabat. 360
 Conveniunt, quibus aut odium crudele tyranni
 Aut metus acer erat; naves, quæ forte paratæ,
 Corripiunt, onerantque auro. Portantur avari
 Pygmalionis opes pelago; dux femina facti.
 Devenere locos, ubi nunc ingentia cernes
 Mœnia surgentemque novæ Carthaginis arcem,
 Mercatique solum, facti de nomine Byrsam,
 Taurino quantum possent circumdare tergo.
 Sed vos qui tandem, quibus aut venistis ab oris,
 Quove tenetis iter?" Quærenti talibus ille 370
 Suspirans, imoque trahens a pectore vocem:
 "O dea, si prima repetens ab origine pergam,
 Et vacet annales nostrorum audire laborum,
 Ante diem clauso componat Vesper Olympo,
 Nos Troja antiqua, si vestras forte per aures
 Trojæ nomen iit, diversa per æquora vectos
 Forte sua Libycis tempestas appulit oris.
 Sum pius Æneas, raptos qui ex hoste penates
 Classe veho mecum, fama super æthera notus,

Italiam quæro patriam, genus ab Jove summo. 380
 Bis denis Phrygium conscendi navibus æquor,
 Matre dea monstrante viam, data fata secutus.
 Vix septem convulsæ undis Euroque supersant.
 Ipse ignotus, egens, Libyæ deserta peragro,
 Europa atque Asia pulsus." Nec plura querentem
 Passa Venus medio sic interfata dolore est :

"Quisquis es, haud, credo, invisus cœlestibus auras
 Vitales carpis, Tyriam qui adveneris urbem.
 Perge modo, atque hinc te reginæ ad limina perfer. 390
 Namque tibi reduces socios classemque relata
 Nuncio, et in tutum versis Aquilonibus actam,
 Ni frustra augurium vani docuere parentes.
 Aspice bis senos lætantes agmine cygnos,
 Ætheria quos lapsa plaga Jovis ales aperto
 Turbabat coelo ; nunc terras ordine longo
 Aut capere, aut captas jam despectare videntur :
 Ut reduces illi ludunt stridentibus alis,
 Et cœtu cinxere polum, cantusque dedere,
 Haud aliter puppesque tuæ pubesque tuorum
 Aut portum tenet, aut pleno subit ostia velo. 400
 Perge modo, et, qua te ducit via, dirige gressum."

Dixit ; et avertens rosea cervice refulsit,
 Ambrosiæque comæ divinum vertice odorem
 Spiravere : pedes vestis defluxit ad imos ;
 Et vera incessu patuit dea. Ille ubi matrem
 Agnovit, tali fugientem est voce secutus :
 "Quid natum toties crudelis tu quoque falsis
 Ludis imaginibus ? cur dextræ jungere dextram
 Non datur, ac veras audire et reddere voces ?"
 Talibus incusat, gressumque ad mœnia tendit. 410
 At Venus obscuro gradientes aëre sepsit,
 Et multo nebulæ circum dea fudit amictu,
 Cernere ne quis eos, neu quis contingere posset
 Molirive moram, aut veniendi poscere causas.
 ipsa Paphum sublimis abit, sedesque revisit

Læta suas, ubi templum illi, centumque Sabæo
Thure calent aræ, sertisque recentibus halant.

Corripuere viam interea, qua semita monstrat.
Jamque ascendebant collem, qui plurimus urbi
Imminet, adversasque aspectat desuper arces. 420
Miratur molem Æneas, magalia quondam;
Miratur portas, strepitumque et strata viarum.
Instant ardentes Tyrii: pars ducere muros,
Molirique arcem, et manibus subvolvere saxa;
Pars optare locum tecto, et concludere sulco;
Jura magistratusque legunt, sanctumque senatum;
Hic portus alii effodiunt; hic alta theatri
Fundamenta locant alii, immanesque columnas
Rupibus excidunt, scenis decora alta futuris:

Qualis apes æstate nova per florea rura 430
Exercet sub sole labor, quum gentis adultos
Educunt fetus, aut quum liquentia mella
Stipant, et dulci distendunt nectare cellas;
Aut onera accipiunt venientum, aut agmine facto
Ignavum fucos pecus a præsepibus arcent:
Fervet opus, redolentque thymo fragrantia mella.
"O fortunati, quorum jam mœnia surgunt!"
Æneas ait, et fastigia suspicit urbis.

Infert se septus nebula, mirabile dictu,
Per medios, miscetque viris; neque cernitur ulli. 440

Lucus in urbe fuit media, lætissimus umbræ,
Quo primum jactati undis et turbine Pœni
Effodere loco signum, quod regia Juno
Monstrarat, caput acris equi; sic nam fore bello
Egregiam et facilem victu per sæcula gentem.
Hic templum Junoni ingens Sidonia Dido
Condebat, donis opulentum et numine divæ;
Ærea cui gradibus surgebant limina, nexæque
Ære trabes: foribus cardo stridebat ahenis.
Hoc primum in luco nova res oblata timorem 450
Leniit; hic primum Æneas sperare salutem

Ausus, et afflictis melius confidere rebus.
 Namque sub ingenti lustrat dum singula templo
 Reginam opperiens, dum, quæ fortuna sit urbi,
 Artificumque manus inter se operumque laborem
 Miratur, videt Iliacas ex ordine pugnas,
 Bellaque jam fama totum vulgata per orbem,
 Atridas, Priamumque, et sævum ambobus Achillem.
 Constitit, et lacrimans, "Quis jam locus," inquit, "Achate,
 Quæ regio in terris nostri non plena laboris?" 460
 En Priamus! Sunt hic etiam sua præmia laudi;
 Sunt lacrimæ rerum, et mentem mortalia tangunt.
 Solve metus; feret hæc aliquam tibi fama salutem."
 Sic ait, atque animum pictura pascit inani,
 Multa gemens, largoque humectat flumine vultum.
 Namque videbat, uti bellantes Pergama circum
 Hac fugerent Graii, premeret Trojana juvenus;
 Hac Phryges; instaret curru cristatus Achilles.
 Nec procul hinc Rhesi niveis tentoria velis 470
 Agnoscit lacrimans, primo quæ prodita somno
 Tydides multa vastabat cæde cruentus,
 Ardentesque avertit equos in castra, prius quam
 Pabula gustassent Trojæ Xanthumque bibissent.
 Parte alia fugiens amissis Troilus armis,
 Infelix puer, atque impar congressus Achilli,
 Fertur equis, curruque hæret resupinus inani,
 Lora tenens tamen: huic cervixque comæque trahuntur
 ✓ Per terram, et versa pulvis inscribitur hasta.
 Interea ad templum non æquæ Palladis ibant 480
 Crinibus Iliades passis, peplumque ferebant
 Suppliciter tristes et tunsæ pectora palmis;
 Diva solo fixos oculos aversa tenebat.
 Ter circum Iliacos raptaverat HecTORa muros,
 Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.
 Tum vero ingentem gemitum dat pectore ab imo,
 Ut spolia, ut currus, utque ipsum corpus amici,
 Tendentemque manus Priamum conspexit inermes,

Se quoque principibus permixtum agnovit Achivis,
Eoasque acies et nigri Memnonis arma.

Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis 490
Penthesilea furians, mediisque in millibus ardet,
Aurea subnectens exsertæ cingula mammæ
Bellatrix, audetque viris concurrere virgo.

Hæc dum Dardanio Æneæ miranda videntur,
Dum stupet, obtutuque hæret defixus in uno;
Regina ad templum, forma pulcherrima Dido,
Incessit, magna juvenum stipante caterva.
Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cynthi
Exercet Diana choros, quam mille secutæ
Hinc atque hinc glomerantur Oreades: illa phare-
tram 500

Fert humero, gradiensque deas supereminet omnes;
Latonæ tacitum pertentant gaudia pectus:
Talis erat Dido, talem se læta ferebat
Per medios, instans operi regnisque futuris.
Tum foribus divæ, media testudine templi,
Septa armis solioque alte subnixa resedit.
Jura dabat legesque viris, operumque laborem
Partibus æquabat justis, aut sorte trahebat;
Quum subito Æneas concursu accedere magno
Anthea Sergestumque videt fortemque Cloanthum. 510
Teucrorumque alios, ater quos æquore turbo
Dispulerat, penitusque alias avexerat oras.
Obstupuit simul ipse, simul percussus Achates
Lætitiæque metuque: avidi conjungere dexteras
Ardebant; sed res animos incognita turbat.
Dissimulant; et nube cava speculantur amicti,
Quæ fortuna viris; classem quo litore linquant;
Quid veniant: cunctis nam lecti navibus ibant,
Orantes veniam, et templum clamore petebant.

Postquam introgressi, et coram data copia fandi, 520
Maximus Ilioneus placido sic pectore ctepit:
“O Regina, novam cui condere Jupiter urbem
Justitiæque dedit gentes frenare superbas,

Troës te miseri, ventis maria omnia vecti,
 Oramus : prohibe infandos a navibus ignes ;
 Parce pio generi, et propius res aspice nostras.
 Non nos aut ferro Libycos populare penates
 Venimus, aut raptas ad litora vertere prædas :
 Non ea vis animo, nec tanta superbia victis.
 Est locus, Hesperiam Graii cognomine dicunt,
 Terra antiqua, potens armis atque ubere glebæ :
 Cœnotri coluere viri ; nunc fama, minores
 Italiam dixisse ducis de nomine gentem.
 Huc cursus fuit ;

530

Quum subito assurgens fluctu nimbosus Orion
 In vada cæca tulit, penitusque procacibus Austris
 Perque undas, superante salo, perque invia saxa
 Dispulit. Huc pauci vestris adnavimus oris.
 Quod genus hoc hominum ? quæve hunc tam barbara morem
 Permittit patria ? hospitio prohibemur arenæ !

540

Bella cient, primaque vetant consistere terra.
 Si genus humanum et mortalia temnitis arma,
 At sperate deos memores fandi atque nefandi.
 Rex erat Æneas nobis, quo justior alter
 Nec pietate fuit nec bello major et armis :
 Quem si fata virum servant, si vescitur aura
 Ætheria, neque adhuc crudelibus occubat umbris,
 Non metus, officio ne te certasse priorem
 Pœniteat. Sunt et Siculis regionibus urbes,
 Arvaque, Trojanoque a sanguine clarus Acestes.
 Quassatam ventis liceat subducere classem,
 Et silvis aptare trabes et stringere remos ;
 Si datur Italiam, sociis et rege recepto,
 Tendere, ut Italiam læti Latiumque petamus ;
 Sin absumta salus, et te, pater optime Teucrum,
 Pontus habet Libyæ, nec spes jam restat Iuli,
 At freta Sicaniæ saltem sedesque paratas,
 Unde huc advecti, regemque petamus Acesten.”
 Talibus Ilioneus ; cuncti simul ore fremebant
 ardanidæ.

550

560

Tum breviter Dido, vultum demissa, profatur :
 "Solvite corde metum, Teucri, secludite curas.
 Res dura et regni novitas me talia cogunt
 Moliri, et late fines custode tueri.
 Quis genus Æneadum, quis Trojæ nesciat urbem,
 Virtutesque virosque, aut tanti incendia belli?
 Non obtusa adeo gestamus pectora Pœni;
 Nec tam aversus equos Tyria Sol jungit ab urbe.
 Seu vos Hesperiam magnam Saturniaque arva,
 Sive Erycis fines regemque optatis Acesten,
 Auxilio tutos dimittam, opibusque juvabo.
 Vultis et his mecum pariter considerare regnis;
 Urbem quam statuo, vestra est: subducite naves;
 Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.
 Atque utinam rex ipse, Noto compulsus eodem,
 Afforet Æneas! Equidem per litora certos
 Dimittam, et Libyæ lustrare extrema jubebo,
 Si quibus ejectus silvis aut urbibus errat."

570

His animum arrecti dictis, et fortis Achates
 Et pater Æneas jamdudum erumpere nubem
 Ardebant. Prior Ænean compellat Achates :
 "Nate dea, quæ nunc animo sententia surgit?
 Omnia tuta vides, classem sociosque receptos.
 Unus abest, medio in fluctu quem vidimus ipsi
 Submersum; dictis respondent cetera matris.
 Vix ea fatus erat, quum circumfusa repente
 Scindit se nubes et in æthera purgat apertum.
 Restitit Æneas claraque in luce refulsit,
 Os humerosque deo similis: namque ipsa decoram
 Cæsariem nato genetrix, lumenque juventæ
 Purpureum, et lætos oculis afflarat honores:
 Quale manus addunt ebori decus, aut ubi flavo
 Argentum Pariusve lapis circumdatur auro.
 Tum sic reginam alloquitur, cunctisque repente
 Improvisus ait: "Coram, quem quæritis, adsum
 Troïus Æneas, Libycis ereptus ab undis."

580

590

O sola infandos Trojæ miserata labores,
 Quæ nos, reliquias Danaum, terræque marisque
 Omnibus exhaustos jam casibus, omnium egenos,
 Urbe, domo, socias! grates persolvere dignas
 Non opis est nostræ, Dido, nec quidquid ubique est
 Gentis Dardaniæ, magnum quæ sparsa per orbem.
 Di tibi, si qua pios respectant numina, si quid
 Usquam justitia est et mens sibi conscia recti,
 Præmia digna ferant. Quæ te tam læta tulerunt
 Sæcula? qui tanti talem genuere parentes?
 In freta dum fluvii current, dum montibus umbræ
 Lustrabunt convexa, polus dum sidera pascet:
 Semper honos nomenque tuum, laudesque manebunt,
 Quæ me cumque vocant terræ." Sic fatus, amicum
 Ilionea petit dextra, lævaque Serestum;
 Post alios, fortemque Gyan, fortemque Cloanthum.

600

610

Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido,
 Casu deinde viri tanto; et sic ore locuta est:
 "Quis te, nate dea, per tanta pericula casus
 Insequitur? quæ vis immanibus applicat oris?
 Tune ille Æneas, quem Dardanio Anchisæ
 Alma Venus Phrygii genuit Simoëntis ad undam?
 Atque equidem Teucrum memini Sidona venire,
 Finibus expulsum patriis, nova regna petentem
 Auxilio Beli: genitor tum Belus opimam
 Vastabat Cyprum, et victor ditione tenebat:
 Tempore jam ex illo casus mihi cognitus urbis
 Trojanæ, nomenque tuum, regesque Pelasgi.
 Ipse hostis Teucros insigni laude ferebat,
 Seque ortum antiqua Teucrorum ab stirpe volebat.
 Quare agite, o tectis, juvenes, succedite nostris.
 Me quoque per multos similis fortuna labores
 Jactatam hac demum voluit consistere terra.
 Non ignara mali miseris succurrere disco."
 Sic memorat: simul Ænean in regia ducit
 Tecta; simul divum templis indicit honorem.

620

630

Nec minus interea sociis ad litora mittit
 Viginti tauros, magnorum horrentia centum
 Terga suum, pingues centum cum matribus agnos,
 Munera lætitiæque dei.

At domus interior regali splendida luxu
 Instruitur, mediisque parant convivia tectis :
 Arte laboratæ vestes ostroque superbo,
 Ingens argentum mensis, cælataque in auro
 Fortia facta patrum, series longissima rerum,
 Per tot ducta viros antiqua ab origine gentis.

640

Æneas—neque enim patrius consistere mentem
 Passus amor—rapidum ad naves præmittit Achaten,
 Ascanio ferat hæc, ipsumque ad mœnia ducat.
 Omnis in Ascanio cari stat cura parentis.
 Munera præterea, Iliacis erepta ruinis,
 Ferre jubet, pallam signis auroque rigentem,
 Et circumtextum croceo velamen acantho,
 Ornatus Argivæ Helenæ; quos illa Mycenis,
 Pergama quum peteret inconcessosque hymenæos,
 Extulerat, matris Ledæ mirabile donum :
 Præterea sceptrum, Ilione quod gesserat olim,
 Maxima natarum Priami, colloque monile
 Baccatum, et duplicem gemmis auroque coronam.
 Hæc celerans, iter ad naves tendebat Achates.

650

At Cytherea novas artes, nova pectore versat
 Consilia, ut faciem mutatus et ora Cupido
 Pro dulci Ascanio veniat, donisque furentem
 Incendat reginam, atque ossibus implicet ignem ;
 Quippe domum timet ambiguum Tyriosque bilingues.
 Urit atrox Juno, et sub noctem cura recursat.
 Ergo his aligerum dictis affatur Amorem :
 “ Nate, meæ vires, mea magna potentia solus,
 Nate, patris summi qui tela Typhoia temnis,
 Ad te confugio, et supplex tua numina posco.
 Frater ut Æneas pelago tuus omnia circum
 Litora jactetur odiis Junonis iniquæ,

660

Nota tibi ; et nostro doluisti sæpe dolore.
Hunc Phœnissa tenet Dido, blandisque moratur
Vocibus ; et vereor, quo se Junonia vertant
Hospitia ; haud tanto cessabit cardine rerum.
Quocirca capere ante dolis et cingere flamma
Reginam meditor, ne quo se numine mutet ;
Sed magno Æneæ mecum teneatur amore.
Qua facere id possis, nostram nunc accipe mentem :

670

Regius accitu cari genitoris ad urbem
Sidoniam puer ire parat, mea maxima cura,
Dona ferens, pelago et flammis restantia Trojæ :
Hunc ego sopitum somno super alta Cythera
Aut super Idalium sacrata sede recondam,
Ne qua scire dolos mediusve occurrere possit.
Tu faciem illius noctem non amplius unam
Falle dolo, et notos pueri puer indue vultus :
Ut quum te gremio accipiet lætissima Dido
Regales inter mensas laticemque Lyseum,
Quum dabit amplexus atque oscula dulcia figet,
Occultum inspires ignem, fallasque veneno."

680

Paret Amor dictis caræ genetricis, et alas
Exuit, et gressu gaudens incedit Iuli.
At Venus Ascanio placidam per membra quietem
Irrigat, et fotum gremio dea tollit in altos
Idaliæ lucos, ubi mollis amaracus illum
Floribus et dulci aspirans complectitur umbra.
Jamque ibat dicto parens, et dona Cupido
Regia portabat Tyriis, duce lætus Achate.

690

Quum venit, aulæis jam se regina superbis
Aurea composuit sponda, mediamque locavit :
Jam pater Æneas, et jam Trojana juvenus
Conveniunt, stratoque super discumbitur ostro.
Dant famuli manibus lymphas, Cereremque canistris
Expediunt, tonsisque ferunt mantelia villis.
Quinquaginta intus famulæ, quibus ordine longo.
Cura penum struere, et flammis adolere penates ;

700

Centum aliæ, totidemque pares ætate ministri,
 Qui dapibus mensas onerant, et pocula ponunt.
 Nec non et Tyrii per limina læta frequentes
 Convenere, toris jussi discumbere pictis.

Mirantur dona Æneæ; mirantur Iulum,
 Flagrantesque dei vultus, simulataque verba,
 Pallamque et pictum croceo velamen acantho.

710

Præcipue infelix, pesti devota futuræ,
 Expleri mentem nequit, ardescitque tuendo
 Phœnissa, et pariter puero donisque movetur.
 Ille ubi complexu Æneæ colloque pependit, .

Et magnum falsi implevit genitoris amorem,
 Reginam petit. Hæc oculis, hæc pectore toto
 Hæret; et interdum gremio foveat; inscia Dido

Insidat quantus miseræ deus! At memor ille

Matris Acidaliæ paulatim abolere Sychæum

720

Incipit, et vivo tentat prævertere amore

Jam pridem resides animos desuetaque corda.

Postquam prima quies epulis, mensæque remotæ,

Crateras magnos statuunt, et vina coronant.

Fit strepitus tectis, vocemque per anipla volutant

Atria; dependent lychni laquearibus aureis

Incensi, et noctem flammis funalia vincunt.

Hic regina gravem gemmis auroque poposcit

Implevitque mero pateram, quam Belus et omnes

A Belo soliti; tum facta silentia tectis:

730

"Jupiter, hospitibus nam te dare jura loquuntur,

Hunc lætum Tyriisque diem Trojaque profectis

Esse velis, nostrosque hujus meminisse minores.

Adsit lætitiæ Bacchus dator, et bona Juno.

Et vos, o, cœtum, Tyrii, celebrate faventes."

Dixit, et in mensam laticum libavit honorem,

Primaque, libato, summo tenuis attigit ore;

Tum Bitiæ dedit increpitans: ille impiger hausit

Spumantem pateram, et pleno se proluit auro;

Post alii procures, Cithara crinitus Iopas

740

Personat aurata, docuit quem maximus Atlas
Hic canit errantem lunam solisque labores ;
Unde hominum genus et pecudes ; unde imber et ignes
Arcturum pluviasque Hyadas geminosque Triones ;
Quid tantum oceano properent se tingere soles
Hiberni, vel quæ tardis mora noctibus obstet.
Ingeminant plausu Tyrii, Troësque sequuntur.
Nec non et vario noctem sermone trahebat
Infelix Dido, longumque bibebat amorem,
Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa ; 750
Nunc, quibus Auroræ venisset filius armis ;
Nunc, quales Diomedis equi ; nunc, quantus Achilles.
“Immo age, et a prima dic, hospes, origine nobis
Insidias,” inquit, “Danaum, casusque tuorum,
Erroresque tuos ; nam te jam septima portat
Omnibus errantem terris et fluctibus æstas.”

P. VIRGILII MARONIS
ÆNEIDOS

LIBER SECUNDUS.

CONTICUERE omnes, intentique ora tenebant.

Inde toro pater Æneas sic orsus ab alto :

“Infandum, Regina, jubes renovare dolorem,
Trojanas ut opes et lamentabile regnum
Eruerint Danaï; quæque ipse miserrima vidi,
Et quorum pars magna fui. Quis talia fando
Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles Ulixi,
Temperet a lacrimis! et jam nox humida cœlo
Præcipitat, suadentque cadentia sidera somnos.

Sed si tantus amor casus cognoscere nostros, 10

Et breviter Trojæ supremum audire laborem,
Quamquam animus meminisse horret luctuque refugit,
Incipiam. Fracti bello fatisque repulsi

Ductores Danaum, tot jam labentibus annis,
Instar montis equum divina Palladis arte
Ædificant, sectaque intexunt abiete costas.
Votum pro reditu simulant; ea fama vagatur.

Huc delecta virum sortiti corpora furtim
Includunt cæco lateri, penitusque cavernas
Ingentes utrumque armato milite complent. 20

“Est in conspectu Tenedos, notissima fama
Insula, dives opum, Priami dum regna manebant,
Nunc tantum sinus et statio male fida carinis :
Huc se provecti deserto in litore condunt.
Nos abiisse rati et vento petiisse Mycenæ.
Ergo omnis longo solvit se Teucris luctu.

Panduntur portæ; juvat ire et Dorica castra
 Desertosque videre locos litusque relictum.
 Hic Dolopum manus, hic sævus tendebat Achilles;
 Classibus hic locus, hic acie certare solebant.
 Pars stupet innuptæ donum exitiale Minervæ,
 Et molem mirantur equi; primusque Thymoëtes
 Duci intra muros hortatur et arce locari,
 Sive dolo, seu jam Trojæ sic fata ferebant.
 At Capys, et quorum melior sententia menti,
 Aut pelago Danaum insidias suspectaque dona
 Præcipitare jubent, subjectisque urere flammis:
 Aut terebrare cavas uteri et tentare latebras.
 Scinditur incertum studia in contraria vulgus.

“Prinus ibi ante omnes, magna comitante caterva,
 Laocoon ardens summa decurrit ab arce;
 Et procul: ‘O miseri, quæ tanta insania, cives?
 Creditis avectos hostes? aut ulla putatis
 Dona carere dolis Danaum? sic notus Ulixes?
 Aut hoc inclusi ligno occultantur Achivi,
 Aut hæc in nostros fabricata est machina muros,
 Inspectura domos, venturaque desuper urbi;
 Aut aliquis latet error: equo ne credite, Teucri.
 Quidquid id est, timeo Danaos et dona ferentes.’
 Sic fatus, validis ingentem viribus hastam
 In latus inque feri curvam compagibus alvum
 Contorsit. Stetit illa tremens, utroque recusso
 Insonuere cavæ gemitumque dedere cavernæ.
 Et, si fata deum, si mens non læva fuisset,
 Impulerat ferro Argolicas fœdare latebras;
 Trojaque nunc stares, Priamique arx alta maneres.

“Ecce, manus juvenem interea post terga revinctum
 Pastores magno ad regem clamore trahebant
 Dardanidæ, qui se ignotum venientibus ultro,
 Hoc ipsum ut strueret, Trojamque aperiret Achivis,
 Obtulerat, fidens animi, atque in utrumque paratus,
 Seu versare dolos, seu certæ occumbere morti.

Undique visendi studio Trojana juvenus
 Circumfusa ruit, certantque illudere capto.
 Accipe nunc Danaum insidias, et crimine ab uno
 Disce omnes.
 Namque, ut conspectu in medio turbatus, inermis
 Constitit, atque oculis Phrygia agmina circumspexit:
 'Heu, quæ nunc tellus,' inquit, 'quæ me æquora possunt
 Accipere? aut quid jam misero mihi denique restat?' 70
 Cui neque apud Danaos usquam locus, et super ipsi
 Dardanidæ infensi pœnas cum sanguine poscunt.
 Quo gemitu conversi animi, compressus et omnis
 Impetus. Hortamur fari, quo sanguine cretus,
 Quidve ferat; memoret, quæ sit fiducia capto.
 Ille hæc, deposita tandem formidine, fatur:
 "Cuncta equidem tibi, Rex, fuerit quodcumque, fatebor
 Vera,' inquit: 'neque me Argolica de gente negabo:
 Hoc primum; nec, si miserum fortuna Sinonem
 Firxit, vanum etiam mendacemque improba finget. 80
 Falso aliquod si forte tuas pervenit ad aures
 Belidæ nomen Palamedis et inclyta fama
 Gloria: quem falsa sub proditione Pelasgi
 Insontem, infando indicio, quia bella vetabat,
 Demisere neci; nunc cassum lumine lugent;
 Illi me comitem et consanguinitate propinquum
 Pauper in arma pater primis huc misit ab annis:
 Dum stabat regno incolumis, regumque vigeat
 Consiliis, et nos aliquod nomenque decusque
 Gessimus. Invidia postquam pellacis Ulixi 90
 (Haud ignota loquor) superis concessit ab oris:
 Afflictus vitam in tenebris luctuque trahebam,
 Et casum insontis mecum indignabar amici.
 Nec tacui demens; et me, fors si qua tulisset,
 Si patrios unquam remeassem victor ad Argos,
 Promisi ultorem; et verbis odia aspera movi.
 Hinc mihi prima mali labes; hinc semper Ulixes
 Criminibus terrere novis; hinc spargere voces

In vulgum ambiguas, et quærere conscius arma.
 Nec requievit enim, donec Calchante ministro— 100
 Sed quid ego hæc autem nequidquam ingrata revolve?
 Quidve moror, si omnes uno ordine habetis Achivos,
 Idque audire sat est? jamdudum sumite pœnas:
 Hoc Ithacus velit, et magno mercentur Atridæ.
 Tum vero ardemus scitari et quærere causas,
 Ignari scelerum tantorum artisque Pelasgæ.
 Prosequitur pavitans, et flecto pectore satur.

“ Sæpe fugam Danaï Troja cupiere relicta
 Moliri, et longo fessi discedere bello.

Fecissentque utinam! sæpe illos aspera ponti 110
 Interclusit hiems, et terruit Auster euntes.

Præcipue, quum jam hic trabibus contextus acernis
 Staret equus, toto sonuerunt æthere nimbi.

Suspensi Eurypylum scitatum oracula Phœbi
 Mittimus; isque adytis hæc tristitia dicta reportat:

Sanguine placastis ventos et virgine cæsa,
 Quum primum Iliacas Danaï vênistis ad oras:

Sanguine quærendi reditus, animaque litandum
 Argolica. Vulgi quæ vox ut venit ad aures, 120

Obstupuere animis, gelidusque per ima cucurrit
 Ossa tremor, cui fata parent, quem poscat Apollo.

Hic Ithacus vatem magno Calchanta tumultu
 Protrahit in medios; quæ sint ea numina divum,

Flagitat. Et mihi jam multi crudele canebant
 Artificis scelus, et taciti ventura videbant.

Bis quinos silet ille dies, tectusque recusat
 Prodere voce sua quemquam aut opponere morti.

Vix tandem magnis Ithaci clamoribus actus,
 Composito rumpit vocem, et me destinat aræ.

Assensere omnes; et, quæ sibi quisque timebat, 130
 Unius in miseri exitium conversa tulere.

Jamque dies infanda aderat; mihi sacra parari,
 Et salsæ fruges, et circum tempora vittæ.

Eripui, fateor, leto me, et vincula rupi;

Limosoque lacu per noctem obscurus in ulva
 Delitui dum vela darent, si forte dedissent.
 Nec mihi jam patriam antiquam spes ulla videndi,
 Nec dulces natos exoptatumque parentem;
 Quos illi fors ad pœnas ob nostra reposcent
 Effugia, et culpam hanc miserorum morte piabunt. 140
 Quod te per superos et conscia numina veri,
 Per, si qua est, quæ restet adhuc mortalibus usquam
 Intemerata fides, oro, miserere laborum
 Tantorum; miserere animi non digna ferentis.'

"His lacrimis vitam damus, et miserescimus ultro.
 Ipse viro primus manicas atque arcta levare
 Vincula jubet Priamus, dictisque ita fatur amicis:
 'Quisquis es, amissos hinc jam obliviscere Graios:
 Noster eris; mihique hæc edissere vera roganti.
 Quo molem hanc immanis equi statuere? quis auctor? 150
 Quidve petunt? quæ religio? aut quæ machina belli?'
 Dixerat. Ille dolis instructus et arte Pelasga,
 Sustulit exutas vinclis ad sidera palmas:
 'Vos æterni ignes, et non violabile vestrum
 Testor numen,' ait; 'vos aræ ensesque nefandi,
 Quos fugi, vittæque deum, quas hostia gessi:
 Fas mihi Graiorum sacrata resolvere jura,
 Fas odisse viros, atque omnia ferre sub auras,
 Si qua tegunt: teneor patriæ nec legibus ullis.
 Tu modo promissis maneat, servataque serves 160
 Troja fidem, si vera feram, si magna rependam.

"'Omnis spes Danaum et cœpti fiducia belli
 Palladis auxiliis semper stetit. Impius ex quo
 Tydides sed enim, scelerumque inventor Ulixes,
 Fatale aggressi sacrato avellere templo
 Palladium, cæsis summæ custodibus arcis,
 Corripuere sacram effigiem, manibusque cruentis
 Virgineas ausi divæ contingere vittas;
 Ex illo fluere ac retro sublapsa referri
 Spes Danaum, fractæ vires, aversa deæ mens.

Nec dubiis ea signa dedit Tritonia monstris.
 Vix positum castris simulacrum : arsere coruscæ
 Luminibus flammæ arrectis, salsusque per artus
 Sudor iit; terque ipsa solo, mirabile dictu,
 Emicuit, parmamque ferens hastamque trementem.
 Extemplo tentanda fuga canit æquora Calchas;
 Nec posse Argolicis excindi Pergama telis,
 Omina ni repetant Argis, numenque reducant,
 Quod pelago et curvis secum avexere carinis.
 Et nunc, quod patrias vento petiere Mycenæ, 180
 Arma deosque parant comites, pelagoque remenso
 Improvisi aderunt. Ita digerit omnia Calchas.
 Hanc pro Palladio moniti, pro numine læso
 Effigiem statuere, nefas quæ triste piaret.
 Hanc tamen immensam Calchas attollere molem
 Roboribus textis, cæloque educere jussit,
 Ne recipi portis, aut duci in mœnia possit;
 Neu populum antiqua sub religione tueri.
 Nam, si vestra manus violasset dona Minervæ,
 Tum magnum exitium (quod di prius omen in ipsum 190
 Convertant!) Priami imperio Phrygibusque futurum.
 Sin manibus vestris vestram ascendisset in urbem,
 Ultro Asiam magno Pelopea ad mœnia bello
 Venturam, et nostros ea fata manere nepotes.
 Talibus insidiis perjurique arte Sinonis
 Credita res, captique dolis lacrimisque coactis,
 Quos neque Tydides, nec Larissæus Achilles,
 Non anni domuere decem, non mille carinæ.
 "Hic aliud majus miseris multoque tremendum
 Objicitur magis, atque improvida pectora turbat. 200
 Laocoon, ductus Neptuno sorte sacerdos,
 Solemnes taurum ingentem mactabat ad aras.
 Ecce autem gemini a Tenedo tranquilla per alta
 (Horresco referens) immensis orbibus angues
 Incumbunt pelago, pariterque ad litora tendunt;
 Pectora quorum inter fluctus arrecta jubæque

Sanguinæ exsuperant undas ; pars cetera pontum
 Pone legit, sinuantque immensa volumine terga ;
 Fit sonitus, spumante salo. Jamque arva tenebant,
 Ardentesque oculos suffecti sanguine et igni, 210
 Sibila lambebant linguis vibrantibus ora.
 Diffugimus visu exsanguis : illi agmine certo
 Laocoonta petunt. Et primum parva duorum
 Corpora natorum serpens amplexus uterque
 Implicat, et miseros morsu depascitur artus ;
 Post ipsum, auxilio subeuntem ac tela ferentem,
 Corripiunt, spirisque ligant ingentibus ; et jam
 Bis medium amplexi, bis collo squamea circum
 Terga dati, superant capite et œervicibus altis.
 Ille simul manibus tendit divellere nodos, 220
 Perfusus sanie vittas atroque veneno ;
 Clamores simul horrendos ad sidera tollit :
 Qualis mugitus, fugit quum saucius aram
 Taurus, et incertam excussit cervice securim.
 At gemini lapsu delubra ad summa dracones
 Effugiunt, sævæque petunt Tritonidis arcem,
 Sub pedibusque deæ, clipeique sub orbe teguntur.
 Tum vero tremefacta novus per pectora cunctis
 Insinuat pavor ; et scelus expendisse merentem
 Laocoonta ferunt, sacrum qui cuspidē robur 230
 Læserit, et tergo sceleratam intorserit hastam.
 Ducendum ad sedes simulacrum, orandaque divæ
 Numina conclamant.
 Dividimus muros et mœnia pandimus urbis ;
 Accingunt omnes operi, pedibusque rotarum
 Subjiciunt lapsus, et stuppea vincula collo
 Intendunt. Scandit fatalis machina muros,
 Feta armis : pueri circum innuptæque puellæ
 Sacra canunt, funemque manu contingere gaudent.
 Illa subit, mediæque minans illabitur urbi. 240
 O patria, o divûm domus Ilium, et inclyta bello
 Mœnia Dardanidum ! quater ipso in limine portæ

Substitit, atque utero sonitum quater arma dedere.
 Instamus tamen immemores cæcique furore,
 Et monstrum infelix sacrata sistimus arce.
 Tunc etiam fatis aperit Cassandra futuris
 Ora, dei jussu non unquam credita Teucris.
 Nos delubra deum miseri, quibus ultimus esset
 Ille dies, festa velamus fronde per urbem.
 Vertitur interea cœlum, et ruit oceano nox,
 Involvens umbra magna terramque polumque,
 Myrmidonumque dolos; fusi per mœnia Teucri
 Conticuere; sopor fessos complectitur artus.

250

“Et jam Argiva phalanx instructis navibus ibat
 A Tenedo, tacitæ per amica silentia lunæ
 Litora nota petens; flammæ quum regia puppis
 Extulerat, fatisque deum defensus iniquis,
 Inclusos utero Danaos et pinea furtim
 Laxat claustra Sinon. Illos patefactus ad auras
 Reddit equus; lætique cavo se robore promunt
 Thessandrus Sthenelusque duces, et dirus Ulixes,
 Demissum lapsi per funem, Acamasque, Thoasque,
 Pelidesque Neoptolemus, primusque Machaon,
 Et Menelaus, et ipse doli fabricator Epeos.
 Invadunt urbem somno vinoque sepultam;
 Cæduntur vigiles, portisque patentibus omnes
 Accipiunt socios, atque agmina conscia jungunt.

260

“Tempus erat, quo prima quies mortalibus ægris
 Incipit, et dono divum gratissima serpit.
 In somnis, ecce, ante oculos mæstissimus Hector
 Visus adesse mihi, largosque effundere fletus,
 Raptatus bigis ut quondam, aterque cruento
 Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes.
 Hei mihi, qualis erat! quantum mutatus ab illo
 Hectore, qui redit exuvias indutus Achilli,
 Vel Danaum Phrygios jaculatus puppibus ignes!
 Squalentem barbam, et concretos sanguine crines,
 Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros

270

Accepit patrios. Ultro flens ipse videbar
 Compellare virum, et mæstas expromere voces : 280
 ‘ O lux Dardaniæ, spes o fidissima Teucrum,
 Quæ tantæ tenuere moræ ? quibus Hector ab oris
 Exspectate venis ? ut te post multa tuorum
 Funera, post varios hominumque urbisque labores
 Defessi aspicimus ! quæ causa indigna serenos
 Fœdavit vultus ? aut cur hæc vulnera cerno ?’
 Ille nihil ; nec me quærentem vana moratur :
 Sed graviter gemitus imo de pectore ducens,
 ‘ Heu ! fuge, nate dea, teque his,’ ait, ‘ eripe flammis.
 Hostis habet muros ; ruit alto a culmine Troja. 290
 Sat patriæ Priamoque datum. Si Pergama dextra
 Defendi possent, etiam hac defensa fuissent.
 Sacra suosque tibi commendat Troja penates ;
 Hos cape fatorum comites ; his mœnia quære,
 Magna pererrato statues quæ denique ponto.’
 Sic ait ; et manibus vittas Vestamque potentem
 Æternumque adytis effert penetralibus ignem.
 “ Diverso interea miscentur mœnia luctu ;
 Et magis atque magis, quanquam secreta parentis
 Anchisæ domus arboribusque oblecta recessit, 300
 Clareshunt sonitus, armorumque ingruit horror.
 Excitior somno, et summi fastigia tecti
 Ascensu supero, atque arrectis auribus adsto ;
 In segetem veluti quum flamma furentibus Austris
 Incidit, aut rapidus montano flumine torrens
 Sternit agros, sternit sata læta boumque labores.
 Præcipientesque trahit silvas ; stupet inscius alto
 Accipiens sonitum saxi de vertice pastor.
 Tum vero manifesta fides, Danaumque patescunt
 Insidiæ. Jam Deïphobi dedit ampla ruinam, 310
 Vulcano superante, domus ; jam proximus ardet
 Ucalegon ; Sigea igni freta lata relucet :
 Exoritur clamorque virum clangorque tubarum,
 Arma amens capio ; nec sat rationis in armis ;

Sed glomerare manum bello et concurrere in arcem
Cum sociis ardent animi. Furor iraque mentem
Præcipitant; pulchrumque mori succurrit in armis.

“Ecce autem telis Panthus elapsus Achivum,
Panthus Othryades, arcis Phœbique sacerdos,
Sacra manu victosque deos parvumque nepotem 320
Ipse trahit, cursuque amens ad limina tendit.

‘Quo res summa loco, Panthu? quam prendimus arcem?’
Vix ea fatus eram, gemitu quum talia reddit:

‘Venit summa dies et ineluctabile tempus
Dardaniæ. Fuimus Troës; fuit Ilium et ingens
Gloria Teucrorum. Ferus omnia Jupiter Argos
Transtulit: incensa Danai dominantur in urbe.
Arduus armatos mediis in mœnibus adstans
Fundit equus, victorque Sinon incendia miscet,
Insultans. Portis alii bipatentibus adsunt, 330
Millia quot magnis unquam venerè Mycenis;

Obsedere alii telis angusta viarum
Oppositi; stat ferri acies mucrone corusco
Stricta, parata neci; vix primi prælia tentant
Portarum vigiles, et cæco Marte resistunt.’
Talibus Othryadæ dictis et numine divum
In flammæ et in arma feror, quo tristis Erinyes,
Quo fremitus vocat et sublatus ad æthera clamor.

Addunt se socios Rhipeus et maximus armis
Epytus, oblatus per lunam, Hypanisque Dymasque, 340
Et lateri agglomerant nostro, juvenisque Corœbus
Mygdonides. Illis ad Trojam forte diebus
Venerat, insano Cassandræ incensus amore;
Et gener auxilium Priamo Phrygibusque ferebat,
Infelix, qui non sponsæ præcepta furentis
Audierit.

Quos ubi confertos audere in prælia vidi,
Incipio super his: ‘Juvenes, fortissima frustra
Pectora, si vobis audentem extrema cupido
Certa sequi: quæ sit rebus fortuna videtis: 350

Excessere omnes, adytis arisque relictis,
 Di, quibus imperium hoc steterat; succurritis urbi
 Incensæ: moriamur et in media arma ruamus.
 Una salus victis nullam sperare salutem.
 Sic animis juvenum furor additus. Inde, lupi ceu
 Raptores atra in nebula, quos improba ventris
 Exegit cæcos rabies, catulique relict
 Faucibus expectant siccis; per tela, per hostes
 Vadimus haud dubiam in mortem, mediæque tenemus
 Urbis iter: nox atra cava circumvolat umbra. 360
 Quis cladem illius noctis, quis funera fando
 Explicet, aut possit lacrimis æquare labores?
 Urbs antiqua ruit, multos dominata per annos:
 Plurima perque vias sternuntur inertia passim
 Corpora, perque domos et religiosa deorum
 Limina. Nec soli pœnas dant sanguine Teucri;
 Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
 Victoresque cadunt Danaï. Crudelis ubique
 Luctus, ubique pavor, et plurima mortis imago.
 "Primus se, Danaum magna comitante caterva, 370
 Androgeüs offert nobis, socia agmina credens
 Inscius, atque ultro verbis compellat amicis:
 'Festinate, viri: nam quæ tam sera moratur
 Segnities? alii rapiunt incensa feruntque
 Pergama: vos celsis nunc primum a navibus itis?'
 Dixit; et extemplo—neque enim responsa dabantur
 Fida satis—sensit medios delapsus in hostes.
 Obstupuit, retroque pedem cum voce repressit.
 Improvisum aspris veluti qui sentibus anguem
 Pressit humi nitens, trepidusque repente refugit 380
 Attollentem iras, et cærulea colla tumentem:
 Haud secus Androgeüs visu tremefactus abibat.
 Irruimus, densis et circumfundimur armis;
 Ignarosque loci passim et formidine captos
 Sternimus. Aspirat primo fortuna labori.
 Atque hic successu exsultans animisque Corcebus,

'O socii, qua prima,' inquit, 'fortuna salutis
 Monstrat iter, quaque ostendit se dextra, sequamur :
 Mutemus clipeos, Danaumque insignia nobis
 Aptemus. Dolus an virtus, quis in hoste requirat ? 390
 Arma dabunt ipsi.' Sic fatus, deinde comantem
 Androgei galeam clipeique insigne decorum
 Induitur, laterique Argivum accommodat ensem.
 Hoc Rhipeus, hoc ipse Dymas, omnisque juvenus
 Læta facit; spoliis se quisque recentibus armat.
 Vadimus immixti Danaïs haud numine nostro,
 Multaque per cæcam congressi prœlia noctem
 Conserimus; multos Danaum demittimus Orco.
 Diffugiunt alii ad naves, et litora cursu
 Fida petunt; pars ingentem formidine turpi 400
 Scandunt rursus equum, et nota conduntur in alvo.

"Heu nihil invitis fas quemquam fidere divis!
 Ecce trahebatur passis Priameïa virgo
 Crinibus a templo Cassandra adytisque Minervæ,
 Ad cælum tendens ardentia lumina frustra,
 Lumina,—nam teneras arcebant vincula palmas.
 Non tulit hanc speciem furiata mente Corcebus,
 Et sese medium injecit periturus in agmen.
 Consequimur cuncti et densis incurrimus armis.
 Hic primum ex alto delubri culmine telis 410
 Nostrorum obruimur, oriturque miserrima cædes
 Armorum facie et Graiarum errore jubarum.
 Tum Danai gemitu atque ereptæ virginis ira
 Undique collecti invadunt, acerrimus Ajax,
 Et gemini Atridæ, Dolopumque exercitus omnis :
 Adversi rupto ceu quondam turbine venti
 Confligunt, Zephyrusque, Notusque, et lætus Eois
 Euris equis: stridunt silvæ, sævitque tridenti
 Spumeus atque imo Nereus ciet æquora fundo.
 Illi etiam, si quos obscura nocte per umbram 420
 Fudimus insidiis, totaque agitavimus urbe,
 Apparent; primi clipeos mentitaque tela

Agnoscunt, atque ora sono discordia signant.
 Illicet obruimur numero: primusque Corœbus
 Penelei dextra divæ armipotentis ad aram
 Procumbit; cadit et Rhipeus, justissimus unus
 Qui fuit in Teucris et servantissimus æqui:
 Dis aliter visum. Pereunt Hypanisque Dymasque,
 Confixi a sociis; nec te tua plurima, Panthu,
 Labentem pietas, nec Apollinis infula texit. 430
 Iliaci cineres, et flamma extrema meorum,
 Testor, in occasu vestro nec tela nec ullas
 Vitavisse vices Danaum; et si fata fuissent,
 Ut caderem, meruisse manu. Divellimur inde:
 Iphitus et Pelias mecum; quorum Iphitus ævo
 Jam gravior, Pelias et vulnere tardus Ulixi;
 Protinus ad sedes Priami clamore vocati.
 Hic vero ingentem pugnam, ceu cetera nusquam
 Bella forent, nulli tota morerentur in urbe,
 Sic Martem indomitum, Danaosque ad tecta ruentes 440
 Cernimus, obsessumque acta testudine limen.
 Hærent parietibus scalæ, postesque sub ipsos
 Nituntur gradibus, clipeosque ad tela sinistris
 Protecti objiunt, prensant fastigia dextris.
 Dardanidæ contra turres ac tecta domorum
 Culmina convellunt: his se, quando ultima cernunt,
 Extrema jam in morte parant defendere telis,
 Auratasque trabes, veterum decora alta parentum,
 Devolvunt: alii strictis mucronibus imas
 Obsedere fores; has servant agmine denso. 450
 Instaurati animi, regis succurrere tectis,
 Auxilioque levare viros, vimque addere victis.
 "Limen erat cæcæque fores et pervius usus
 Tectorum inter se Priami, postesque relict
 A tergo; infelix qua se, dum regna manebant,
 Sæpius Andromache ferre incommitata solebat
 Ad soceros, et avo puerum Astyanacta trahebat,
 Evado ad summi fastigia culminis, unde

Tela manu miseri jactabant irrita Teucri.
 Turrim, in præcipiti stantem summisque sub astra 460
 Eductam tectis, unde omnis Troja videri
 Et Danaum solitæ naves et Achaïa castra,
 Aggressi ferro circum, quo summa labantes
 Juncturas tabulata dabant, convellimus altis
 Sedibus, impulinusque: ea lapsa repente ruinam
 Cum sonitu trahit, et Danaum super agmina late
 Incidit. Ast alii subeunt; nec saxa, nec ullum
 Telorum interea cessat genus.

“Vestibulum ante ipsum primoque in limine Pyrrhus
 Exsultat, telis et luce coruscus athena: 470
 Qualis ubi in lucem coluber mala gramina pastus,
 Frigida sub terra tumidum quem bruma tegebat,
 Nunc positus novus exuviis nitidusque juvena,
 Lubrica convolvit sublato pectore terga
 Arduus ad solem, et linguis micat ore trisulcis.
 Una ingens Periphas et equorum agitator Achilles
 Armiger Autoionedon, una omnis Scyria pubes
 Succedunt tecto, et flammæ ad culmina jactant.
 Ipse inter primos correpta dura bipenni
 Limina perrumpit, postesque a cardine vellit 480
 Æratos; jamque excisa trabe firma cavavit
 Robora, et ingentem lato dedit ore fenestram.
 Apparet domus intus, et atria longa patescunt;
 Apparent Priami et veterum penetralia regum;
 Armatosque vident stantes in limine primo.

“At domus interior gemitu miseroque tumultu
 Miscetur; penitusque cavæ plangoribus ædes
 Femineis ululant; ferit aurea sidera clamor.
 Tum pavidæ tectis matres ingentibus errant,
 Amplexæque tenent postes, atque oscula figunt. 490
 Instat vi patria Pyrrhus; nec claustra, neque ipsi
 Custodes sufferre valent. Labat ariete crebro
 Janua, et emoti procumbunt cardine postes.
 Fit via vi: rumpunt aditus, primosque trucidant

Immissi Danai, et late loca milite complent.
 Non sic, aggeribus ruptis quum spumeus amnis
 Exiit, oppositasque evicit gurgite moles,
 Fertur in arva furens cumulo, camposque per omnes
 Cum stabulis armenta trahit. Vidi ipse furentem
 Cæde Neoptoleum, geminosque in limine Atridas : 500
 Vidi Hecubam centumque nurus, Priamumque per aras
 Sanguine fœdantem, quos ipse sacraverat, ignes.
 Quinquaginta illi thalami, spes tanta nepotum,
 Barbarico postes auro spoliisque superbi,
 Procubuerunt : tenent Danai, qua deficit ignis.

“Forsitan et Priami fuerint quæ fata, requiras.
 Urbis uti captæ casum convulsaque vidit
 Limina tectorum, et medium in penetralibus hostem,
 Arma diu senior desueta trementibus ævo
 Circumdat nequidquam humeris, et inutile ferrum 510
 Cingitur, ac densos fertur moriturus in hostes.
 Ædibus in mediis, nudoque sub ætheris axe,
 Ingens ara fuit, juxtaque veterrima laurus,
 Incumbens aræ atque umbra complexa penates.
 Hic Hecuba et natæ nequidquam altaria circum,
 Præcipites atra ceu tempestate columbæ,
 Condensæ et divum amplexæ simulacra sedebant
 Ipsum autem sumtis Priamum juvenalibus armis
 Ut vidit,—‘Quæ mens tam dira, miserrime conjux,
 Impulit his cingi telis? aut quo ruis?’ inquit. 520
 ‘Non tali auxilio, nec defensoribus istis
 Tempus eget; non, si ipse meus nunc afforet Hector.
 Huc tandem concede; hæc ara tuebitur omnes,
 Aut moriere simul.’ Sic ore effata recepit
 Ad sese, et sacra longævum in sede locavit.

“Ecce autem elapsus Pyrrhi de cæde Polites,
 Unus natorum Priami, per tela, per hostes
 Porticibus longis fugit, et vacua atria lustrat
 Saucius. Illum ardens infesto vulnere Pyrrhus
 Insequitur, jam jamque manu tenet et premit hasta. 530

Ut tandem ante oculos evasit et ora parentum,
 Concidit, ac multo vitam cum sanguine fudit.
 Hic Priamus, quanquam in media jam morte tenetur,
 Non tamen abstinuit, nec voci iræque pepercit.
 'At tibi pro scelere,' exclamat, 'pro talibus ausis,
 Dî, si qua est cœlo pietas, quæ talia curet,
 Persolvant grates dignas, et præmia reddant
 Debita, qui nati coram me cernere letum
 Fecisti, et patrios fœdasti funere vultus.
 At non ille, satum quo te mentiris, Achilles
 Talis in hoste fuit Priamo; sed jura fidemque
 Supplicis erubuit, corpusque exsanguie sepulcro
 Reddidit Hectoreum, meque in mea regna remisit.'
 Sic fatus senior, telumque imbelles sine ictu
 Conjecit; rauco quod protinus ære repulsum,
 Et summo clipei nequidquam umbone pependit.
 Cui Pyrrhus: 'Referes ergo hæc, et nuncius ibis
 Pelidæ genitori: illi mea tristitia facta
 Degeneremque Neoptoleum narrare memento.
 Nunc morere.' Hoc dicens, altaria ad ipsa trementem
 Traxit et in multo lapsantem sanguine nati,
 Implicuitque comam læva, dextraque coruscum
 Extulit ac lateri capulo tenus abdidit ensem.
 Hæc finis Priami fatorum; hic exitus illum
 Sorte tulit, Trojam incensam et prolapsa videntem
 Pergama, tot quondam populis terrisque superbum
 Regnatorem Asiæ. Jacet ingens litore truncus,
 Avulsumque humeris caput, et sine nomine corpus.

"At me tum primum sævus circumstetit horror:
 Obstupui; subiit cari genitoris imago,
 Ut regem æquævum crudeli vulnere vidi
 Vitam exhalantem; subiit deserta Creüsa,
 Et direpta domus, et parvi casus Iuli.
 Respicio, et quæ sit me circum copia lustro.
 Deseruere omnes defessi; et corpora saltu
 Ad terram misere aut ignibus ægra dedere.

540

550

560

“[Jamque adeo super unus eram ; quum limina Vestæ
 Servantem et tacitam secreta in sede latentem
 Tyndarida aspicio ; dant clara incendia lucem
 Erranti, passimque oculos per cuncta ferenti. 570
 Illa sibi infestos eversa ob Pergama Teucros,
 Et pœnas Danaum et deserti conjugis iras
 Præmetuens, Trojæ et patriæ communis Erinys,
 Abdiderat sese, atque aris invisa sedebat.
 Exarsere ignes animo ; subit ira cadentem
 Ulcisci patriam, et sceleratas sumere pœnas :
 Scilicet hæc Spartam incolumis patriasque Mycenæ
 Aspiciet, partoque ibit regina triumpho ?
 Conjugiumque, domumque, patres, natosque videbit,
 Iliadum turba et Phrygiis comitata ministris ? 580
 Occiderit ferro Priamus ? Troja arserit igni ?
 Dardanium toties sudarit sanguine litus ?
 Non ita. Namque, etsi nullum memorabile nomen
 Feminea in pœna est nec habet victoria laudem,
 Exstinxisse nefas tamen et sumsisse merentes
 Laudabor pœnas ; animumque explesse juvabit
 Ultricis flammæ, et cineres satiasse meorum.
 Talia jactabam, et furiata mente ferebar ;]
 Quum mihi se, non ante oculis tam clara, videndam
 Obtulit, et pura per noctem in luce refulsit 590
 Alma parens, confessa deam, qualisque videri
 Cœlicolis et quanta solet ; dextraque prehensum
 Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore :
 ‘Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras ?
 Quid furis ? aut quonam nostri tibi cura recessit ?
 Non prius aspicias, ubi fessum ætate parentem
 Liqueris Anchisen ? superet conjuxne Creüsa,
 Ascaniusque puer ? quos omnes undique Graiæ
 Circum errant acies, et ni mea cura resistat,
 Jam flammæ tulerint inimicus et hauserit ensis. 600
 Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacænæ,
 Culpatusve Paris ; divum inclementia, divum,

Has evertit opes, sternitque a culmine Trojam.
 Aspice : namque omnem, quæ nunc obducta tuenti
 Mortales hebetat visus tibi et humida circum
 Caligat, nubem eripiam : tu ne qua parentis
 Jussa time, neu præceptis parere recusa.
 Hic, ubi disjectas moles avulsaque saxis
 Saxa vides, mixtoque undantem pulvere fumum,
 Neptūnus muros magnoque emota tridenti
 Fundamenta quatit, totamque ab sedibus urbem
 Eruit. Hic Juno Scæas sævissima portas
 Prima tenet, sociumque furens a navibus agmen
 Ferro accincta vocat.

610

Jam summas arces Tritonia, respice, Pallas
 Insedit, nimbo effulgens et Gorgone sæva,
 Ipse Pater Danais animos viresque secundas
 Sufficit ; ipse deos in Dardana suscitāt arma.
 Eripe, nate, fugam, finemque impone labori.
 Nusquam abero, et tutum patrio te limine sistam.
 Dixerat ; et spissis noctis se condidit umbris.
 Apparent diræ facies, inimicaque Trojæ
 Numina magna deum.

620

“ Tum vero omne mihi visum considerare in ignes
 Ilium, et ex imo verti Neptunia Troja ;
 Ac veluti summis antiquam in montibus ornum
 Quum ferro accisam crebrisque bipennibus instant
 Eruere agricolæ certatim ; illa usque minatur,
 Et tremefacta comam concusso vertice nutat,
 Vulneribus donec paulatim evicta supremum
 Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam.
 Descendo, ac ducente deo flammam inter et hostes
 Expedior ; dant tela locum, flammæque recedunt.

630

“ Atque ubi jam patriæ perventum ad limina sedis
 Antiquasque domos, genitor, quem tollere in altos
 Optabam primum montes, primumque petebam,
 Abnegat excisa vitam producere Troja,
 Exsiliumque pati. ‘ Vos o, quibus integer ævi

Sanguis,' ait, 'solidæque suo stant robore vires,
Vos agitate fugam.

640

Me si cœlicolæ voluissent ducere vitam :
Has mihi servassent sedes. Satis una superque
Vidimus excidia, et captæ superavimus urbi.

Sic o, sic positum affati discedite corpus.

Ipse manu mortem inveniam : miserebitur hostis,
Exuviasque petet. Facilis jactura sepulcri.

Jam pridem invisus divis et inutilis annos

Demoror, ex quo me divum pater atque hominum rex
Fulminis afflavit ventis, et contigit igni.'

Talia perstabat memorans, fixusque manebat.

650

Nos contra effusi lacrimis, conjuxque Crœusa,
Ascaniusque, omnisque domus, ne vertere secum
Cuncta pater, fatoque urgenti incumbere vellet.
Abnegat, inceptoque et sedibus hæret in isdem.
Rursus in arma feror, mortemque miserrimus opto.
Nam quod consilium aut quæ jam fortuna dabatur ?

'Mene efferre pedem, genitor, te posse relicto
Sperasti? tantumque nefas patrio excidit ore ?

Si nihil ex tanta superis placet urbe relinqui,
Et sedet hoc animo, perituræque addere Trojæ

660

Teque tuosque juvat, patet isti janua leto ;

Jamque aderit multo Priami de sanguine Pyrrhus,
Natum ante ora patris, patrem qui obtruncat ad aras.

Hoc erat, alma parens, quod me per tela, per ignes
Eripis, ut mediis hostem in penetralibus, utque
Ascanium, patremque meum, juxtaque Crœusam,
Alterum in alterius mactatos sanguine cernam ?

Arma, viri, ferte arma : vocat lux ultima victos.

Reddite me Danais ; sinite instaurata revisam

Prœlia. Nunquam omnes hodie moriemur inulti.'

670

"Hinc ferro accingor rursus, clipeoque sinistram
Insertabam aptans, meque extra tecta ferebam.

Ecce autem complexa pedes in limine conjux

Hærebat, parvumque patri tendebat Iulum :

'Si periturus abis, et nos rape in omnia tecum
 Sin aliquam expertus sumtis spem ponis in armis,
 Hanc primum tutare domum. Cui parvus Iulus,
 Cui pater, et conjux quondam tua dicta relinquitur ?'

"Talia vociferans gemitu teotum omne replebat ;
 Quum subitum dictuque oritur mirabile monstrum.
 Namque manus inter mæstorumque ora parentum
 Ecce levis summo de vertice visus Iuli

680

Fundere lumen apex, tactuque innoxia molles
 Lambere flamma comas, et circum tempora pasci.
 Nos pavidi trepidare metu, crinemque flagrantem
 Excutere, et sanctos restinguere fontibus ignes.

At pater Anchises oculos ad sidera lætus
 Extulit, et cœlo palmas cum voce tetendit :

'Jupiter omnipotens, precibus si flecteris ullis,
 Aspice nos ; hoc tantum ; et, si pietate meremur,
 Da deinde auxilium, pater, atque hæc omina firma.'

690

"Vix ea fatus erat senior ; subitoque fragore

Intonuit lævum, et de cœlo lapsa per umbras
 Stella facem ducens multa cum luce cucurrit.

Illam, summa super labentem culmina tecti,

Cernimus Idæa claram se condere silva,

Signantemque vias ; tum longo limite sulcus

Dat lucem, et late circum loca sulfure fumant.

Hic vero victus genitor se tollit ad auras,

Affaturque deos, et sanctum sidus adorat.

700

'Jam jam nulla mora est ; sequor, et qua ducitis, adsum

Di patrii, servate domum, servate nepotem !

Vestrum hoc augurium, vestroque in numine Troja est.

Cedo equidem, nec, nate, tibi comes ire recuso.'

Dixerat ille ; et jam per mœnia clarior ignis

Auditur, propiusque æstus incendia volvunt.

'Ergo age, oare pater, cervici imponere nostræ ;

Ipse subibo humeris, neq me labor iste gravabit ;

Quo res cumque cadent, unum et commune periculum,

Na salus ambobus erit, Mihi parvus Iulus

710

Sit comes, et longe servet vestigia conjux.
 Vos, famuli, quæ dicam, animis advertite vestris.
 Est urbe egressis tumulus templumque vetustum
 Desertæ Cereris, juxtaque antiqua cupressus,
 Religione patrum multos servata per annos:
 Hanc ex diverso sedem veniemus in unam.
 Tu, genitor, cape sacra manu patriosque penates:
 Me, bello e tanto digressum et cæde recenti,
 Attrectare nefas, donec me flumine vivo
 Abluero.'

730

Hæc fatus, latos humeros subjectaque colla
 Veste super fulvique internor pelle leonis;
 Succedoque oneri. Dextræ se parvus Iulus
 Implicuit, sequiturque patrem non passibus æquis:
 Pone subit conjux: ferimur per opaca locorum.
 Et me, quem dudum non ulla injecta movebant
 Tela, neque adverso glomerati ex agmine Graii,
 Nunc omnes terrent auræ, sonus excitat omnis,
 Suspensum et pariter comitique onerique timentem.
 Jamque propinquabam portis, omnemque videbar
 Evasisse viam; subito quum creber ad aures
 Visus adesse pedum sonitus, genitorque per umbram
 Prospiciens, 'Nate,' exclamat, 'fuge, nate; propinquant;
 Ardentes clipeos atque æra micantia cerno.'
 Hic mihi nescio quod trepido male numen amicum
 Confusam eripuit mentem. Namque avia cursu
 Dum sequor, et nota excedo regione viarum,
 Heu! misero conjux fatone erepta Creüsa
 Substitit, erravitne via, seu lassa resedit,
 Incertum; nec post oculis est reddita nostris.
 Nec prius amissam respexi, animumve reflexi,
 Quam tumulum antiquæ Cereris sedemque sacratam
 Venimus: hic demum collectis omnibus una
 Defuit, et comites natumque virumque fefellit.
 Quem non incusavi amens hominumque deorumque?
 Aut quid in eversa vidi crudelius urbe?

730

740

Ascanium Anchisenque patrem Teucrosque penates
Commendo sociis, et curva valle recondo ;
Ipse urbem repeto, et cingor fulgentibus armis.
Stat casus renovare omnes, omnemque reverti 750
Per Trojam, et rursus caput objectare periclis.
Principio muros obscuraque limina portæ,
Qua gressum extuleram, repeto ; et vestigia retro
Observata sequor per noctem et lumine lustrō.
Horror ubique animos, simul ipsa silentia terrent.
Inde domum, si forte pedem, si forte tulisset,
Me refero. Irruerant Danai, et tectum omne tenebant
Ilicet ignis edax summa ad fastigia vento
Volvitur ; exsuperant flammæ ; furit æstus ad auras.
Procedo, et Priami sedes arcemque reviso. 760
Et jam porticibus vacuis Junonis asylo
Custodes lecti Phoenix et dirus Ulixes
Prædam asservabant. Huc undique Troia gaza
Incensis erepta adytis, mensæque deorum,
Crateresque auro solidi, captivæque vestis
Congeritur. Pueri et pavidæ longo ordine matres
Stant circum.
Ausus quin etiam voces jactare per umbram,
Implevi clamore vias, mæstusque Creüsam
Nequidquam ingeminans iterumque iterumque vocavi. 770
Quærenti, et tectis urbis sine fine furenti,
Infelix simulacrum atque ipsius umbra Creüsæ
Visa mihi ante oculos, et nota major imago.
Obstupui, steteruntque comæ, et vox faucibus hæsit.
Tum sic affari, et curas his demere dictis :
' Quid tantum insano juvat indulgere dolori,
O dulcis conjux ? non hæc sine numine divum
Eveniunt : nec te comitem portare Creüsam
Fas, aut ille sinit superi regnator Olympi.
Longa tibi exsilia, et vastum maris æquor arandum. 780
Et terram Hesperiam venies, ubi Lydius arva
Inter optima virum leni fluit agmine Thybris ;

Illic res lætæ regnumque et regia conjux
Parta tibi ; lacrimas dilectæ pelle Creüsæ.
Non ego Myrmidonum sedes Dolopumve superbas
Aspiciam, aut Graiis servitum matribus ibo,
Dardanis, et divæ Veneris nurus :
Sed me magna deûm genetrix his detinet oris.
Jamque vale, et nati serva communis amorem.
Hæc ubi dicta dedit, lacrimantem et multa volentem 790
Dicere deseruit, tenuesque recessit in auras.
Ter conatus ibi collo dare brachia circum ;
Ter frustra comprehensa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique simillima somno.
Sic demum socios consumpta nocte reviso.

“Atque hic ingentem comitum affluxisse novorum
Invenio admirans numerum, matresque, virosque,
Collectam exsilio pubem, miserabile vulgus.
Undique convenere, animis opibusque parati,
In quascumque velim pelago deducere terras. 800
Jamque jugis summæ surgebat Lucifer Idæ,
Ducebatque diem ; Danaïque obsessa tenebant
Limina portarum ; nec spes opis ulla dabatur.
Cessi, et sublato montem genitore petivi.

P. VIRGILII MARONIS
ÆNEIDOS
LIBER TERTIUS.

“POSTQUAM res Asiæ Priamique evertere gentem
Immeritam visum superis, ceciditque superbum
Ilium, et omnis humo fumat Neptunia Troja;
Diversa exsilia et desertas quærere terras
Auguriis agimur divum, classemque sub ipsa
Antandro et Phrygiæ molimur montibus Idæ,
Incerti quo fata ferant, ubi sistere detur;
Contrahimusque viros. Vix prima inceperat æstas;
Et pater Anchises dare fatis vela jubebat;
Litora quum patriæ lacrimans portusque relinquo
Et campos, ubi Troja fuit. Feror exsul in altum
Cum sociis natoque penatibus et magnis dis.

10

“Terra procul vastis colitur Mavortia campis,
Thraces arant, acri quondam regnata Lycurgo;
Hospitium antiquum Trojæ, sociique penates,
Dum fortuna fuit. Feror huc, et litore curvo
Mœnia prima loco, fatis ingressus iniquis;
Æneadasque meo nomen de nomine fingo.

“Sacra Dionææ matri divisque ferebam
Auspicius cœptorum operum; superoque nitentem
Cœlicolum regi mactabam in litore taurum.
Forte fuit juxta tumulus, quo cornea summo
Virgulta, et densis hastilibus horrida myrtus.
Accessi; viridemque ab humo convellere silvam

20

Conatus, ramis tegerem ut frondentibus aras,
 Horrendum et dictu video mirabile monstrum.
 Nam quæ prima solo ruptis radicibus arbos
 Vellitur, huic atro liquuntur sanguine guttæ,
 Et terram tabo maculant. Mihi frigidus horror
 Membra quatit, gelidusque coit formidine sanguis. 80
 Rursus et alterius lentum convellere vimen
 Insequor, et causas penitus tentare latentes;
 Ater et alterius sequitur de cortice sanguis.
 Multa movens animo, Nymphas venerabar agrestes,
 Gradivumque patrem Geticis qui præsidet arvis,
 Rite secundarent visus, omenque levarent.
 Tertia sed postquam majore hastilia nisu
 Aggredior, genibusque adversæ obluctor arenæ:
 Eloquar, an sileam? gemitus lacrimabilis imo
 Auditur tumulo, et vox reddita fertur ad aures: 40
 'Quid miserum, Ænea, laceras? jam parce sepulto;
 Parce pias scelerare manus. Non me tibi Troja
 Externum tulit, aut cruor hic de stipite manat.
 Heu! fuge crudeles terras, fuge litus avarum.
 Nam Polydorus ego. Hic confixum ferrea texit
 Telorum seges, et jaculis increvit acutis.'
 Tum vero ancipiti mentem formidine pressus
 Obstupui, steteruntque comæ et vox faucibus hæsit.
 "Hunc Polydorum auri quondam cum pondere magno
 Infelix Priamus furtim mandarat alendum 80
 Threicio regi, quum jam diffideret armis
 Dardaniam, cingique urbem obsidione videret.
 Ille, ut opes fractæ Teucrum, et fortuna recessit,
 Res Agamemnonias victriciaque arma secutus,
 Fas omne abrumpit, Polydorum obtruncat, et auro
 Vi potitur. Quid non mortalia pectora cogis,
 Auri sacra fames! Postquam pavor ossa reliquit,
 Delectos populi ad procures, primumque parentem,
 Monstra deum refero, et quæ sit sententia, posco.
 Omnibus idem animus scelerata excedere terra, 60

Linqui pollutum hospitium, et dare classibus Austros
 Ergo instauramus Polydoro funus, et ingens
 Aggeritur tumulo tellus ; stant manibus aræ,
 Cæruleis mæstæ vittis atraque cupresso,
 Et circum Iliades crinem de more solutæ :
 Inferimus tepido spumantia cymbia lacte,
 Sanguinis et sacri pateras : animamque sepulcro
 Condimus, et magna supremum voce ciemus.

“Inde ubi prima fides pelago, placataque venti
 Dant maria, et lenis crepitans vocat Auster in altum, 70
 Deducunt socii naves, et litora complent.

Provehimur portu, terræque urbesque recedunt.
 Sacra mari colitur medio gratissima tellus
 Nereïdum matri et Neptuno Ægæo ;

Quam pius Arcitenens, oras et litora circum
 Errantem, Mycono e celsa Gyaroque revinxit,
 Immotamque coli dedit et contemnere ventos.
 Huc feror ; hæc fessos tuto placidissima portu
 Accipit. Egressi veneramur Apollinis urbem.
 Rex Anius, rex idem hominum Phœbique sacerdos, 80
 Vittis et sacra redimitus tempora lauro

Occurrit ; veterem Anchisen agnoscit amicum.
 Jungimus hospitio dextras, et tecta subimus.

Templa dei saxo venerabar structa vetusto :

‘Da propriam, Thymbræe, domum ! da mœnia fessis
 Et genus et mansuram urbem ! Serva altera Trojæ
 Pergama, reliquias Danaum atque immitis Achilli !
 Quem sequimur ? quove ire jubes ? ubi ponere sedes ?
 Da, pater, augurium, atque animis illabere nostris.’

“Vix ea fatus eram ; tremere omnia visa repente, 90
 Liminaque, laurusque dei ; totusque moveri
 Mons circum, et mugire adytis cortina reclusis.

Submissi petimus terram, et vox fertur ad aures :
 ‘Dardanidæ duri, quæ vos a stirpe parentum
 Prima tulit tellus, eadem vos ubere læto
 Accipiet reduces. Antiquam exquirite matrem.

Hic domus Æneæ cunctis dominabitur oris,
 Et nati natorum, et qui nascentur ab illis'
 Hæc Phœbus: mixtoque ingens exorta tumultu
 Lætitia, et cuncti, quæ sint ea mœnia, quærunt; 100
 Quo Phœbus vocet errantes jubeatque reverti.
 Tum genitor, veterum volvens monumenta virorum,
 'Audite, o proceres,' ait, 'et spes discite vestras.
 Creta Jovis magni medio jacet insula ponto,
 Mons Idæus ubi et gentis cunabula nostræ:
 Centum urbes habitant magnas, uberrima regna.
 Maximus unde pater, si rite audita recordor,
 Teucus Rhœteas primum est advectus ad oras,
 Optavitque locum regno. Nondum Ilium et arces
 Pergamæ steterant; habitabant vallibus imis. 110
 Hinc mater cultrix Cybelæ, Corybantiaque æra,
 Idæumque nemus; hinc fida silentia sacris,
 Et juncti currum dominæ subiere leones.
 Ergo agite, et divum ducunt qua jussa, sequamur:
 Placemus ventos, et Gnosia regna petamus.
 Nec longo distant cursu; modo Jupiter adsit,
 Tertia lux classem Cretæis sistet in oris.'
 Sic fatus, meritos aris mactavit honores,
 Taurum Neptuno, taurum tibi, pulcher Apollo,
 Nigram Hiemi pecudem, Zephyris felicibus albam. 120
 "Fama volat, pulsum regnis cessisse paternis
 Idomeneæ ducem, desertaque litora Cretæ;
 Hoste vacare domos, sedesque adstare relictas.
 Linquimus Ortygiæ portus, pelagoque volamus,
 Bacchatamque jugis Naxon, viridemque Donusam,
 Olearon, niveamque Paron, sparsasque per æquor
 Cycladas, et crebris legimus ireta concita terris.
 Nauticus exoritur vario certamine clamor;
 Hortantur socii, Cretam proavosque petamus.
 Prosequitur surgens a puppi ventus euntes, 130
 Et tandem antiquis Curetum allabimur oris.
 Ergo avidus muros optatæ molior urbis,

Pergameamque voco, et lætam cognomine gentem
 Hortor amare focos, arcemque attollere tectis.
 Jamque fere sicco subductæ litore puppes;
 Connubiis arvisque novis operata juvenus;
 Jura domosque dabam; subito quum tabida membris,
 Corrupto cœli tractu, miserandaque venit
 Arboribusque satisque lues, et letifer annus.
 Linquebant dulces animas, aut ægra trahebant
 Corpora; tum steriles exurere Sirius agros;
 Arebant herbæ, et victum seges ægra negabat.
 Rursus ad oraculum Ortygiæ Phœbumque remenso
 Hortatur pater ire mari, veniamque precari:
 Quam fessis finem rebus ferat, unde laborum
 Tentare auxilium jubeat, quo vertere cursus.

140

“Nox erat, et terris animalia somnus habebat:

Effigies sacræ divum Phrygiique penates,
 Quos mecum a Troja mediisque ex ignibus urbis
 Extuleram, visi ante oculos adstare jacentis
 In somnis, multo manifesti lumine, qua se
 Plena per insertas fundebat luna fenestras;
 Tum sic affari et curas his demere dictis:

150

‘Quod tibi delato Ortygiam dicturus Apollo est,
 Hic canit, et tua nos en ultro ad limina mittit.
 Nos te, Dardania incensa, tuaque arma secuti,
 Nos tumidum sub te permensi classibus æquor,
 Idem venturos tollemus in astra nepotes,
 Imperiumque urbi dabimus. Tu mœnia magnis
 Magna para, longumque fugæ ne linque laborem.
 Mutandæ sedes. Non hæc tibi litora suasit
 Delius, aut Cretæ jussit considerare, Apollo.
 Est locus, Hesperiam Graii cognomine dicunt:
 Terra antiqua, potens armis, atque ubere glebæ;
 Cœnotri coluere viri; nuno fama, minores
 Italiam dixisse ducis de nomine gentem.
 Hæ nobis propriæ sedes; hinc Dardanus ortus,
 Tasiisque pater, genus a quo principe nostrum.

160

Surge age, et hæc lætus longævo dicta parenti
 Haud dubitanda refer: Corythum terrasque requirat 170
 Ausonias. Dictæa negat tibi Jupiter arva.

Talibus attonitus visis ac voce deorum,—
 Nec sopor illud erat; sed coram agnoscere vultus,
 Velatasque comas, præsentiaque ora videbar;
 Tum gelidus toto manabat corpore sudor:—
 Corripio e stratis corpus, tendoque supinas
 Ad cælum cum voce manus, et munera libo
 Intemerata focis. Perfecto lætus honore
 Anchisen facio certum, remque ordine pando.
 Agnovit prolem ambiguum geminosque parentes, 180
 Seque novo veterum deceptum errore locorum.

Tum memorat: 'Nate, Iliacis exercite fatis,
 Sola mihi tales casus Cassandra canebat.
 Nunc repeto, hæc generi portendere debita nostro,
 Et sæpe Hesperiam, sæpe Itala regna vocare.
 Sed quis ad Hesperiae venturos litora Teucros
 Crederet? aut quem tum vates Cassandra moveret?
 Cedamus Phœbo, et moniti meliora sequamur.'
 Sic ait: et cuncti dicto paremus ovantes.
 Hanc quoque deserimus sedem, paucisque relictis 190
 Vela damus, vastumque cava trabe currimus æquor.

"Postquam altum tenuere rates, nec jam amplius ullæ
 Apparent terræ, cælum undique et undique pontus;
 Tum mihi cæruleus supra caput adstitit imber,
 Noctem hiememque ferens, et inhorruit unda tenebris.
 Continuo venti volvunt mare, magnaue surgunt
 Æquora; dispersi jactamur gurgite vasto.

Involvere diem nimbi, et nox humida cælum
 Abstulit; ingeminant abruptis nubibus ignes.
 Excutimur cursu, et cæcis erramus in undis. 200
 Ipse diem noctemque negat discernere cælo,
 Nec meminisse visæ media Palinurus in unda.
 Tres adeo incertos cæca caligine soles
 Erramus pelago, totidem sine sidere noctes.

Quarto terra die primum se attollere tandem
 Visa, aperire procul montes, ac volvere fumum
 Vela cadunt; remis insurgimus; haud mora, nautæ
 Adnixa torquent spumas, et cærula verrunt.
 Servatum ex undis Strophadum me litora primum
 Accipiunt, Strophades Graio stant nomine dictæ 210
 Insulæ Ionio in magno, quas dira Celæno
 Harpyiæque colunt aliæ, Phineia postquam
 Clausa domus, mensasque metu liquere priores.
 Tristius haud illis monstrum, nec sævior ulla
 Pestis et ira deum Stygiis sese extulit undis.
 Virginei volucrum vultus, fœdissima ventris
 Proluvies, uncæque manus, et pallida semper
 Ora fame.

“Huc ubi delati portus intravimus, ecce
 Læta boum passim campis armenta videmus 220
 Caprigenumque pecus, nullo custode, per herbas.
 Irruimus ferro, et divos ipsumque vocamus
 In partem prædamque Jovem. Tum litore curvo
 Exstruimusque toros, dapibusque epulamur opimis.
 At subitæ horrifico lapsu de montibus adsunt
 Harpyiæ, et magnis quatiunt clangoribus alas,
 Diripiuntque dapes, contactuque omnia fœdant
 Immundo; tum vox tetrum dira inter odorem.

Rursum in secessu longo sub rupe cavata,
 Arboribus clausi circum atque horrentibus umbris, 230
 Instruimus mensas, arisque reponimus ignem:
 Rursum ex diverso cœli cæcisque latebris
 Turba sonans prædam pedibus circumvolat uncis,
 Polluit ore dapes. Sociis tunc, arma capessant,
 Edico, et dira bellum cum gente gerendum:
 Haud secus ac jussi faciunt, tectosque per herbam
 Disponunt enses, et scuta latentia condunt.

Ergo, ubi delapsæ sonitum per curva dedere
 Litora, dat signum specula Misenus ab alta
 Ære cavo. Invadunt socii, et nova prælia tentant, 240

Obscenâ pelagi ferro fœdare volucres.
 Sed neque vim plumis ullam, nec vulnera tergo
 Accipiunt; celerique fuga sub sidera lapsæ
 Semesam prædam et vestigia fœda relinquunt.
 Una in præcelsa consedit rupe Celæno,
 Infelix vates, rumpitque hanc pectore vocem:
 'Bellum etiam pro cæde boum stratisque iuven-
 Laomedontiadæ, bellumne inferre paratis,
 Et patrio Harpyias insontes pellerè regno?
 Accipite ergo animis atque hæc mea figite dicta: 250
 Quæ Phœbo pater omnipotens, mihi Phœbus Apollo
 Prædixit, vobis Furiarum ego maxima pando.
 Italiam cursu petitis; ventisque vocatis
 Ibitis Italiam, portusque intrare licebit.
 Sed non ante datam cingetis mœnibus urbem,
 Quam vos dira fames nostræque injuria cædis
 Ambesas subigat malis absumere mensas.'
 "Dixit; et in silvâ pennis ablata refugit.
 At sociis subita gelidus formidine sanguis
 Deriguit; cecidere animi: nec jam amplius armis, 260
 Sed votis precibusque jubent exposcere pacem,
 Sive deæ, seu sint diræ obscenæque volucres.
 Et pater Anchises passis de litore palmis
 Numina magna vocat, meritosque indicit honores:
 'Di, prohibete minas! di, talem avertite casum,
 Et placidi servate pios!' Tum litore funem
 Deripere, excussosque jubet laxare rudentes.
 Tendunt vela noti: ferimur spumantibus undis,
 Qua cursum ventusque gubernatorque vocabant.
 Jam medio apparet fluctu nemorosa Zacynthos, 270
 Dulichiumque Sameque et Neritos ardua saxis.
 Effugimus scopulos Æthacæ, Lærtia regna,
 Et terram altricem sævi exsecramur Ulixi.
 Mox et Leucatæ nimbosa cacumina montis,
 Et formidatus nautis aperitur Apollo.

Hunc petimus fessi, et parvæ succedimus urbi:
Ancora de prora jacitur; stant litore puppes.

“Ergo insperata tandem tellure potiti,
Lustramurque Jovi, votisque incendimus aras;
Actiaque Iliacis celebramus litora ludis.
Exercent patrias oleo labente palæstras
Nudati socii. Juvat evasisse tot urbes
Argolicas, mediosque fugam tenuisse per hostes.

280

Interea magnum sol circumvolvitur annum,
Et glacialis hiems aquilonibus asperat undas.

Ære cavo clipeum, magni gestamen Abantis,
Postibus adversis figo, et rem carmine signo:

ÆNEAS HÆC DE DANAIS VICTORIBUS ARMA.

Linquere tum portus jubeo et considerare transtris.

290

Certatim socii feriunt mare et æquora verrunt.

Protenus ærias Phæacum abscondimus arces,

Litoraque Epiri legimus, portuque subimus

Chaonio, et celsam Buthroti accedimus urbem.

“Hic incredibilis rerum fama occupat aures,

Priamiden Helenum Graias regnare per urbes,

Conjugio Æacidæ Pyrrhi sceptrisque potitum;

Et patrio Andromachen iterum cessisse marito.

Obstupui; miroque incensum pectus amore

Compellare virum, et casus cognoscere tantos.

300

Progredior portu, classes et litora linguens;

Solemnes quum forte dapes et tristia dona,

Ante urbem in luco, falsi Simoëntis ad undam,

Libabat cineri Andromache, manesque vocabat

Hectoreum ad tumulum, viridi quem cespite inanem,

Et geminas, causam lacrimis, sacraverat aras.

Ut me conspexit venientem, et Troïa circum

Arma amens vidit, magnis exterrita monstis

Deriguit visu in medio; calor ossa reliquit;

Labitur, et longo vix tandem tempore fatur:

‘Verane te facies, verus mihi nuncius affers,

310

Nate dea? vivisne? aut si lux alma recessit,
 Iector ubi est? dixit, lacrimasque effudit, et omnem
 implevit clamore locum. Vix pauca furenti
 subjicio, et raris turbatus vocibus hisco:

Vivo equidem, vitamque extrema per omnia duco.
 Ne dubita: nam vera vides.

Hen! quis te casus dejectam conjuge tanto
 Excipit? aut quæ digna satis fortuna revisit?
 Hectoris Andromache Pyrrhin' connubia servas?
 Dejecit vultum, et demissa voce locuta est:

320

'O felix una ante alias Priamæia virgo,
 Hostilem ad tumultum Trojæ sub mœnibus altis
 Jussa mori, quæ sortitus non pertulit ullos,
 Nec victoris heri tetigit captiva cubile!
 Nos, patria incensa, diversa per æquora vectæ,
 Stirpis Achilleæ fastus juvenemque superbum,
 Servitio enixæ, tulimus; qui deinde, secutus
 Lædæam Hermionem Lacedæmoniosque hymenæos,
 Me famulo famulamque Heleno transmisit habendam.

330

Ast illum, ereptæ magno inflammatus amore
 Conjugis, et scelerum Furiis agitatus, Orestes
 Excipit incautum patriasque obtruncat ad aras.
 Morte Neoptolemi regnorum reddita cessit
 Pars Heleno, qui Chaonios cognomine campos,
 Chaoniamque omnem Trojano a Chaone dixit,
 Pergamaque Iliacamque jugis hanc addidit arcem.
 Sed tibi qui cursum venti, quæ fata dedere?
 Aut quisnam ignarum nostris deus appulit oris?
 Quid puer Ascanius? Superatne, et vescitur aura?
 Quem tibi jam Troja—

340

Ecqua tamen puero est amissæ cura parentis?
 Ecquid in antiquam virtutem animosque viriles
 Et pater Æneas et avunculus excitat Hector?

"Talia fundebat lacrimans, longosque ciebat
 Incassum fletus; quum sese a mœnibus heros
 Priamides multis Helenus comitantibus affert,

Agnoscitque suos, lætusque ad limina ducit,
 Et multum lacrimas verba inter singula fundit.
 Procedo, et parvam Trojam simulstaque magnis
 Pergama et arentem Xanthi cognomine rivum
 Agnosco, Scææque amplector limina portæ.
 Nec non et Teucri socia simul urbe fruuntur :
 Illos porticibus rex accipiebat in amplis.
 Aulæi in medio libabant pocula Bacchi,
 Impositis auro dapibus, paterasque tenebant.

350

“Jamque dies alterque dies processit ; et auræ
 Vela vocant, tumidoque inflatur carbasus Austro.
 His vatem aggredior dictis, ac talia quæso :
 ‘Trojugena, interpretes divum, qui numina Phœbi,
 Qui tripodas, Clarii laurus, qui sidera sentis,
 Et volucrum linguas et præpetis omina pennæ,
 Fare age—namque omnem cursum mihi prospera dixit
 Religio, et cuncti suaserunt numine divi
 Italiam petere et terras tentare repostas ;
 Sola novum dictuque nefas Harpyia Celæno
 Prodigium canit, et tristes denuntiat iras,
 Obscenamque famem—quæ prima pericula vito ?
 Quidque sequens tantos possim superare labores ?’
 Hic Helenus, cæsis primum de more juvencis,
 Exorat pacem divum, vittasque resolvit
 Sacrati capitis, meque ad tua limina, Phœbe,
 Ipse manu multo suspensum numine ducit ;
 Atque hæc deinde canit divino ex ore sacerdos :

360

370

‘Nate dea,—nam te majoribus ire per altum
 Auspiciis manifesta fides ; sic fata deum rex
 Sortitur, volvitque vices ; is vertitur ordo—
 Pauca tibi e multis, quo tutior hospita lustres
 Æquora, et Ausonio possis considerare portu,
 Expediam dictis ; prohibent nam cetera Parcæ
 Scire Helenum farique vetat Saturnia Juno.
 Principio Italiam, quam tu jam rere propinquam,
 Vicinosque, ignare, paras invadere portus,

380

Longa procul longis via dividit invia terris.
 Ante et Trinacria lentandus remus in unda,
 Et salis Ausonii lustrandum navibus æquor,
 Infernique lacus, Æææque insula Circae,
 Quam tuta possis urbem componere terra.
 Signa tibi dicam; tu condita mente teneto:
 Quum tibi sollicito secreti ad fluminis undam
 Litoreis ingens inventa sub ilicibus sus, 390
 Triginta capitum fetus enixa, jacebit,
 Alba, solo recubans, albi circum ubera nati:
 Is locus urbis erit, requies ea certa laborum.
 Nec tu mensarum morsus horresce futuros;
 Fata viam invenient, aderitque vocatus Apollo.
 Has autem terras Italique hanc litoris oram,
 Proxima quæ nostri perfunditur æquoris æstu,
 Effuge: cuncta malis habitantur mœnia Graiis.
 Hic et Narycii posuerunt mœnia Locri,
 Et Sallentinos obsedit milite campos 400
 Lyctius Idomeneus; hic illa ducis Melibœi
 Parva Philoctetæ subnixa Petelia muro.
 Quin, ubi transmissæ steterint trans æquora classes,
 Et positis aris jam vota in litore solves;
 Purpureo velare comas adopertus amictu,
 Ne qua inter sanctos ignes in honore deorum
 Hostilis facies occurrat et omina turbet.
 Hunc socii morem sacrorum, hunc ipse teneto;
 Hac casti maneant in religione nepotes.
 Ast, ubi digressum Siculæ te admoverit oræ 410
 Ventus, et angusti rarescent claustra Pelori,
 Læva tibi tellus et longo læva petantur
 Æquora circuitu; dextrum fuge litus et undas.
 Hæc loca, vi quondam et vasta convulsa ruina,
 Tantum ævi longinqua valet mutare vetustas!
 Dissiluisse ferunt, quum protenus utraque tellus
 Una foret; venit medio vi pontus, et undis
 Hesperium Siculo latus abscidit, arvaque et urbes

Litore diductas angusto interluit æstu.
 Dextrum Scylla latus, lævum implacata Charybdis
 Obsidet, atque imo barathri ter gurgite vastos
 Sorbet in abruptum fluctus, rursusque sub auras
 Erigit alternos, et sidera verberat unda.
 At Scyllam cæcis cohibet spelunca latebris,
 Ora exsertantem, et naves in saxa trahentem.
 Prima hominis facies, et pulchro pectore virgo
 Pube tenus; postrema immani corpore pistrix,
 Delphinum caudas utero commissa luporum.
 Præstat Trinacrii metas lustrare Pachyni
 Cessantem, longos et circumflectere cursus,
 Quam semel informem vasto vidisse sub antro
 Scyllam, et cæruleis canibus resonantia saxa.
 Præterea, si qua est Heleno prudentia, vati
 Si qua fides, animum si veris implet Apollo,
 Unum illud tibi, nate dea, proque omnibus unum
 Prædicam, et repetens iterumque iterumque monebo:
 Junonis magnæ primum prece numen adora;
 Junoni cane vota libens, dominamque potentem
 Supplicibus supera donis: sic denique victor
 Trinacria fines Italos mittere relictæ.
 Huc ubi delatus Cumæam accesseris urbem,
 Divinosque lacus et Averno sonantia silvis,
 Insanam vatem aspicias; quæ rupe sub ima
 Fata canit, foliisque notas et nomina mandat.
 Quæcumque in foliis descripsit carmina virgo,
 Digerit in numerum, atque antro seclusa relinquit.
 Illa manent immota locis, neque ab ordine cedunt.
 Verum eadem, verso tenuis quum cardine ventus
 Impulit, et teneras turbavit janua frondes,
 Nunquam deinde cavo volitantia prendere saxo,
 Nec revocare situs, aut jungere carmina curat.
 Inconsulti abeunt, sedemque odere Sibyllæ.
 Hic tibi ne qua moræ fuerint dispendia tanti,—
 Quamvis increpitent socii, et vi cursus in altum

420

430

440

450

Vela vocet, possisque sinus implere secundos,—
 Quin adeas vatem, precibusque oracula poscas.
 Ipsa canat, vocemque volens atque ora resolvat.
 Illa tibi Italiæ populos, venturaque bella,
 Et quo quemque modo fugiasque ferasque laborem,
 Expediet, cursusque dabit venerata secundos.
 Hæc sunt, quæ nostra liceat te voce moneri.
 Vade age, et ingentem factis fer ad æthera Trojam.'

460

"Quæ postquam vates sic ore effatus amico est,
 Dona dehinc auro gravia sectoque elephanto
 Imperat ad naves ferri, stipatque carinis
 Ingens argentum, Dodonæosque lebetas,
 Loricam consortam hamis auroque trilicem,
 Et conum insignis galeæ cristasque comantes,
 Arma Neoptolemi. Sunt et sua dona parenti.
 Addit equos, additque duces;
 Remigium supplet, socios simul instruit armis.

470

"Interea classem velis aptare jubebat
 Anchises, fieret vento mora ne qua ferenti.
 Quem Phœbi interpres multo compellat honore :
 'Conjugio, Anchisa, Veneris dignate superbo,
 Cura deûm, bis Pergameis erepte ruinis,
 Ecce tibi Ausoniæ tellus : hanc arripe velis.
 Et tamen hanc pelago præterlabare necesse est :
 Ausoniæ pars illa procul, quam pandit Apollo.
 Vade,' ait, 'o felix nati pietate ! quid ultra
 Provehor, et fando surgentes demoror Austros ?'
 Nec minus Andromache, digressu mæsta supremo,
 Fert picturatas auri subtemine vestes
 Et Phrygiam Ascanio chlamydem ; nec cedit honori ;
 Textilibusque onerat donis, ac talia fatur :
 'Accipe et hæc, manuum tibi quæ monumenta mearum
 Sint, puer, et longum Andromachæ testentur amorem,
 Conjugis Hectoreæ. Cape dona extrema tuorum,
 O mihi sola mei super Astyanactis imago.
 Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat ;

480

490

Et nunc æquali tecum pubesceret ævo.
 Hos ego digrediens lacrimis affabar obortis :
 'Vivite felices, quibus est fortuna peracta
 Jam sua : nos alia ex aliis in fata vocamur.
 Vobis parta quies ; nullum maris æquor arandum ;
 Arva neque Ausoniæ, semper cedentia retro,
 Quærenda. Effigiem Xanthi Trojamque videtis,
 Quam vestræ fecere manus, melioribus, opto,
 Auspiciis, et quæ fuerit minus obvia Graiis.
 Si quando Thybrim vicinaque Hybridis arva
 Intraro, gentique meæ data mœnia cernam,
 Cognatas urbes olim populosque propinquos
 Epiro, Hesperia,—quibus idem Dardanus auctor
 Atque idem casus,—unam faciemus utramque
 Trojam animis. Maneat nostros ea cura nepotes.'

500

"Provehimur pelago vicina Ceraunia juxta,
 Unde iter Italiam cursusque brevissimus undis.
 Sol ruit interea et montes umbrantur opaci :
 Sternimur optatæ gremio telluris ad undam,
 Sortiti remos, passimque in litore sicco
 Corpora curamus ; fessos sopor irrigat artus.
 Necdum orbem medium Nox horis acta subibat :
 Haud segnis strato surgit Palinurus, et omnes
 Explorat ventos, atque auribus aëra captat ;
 Sidera cuncta notat tacito labentia cœlo,
 Arcturum pluviasque Hyadas geminosque Triones,
 Armatumque auro circumspicit Oriona.
 Postquam cuncta videt cœlo constare sereno,
 Dat clarum e puppi signum : nos castra movemus,
 Tentamusque viam, et velorum pandimus alas.
 Jamque rubescebat stellis Aurora fugatis ;
 Quum procul obscuros colles humilemque videmus
 Italiam. Italiam primus conclamat Achates ;
 Italiam læto socii clamore salutant.
 Tum pater Anchises magnum cratera corona
 Induit implevitque mero, divosque vocavit

510

520

Stans celsa in puppi :

‘Di, maris et terræ tempestatumque potentes,
Ferte viam vento facilem et spirare secundi.’

Crebrescunt optatæ auræ, portusque patescit 530

Jam propior, templumque apparet in arce Minervæ :

Vela legunt socii, et proras ad litora torquent.

Portus ab euroo fluctu curvatus in arcum ;

Objectæ salsa spumant aspargine cautes :

Ipse latet ; gemino demittunt brachia muro

Turriti scopuli, refugitque ab litore templum.

Quatuor hic, primum omen, equos in gramine vidi

Tondentes campum late, candore nivali.

Et pater Anchises : ‘Bellum, o terra hospita, portas

Bello armantur equi ; bellum hæc armenta minantur. 540

Sed tamen idem olim curru succedere sueti

Quadrupedes, et frena jugo concordia ferre ;

Spes et pacis,’ ait. Tum numina sancta precamur

Pallidis armisonæ, quæ prima accepit ovantes ;

Et capita ante aras Phrygio velamur amictu ;

Præceptisque Heleni, dederat quæ maxima, rite

Junoni Argivæ jussos adolemus honores.

“Haud mora : continuo perfectis ordine votis.

Cornua velatarum obvertimus antennarum,

Grajugenumque domos suspectaque linquimus arva. 550

Hinc sinus Herculei, si vera est fama, Tarenti

Cernitur. Attollit se diva Lacinia contra,

Caulonisque arces, et navifragum Scylaceum,

Tum procul e fluctu Trinacria cernitur Ætna ;

Et gemitum ingentem pelagi pulsataque saxa

Audimus longe, fractasque ad litora voces ;

Exsultantque vada, atque æstu miscentur arenæ.

Et pater Anchises : ‘Nimirum hæc illa Charybdis ;

Hos Helenus scopulos, hæc saxa horrenda canebat.

Eripite, o socii ; pariterque insurgite remis.’ 560

Haud minus ac jussi faciunt ; primusque rudentem

Contorsit lævas proram Palinurus ad undas ;

Lævam cuncta cohors remis ventisque petivit.
 Tollimur in cœlum curvato gurgite, et idem
 Subducta ad manes imos desidimus unda.
 Ter scopuli clamorem inter cava saxa dedere :
 Ter spumam elisam et rorantia vidimus astra.
 Interea fessos ventus cum sole reliquit ;
 Ignarique viæ Cyclopum allabimur oris.

“Portus ab accessu ventorum immotus, et ingens 570
 Ipse ; sed horrificis juxta tonat *Ætna* ruinis,
 Interdumque atram prorumpit ad æthera nubem,
 Turbine fumantem piceo et candente favilla ;
 Attollitque globos flammaram, et sidera lambit :
 Interdum scopulos avulsaque viscera montis
 Erigit eructans, liquefactaque saxa sub auras
 Cum gemitu glomerat, fundoque exæstuat imo.
 Fama est, *Enceladi* semiustum fulmine corpus
 Urgeri mole hac, ingentemque insuper *Ætnam*
 Impositam ruptis flammam exspirare caminis ; 580
 Et fessum quoties mutet latus, intremere omnem
 Murmure *Trinacriam*, et cœlum subtexere fumo.
 Noctem illam tecti silvis immania monstra
 Perferimus, nec, quæ sonitum det causa, videmus.
 Nam neque erant astrorum ignes, nec lucidus æthra
 Siderea polus, obscuro sed nubila cœlo ;
 Et lunam in nimbo nox intempesta tenebat.

“Postera jamque dies primo surgebat Eo,
 Humentemque *Aurora* polo dimoverat umbram ;
 Quum subito e silvis, macie confecta suprema, 590
 Ignoti nova forma viri miserandaque cultu
 Procedit, supplexque manus ad litora tendit.
 Respicimus. Dira illuvies, immissaque barba,
 Consertum tegumen spinis : at cetera *Graius*,
 Et quondam patriis ad *Trojam* missus in armis.
 Isque ubi *Dardanios* habitus et *Troia* vidit
 Arma procul, paulum aspectu conterritus hæsit,
 Continuitque gradum ; mox sese ad litora præceps

Cum fletu precibusque tulit: 'Per sidera testor,
 Per superos, atque hoc cœli spirabile lumen: 600
 Tollite me, Tenori; quascumque abducite terras;
 Hoc sat erit. Scio me Danaïs e classibus unum,
 Et bello Iliacos fateor petiisse penates.
 Pro quo, si sceleris tanta est injuria nostri,
 Spargite me in fluctus, vastoque immergite ponto.
 Si pereo, hominum manibus periisse juvabit.'
 Dixerat; et genua amplexus genibusque volutans
 Hærebat. Qui sit, fari, quo sanguine cretus,
 Hortamur; quæ deinde agitet fortuna, fateri.
 Ipse pater dextram Anchises, haud multa moratus, 610
 Dat juveni, atque animum præsentī pignore firmat.
 Ille hæc, deposita tandem formidine, fatur:
 "Sum patria ex Ithaca, comes infelicis Ulixi,
 Nomen Achemenides, Trojam genitore Adamasto
 Paupere (mansissetque utinam fortuna!) profectus.
 Hic me, dum trepidi crudelia limina linquunt,
 Immemores socii vasto Cyclopi in antro
 Deseruere. Domus sanie dapibusque cruentis,
 Intus opaca, ingens. Ipse arduus, altaque pulsat
 Sidera, (Di, talem terris avertite pestem!) 620
 Nec visu facilis, nec dictu affabilis ulli.
 Visceribus miserorum et sanguine vescitur atro.
 Vidi egomet, duo de numero quum corpora nostro
 Prensa manu magna medio resupinus in antro
 Frangeret ad saxum, sanieque exspersa natarent
 Limina; vidi atro quum membra fluentia tabo
 Manderet, et tepidi tremerent sub dentibus artus.
 Haud impune quidem; nec talia passus Ulixes,
 Oblitusve sui est Ithacus discrimine tanto.
 Nam simul, expletus dapibus vinoque sepultus, 630
 Cervicem inflexam posuit, jacuitque per antrum
 Immensus, saniem eructans ac frustra cruento
 Per somnum commixta mero; nos, magna precati
 Numina, sortitique vices, una undique circum

Fundimur, et telo lumen terebramus acuto
Ingens, quod torva solum sub fronte latebat,
Argolici clipei aut Phœbeæ lampadis instar,
Et tandem læti sociorum ulciscimur umbras.
Sed fugite, o miseri, fugite, atque ab litore funem
Rumpite.

640

Nam, qualis quantusque cavo Polyphemus in antro
Lanigeras claudit pecudes, atque ubera pressat,
Centum alii curva hæc habitant ad litora vulgo
Infandi Cyclopes, et altis montibus errant.
Tertia jam Lunæ se cornua lumine complent,
Quum vitam in silvis, inter deserta ferarum
Lustra domosque traho, vastosque ab rupe Cyclopas
Prospicio, sonitumque pedum vocemque tremisco.

Victum infelicem, baccas lapidosaque corna,
Dant rami, et vulsis pascunt radicibus herbæ.

650

Omnia collustrans, hanc primum ad litora classem
Conspexi venientem. Huic me, quæcumque fuisset,
Addixi: satis est gentem effugisse nefandam.

Vos animam hanc potius quocumque absumite leto.'

"Vix ea fatus erat; summo quum monte videmus
Ipsam inter pecudes vasta se mole moventem
Pastorem Polyphemum, et litora nota petentem,—
Monstrum horrendum, informe, ingens, cui lumen adem-
tum.

Trunca manu pinus regit et vestigia firmat.
Lanigeræ comitantur oves; ea sola voluptas
Solamenque mali.

660

Postquam altos tetigit fluctus, et ad æquora venit,
Luminis effossi fluidum lavit inde cruorem,
Dentibus infrendens gemitu; graditurque per æquor
Jam medium, necdum fluctus latera ardua tinxit.
Nos procul inde fugam trepidi celerare, recepto
Supplice sic merito, tacitique incidere funem;
Verrimus et proni certantibus æquora remis.
Sensit, et ad sonitum vocis vestigia torsit.

Verum ubi nulla datur dextra affectare potestas, 670
 Nec potis Ionios fluctus æquare sequendos,
 Clamorem immensum tollit; quo pontus et omnes
 Intremuere undæ, penitusque exterrita tellus
 Italiæ, curvisque immugiit Ætna cavernis.
 At genus e silvis Cyclopum et montibus altis
 Excitum ruit ad portus, et litora complent.
 Cernimus adstantes nequidquam lumine torvo
 Ætnæos fratres, cœlo capita alta ferentes,
 Concilium horrendum: quales quum vertice celso
 Aëriæ quercus, aut coniferæ cyparissi 680
 Constiterunt, silva alta Jovis, lucusve Dianæ.
 Præcipites metus acer agit quocumque rudentes
 Excutere, et ventis intendere vela secundis.
 [Contra jussa monent Heleni, Scyllam atque Charybdim
 Inter utramque viam, leti discrimine parvo,
 Ni teneant cursus; certum est dare lintea retro.]
 Ecce autem Boreas angusta ab sede Pelori
 Missus adest. Vivo prætervehor ostia saxo
 Pantagiæ, Megarosque sinus, Thapsumque jacentem.
 Talia monstrabat relegens errata retrorsum 690
 Litora Achemenides, comes infelicis Ulixi.
 “Sicanio prætenta sinu jacet insula contra
 Plemyrion undosum; nomen dixere priores
 Ortygiam. Alpheum fama est huc Elidis amnem
 Occultas egisse vias subter mare, qui nunc
 Ore, Arethusa, tuo Siculis confunditur undis.
 Jussi numina magna loci veneramur; et inde
 Exsupero præpingue solum stagnantis Helori.
 Hinc altas cautes projectaque saxa Pachyni
 Radimus; et fatis nunquam concessa moveri 700
 Apparet Camarina procul, campique Geloi,
 Immanisque Gela fluvii cognomine dicta.
 Arduus inde Acragas ostentat maxima longe
 Mœnia, magnanimum quondam generator equorum.
 Teque datis linquo ventis, palmosa Selinus,

Et vada dura lego saxis Lilybeïa cæcis.
Hinc Drepani me portus et illætabilis ora
Accipit. Hic, pelagi tot tempestatibus actus,
Heu! genitorem, omnis curæ casusque levamen
Amitto Anchisen: hic me, pater optime, fessum
Deseris, heu! tantis nequidquam erepte periclis.
Nec vates Helenus, quum multa horrenda moneret,
Hos mihi prædixit luctus, non dira Celæno.
Hic labor extremus, longarum hæc meta viarum.
Hinc me digressum vestris deus appulit oris."

710

Sic pater Æneas intentis omnibus unus
Fata renarrabat divum, cursusque docebat.
Conticuit tandem, factoque hic fine quievit.

P. VIRGILII MARONIS
Æ N E I D O S

LIBER QUARTUS.

AT regina gravi jamdudum saucia cura
Vulnus alit venis, et cæco carpitur igni.
Multa viri virtus animo, multusque recursat
Gentis honos; hærent infixi pectore vultus
Verbaque; nec placidam membris dat cura quietem.
Postera Phœbea lustrabat lampade terras,
Humentemque Aurora polo dimoverat umbram;
Quum sic unanimam alloquitur male sana sororem:
“Anna soror, quæ me suspensam insomnia terrent!
Quis novus hic nostris successit sedibus hospes!
Quem sese ore ferens! quam forti pectore et armis!
Credo equidem, nec vana fides, genus esse deorum:
Degeneres animos timor arguit. Heu, quibus ille
Jactatus fatis! quæ bella exhausta canebat!
Si mihi non animo fixum immotumque sederet,
Ne cui me vincolo vellem sociare jugali,
Postquam primus amor deceptam morte fefellit;
Si non pertæsum thalami tædæque fuisset,
Huic uni forsân potui succumbere culpæ.
Anna, fatebor enim, miseri post fata Sychæi
Conjugis, et sparsos fraterna cæde penates,
Solut hic inflexit sensus, animumque labantem
Impulit: agnosco veteris vestigia flammæ.
Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat,

10

20

Vel Pater omnipotens adigat me fulmine ad umbras,
 Pallentes umbras Erebi noctemque profundam,
 Ante, Pudor, quam te violò, aut tua jura resolvo.
 Ille meos, primus qui me sibi junxit, amores
 Abstulit; ille habeat secum servetque sepulcro."
 Sic effata sinum lacrimis implevit obortis.

30

Anna refert: "O luce magis dilecta sorori,
 Solane perpetua mærens carpere juventa?
 Nec dulces natos, Veneris nec præmia noris?
 Id cinerem aut manes credis curare sepultos?
 Esto: ægram nulli quondam flexere mariti,
 Non Libyæ, non ante Tyro; despectus Iarbas,
 Ductoresque alii, quos Africa terra triumphis
 Dives alit: placitone etiam pugnabis amor?
 Nec venit in mentem, quorum consederis arvis?
 Hinc Gætulæ urbes, genus insuperabile bello,
 Et Numidæ infreni cingunt, et inhospita Syrtis;
 Hinc deserta siti regio, lateque furentes
 Barcæi. Quid bella Tyro surgentia dicam
 Germanique minas?

40

Dis equidem auspiciis reor et Junone secunda
 Hunc cursum Iliacas vento tenuisse carinas.
 Quam tu urbem, soror, hanc cernes, quæ surgere regna
 Conjugio tali! Teucrum comitantibus armis,
 Punica se quantis attollet gloria rebus!
 Tu modo posce deos veniam, sacrisque litatis
 Indulge hospitio, causasque innecte morandi;
 Dum pelago desævit hiems et aquosus Orion,
 Quassatæque rates, dum non tractabile cælum."
 His dictis incensum animum inflammavit amore,
 Spemque dedit dubiæ menti, solvitque pudorem.

50

Principio delubra adeunt, pacemque per aras
 Exquirunt: mactant lectas de more bidentes
 Legiferæ Cereri, Phœboque, patrique Lyæo;
 Junoni ante omnes, cui vincla jugalia curæ.
 Ipsa, tenens dextra pateram, pulcherrima Dido

60

Candentis vaccæ media inter cornua fundit ;
 Aut ante ora deum pingues spatiat ad aras,
 Instaurationemque diem donis, pecudumque reclusis
 Pectoribus inhians spirantia consulit exta.
 Heu vatum ignaræ mentes ! quid vota furentem,
 Quid delubra juvant ? Est mollis flamma medullas
 Interea, et tacitum vivit sub pectore vulnus.
 Uritur infelix Dido, totaque vagatur

Urbe furens : qualis conjecta cerva sagitta,
 Quam procul incautam nemora inter Cresia fixit
 Pastor agens telis, liquitque volatile ferrum
 Nescius : illa fuga silvas saltusque peragrat
 Dictæos ; hæret lateri letalis arundo.

70

Nunc media Ænean secum per mœnia ducit,
 Sidoniasque ostentat opes, urbemque paratam ;
 Incipit effari, mediaque in voce resistit :
 Nunc eadem, labente die, convivia quærit,
 Iliacosque iterum demens audire labores
 Exposcit, pendetque iterum narrantis ab ore.
 Post, ubi digressi, lumenque obscura vicissim
 Luna premit, suadentque cadentia sidera somnos,
 Sola domo mæret vacua, stratisque relictis
 Incubat : illum absens absentem auditque videtque.

80

Aut gremio Ascanium, genitoris imagine capta,
 Detinet, infandum si fallere possit amorem.
 Non cœptæ assurgunt turres ; non arma juvenus
 Exercet, portusve aut propugnacula bello
 Tuta parant : pendent opera interrupta, minæque
 Murorum ingentes, æquataque machina cœlo.

90

Quam simul ac tali persensit peste teneri
 Cara Jovis conjux, nec famam obstare furori ;
 Talibus aggreditur Venerem Saturnia dictis :
 “ Egregiam vero laudem et spolia ampla refertis
 Tuque puerque tuus ; magnum et memorabile numen,
 Una dolo divum si femina victa duorum est.
 Nec me adeo fallit, veritam te mœnia nostra,

Suspectas habuisse domos Carthaginiſ altæ.
 Sed quis erit modus? aut quo nunc certamina tanta?
 Quin potius pacem æternam pactosque hymenæos
 Exercemus? habes, tota quod mente petisti: 100
 Ardet amans Dido, traxitque per ossa furorem.
 Communem hunc ergo populum paribusque regamus
 Auspiciis; liceat Phrygio servire marito,
 Dotalisque tuæ Tyrios permittere dextræ."

Olli—sensit enim simulata mente locutam,
 Quo regnum Italiæ Libycas averteret oras—
 Sic contra est ingressa Venus: "Quis talia demens
 Abnuat, aut tecum malit contendere bello?
 Si modo, quod memoras, factum fortuna sequatur.
 Sed fatis incerta feror, si Jupiter unam 110
 Esse velit Tyriis urbem Trojaque profectis,
 Miscerive probet populos, aut fœdera jungi.
 Tu conjux; tibi fas animum tentare precando.
 Perge; sequar." Tum sic excepit regia Juno:
 "Mecum erit iste labor. Nunc qua ratione, quod instat,
 Conferri possit, paucis, adverte, docebo.
 Venatum Æneas unaque miserrima Dido
 In nemus ire parant, ubi primos crastinus ortus
 Extulerit Titan, radiisque retexerit orbem.
 His ego nigrantem commixta grandine nimbū, 120
 Dum trepidant alæ, saltusque indagine cingunt,
 Desuper infundam, et tonitru cœlum omne ciebo.
 Diffugient comites, et nocte tegentur opaca:
 Speluncam Dido dux et Trojanus eandem
 Devenient. Adero, et, tua si mihi certa voluntas,
 Connubio jungam stabili propriamque dicabo.
 Hic Hymenæus erit." Non adversata petenti
 Annuit, atque dolis risit Cytherea repertis.

Oceanum interea surgens Aurora relinquit.
 It portis, jubare exorto, delecta juvenus: 130
 Retia rara, plagæ, lato venabula ferro,
 Massylisque ruunt equites, et odora canum vis.

Reginam thalamo cunctantem ad limina primi
 Pœnorum exspectant ; ostroque insignis et auro
 Stat sonipes, ac frena ferox spumantia mandit.
 Tandem progreditur, magna stipante caterva,
 Sidoniam picto chlamydem circumdata limbo :
 Cui pharetra ex auro, crines nodantur in aurum,
 Aurea purpuream subnectit fibula vestem :
 Nec non et Phrygii comites et lætus Iulus
 Incedunt. Ipse ante alios pulcherrimus omnes
 Infert se socium Æneas, atque agmina jungit :
 Qualis ubi hibernam Lyciam Xanthique fluenta
 Deserit, ac Delum maternam invisit Apollo,
 Instauratione choros, mixtique altaria circum
 Cretesque Dryopesque fremunt pictique Agathyrsi :
 Ipse jugis Cynthi graditur, mollique fluentem
 Fronde premit crinem fingens, atque implicat auro ;
 Tela sonant humeris. Haud illo segnior ibat
 Æneas ; tantum egregio decus enitet ore.
 Postquam altos ventum in montes atque invia lustra,
 Ecce feræ, saxi dejectæ vertice, capræ
 Decurrere jugis ; alia de parte patentes
 Transmittunt cursu campos atque agmina cervi
 Pulverulenta fuga glomerant, montesque relinquunt.
 At puer Ascanius mediis in vallibus acri
 Gaudet equo ; jamque hos cursu, jam præterit illos,
 Spumantemque dari pecora inter inertia votis
 Optat aprum, aut fulvum descendere monte leonem.
 Interea magno misceri murmure cœlum
 Incipit : insequitur commixta grandine nimbus.
 Et Tyrii comites passim, et Trojana juvenus,
 Dardaniusque nepos Veneris, diversa per agros
 Tecta metu petiere : ruunt de montibus amnes.
 Speluncam Dido dux et Trojanus eandem
 Deveniunt. Prima et Tellus et pronuba Juno
 Dant signum : fulsere ignes, et conscius æther
 Connubiis ; summoque ulularunt vertice Nymphæ.

140

150

160

Ille dies primus leti primusque malorum
 Causa fuit. Neque enim specie famave movetur, 170
 Nec jam furtivum Dido meditatur amorem :
 Conjugium vocat ; hoc prætexit nomine culpam.

Extemplo Libyæ magnas it Fama per urbes,—
 Fama, malum, quo non aliud velocius ullum :
 Mobilitate viget, viresque acquirit eundo ;
 Parva metu primo ; mox sese attollit in auras,
 Ingrediturque solo, et caput inter nubila condit.
 Illam Terra parens, ira irritata deorum,
 Extremam, ut perhibent, Cæo Enceladoque sororem
 Progenuit, pedibus celerem et pernicipibus alis ; 180
 Monstrum horrendum, ingens, cui quot sunt corpore plumæ,
 Tot vigiles oculi subter, mirabile dictu,
 Tot linguæ, totidem ora sonant, tot subrigit aures.
 Nocte volat cœli medio terræque per umbram
 Stridens, nec dulci declinat lumina somno.
 Luce sedet custos aut summi culmine tecti,
 Turribus aut altis, et magnas territat urbes,
 Tam ficti pravique tenax, quam nuncia veri.
 Hæc tum multiplici populos sermone replebat
 Gaudens, et pariter facta atque infecta canebat : 190
 Venisse Ænean, Trojano a sanguine cretum,
 Cui se pulchra viro dignetur jungere Dido ;
 Nunc hiemem inter se luxu, quam longa, fovere,
 Regnorum immemores turpique cupidine captos.
 Hæc passim dea fœda virûm diffundit in ora.
 Protinus ad regem cursus detorquet Iarban,
 Incenditque animum dictis, atque aggerat iras.

Hic Hammone satus, rapta Garamantide Nympha,
 Tempia Jovi centum latis immania regnis,
 Centum aras posuit ; vigilemque sacraverat ignem 200
 Excubias divum æternas, pecudumque cruore
 Pingue solum, et variis florentia limina sertis.
 Isque amens animi, et rumore accensus amaro,
 Dicitur ante aras, media inter numina divum,

Multa Jovem manibus supplex orasse supinis :
 “Jupiter omnipotens, cui nunc Maurusia pictis
 Gens epulata toris Lenæum libat honorem,
 Aspicias hæc? an te, genitor, quum fulmina torques,
 Nequidquam horremus? cæcique in nubibus ignes
 Terrificant animos, et inania murmura miscent? 210
 Femina, quæ nostris errans in finibus urbem
 Exiguam pretio posuit, cui litus arandum,
 Cuique loci leges dedimus, connubia nostra
 Repulit, ac dominum Ænean in regna recepit.
 Et nunc ille Paris, cum semiviro comitatu,
 Mæonia mentum mitra crinemque madentem
 Subnixus, raptò potitur: nos munera templis
 Quippe tuis ferimus, famamque fovemus inanem.”

Talibus orantem dictis, arasque tenentem,
 Audiit omnipotens, oculosque ad mœnia torsit 220
 Regia, et oblitos famæ melioris amantes.
 Tum sic Mercurium alloquitur, ac talia mandat :
 “Vade age, nate, voca Zephyros, et labere pennis ;
 Dardaniumque ducem, Tyria Carthagine qui nunc
 Exspectat, fatisque datas non respicit urbes,
 Alloquere, et celeres defer mea dicta per auras.
 Non illum nobis genetrix pulcherrima talem
 Promisit, Graiumque ideo bis vindicat armis ;
 Sed fore, qui gravidam imperiis belloque frementem
 Italiam regeret, genus alto a sanguine Teucris 230
 Proderet, ac totum sub leges mitteret orbem.
 Si nulla accendit tantarum gloria rerum,
 Nec super ipse sua molitur laude laborem :
 Ascanione pater Romanas invidet arces?
 Quid struit? aut qua spe, inimica in gente, moratur?
 Nec prolem Ausoniam et Lavinia respicit arva?
 Naviget : hæc summa est ; hic nostri nuncius esto.”

Dixerat. Ille patris magni parere parabat
 Imperio : et primum pedibus talaria nectit
 Aurea, quæ sublimem alis, sive æquora supra, 240

Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
 Tum virgam capit; hac animas ille evocat Orco
 Pallentes, alias sub Tartara tristia mittit;
 Dat somnos adimitque, et lumina morte resignat:
 Illa fretus agit ventos, et turbida tranat
 Nubila. Jamque volans apicem et latera ardua cernit
 Atlantis duri, cœlum qui vertice fulcit,—
 Atlantis, cinctum assidue cui nubibus atris
 Piniferum caput et vento pulsatur et imbri;
 Nix humeros infusa tegit: tum flumina mento
 Præcipitant senis, et glacie riget horrida barba.
 Hic primum paribus nitens Cyllenius alis
 Constitit; hinc toto præceps se corpore ad undas
 Misit, avi similis, quæ circum litora, circum
 Piscosos scopulos, humilis volat æquora juxta.
 [Haud aliter terras inter cœlumque volabat,
 Litus arenosum Libyæ ventosque secabat
 Materno veniens ab avo Cyllenia proles.]
 Ut primum alatis tetigit magalia plantis,
 Ænean fundantem arces ac tecta novantem
 Conspicit: atque illi stellatus iaspide fulva
 Ensis erat, Tyrioque ardebat murice læna,
 Demissa ex humeris; dives quæ munera Dido
 Fecerat, et tenui telas discreverat auro.
 Continuo invadit: "Tu nunc Carthaginiis altæ
 Fundamenta locas, pulchramque uxorius urbem
 Exstruis? heu regni rerumque oblite tuarum!
 Ipse deûm tibi me claro demittit Olympo
 Regnator, cœlum et terras qui numine torquet;
 Ipse hæc ferre jubet celeres mandata per auras:
 Quid struis? aut qua spe Libycis teris otia terris?
 Si te nulla movet tantarum gloria rerum,
 Nec super ipse tua moliris laude laborem,
 Ascanium surgentem, et spes heredis Iuli
 Respice; cui regnum Italiæ Romanaque tellus
 Debentur." Tali Cyllenius ore locutus

250

260

270

Mortales visus medio sermone reliquit,
Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram.

At vero Æneas aspectu obmutuit amens,
Arrectæque horrore comæ, et vox faucibus hæsit. 280

Ardet abire fuga, dulcesque relinquere terras,
Attonitus tanto monitu imperioque deorum.

Heu, quid agat? quo nunc reginam ambire furentem
Audeat affatu? quæ prima exordia sumat?

[Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,
In partesque rapit varias, perque omnia versat.]

Hæc alternanti potior sententia visa est:

Mnesthea Sergestumque vocat, fortemque Serestum:
Classem aptent taciti, sociosque ad litora cogant;
Arma parent, et, quæ sit rebus causa novandis, 290

Dissimulent: sese interea, quando optima Dido
Nesciat, et tantos rumpi non speret amores,
Tentaturum aditus, et quæ mollissima fandi
Tempora, quis rebus dexter modus. Ocius omnes
Imperio læti parent, ac jussa facessunt.

At regina dolos (quis fallere possit amantem?)

Præsensit, motusque excepit prima futuros,
Omnia tuta timens. Eadem impia Fama furenti
Detulit armari classem, cursumque parari.

Sævit inops animi, totamque incensa per urbem 300

Bacchatur: qualis commotis excita sacris

Thyias, ubi audito stimulant trieterica Baccho

Orgia, nocturnusque vocat clamore Cithæron.

Tandem his Ænean compellat vocibus ultro:

“Dissimulare etiam sperasti, perfide, tantum

Posse nefas, tacitusque mea decedere terra?

Nec te noster amor, nec te data dextera quondam,

Nec moritura tenet crudeli funere Dido?

Quin etiam hiberno moliris sidere classem,

Et mediis properas Aquilonibus ire per altum, 310

Crudelis? Quid? si non arva aliena domosque

Ignotas peteres, et Troja antiqua maneret,

Troja per undosum peteretur classibus æquor?
 Mene fugis? Per ego has lacrimas dextramque tuam te,—
 Quando aliud mihi jam miseræ nihil ipsa reliqui,—
 Per connubia nostra, per inceptos hymenæos,
 Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quidquam
 Dulce meum: miserere domus labentis, et istam,
 Oro, si quis adhuc precibus locus, exue mentem.
 Te propter Libycæ gentes Nomadumque tyranni
 Odere; infensi Tyrii; te propter eundem
 Exstinctus pudor, et, qua sola sidera adibam,
 Fama prior: cui me moribundam deseris, hospes?
 Hoc solum nomen quoniam de conjuge restat.
 Quid moror? an mea Pygmalion dum mœnia frater
 Destruat, aut captam ducat Gætulus Iarbas?
 Saltem si qua mihi de te suscepta fuisset
 Ante fugam suboles; si quis mihi parvulus aula
 Luderet Æneas, qui te tamen ore referret,
 Non equidem omnino capta ac deserta viderer.”

320

330

Dixerat. Ille Jovis monitis immota tenebat
 Lumina, et obnixus curam sub corde premebat.
 Tandem pauca refert: “Ego te, quæ plurima fando
 Enumerare vales, nunquam, Regina, negabo
 Promeritam; nec me meminisse pigebit Elissæ,
 Dum memor ipse mei, dum spiritus hos regit artus.
 Pro re pauca loquar. Neque ego hanc abscondere furto
 Speravi, ne finge, fugam; nec conjugis unquam
 Prætendi tædas, aut hæc in fœdera veni.

340

Me si fata meis paterentur ducere vitam
 Auspiciis, et sponte mea componere curas,
 Urbem Trojanam primum dulcesque meorum
 Reliquias colerem; Priami tecta alta manerent,
 Et recidiva manu posuissem Pergama victis.
 Sed nunc Italiam magnam Gryneus Apollo,
 Italiam Lyciæ jussere capessere sortes.
 Hic amor, hæc patria est. Si te Carthaginis arces,
 Phœnissam, Libycæque aspectus detinet urbis,

Quæ tandem, Ausonia Teucros considerare terra,
 Invidia est? Et nos fas extera quærere regna. 350
 Me patris Anchisæ, quoties humentibus umbris
 Nox operit terras, quoties astra ignea surgunt,
 Admonet in somnis et turbida terret imago;
 Me puer Ascanius, capitisque injuria cari,
 Quem regno Hesperisæ fraudo et fatalibus arvis.
 Nunc etiam interpretres divum, Jove missus ab ipso,
 (Testor utrumque caput) celeres mandata per auras
 Detulit. Ipse deum manifesto in lumine vidi
 Intransentem muros, vocemque his auribus hausi.
 Desine meque tuis incendere teque querelis; 360
 Italiam non sponte sequor."

Talia dicentem jamdudum aversa tuetur,
 Huc illuc volvens oculos, totumque pererrat
 Luminibus tacitis, et sic accensa profatur:
 "Nec tibi diva parens, generis nec Dardanus auctor,
 Perfide; sed duris genuit te cautibus horrens
 Caucasus, Hyrcanæque admorunt ubera tigres.
 Nam quid dissimulo? aut quæ me ad majora reservo?
 Num fletu ingemuit nostro? num lumina flexit?
 Num lacrimas victus dedit, aut miseratus amantem est? 370
 Quæ quibus anteferam? Jam jam nec maxima Juno,
 Nec Saturnius hæc oculis pater aspicit æquis.
 Nusquam tuta fides. Ejectum litore, egentem
 Excepi, et regni demens in parte locavi;
 Amissam classem, socios a morte reduxi.
 Heu furiis incensa feror! Nunc augur Apollo,
 Nunc Lyciæ sortes, nunc et Jove missus ab ipso
 Interpretres divum fert horrida jussa per auras.
 Scilicet is superis labor est; ea cura quietos
 Sollicitat. Neque te teneo, neque dicta refello. 380
 I, sequere Italiam ventis; pete regna per undas.
 Spero equidem mediis, si quid pia numina possunt,
 Supplicia hausurum scopulis, et nomine Dido
 Sæpe vocaturum. Sequar atris ignibus absens;

Et, quum frigida mors anima seduxerit artus
 Omnibus umbra locis adero. Dabis, improbe, pœnas;
 Audiam, et hæc manes veniet mihi fama sub imos."
 His medium dictis sermonem abrumpit, et auras
 Ægra fugit, seque ex oculis avertit et aufert,
 Linquens multa metu cunctantem et multa parantem 390
 Dicere. Suscipiunt famulæ, collapsaque membra
 Marmoreo referunt thalamo, stratisque reponunt.

At pius Æneas, quamquam lenire dolentem
 Solando cupit, et dictis avertere curas,
 Multa gemens, magnoque animum labefactus amore,
 Jussa tamen divum exsequitur, classemque revisit.
 Tum vero Teuceri incumbunt, et litore celsas
 Deducunt toto naves. Natat uncta carina;
 Frondentesque ferunt remos et robora silvis
 Infabricata fugæ studio. 400

Migrantes cernas, totaque ex urbe ruentes;
 Ac velut ingentem formicæ farris acervum
 Quum populant, hiemis memores, tectoque reponunt :
 It nigrum campis agmen, prædamque per herbas
 Convectant calle angusto; pars grandia trudunt
 Obnixæ frumenta humeris; pars agmina cogunt,
 Castigantque moras; opere omnis semita fervet.
 Quis tibi tunc, Dido, cernenti talia sensus!
 Quosve dabas gemitus, quum litora fervere late
 Prospiceres arce ex summa, totumque videres 410
 Misceri ante oculos tantis clamoribus æquor!
 Improbe amor, quid non mortalia pectora cogis!
 Ire iterum in lacrimas, iterum tentare precando
 Cogitur, et supplex animos submittere amanti,
 Ne quid inexpertum frustra moritura relinquat.

"Anna, vides toto properari litore: circum
 Undique convenere; vocat jam carbasus auras,
 Puppibus et læti nautæ imposuere coronas.
 Hunc ego si potui tantum sperare dolorem,
 Ut perferre, soror, potero. Misere hoc tamen unum 420

Exsequere, Anna, mihi; solam nam perfidus ille
Te colere, arcanos etiam tibi credere sensus;
Sola viri molles aditus et tempora noras.
I, soror, atque hostem supplex affare superbum:
Non ego cum Danaïs Trojanam excindere gentem
Aulide juravi, classemve ad Pergama misi;
Nec patris Anchisæ cinerem manesve revelli.
Cur mea dicta negat duras demittere in aures?
Quo ruit? extremum hoc miseræ det munus amanti:
Expectet facilemque fugam ventosque ferentes. 430
Non jam conjugium antiquum, quod prodidit, oro,
Nec pulchro ut Latio careat, regnumque relinquat:
Tempus inane peto, requiem spatiumque furori,
Dum mea me victam doceat fortuna dolere.
Extremam hanc oro veniam,—miserere sororis;
Quam mihi quum dederis, cumulatam morte remittam.”
Talibus orabat; talesque miserrima fletus
Fertque refertque soror. Sed nullis ille movetur
Fletibus, aut voces ullas tractabilis audit;
Fata obstant, placidasque viri deus obstruit aures. 440
Ac velut annoso validam quum robore quercum
Alpini Boreæ nunc hinc nunc flatibus illinc
Eruere inter se certant; it stridor, et alte
Consternunt terram concusso stipite frondes:
Ipsa hæret scopulis, et, quantum vertice ad auras
Ætherias, tantum radice in Tartara tendit:
Haud secus assiduis hinc atque hinc vocibus heros
Tunditur, et magno persentit pectore curas:
Mens immota manet; lacrimæ volvuntur inanes.
Tum vero infelix fatis exterrita Dido 450
Mortem orat; tædet cœli convexa tueri.
Quo magis inceptum peragat, lucemque relinquat,
Vidit, thuricremis quum dona imponeret aris,
Horrendum dictu, latices nigrescere sacros,
Fusaque in obscenum se vertere vina cruorem,
Hoc visum nulli, non ipsi effata sorori.

Præterea fuit in tectis de marmore templum
 Conjugis antiqui, miro quod honore colebat,
 Velleribus niveis et festa fronde revinctum :
 Hinc exaudiri voces et verba vocantis 460
 Visa viri, nox quum terras obscura teneret :
 Solaque culminibus ferali carmine bubo
 Sæpe queri, et longas in fletum ducere voces.
 Multaque præterea vatum prædicta piorum
 Terribili monitu horrificant. Agit ipse furem
 In somnis ferus Æneas ; semperque relinqui
 Sola sibi, semper longam incomitata videtur
 Ire viam, et Tyrios deserta quærere terra.
 Eumenidum veluti demens videt agmina Pentheus,
 Et solem geminum, et duplices se ostendere Thebas ; 470
 Aut Agamemnonius scenis agitatus Orestes,
 Armatam facibus matrem et serpentibus atris
 Quum fugit, ultricesque sedent in limine Diræ
 Ergo ubi concepit Furias, evicta dolore,
 Decrevitque mori, tempus secum ipsa modumque
 Exigit, et mæstam dictis aggressa sororem
 Consilium vultu tegit, ac spem fronte serenat :
 “ Inveni, germana, viam—gratare sorori—
 Quæ mihi reddat eum, vel eo me solvat amantem.
 Oceani finem juxta solemque cadentem 480
 Ultimus Æthiopum locus est, ubi maximus Atlas
 Axem humero torquet stellis ardentibus aptum :
 Hinc mihi Massylæ gentis monstrata sacerdos,
 Hesperidum templi custos, epulasque draconi
 Quæ dabat, et sacros servabat in arbore ramos,
 Spargens humida mella soporiferumque papaver.
 Hæc se carminibus promittit solvere mentes,
 Quas velit : ast aliis duras immittere curas ;
 Sistere aquam fluviis, et vertere sidera retro ;
 Nocturnosque ciet manes ; mugire videbis 490
 Sub pedibus terram, et descendere montibus ornos.
 Pastor, cara, deos, et te, germana, tuumque

Dulce caput, magicas invitam accingier artes.
 Tu secreta pyram tecto interiore sub auras
 Erige; et arma viri, thalamo quæ fixa reliquit
 Impius, exuviasque omnes, lectumque jugalem.
 Quo perii, superimponas. Abolere nefandi
 Cuncta viri monumenta jubet monstratque sacerdos.”
 Hæc effata silet; pallor simul occupat ora.
 Non tamen Anna novis prætexere funera sacris
 Germanam credit, nec tantos mente furores
 Concipit, aut graviora timet, quam morte Sychæi.
 Ergo jussa parat.

500

At regina, pyra penetrali in sede sub auras
 Erecta ingenti tædis atque ilice secta,
 Intenditque locum sertis, et fronde coronat
 Funerea; super exuvias enseque relictum
 Effigiemque toro locat, haud ignara futuri.
 Stant aræ circum, et crinis effusa sacerdos
 Ter centum tonat ore deos, Erebumque, Chaosque,
 Tergeminamque Hecaten, tria virginis ora Dianæ.
 Sparserat et latices simulatos fontis Averni;
 Falcibus et messæ ad lunam quærentur ahenis
 Pubentes herbæ, nigri cum lacte veneni;
 Quæritur et nascentis equi de fronte revulsus
 Et matri præreptus amor.

510

Ipsa mola manibusque piis altaria juxta,
 Unum exuta pedem vinclis, in veste recincta,
 Testatur moritura deos, et conscia fati
 Sidera; tum, si quod non æquo fœdere amantis
 Curæ numen habet justumque memorque, precatur.

520

Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem
 Corpora per terras, silvæque et sæva quierant
 Æquora; quum medio volvuntur sidera lapsu,
 Quum tacet omnis ager, pecudes, pictæque volucres,
 Quæque lacus late liquidos, quæque aspera dumis
 Rura tenent, somno positæ sub nocte silenti:
 [Lenibant curas, et corda oblita laborum.]

At non infelix animi Phœnissa, neque unquam
 Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem
 Accipit. Ingeminant curæ; rursusque resurgens
 Sævît amor, magnoque irarum fluctuat æstu.
 Sic adeo insistit, secumque ita corde volutat:
 "En, quid ago? rursusne procos irrisa priores
 Experiar? Nomadamque petam connubia supplex,
 Quos ego sim toties jam dedignata maritos?
 Iliacas igitur classes atque ultima Teucrum
 Jussa sequar? quiane auxilio juvat ante levatos,
 Aut bene apud memores veteris stat gratia facti?
 Quis me autem, fac velle, sinet? ratibusve superbis
 Invisam accipiet? nescis, heu perdita! necdum
 Laomedontææ sentis perjuria gentis?
 Quid tum? sola fuga nautas comitabor ovantes?
 An Tyriis omnique manu stipata meorum
 Inferar? et, quos Sidonia vix urbe revelli,
 Rursus agam pelago, et ventis dare vela jubebo?
 Quin morere, ut merita es, ferroque averte dolorem.
 Tu lacrimis evicta meis, tu prima furentem
 His, germana, malis oneras, atque objicis hosti.
 Non licuit thalami expertem sine crimine vitam
 Degere, more feræ, talis nec tangere curas!
 Non servata fides, cineri promissa Sychæo!"
 Tantos illa suo rumpebat pectore questus.

530

540

550

Æneas celsa in puppi, jam certus eundi,
 Carpebat somnos, rebus jam rite paratis.
 Huic se forma dei vultu redeuntis eodem
 Obtulit in somnis, rursusque ita visa monere est,
 Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque
 Et crines flavos, et membra decora juventæ:
 "Nate dea, potes hoc sub casu ducere somnos?
 Nec, quæ te circum stent deinde pericula, cernis?
 Demens! nec Zephyros audis spirare secundos?
 Illa dolos dirumque nefas in pectore versat,
 Certa mori, varioque irarum fluctuat æstu.

560

Non fugis hinc præceps, dum præcipitare potestas ?
 Jam mare turbari trabibus, sævasque videbis
 Collucere faces, jam fervere litora flammis,
 Si te his attigerit terris Aurora morantem.
 Eia age, rumpe moras. Varium et mutabile semper
 Femina." Sic fatus nocti se immiscuit atræ.

570

Tum vero Æneas subitis exterritus umbris
 Corripit e somno corpus, sociosque fatigat :
 "Præcípites vigilate, viri, et considite transtris;
 Solvite vela citi. Deus æthere missus ab alto,
 Festinare fugam, tortosque incidere funes,
 Ecce iterum stimulat. Sequimur te, sancte deorum,
 Quisquis es, imperioque iterum paremus ovantes.
 Adsis o, placidusque juves, et sidera cælo
 Dextra feras." Dixit; vaginaque eripit ensem
 Fulmineum, strictoque ferit retinacula ferro.

580

Idem omnis simul ardor habet; rapiuntque ruuntque :
 Litora deseruere; latet sub classibus æquor;
 Annixi torquent spumas, et cærula verrunt.

Et jam prima novo spargebat lumine terras
 Tithoni croceum linquens Aurora cubile.
 Regina e speculis ut primum albescere lucem
 Vidit, et æquatis classem procedere velis,
 Litoraue et vacuos sensit sine remige portus,
 Terque quaterque manu pectus percussa decorum,
 Flaventesque abscissa comas, "Pro Jupiter! ibit
 Hic," ait, "et nostris illuserit advena regnis?
 Non arma expedient, totaque ex urbe sequentur,
 Deripientque rates alii navalibus? Ite,
 Ferte citi flammas, date vela, impellite remos.
 Quid loquor? aut ubi sum? Quæ mentem insania mutat?
 Infelix Dido! nunc te facta impia tangunt?
 Tum decuit, quum sceptrâ dabas. En dextra fidesque,
 Quem secum patrios aiunt portare penates!
 Quem subiisse humeris confectum ætate parentem!
 Non potui abreptum divellere corpus, et undia

590

600

Spargere? non socios, non ipsum absumere ferro
 Ascanium, patriusque epulandum ponere mensis?
 Verum anceps pugnae fuerat fortuna.—Fuisset;
 Quem metui moritura? Faces in castra tulissem,
 Implessemque foros flammis, natumque patremque
 Cum genere exstinxem, memet super ipsa dedissem.

Sol, qui terrarum flammis opera omnia lustras,
 Tuque harum interpres curarum et conscia Juno,
 Nocturnisque Hecate triviis ululata per urbes,
 Et Diræ ultrices, et di morientis Elissæ,

610

Accipite hæc, meritumque malis advertite numen,
 Et nostras audite preces. Si tangere portus

Infandum caput ac terris adnare necesse est,
 Et sic fata Jovis poscunt, hic terminus hæret:

At bello audacis populi vexatus et armis,

Finibus extorris, complexu avulsus Iuli,

Auxilium imploret, videatque indigna suorum

Funera; nec, quum se sub leges pacis iniquæ

Tradiderit, regno aut optata luce fruatur,

Sed cadat ante diem mediaque inhumatus arena.

620

Hæc precor; hanc vocem extremam cum sanguine fundo.

Tum vos, o Tyrii, stirpem et genus omne futurum

Exercete odiis; cinerique hæc mittite nostro

Munera. Nullus amor populis, nec fœdera sunt.

Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor,

Qui face Dardanios ferroque sequare colonos,

Nunc, olim, quocumque dabunt se tempore vires.

Litora litoribus contraria, fluctibus undas

Imprecor, arma armis; pugnent ipsique nepotesque.”

630

Hæc ait, et partes animum versabat in omnes,

Invisam quærens quam primum abrumpere lucem.

Tum breviter Barcen nutricem affata Sychæi;

Namque suam patria antiqua cinis ater habebat:

“Annam cara mihi nutrix huc siste sororem;

Dic, corpus properet fluviali spargere lympha,

Et pecudes secum et monstrata piacula ducat:

Sic veniat ; tuque ipsa pia tege tempora vitta.
 Sacra Jovi Stygio, quæ rite incepta paravi,
 Perficere est animus, finemque imponere curis ;
 Dardaniique rogam capitis permittere flammæ.” 640

Sic ait. Illa gradum studio celerabat anili.
 At trepida et cœptis immanibus effera Dido,
 Sanguineam volvens aciem, maculisque tremantes
 Interfusa genas, et pallida morte futura,
 Interiora domus irrumpit limina, et altos
 Conscendit furibunda rogos, enseque recludit
 Dardanium, non hos quæsitum munus in usus.
 Hic postquam Iliacas vestes notumque cubile
 Conspexit, paulum lacrimis et mente morata,
 Incubuitque toro, dixitque novissima verba : 650

“Dulces exuviæ, dum fata deusque sinebant,
 Accipite hanc animam, meque his exsolvite curis.
 Vixi, et, quem dederat cursum fortuna, peregi ;
 Et nunc magna mei sub terras ibit imago.
 Urbem præclaram statui ; mea mœnia vidi ;
 Ulta virum, pœnas inimico a fratre recepi :
 Felix, heu nimium felix, si litora tantum
 Nunquam Dardaniæ tetigissent nostra carinæ !”
 Dixit : et os impressa toro, “Moriemur inultæ !
 Sed moriamur !” ait. “Sic, sic juvat ire sub umbras. 660
 Hauriat hunc oculis ignem crudelis ab alto
 Dardanus, et nostræ secum ferat omina mortis.”

Dixerat : atque illam media inter talia ferro
 Collapsam aspiciunt comites, enseque cruore
 Spumantem, sparsasque manus. It clamor ad alta
 Atria ; concussam bacchatur fama per urbem.
 Lamentis, gemituque, et femineo ululatu
 Tecta fremunt ; resonat magnis plangoribus æther :
 Non aliter quam si immissis ruat hostibus omnis
 Carthago, aut antiqua Tyros ; flammæque furentes 670
 Culmina perque hominum volvantur perque deorum.
 Audiit exanimis, trepidoque exterrita cursu,

Unguibus ora soror fœdans et pectora pugnīs,
 Per medios ruit, ac morientem nomine clamat :
 “Hoc illud, germana, fuit? me fraude petebas?
 Hoc rogus iste mihi, hoc ignes aræque parabant?
 Quid primum deserta querar? comitemne sororem
 Sprevisisti moriens? Eadem me ad fata vocasses :
 Idem ambas ferro dolor, atque eadem hora tulisset.
 His etiam struxi manibus, patriosque vocavi
 Voce deos, sic te ut posita crudelis abessem?
 Exstincti me teque, soror, populumque, patresque
 Sidonios, urbemque tuam. Date, vulnera lymphis
 Abluam, et, extremus si quis super halitus errat,
 Ore legam.” Sic fata gradus evaserat altos,
 Semianimemque sinu germanam amplexa fovebat
 Cum gemitu, atque atros siccabat veste cruores.
 Illa, graves oculos conata attollere, rursus
 Deficit; infixum stridit sub pectore vulnus.
 Ter sese attollens cubitoque annixa levavit :
 Ter revoluta toro est, oculisque errantibus alto
 Quæsit cœlo lucem, ingemuitque reperta.

680

690

Tum Juno omnipotens, longum miserata dolorem
 Difficilesque obitus, Irim demisit Olympo,
 Quæ luctantem animam nexosque resolveret artus.
 Nam, quia nec fato merita nec morte peribat,
 Sed misera ante diem, subitoque accensa furore,
 Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem
 Abstulerat, Stygioque caput damnaverat Orco.
 Ergo Iris croceis per cœlum roscida pennis,
 Mille trahens varios adverso sole colores,
 Devolat, et supra caput adstitit: “Hunc ego Diti
 Sacrum jussa fero, teque isto corpore solvo.”
 Sic ait, et dextra crinem secat. Omnis et una
 Dilapsus calor, atque in ventos vita recessit.

700

P. VIRGILII MARONIS
ÆNEIDOS
LIBER QUINTUS.

INTEREA medium Æneas jam classe tenebat
Certus iter, fluctusque atros Aquilone secabat,
Mœnia respiciens, quæ jam infelicis Elissæ
Collucent flammis. Quæ tantum accenderit ignem,
Causa latet; duri magno sed amore dolores
Polluto, notumque, furens quid femina possit,
Triste per augurium Teucrorum pectora ducunt.
Ut pelagus tenuere rates, nec jam amplius ulla
Occurrit tellus, maria undique et undique cœlum;
Olli cæruleus supra caput adstitit imber, 10
Noctem hiememque ferens; et inhorruit unda tenebri
Ipse gubernator puppi Palinurus ab alta:
“Heu! quianam tanti cinxerunt æthera nimbi?
Quidve, pater Neptune, paras?” Sic deinde locutus
Colligere arma jubet, validisque incumbere remis,
Obliquatque sinus in ventum, ac talia fatur:
“Magnanime Ænea, non, si mihi Jupiter auctor
Spondeat, hoc sperem Italiam contingere cœlo.
Mutati transversa fremunt et vespere ab atro 20
Consurgunt venti, atque in nubem cogitur aër.
Nec nos obniti contra, nec tēdere tantum
Sufficimus. Superat quoniam fortuna, sequamur,
Quoque vocat, vertamus iter. Nec litora longe
Fida reor fraterna Erycis portusque Sicanos,
Si modo rite memor servata remetior astra.”

Tum pius Æneas: "Equidem sic poscere ventos
 Jamdudum, et frustra cerno te tendere contra.
 Flecte viam velis. An sit mihi gratior ulla,
 Quove magis fessas optem demittere naves,
 Quam quæ Dardanum tellus mihi servat Acesten,
 Et patris Anchisæ gremio complectitur ossa?"
 Hæc ubi dicta, petunt portus, et vela secundi
 Intendunt zephyri; fertur cita gurgite classis,
 Et tandem læti notæ advertuntur arenæ.

30

At procul excelso miratus vertice montis
 Adventum sociasque rates occurrit Acestes,
 Horridus in jaculis et pelle Libystidis ursæ;
 Troja Crimiso conceptum flumine mater
 Quem genuit. Veterum non immemor ille parentum
 Gratatur reduces, et gaza lætus agresti
 Excipit, ac fessos opibus solatur amicis.
 Postera quum primo stellas oriente fugarat
 Clara dies, socios in cœtum litore ab omni
 Advocat Æneas, tumulique ex agge. fatur:

40

"Dardanidæ magni, genus alto a sanguine divum,
 Annuus exactis completur mensibus orbis,
 Ex quo reliquias divinique ossa parentis
 Condidimus terra, mæstasque sacravimus aras.
 Jamque dies, ni^a fallor, adest, quem semper acerbum,
 Semper honoratum (sic di voluistis), habebo.
 Hunc ego, Gætulis agerem si Syrtibus exsul,
 Argolicove mari deprensus, et urbe Mycenæ,
 Annua vota tamen solemnesque ordine pompas
 Exsequeretur, strueremque suis altaria donis.
 Nunc ultro ad cineres ipsius et ossa parentis,
 Haud equidem sine mente reor, sine numine divum,
 Adsumus, et portus delati intramus amicos.
 Ergo agite, et lætum cuncti celebremus honorem;
 Poscamus ventos; atque hæc me sacra quotannis
 Urbe velit posita templis sibi ferre dicatis.

50

60

Bina boum vobis Troja generatus Acestes
 Dat numero capita in naves; adhibete penates
 Et patrios epulis, et quos colit hospes Acestes.
 Præterea, si nona diem mortalibus alnum
 Aurora extulerit radiisque retexerit orbem,
 Prima citæ Teucris ponam certamina classis;
 Quique pedum cursu valet, et qui viribus audax
 Aut jaculo incedit melior levibusque sagittis,
 Seu crudo fidit pugnam committere cestu;
 Cuncti adsint, meritæque expectent præmia palmæ. 70
 Ore favete omnes, et tempora cingite ramis."

Sic fatus, velat materna tempora myrto.
 Hoc Helymus facit, hoc ævi maturus Acestes,
 Hoc puer Ascanius, sequitur quos cetera pubes.
 Ille e concilio multis cum millibus ibat
 Ad tumulum, magna medius comitante caterva.
 Hic duo rite mero libans carchesia Baccho
 Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro;
 Purpureosque jacit fœres, ac talia fatur:
 "Salve, sancte parens, iterum; salvete recepti 80
 Nequidquam cineres, animæque umbræque paternæ.
 Non licuit fines Italos fataliaque arva,
 Nec tecum Ausonium, quicumque est, quærere Thybrim."
 Dixerat hæc; adytis quum lubricus anguis ab imis
 Septem ingens gyros, septena volumina traxit,
 Amplexus placide tumulum, lapsusque per aras;
 Cærulæ cui terga notæ, maculosus et auro
 Squamam incendebat fulgor: ceu nubibus arcus
 Mille jacit varios adverso sole colores.
 Obstupuit visu Æneas: ille agmine longo 90
 Tandem inter pateras et levia pocula serpens
 Libavitque dapes, rursusque innoxius imo
 Successit tumulo, et depasta altaria liquit.
 Hoc magis inceptos genitori instaurat honores,
 Incertus, Geniumne loci famulumne parentis

Esse putet : cædit binas de more bidentes,
 Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos ;
 Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat
 Anchisæ magni manesque Acheronte remissos.
 Nec non et socii, quæ cuique est copia, læti
 Dona ferunt, onerant aras, mactantque juvencos :
 Ordine athena locant alii, fusique per herbam
 Subjiciunt veribus prunas, et viscera torrent.

100

Exspectata dies aderat, nonamque serena
 Auroram Phaëthontis equi jam luce vehebant ;
 Famaque finitimos et clari nomen Acestæ
 Excierat : læto complerant litora cœtu,
 Visuri Æneadas, pars et certare parati.
 Munera principio ante oculos circoque locantur
 In medio, sacri tripodes, viridesque coronæ,
 Et palmæ, pretium victoribus, armaque, et ostro
 Perfusæ vestes, argenti aurique talentum :
 Et tuba commissos medio canit aggere ludos.
 Prima pares ineunt gravibus certamina remis
 Quatuor ex omni delectæ classe carinæ :
 Velocem Mnestheus agit acri remige Pristin ;
 Mox Italus Mnestheus, genus a quo nomine Memmi ;
 Ingentemque Gyas ingenti mole Chimæram,
 Urbis opus, triplici pubes quam Dardana versu
 Impellunt, terno consurgunt ordine remi ;
 Sergestusque, domus tenet a quo Sergia nomen,
 Centauro invehitur magna ; Scyllaque Cloanthus
 Cærulea, genus unde tibi, Romane Cluenti.

110

120

Est procul in pelago saxum spumantia contra
 Litora, quod tumidis submersum tunditur olim
 Fluctibus, hiberni condunt ubi sidera Cori ;
 Tranquillo silet, immotaque attollitur unda
 Campus, et apricis statio gratissima mergis.
 Hic viridem Æneas frondenti ex ilice metam
 Constituit signum nautis pater, unde reverti
 Scirent, et longos ubi circumflectere cursus.

130

in loca sorte legunt, ipsique in puppibus auro

Ductores longe effulgent ostroque decori;
 Cetera populea velatur fronde juvenus,
 Nudatosque humeros oleo perfusa nitescit.
 Considunt transtris, intentaque brachia remis :
 Intenti exspectant signum, exsultantiaque haurit
 Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido.
 Inde ubi clara dedit sonitum tuba, finibus omnes,
 Haud mora, prosiluere suis : ferit æthera clamor 140
 Nauticus ; adductis spumant freta versa lacertis.
 Infundunt pariter sulcos, totumque dehiscit
 Convulsum remis rostrisque tridentibus æquor.
 Non tam præcipites bijugo certamine campum
 Corripuere ruuntque effusi carcere currus ;
 Nec sic immissis aurigæ undantia lora
 Concussere jugis, pronique in verbera pendent.
 Tum plausu fremituque virum studiisque faventum
 Consonat omne nemus, vocemque inclusa volutant
 Litora ; pulsati colles clamore resultant. 150
 Effugit ante alios, primisque elabitur undis
 Turbam inter fremitumque Gyas ; quem deinde Cloanthus
 Consequitur, melior remis ; sed pondere pinus
 Tarda tenet. Post hos æquo discrimine Pristis
 Centaurusque locum tendunt superare priorem ;
 Et nunc Pristis habet, nunc victam præterit ingens
 Centaurus ; nunc una ambæ junctisque feruntur
 Frontibus, et longa sulcant vada salsa carina.
 Jamque propinquabant scopulo, metamque tenebant :
 Cum princeps medioque Gyas in gurgite victor 160
 Rectorem navis compellat voce Menœten :
 “ Quo tantum mihi dexter abis ? huc dirige gressum ;
 Litus ama, et lævas stringat sine palmula cautes ;
 Altum alii teneant.” Dixit. Sed cæca Menœtes
 Saxa timens proram pelagi detorquet ad undas.
 “ Quo diversus abis ? ” iterum : “ pete saxa, Menœte,”
 Cum clamore Gyas revocabat ; et ecce Cloanthum
 Respicit instantem tergo et propiora tenentem,

Ille inter navemque Gyæ scopulosque sonantes
 Radit iter lævum interior, subitoque priorem 170
 Præterit, et metis tenet æquora tuta relictis.
 Tum vero exarsit juveni dolor ossibus ingens;
 Nec lacrimis caruere genæ; segnemque Meneæten,
 Oblitus decorisque sui sociumque salutis,
 In mare præcipitem puppi deturbat ab alta:
 Ipse gubernaculo rector subit, ipse magister,
 Hortaturque viros, clavumque ad litora torquet.
 At gravis, ut fundo vix tandem redditus imo est
 Jam senior, madidaque fluens in veste, Menætes,
 Summa petit scopuli, siccaque in rupe resedit. 180
 Illum et labentem Teucris et risere natantem;
 [Et salsos rident revomentem pectore fluctus.]
 Hic læta extremis spes est accensa duobus,
 Sergesto Mnestheique, Gyan superare morantem.
 Sergestus capit ante locum, scopuloque propinquat;
 Nec tota tamen ille prior præeunte carina;
 Parte prior; partem rostro premit æmula Pristis.
 At media socios incedens nave per ipsos
 Hortatur Mnestheus: "Nunc, nunc insurgite remis,
 Hectorei socii, Trojæ quos sorte suprema 190
 Delegi comites; nunc illas promite vires,
 Nunc animos, quibus in Gætulis Syrtibus usi,
 Ionioque mari, Maleæque sequacibus undis.
 Non jam prima peto Mnestheus, neque vincere certo;
 Quamquam o! sed superent, quibus hoc, Neptune, dedisti;
 Extremos pudeat rediisse: hoc vincite, cives,
 Et prohibete nefas." Olli certamine summo
 Procumbunt: vastis tremit ictibus ærea puppis,
 Subtrahiturque solum; tum creber anhelitus artus
 Aridaque ora quatit; sudor fluit undique rivis. 200
 Attulit ipse viris optatum casus honorem.
 Namque furens animi, dum proram ad saxa suburget
 Interior, spatiumque subit Sergestus iniquo:
 felix saxis in procurrentibus hæsit.

Concussæ cautes, et acuto in murice remi
Obnixa crepuere, illisæque prora pependit.
Consurgunt nautæ, et magno clamore morantur :
Ferratasque trudes et acuta cuspide contos
Expediunt, fractosque legunt in gurgite remos.
At lætus Mnestheus, successuque acrior ipso, 210
Agmine remorum celeri, ventisque vocatis,
Prona petit maria, et pelago decurrit aperto.
Qualis spelunca subito commota columba,
Cui domus et dulces latebroso in pumice nidi,
Fertur in arva volans, plausumque exterrita pennis
Dat tecto ingentem ; mox aëre lapsa quieto
Radit iter liquidum, celeres neque commovet alas :
Sic Mnestheus, sic ipsa fuga secat ultima Pristis
Æquora, sic illam fert impetus ipse volantem.
Et primum in scopulo luctantem deserit alto 220
Sergestum brevibusque vadis, frustra que vocantem
Auxilia, et fractis discentem currere remis.
Inde Gyan ipsamque ingenti mole Chimæram
Consequitur ; cedit, quoniam spoliata magistro est.
Solutus jamque ipso superest in fine Cloanthus,
Quem petit, et summis adnexus viribus urget.
Tum vero ingeminat clamor, cunctique sequentem
Instigant studiis, resonatque fragoribus æther.
Hi proprium decus et partum indignantur honorem
Ni teneant, vitamque volunt pro laude pacisci ; 230
Hos successus alit : possunt, quia posse videntur.
Et fors æquatis cepissent præmia rostris,
Ni palmas ponto tendens utrasque Cloanthus
Fudissetque preces, divosque in vota vocasset :
Di, quibus imperium est pelagi, quorum æquora curro,
Vobis lætus ego hoc candentem in litore taurum
Constituam ante aras, voti reus, extaque salsos
Porriciam in fluctus, et vina liquentia fundam.”
Dixit, eumque imis sub fluctibus audiit omnis
Nereïdum Phorcique chorus, Panopeaque virgo ; 240

Et pater ipse manu magna Portunus euntem
 Impulit. Illa Noto citius volucrique sagitta
 Ad terram fugit, et portu se condidit alto.
 Tum satus Anchisa, cunctis ex more vocatis,
 Victorem magna præconis voce Cloanthum
 Declarat, viridique advelat tempora lauro ;
 Muneraque in naves ternos optare juvencos
 Vinaque, et argenti magnum dat ferre talentum.
 Ipsis præcipuos ductoribus addit honores :
 Victori chlamydem auratam, quam plurima circum
 Purpura Mæandro duplici Melibœa cucurrit ;
 Intextusque puer frondosa regius Ida
 Veloces jaculo cervos cursuque fatigat
 Acer, anhelanti similis, quem præpes ab Ida
 Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis.
 Longævi palmas nequidquam ad sidera tendunt
 Custodes ; sævitque canum latratus in auras.
 At qui deinde locum tenuit virtute secundum,
 Levibus huic hamis consertam auroque trilicem
 Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse
 Victor apud rapidum Simoënta sub Illo alto,
 Donat habere viro, decus et tutamen in armis.
 Vix illam famuli Phegeus Sagarisque ferebant
 Multiplicem, connixi humeris ; indutus at olim
 Demoleos cursu palantes Troas agebat.
 Tertia dona facit geminos ex ære lebetas,
 Cymbiaque argento perfecta atque aspera signis.
 Jamque adeo donati omnes, opibusque superbi,
 Puniceis ibant evincti tempora tæniis :
 Quum sævo e scopulo multa vix arte revulsus,
 Amissis remis, atque ordine debilis uno,
 Irisam sine honore ratem Sergestus agebat.
 Qualis sæpe viæ deprensus in aggere serpens,
 Ærea quem obliquum rota transiit, aut gravis ictu
 Seminecem liquit saxo lacerumque viator ;
 Nequidquam longos fugiens dat corpore tortus,

250

260

270

Parte ferox, ardensque oculis, et sibila colla
 Arduus attollens; pars vulnere clauda retentat
 Nexantem nodis, seque in sua membra plicantem.
 Tali remigio navis se tarda movebat; 280
 Vela facit tamen, et velis subit ostia plenis.
 Sergestum Æneas promisso munere donat,
 Servatam ob navem lætus sociosque reductos.
 Olli serva datur, operum haud ignara Minervæ,
 Cressa genus, Pholoë, geminique sub ubere nati.

Hoc pius Æneas misso certamine tendit
 Gramineum in campum, quem collibus undique curvis
 Cingebant silvæ; mediaque in valle theatri
 Circus erat, quo se multis cum millibus heros
 Consessu medium tulit exstructoque resedit. 290

Hic, qui forte velint rapido contendere cursu,
 Invitat pretiis animos, et præmia ponit.
 Undique conveniunt Teucris mixtique Sicani;
 Nisus et Euryalus primi:
 Euryalus forma insignis viridique juvena,
 Nisus amore pio pueri; quos deinde secutus
 Regius egregia Priami de stirpe Diore;
 Hunc Salius simul et Patron: quorum alter Acarnan,
 Alter ab Arcadio Tegeææ sanguine gentis;
 Tum duo Trinacrii juvenes, Helymus Panopesque, 300
 Assueti silvis, comites senioris Acestæ;
 Multi præterea, quos fama obscura recondit.
 Æneas quibus in mediis sic deinde locutus:

"Accipite hæc animis, lætasque advertite mentes.
 Nemo ex hoc numero mihi non donatus abibit.
 Gnosia bina dabo levato lucida ferro
 Spicula, cælatamque argento ferre bipennem:
 Omnibus hic erit unus honos. Tres præmia primi
 Accipient, flavaque caput nectentur oliva:
 Primus equum phaleris insignem victor habeto; 310
 Alter Amazoniam pharetram plenamque sagittis
 Threïciis, lato quam circumplectitur auro

Balteus, et tereti subnectit fibula gemma ;
Tertius Argolica hac galea contentus abito.”
Hæc ubi dicta, locum capiunt, signoque repente
Corripiunt spatia audito, limenque relinquunt,
Effusi nimbo similes ; simul ultima signant.
Primus abit, longeque ante omnia corpora Nisus
Emicat, et ventis et fulminis ocior alis.

Proximus huic, longo sed proximus intervallo,
Insequitur Salius ; spatio post deinde relicto
Tertius Euryalus :

320

Euryalumque Helymus sequitur ; quo deinde sub ipso
Ecce volat, calcemque terit jam calce Diore,
Incumbens humero ; spatia et si plura supersint,
Transeat elapsus prior, ambiguumve relinquat.
Jamque fere spatio extremo, fessique, sub ipsam
Finem adventabant : levi cum sanguine Nisus
Labitur infelix, cæsis ut forte juvencis

Fusus humum viridesque super madefecerat herbas.

330

Hic juvenis jam victor ovans vestigia presso
Haud tenuit titubata solo ; sed pronus in ipso
Concidit immundoque fimo sacroque cruore.

Non tamen Euryali, non ille oblitus amorum :
Nam sese opposuit Salio per lubrica surgens ;
Ille autem spissa jacuit revolutus arena.

Emicat Euryalus, et munere victor amici

Prima tenet, plausuque volat fremituque secundo.
Post Helymus subit, et nunc tertia palma Diore.

Hic totum cavæ consessum ingentis, et ora

340

Prima patrum, magnis Salius clamoribus implet,
Ereptumque dolo reddi sibi poscit honorem.

Tutatur favor Euryalum, lacrimæque decoræ,
Gratior et pulchro veniens in corpore virtus.

Adjuvat, et magna proclamat voce Diore,
Qui subiit palmæ, frustra ad præmia venit
Ultima, si primi Salio redduntur honores.

Tum pater Æneas, “Vestra,” inquit, “munera vobis

Certa manent, pueri; et palmam movet ordine nemo:
Me liceat casus miserari insontis amici."

350

Sic fatus, tergum Gætuli immane leonis
Dat Salio, villis onerosum atque unguibus aureis.
Hic Nisus, "Si tanta," inquit, "sunt præmia victis,
Et te lapsorum miseret: quæ munera Niso
Digna dabis? primam merui qui laude coronam,
Ni me, quæ Salium, fortuna inimica tulisset:"
Et simul his dictis faciem ostentabat, et udo
Turpia membra fimo. Risit pater optimus olli,
Et clipeum efferri jussit, Didymaonis artes,
Neptuni sacro Danaïs de poste refixum.

360

Hoc juvenem egregium præstanti munere donat.

Post, ubi confecti cursus, et dona peregit;
"Nunc, si cui virtus animusque in pectore præsens
Adsit, et evinctis attollat brachia palmis."

Sic ait, et geminum pugnæ proponit honorem:
Victori velatum auro vittisque juvenem;
Ensem atque insignem galeam, solatia victo.

Nec mora; continuo vastis cum viribus effert
Ora Dares, magnoque virum se murmure tollit;
Solutus qui Paridem solitus contendere contra,
Idemque ad tumulum, quo maximus occubat Hector,
Victorem Buten immani corpore, qui se

370

Bebrycia veniens Amyci de gente ferebat,
Perculit, et fulva moribundum extendit arena.
Talis prima Dares caput altum in prælia tollit,
Ostenditque humeros latos, alternaque jactat
Brachia protendens, et verberat ictibus auras.

Quæritur huic alius: nec quisquam ex agmine tanto
Audet adire virum, manibusque inducere cestus.

Ergo alacris, cunctosque putans excedere palma,

380

Æneæ stetit ante pedes; nec plura moratus,
Tum læva taurum cornu tenet, atque ita fatur:

"Nate dea, si nemo audet se credere pugnæ,
Quæ finis standi? quo me decet usque teneri?"

Ducere dona jube." Cuncti simul ore fremebant
 Dardanidæ, reddique viro promissa jubebant.
 Hic gravis Entellum dictis castigat Acestes,
 Proximus ut viridante toro consederat herbæ:
 "Entelle, heroum quondam fortissime frustra,
 Tantane tam patiens nullo certamine tolli
 Dona sines? ubi nunc nobis deus ille, magister
 Nequidquam memoratus, Eryx? ubi fama per omnem
 Trinacriam, et spolia illa tuis pendentia tectis?"
 Ille sub hæc: "Non laudis amor, nec gloria cessit
 Pulsa metu; sed enim gelidus tardante senecta
 Sanguis hebet, frigentque effetæ in corpore vires.
 Si mihi, quæ quondam fuerat, quaque improbus iste
 Exsultat fidens, si nunc foret illa juvenas;
 Haud equidem pretio inductus pulchroque juvenoo
 Venissem: nec dona moror." Sic deinde locutus
 In medium geminos immani pondere cestus
 Projecit, quibus acer Eryx in prælia suetus
 Ferre manum, duroque intendere brachia tergo.
 Obstupuere animi: tantorum ingentia septem
 Terga boum plumbo insuto ferroque rigeant.
 Ante omnes stupet ipse Dares, longeque recusat;
 Magnanimusque Anchisiades et pondus et ipsa
 Huc illuc vincolorum immensa volumina versat.
 Tum senior tales referebat pectore voces:
 "Quid, si quis cestus ipsius et Herculis arma
 Vidisset, tristemque hoc ipso in litore pugnam?
 Hæc germanus Eryx quondam tuus arma gerebat:
 Sanguine cernis adhuc fractoque infecta cerebro.
 His magnum Alciden contra stetit; his ego suetus,
 Dum melior vires sanguis dabat, æmula necdum
 Temporibus geminis canebat sparsa senectus.
 Sed, si nostra Dares hæc Troïus arma recusat,
 Idque pio sedet Æneæ, probat auctor Acestes,
 Æquemus pugnas. Erycis tibi terga remitto;

390

400

410

• sparsoque

Solve metus ; et tu Trojanos exue cestus." 420
Hæc fatus duplicem ex humeris rejecit amictum,
Et magnos membrorum artus, magna ossa lacertosque
Exuit, atque ingens media consistit arena.
Tum satus Anchisa cestus pater extulit æquos,
Et paribus palmas amborum innexuit armis.
Constitit in digitos extemplo arrectus uterque,
Brachiaque ad superas interritus extulit auras.
Abduxere retro longe capita ardua ab ictu,
Immiscentque manus manibus, pugnamque lacessunt ;
Ille pedum melior motu fretusque juvena, 430
Hic membris et mole valens : sed tarda trementi
Genua labant ; vastos quatit æger anhelitus artus.
Multa viri nequidquam inter se vulnera jactant,
Multa cavo lateri ingeminant, et pectore vastos
Dant sonitus : erratque aures et tempora circum
Crebra manus ; duro crepitant sub vulnere malæ.
Stat gravis Entellus, nisuque immotus eodem
Corpore tela modo atque oculis vigilantibus exit.
Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem
Aut montana sedet circum castella sub armis, 440
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, et variis assultibus irritus urget.
Ostendit dextram insurgens Entellus, et alte
Extulit : ille ictum venientem a vertice velox
Prævidit, celerique elapsus corpore cessit.
Entellus vires in ventum effudit, et ultro
Ipse gravis graviterque ad terram pondere vasto
Concidit : ut quondam cava concidit aut Erymantho,
Aut Ida in magna radicibus eruta pinus.
Consurgunt studiis Tencri et Trinacria pubes ; 450
It clamor cælo ; primusque accurrit Acestes,
Æquævumque ab humo miserans attollit amicum.
At non tardatus casu neque territus heros
Acrior ad pugnam redit, ac vim suscitât ira ;
Tum pudor incendit vires et conscia virtus ;

Præcipitemque Daren ardens agit æquore toto,
 Nunc dextra ingeminans ictus, nunc ille sinistra.
 Nec mora, nec requies. Quam multa grandine nimbi
 Culminibus crepitant: sic densis ictibus heros
 Creber utraque manu pulsat versatque Dareta. 460
 Tum pater Æneas procedere longius iras,
 Et sævire animis Entellum haud passus acerbis;
 Sed finem imposuit pugnae, fessumque Dareta
 Eripuit, mulcens dictis, ac talia fatur:
 "Infelix, quæ tanta animum dementia cepit?
 Non vires alias conversa que numina sentis?
 Cede deo." Dixitque et, prælia voce diremit.
 Ast illum fidi æquales, genua ægra trahentem,
 Jactantemque utroque caput, crassumque cruorem
 Ore ejectantem, mixtosque in sanguine dentes, 470
 Ducunt ad naves; galeamque ensemque vocati
 Accipiunt: palmam Entello taurumque relinquunt.
 Hic victor, superans animis, tauroque superbus:
 "Nate dea, vosque hæc," inquit, "cognoscite Teucris,
 Et mihi quæ fuerint juvenali in corpore vires,
 Et qua servetis revocatum a morte Dareta."
 Dixit, et adversi contra stetit ora juveni,
 Qui donum adstabat pugnae; duosque reducta
 Libravit dextra media inter cornua cestus
 Arduus, effractoque illisit in ossa cerebro. 480
 Sternitur, exanimisque tremens procumbit humi bos.
 Ille super tales effundit pectore voces:
 "Hanc tibi, Eryx, meliorem animam pro morte Daretis
 Persolvo: hic victor cestus artemque repono."
 Protenus Æneas celeri certare sagitta
 Invitat, qui forte velint, et præmia ponit;
 Ingentique manu malum de nave Seresti
 Erigit; et volucrum trajecto in fune columbam,
 Quo tendant ferrum, malo suspendit ab alto.
 Convenere viri, dejectamque ærea sortem 490
 Accepit galea; et primus clamore secundo

Hyrtacidæ ante omnes exit locus Hippocoontis;
Quem modo navali Mnestheus certamine victor
Consequitur, viridi Mnestheus evinctus oliva:
Tertius Eurytion, tuus, o clarissime, frater,
Pandare, qui quondam, jussus confundere fœdus,
In medios telum torsisti primus Achivos.
Extremus galeaque ima subsedit Acestes,
Ausus et ipse manu juvenum tentare laborem.
Tum validis flexos incurvant viribus arcus
Pro se quisque viri, et depromunt tela pharetris.
Primaque per cœlum nervo stridente sagitta
Hyrtacidæ juvenis volucres diverberat auras;
Et venit, adversique infigitur arbore mali.
Intremuit malus, timuitque exterrita pennis
Ales, et ingenti sonuerunt omnia plausu.
Post acer Mnestheus adducto constitit arcu,
Alta petens, pariterque oculos telumque tetendit:
Ast ipsam miserandus avem contingere ferro
Non valuit; nodos et vincula linea rupit,
Queis innexa pedem malo pendebat ab alto:
Illa Notos atque atra volans in nubila fugit.
Tum rapidus jumdudum arcu contenta parato
Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit,
Jam vacuo lætam cœlo speculatus; et alis
Plaudentem nigra figit sub nube columbam.
Decidit exanimis, vitamque reliquit in astris
Ætheriis, fixamque refert delapsa sagittam.
Amissa solus palma superabat Acestes:
Qui tamen aërias telum contendit in auras,
Ostentans artemque pater arcumque sonantem.
Hic oculis subitum objicitur magnoque futurum
Angurio monstrum: docuit post exitus ingens,
Seraque terrifici cecinerunt omina vates.
Namque volans liquidis in nubibus arsit arundo,
Signavitque viam flammis, tenuesque recessit
Consumpta in ventos; cœlo ceu sæpe refixa

500

510

520

Transcurrenſes orinemque volantia ſidera ducunt.

Attonitis hæſere animis, ſuperosque precati
Trinacrii Teucrique viri: nec maximus omen

530

Abnuſit Æneas; ſed lætum amplexus Aceſten

Muneribus cumulat magnis, ac talia fatur:

“Sume, pater; nam te voluit rex magnus Olympi

Talibus auſpiciis exſortem ducere honores.

Ipius Anchisæ longævi hoc munus habebis,

Cratera impreſſum ſignis, quem Thracius olim

Anchisæ genitori in magno munere Cisseus

Ferre ſui dederat monumentum et pignus amoris.”

Sic fatus cingit viridanti tempora lauro,

Et primum ante omnes victorem appellat Aceſten.

540

Nec bonus Eurytion præſolato invidit honori;

Quamvis ſolus avem cælo dejecit ab alto.

Proximus ingreditur donis, qui vincula rupit;

Extremus, volucris qui fixit arundine malum.

At pater Æneas, nondum certamine miſſo,

Cuſtodem ad ſeſe comitemque impubis Iuli

Epytiden vocat, et fidam ſic fatur ad aurem:

“Vade age, et Ascanio, ſi jam puerile paratum

Agmen habet ſecum, curſusque inſtruxit equorum,

550

Ducat avo turmas, et ſeſe oſtendat in armis,

Dic,” ait. Ipſe omnem longo decedere circo

Infuſum populum, et campos jubet eſſe patentes.

Incedunt pueri, pariterque ante ora parentum

Frenatis lucent in equis: quos omnis euntes

Trinacriæ mirata fremit Trojæque juvenus.

Omnibus in morem toſa coma preſſa corona:

Cornea bina ferunt præfixo haſtilia ferro,

Pars leves humero pharetras; it pectore ſummo

Flexilis obtorti per collum circulus auri.

Tres equitum numero turmæ, ternique vagantur

560

Ductores; pueri bis ſeni quemque ſecuti

Agmine partito fulgent, paribusque magiſtris.

acies juvenum, ducit quam parvus ovantem

Nomen avi referens Priamus, tua clara, Polite,
Progenies, auctura Italos; quem Thracius albis
Portat equus bicolor maculis, vestigia primi
Alba pedis frontemque ostentans arduus albam.
Alter Atys, genus unde Atii duxere Latini,
Parvus Atys, pueroque puer dilectus Iulo.

Extremus, formaque ante omnes pulcher, Iulus
Sidonio est invectus equo, quem candida Dido
Esse sui dederat monumentum et pignus amoris:
Cetera Trinacriis pubes senioris Aestæ
Fertur equis.

570

Excipiunt plausu pavidos, gaudentque tuentes
Dardanidæ; veterumque agnoscunt ora parentum.
Postquam omnem læti consessum oculosque suorum
Lustravere in equis: signum clamore paratis
Epytides longe dedit, insonuitque flagello.
Olli discurrere pares, atque agmina terni
Diductis solvere choris, rursusque vocati
Convertere vias, infestaque tela tulere.

580

Inde alios ineunt cursus aliosque recursus
Adversis spatiis, alternisque orbibus orbes
Impediunt, pugnaeque oient simulacra sub armis:
Et nunc terga fuga nudant; nunc spicula vertunt
Infensi; facta pariter nunc pace feruntur.

Ut quondam Creta fertur Labyrinthus in alta
Parietibus textum cæcis iter, ancipitemque
Mille viis habuisse dolum, qua signa sequendi
Falleret indeprensus et irremeabilis error.

590

Haud alio Teucrum nati vestigia cursu
Impediunt, texuntque fugas et prœlia ludo;
Delphinum similes, qui per maria humida nando
Carpathium Libycumque secant [luduntque per undas.]
Hunc morem, hos cursus, atque hæc certamina primus
Ascanius, Longam muris quum cingeret Albam,
Retulit, et priscos docuit celebrare Latinos,
Quo puer ipse modo, secum quo Troia pubes.

Albani docuere suos; hinc maxima porro
 Accepit Roma, et patrium servavit honorem;
 Trojaque nunc, pueri Trojanum dicitur agmen.
 Hac celebrata tenus sancto certamina patri.

600

Hic primum fortuna fidem mutata novavit.
 Dum variis tumulo referunt solemnia ludis;
 Irim de cœlo misit Saturnia Juno
 Iliacam ad classem, ventosque aspirat eunti,
 Multa movens, necdum antiquum saturata dolorem.
 Illa viam celerans per mille coloribus arcum,
 Nulli visa, cito decurrit tramite virgo:

610

Conspicit ingentem concursum, et litora lustrat,
 Desertosque videt portus classemque relictam.
 At procul in sola secretæ Troades acta
 Amissum Anchisen flebant; cunctæque profundum
 Pontum aspectabant flentes: "Heu, tot vada fessis,
 Et tantum superesse maris!" vox omnibus una.

Urbem orant; tædet pelagi perferre laborem.
 Ergo inter medias sese haud ignara nocendi
 Conjicit, et faciemque deæ vestemque reponit:

Fit Beroë, Tmarii conjux longæva Dorycli,
 Cui genus et quondam nomen natique fuissent;
 Ac sic Dardanidum mediam se matribus infert:
 "O miseræ, quas non manus," inquit, "Achaïca bello
 Traxerit ad letum patriæ sub mœnibus! o gens
 Infelix! cui te exitio fortuna reservat?"

620

Septima post Trojæ excidium jam vertitur æstas,
 Quum freta, quum terras omnes, tot inhospita saxa
 Sideraque emensæ ferimur; dum per mare magnum
 Italiam sequimur fugientem, et volvimur undis.

Hic Erycis fines fraterni, atque hospes Acestes:
 Quid prohibet muros jacere, et dare civibus urbem?
 O patria, et rapti nequidquam ex hoste penates,
 Nullane jam Trojæ dicentur mœnia? nusquam
 Hectoreos amnes, Xanthum et Simoënta, videbo?
 Quin agite, et mecum infaustas exurite puppes.

630

Nam mihi Cassandræ per somnum vatis imago
 Ardentes dare visa faces. Hic quærite Trojam;
 Hic domus est, inquit, vobis. Jam tempus agi res;
 Nec tantis mora prodigiis. En quatuor aræ
 Neptuno. Deus ipse faces animumque ministrat.” 640

Hæc memorans, prima infensum vi corripit ignem,
 Sublataque procul dextra connixa coruscat,
 Et jacit. Arrectæ mentes, stupefactaque corda
 Iliadum. Hic una e multis, quæ maxima natu,
 Pyrgo, tot Priami natorum regia nutrix:
 “Non Beroë vobis, non hæc Rhœteia, matres,
 Est Dorycli conjux. Divini signa decoris,
 Ardentesque notate oculos; qui spiritus illi,
 Qui vultus, vocisve sonus, vel gressus eunti.
 Ipsa egomet dudum Beroën digressa reliqui 650
 Ægram, indignantem, tali quod sola careret
 Munere, nec meritos Anchisæ inferret honores.”

Hæc effata.
 At matres primo ancipites oculisque malignis
 Ambiguæ spectare rates, miserum inter amorem
 Præsentis terræ, fatisque vocantia regna:
 Quum dea se paribus per cælum sustulit alis,
 Ingentemque fuga secuit suo nubibus arcum.

Tum vero attonitæ monstris actæque furore
 Conclamant, rapiuntque focus penetralibus ignem; 660
 Pars spoliant aras, frondem ac virgulta facesque
 Conjiciunt. Furit immissis Vulcanus habenis
 Transtra per et remos et pictas abiete puppes.
 Nuncius Anchisæ ad tumulum cuneosque theatri
 Incensas perfert naves Eumelus; et ipsi
 Respiciunt atram in nimbo volitare favillam.
 Primus et Ascanius, cursus ut lætus equestres
 Ducebat, sic acer equo turbata petivit
 Castra; nec exanimis possunt retinere magistri.

“Quis furor iste novus? quo nunc, quo tenditis,” inquit, 670
 “Heu miseræ cives? non hostem, inimicaque castra

Argivum; vestras spes uritis. En, ego vester
 Ascanius:" galeam ante pedes projecit inanem,
 Qua ludo indutus belli simulacra ciebat.
 Accelerat simul Æneas, simul agmina Teucrum.
 Ast illæ diversa metu per litora passim
 Diffugiunt; silvasque, et sicubi concava furtim
 Saxa petunt. Piget incepti lucisque, suosque
 Mutatæ agnoscunt, excussaue pectore Juno est.
 Sed non idcirco flammæ atque incendia vires
 Indomitas posuere: udo sub robore vivit
 Stuppa vomens tardum fumum, lentusque carinas
 Est vapor, et toto descendit corpore pestis;
 Nec vires heroum infusaue flumina prosunt.
 Tum pius Æneas humeris abscindere vestem,
 Auxilioque vocare deos, et tendere palmas:
 "Jupiter omnipotens, si nondum exosus ad unum
 Trojanos, si quid pietas antiqua labores
 Respicit humanos, da flammam evadere classi
 Nunc, Pater, et tenues Teucrum res eripe leto.
 Vel tu, quod superest, infesto fulmine morti,
 Si mereor, demitte, tuaque hic obrue dextra."
 Vix hæc ediderat, quum effusis imbribus atra
 Tempestas sine more furit, tonitruque tremiscunt
 Ardua terrarum et campi; ruit æthere toto
 Turbidus imber aqua densisque nigerrimus Austris;
 Implenturque super puppes; semiusta madescent
 Robora; restinctus donec vapor omnis, et omnes,
 Quatuor amissis, servatæ a peste carinæ.

680

690

700

At pater Æneas, casu concussus acerbo,
 Nunc huc ingentes nunc illuc pectore curas
 Mutabat versans: Siculo sine resideret arvis,
 Oblitus fatorum, Italasne capesseret oras.
 Tum senior Nautes, unum Tritonia Pallas
 Quem docuit, multaue insignem reddidit arte,
 Hæc responsa dabat, vel quæ portenderet ira
 Magna deum, vel quæ fatorum posceret ordo.

Isque his Æneam solatus vocibus infit :
 ‘Nate dea, quo fata trahunt retrahuntque, sequamur :
 Quidquid erit, superanda omnis fortuna ferendo est. 710
 Est tibi Dardanius divinæ stirpis Acestes :
 Hunc cape consiliis sociam et conjunge volentem ;
 Huic trade, amissis superant qui navibus, et quos
 Pertæsum magni incepti rerumque tuarum est ;
 Longævusque senes, ac fessas æquore matres,
 Et quidquid tecum invalidum metuensque periculi est,
 Delige ; et his habeant terris sine mœnia fessi :
 Urbem appellabunt permissio nomine Acestam.”

Talibus incensus dictis senioris amici :
 Tum vero in curas animum diducitur omnes ; 720
 Et Nox atra polum bigis subvecta tenebat.
 Visa dehinc cœlo facies delapsa parentis
 Anchisæ subito tales effundere voces :
 ‘Nate, mihi vita quondam, dum vita manebat,
 Care magis ; nate, Iliacis exercite fatis ;
 Imperio Jovis huc venio, qui classibus ignem
 Depulit, et cœlo tandem miseratus ab alto est.
 Consiliis pare, quæ nunc pulcherrima Nautes
 Dat senior : lectos juvenes, fortissima corda,
 Defer in Italiam. Gens dura atque aspera cultu 730
 Debellanda tibi Latio est. Ditis tamen ante
 infernas accede domos, et Aversa per alta
 Congressus pete, nate, meos. Non me impia namque
 Tartara habent, tristes umbræ ; sed amœna piorum
 Concilia Elysiumque colo. Huc casta Sibylla
 Nigrarum multo pecudum te sanguine ducet.
 Tum genus omne tuum, et, quæ dentur mœnia, disces.
 Namque vale : torquet medios Nox humida cursus,
 Et me sævus equis Oriens afflavit anhelis.”
 Dixerat : et tenues fugit, ceu fumus, in auras. 740
 Eneas, “Quo deinde ruis ? quo proripis ?” inquit,
 ‘Quem fugis ? aut quis te nostris complexibus arcet ?”
 Iac memorans cinerem et sopitos suscitât ignes ;

Pergameumque Larem, et canæ penetralia Vestæ,
Farre pio et plena supplex veneratur acerra.

Extemplo socios primumque arcessit Acesten,
Et Jovis imperium et cari præcepta parentis
Edocet, et quæ nunc animo sententia constet.

Haud mora consiliis, nec jussa recusat Acestes.
Transcribunt urbi matres, populumque volentem
Deponunt, animos nil magnæ laudis egentes.

750

Ipsi transtra novant, flammisque ambesa reponunt
Robora navigiis; aptant remosque rudentesque:
Exigui numero, sed bello vivida virtus.

Interea Æneas urbem designat aratro,
Sortiturque domos; hoc Ilium, et hæc loca Trojam
Esse jubet. Gaudet regno Trojanus Acestes,
Indicitque forum, et patribus dat jura vocatis.

Tum vicina astris Erycino in vertice sedes
Fundatur Veneri Idaliæ, tumuloque sacerdos
Ac lucus late sacer additur Anchiseo.

760

Jamque dies epulata novem gens omnis, et aris
Factus honos; placidi straverunt æquora venti,
Creber et aspirans rursus vocat Auster in altum.
Exoritur procurva ingens per litora fletus;
Complexi inter se noctemque diemque morantur.

Ipsæ jam matres, ipsi, quibus aspera quondam
Visa maris facies, et non tolerabile nomen,
Ire volunt, omnemque fugæ perferre laborem.

Quos bonus Æneas dictis solatur amicis,
Et consanguineo lacrimans commendat Acestæ.

770

Tres Eryci vitulos, et Tempestatibus agnam,
Cædere deinde jubet, solvique ex ordine funem.

Ipsæ, caput tonsæ foliis evinctus olivæ,
Stans procul in prora pateram tenet, extaque salsos
Porricit in fluctus, ac vina liquentia fundit.

Prosquiritur surgens a puppi ventus euntes.
Certatim socii feriunt mare, et æquora verrunt.

At Venus interea Neptunum exercita curis

Alloquitur, talesque effundit pectore questus :

780

“Junonis gravis ira, nec exsaturabile pectus
Cogunt me, Neptune, preces descendere in omnes ;
Quam nec longa dies, pietas nec mitigat ulla,
Nec Jovis imperio satisve infracta quiescit.
Non media de gente Phrygum exedissee nefandis
Urbem odiis satis est, nec pœnam traxe per omnem
Reliquias ; Trojæ cineres atque ossa peremtæ
Insequitur. Causas tanti sciat illa furoris.
Ipse mihi nuper Libycis tu testis in undis,
Quam molem subito excierit. Maria omnia cœlo
Miscuit, Æoliis nequidquam freta procellis,
In regnis hoc ausa tuis.

790

Per scelus ecce etiam Trojanis matribus actis
Exussit fœde puppes ; et classe subegit
Amissa socios ignotæ linqvere terræ.
Quod superest, oro, liceat dare tuta per undas
Vela tibi ! liceat Laurentem attingere Thybrim !
Si concessa peto, si dant ea mœnia Parcæ.”

Tum Saturnius hæc domitor maris edidit alti :
“Fas onne est, Cytherea, meis te fidere regnis.
Unde genus ducis. Merui quoque ; sæpe furores
Compressi et rabiem tantam cœlique marisque.
Nec minor in terris (Xanthum Simoëntaque testor)
Æneæ mihi cura tui. Quum Troïa Achilles
Exanimata sequens impingeret agmina muris,
Millia multa dâret leto, gemerentque repleti
Amnes, nec reperire viam atque evolvere posset
In mare se Xanthus : Pelidæ tunc ego forti
Congressum Ænean, nec dis nec viribus æquis,
Nube cava rapui : cuperem quum vertere ab imo
Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ.

800

810

Nunc quoque mens eadem perstat mihi : pelle timorem.
Tutus, quos optas, portus accedet Averni.
Unus erit tantum, amissum quem gurgite quæret ;
Unum pro multis dabitur caput.”

His ubi læta deæ permulsit pectora dictis,
 Jungit equos auro genitor, spumantiaque addit
 Frena feris, manibusque omnes effundit habenas :
 Cæruleo per summa levis volat æquora curru.
 Subsident undæ, tumidumque sub axe tonanti
 Sternitur æquor aquis ; fugiunt vasto æthere nimbi.
 Tum variæ comitum facies,—immania cete,
 Et senior Glauci chorus, Inousque Palæmon,
 Tritonesque citi, Phorcique exercitus omnis :
 Læva tenent Thetis, et Melite, Panopeaque virgo,
 Nesæe, Spioque, Thaliaque Cymodoceque.

820

His patris Æneæ suspensam blanda vicissim
 Gaudia pertentant mentem ; jubet ocius omnes
 Attolli malos, intendi brachia velis.

Una omnes fecere pedem ; pariterque sinistros,
 Nunc dextros solvere sinus ; una ardua torquent
 Cornua detorquentque : ferunt sua flamina classem.

830

Princeps ante omnes densum Palinurus agebat
 Agmen : ad hunc alii cursum contendere jussi.
 Jamque fere mediam cœli nox humida metam
 Contigerat : placida laxarant membra quiete
 Sub remis fusi per dura sedilia nautæ ;

Quum levis ætheriis delapsus Somnus ab astris
 Aëra dimovit tenebrosum, et dispulit umbras,
 Te, Palinure, petens, tibi somnia tristia portans

840

Insonti : puppique deus consedit in alta,
 Phorbanti similis, funditque has ore loquelas :

“Iaside Palinure, ferunt ipsa æquora classem ;
 Æquatæ spirant auræ ; datur hora quieti :

Pone caput, fessosque oculos furare labori.

Ipsæ ego paulisper pro te tua munera inibo.”

Cui vix attollens Palinurus lumina fatur :

“Mene salis placidi vultum fluctusque quietos

Ignorare jubes ? mene huic confidere monstro ?

Ænean credam quid enim fallacibus Austris,

“cœli toties deceptus fraude sereni ?”

850

Talia dicta dabat, clavumque affixus et hærens
Nusquam amittebat, oculosque sub astra tenebat.
Ecce deus ramum Lethæo rore madentem,
Vique soporatum Stygia, super utraque quassat
Tempora; cunctantique natantia lumina solvit.
Vix primos inopina quies laxaverat artus :
Et super incumbens, cum puppis parte revulsa,
Cumque gubernaclo, liquidas projecit in undas
Præcipitem, ac socios nequidquam sæpe vocantem. 860
Ipse volans tenues se sustulit ales ad auras.
Currit iter tutum non secius æquore classis,
Promissisque patris Neptuni interrita fertur.
Jamque adeo scopulos Sirenum advecta subibat,
Difficiles quondam, multorumque ossibus albos ;
Tum rauca assiduo longe sale saxa sonabant :
Quum pater amisso fluitantem errare magistro
Sensit, et ipse ratem nocturnis rexit in undis,
Multa gemens, casuque animum concussus amici.
“O nimium cælo et pelago confise sereno, 870
Nudus in ignota, Palinure, jacebis arena!”

P. VIRGILII MARONIS
ÆNEIDOS

LIBER SEXTUS.

Sic fatur lacrimans, classique immittit habenas,
Et tandem Euboicis Cumarum allabitur oris.
Obvertunt pelago proras; tum dente tenaci
Ancora fundabat naves, et litora curvæ
Prætexunt puppes; juvenum manus emicat ardens
Litus in Hesperium; quærit pars semina flammæ
Abstrusa in venis silicis; pars densa ferarum
Tecta rapit, silvas, inventaque flumina monstrat.
At pius Æneas arces, quibus altus Apollo
Præsidet, horrendæque procul secreta Sibyllæ, 10
Antrum immane, petit; magnam cui mentem animumque
Delius inspirat vates, aperitque futura.
Jam subeunt Triviæ lucos atque aurea tecta.
Dædalus, ut fama est, fugiens Minoïa regna,
Præpetibus pennis ausus se credere cœlo,
Insuetum per iter gelidas enavit ad Arctos,
Chalcidicaque levis tandem super adstitit arce.
Redditus his primum terris tibi, Phœbe, sacravit
Remigium alarum, posuitque immania templa.
In foribus letum Androgei: tum pendere pœnas 20
Cecropidæ jussi, miserum! septena quotannis
Corpora natorum; stat ductis sortibus urna.
Contra elata mari respondet Gnosia tellus:

Hic crudelis amor tauri suppostaque furto
 Pasiphaë, mixtumque genus, prolesque biformis
 Minotaurus inest, Veneris monumenta nefandæ;
 Hic labor ille domus, et inextricabilis error :
 Magnum reginæ sed enim miseratus amorem
 Dædalus, ipse dolos tecti ambagesque resolvit,
 Cæca regens filo vestigia. Tu quoque magnam 30
 Partem opere in tanto, sineret dolor, Icare, haberes
 Bis conatus erat casus effingere in auro ;
 Bis patriæ cecidere manus. Quin protenus omnia
 Perlegerent oculis, ni jam præmissus Achates
 Afforet, atque una Phœbi Triviæque sacerdos,
 Deïphobe Glauci, fatur quæ talia regi :
 “ Non hoc ista sibi tempus spectacula poscit.
 Nunc grege de intacto septem mactare juvencos
 Præstiterit, totidem lectas de more bidentes.”

Talibus affata Ænean—nec sacra morantur 40
 Jussa viri—Teucros vocat alta in templa sacerdos.
 Excisum Euboicæ latus ingens rupis in antrum,
 Quo lati ducunt aditus centum, ostia centum ;
 Unde ruunt totidem voces, responsa Sibyllæ.
 Ventum erat ad limen, quum virgo, “ Poscere fata
 Tempus,” ait : “ deus, ecce deus !” Cui talia fanti
 Ante fores subito non vultus, non color unus,
 Non comtæ mansere comæ ; sed pectus anhelum,
 Et rabie fera corda tument ; majorque videri,
 Nec mortale sonans ; afflata est numine quando 50
 Jam propiore dei. “ Cessas in vota precesque,
 Tros,” ait, “ Ænea ? cessas ? neque enim ante dehiscant
 Attonitæ magna ora domus.” Et talia fata
 Conticuit. Gelidus Teucris per dura cucurrit
 Ossa tremor, funditque preces rex pectore ab imo :
 “ Phœbe, graves Trojæ semper miserate labores,
 Dardana qui Paridis direxti tela manusque
 Corpus in Æacidæ ; magnas obeuntia terras
 Tot maria intravi, duce te, penitusque repostas

Massylum gentes, prætentaque Syrtibus arva ; 60
 Jam tandem Italiæ fugientis prendimus oras.
 Hac Trojana tenus fuerit fortuna secuta.
 Vos quoque Pergamæ jam fas est parcere genti,
 Dique deæque omnes, quibus obstitit Ilium et ingens
 Gloria Dardaniæ. Tuque, o sanctissima vates,
 Præscia venturi, da, non indebita posco
 Regna meis fatis, Latio considerare Teucros,
 Errantesque deos agitataque numina Trojæ.
 Tum Phœbo et Triviæ solido de marmore templum
 Institutam festosque dies de nomine Phœbi. 70
 Te quoque magna manent regnis penetralia nostris ;
 Hic ego namque tuas sortes arcanaque fata,
 Dicta meæ genti, ponam, lectosque sacrabo,
 Alma, viros. Foliis tantum ne carmina manda ;
 Ne turbata volent rapidis ludibria ventis :
 Ipsa canas, oro." Finem dedit ore loquendi.
 At Phœbi nondum patiens, immanis in antro
 Bacchatur vates, magnum si pectore possit
 Excussisse deum : tanto magis ille fatigat
 Os rabidum, fera corda domans, fingitque premendo. 80
 Ostia jamque donius patuere ingentia centum
 Sponte sua, vatisque ferunt responsa per auras :
 "O tandem magnis pelagi defuncte periclis !
 Sed terra graviora manent. In regna Lavini
 Dardanidæ venient ; mitte hanc de pectore curam ;
 Sed non et venisse volent. Bella, horrida bella,
 Et Thybrim multo spumantem sanguine cerno.
 Non Simois tibi nec Xanthus, nec Dorica castra
 Defuerint : alius Latio jam partus Achilles,
 Natus et ipse dea : nec Teucris addita Juno 90
 Usquam aberit. Quum tu supplex in rebus egenis
 Quas gentes Italum aut quas non oraveris urbes !
 Causa mali tanti conjux iterum hospita Teucris
 Externique iterum thalami.
 Tu ne cede malis ; sed contra audentior ito,

Qua tua te fortuna sinet. Via prima salutis,
Quod minime reris, Graia pandetur ab urbe."

Talibus ex adyto dictis Cumæa Sibylla
Horrendas canit ambages, antroque remugit
Obscuris vera involvens : ea frena furenti
Concutit, et stimulos sub pectore vertit Apollo.
Ut primum cessit furor, et rabida ora quierunt,
Incipit Æneas heros : "Non ulla laborum,
O virgo, nova mi facies inopinave surgit :
Omnia præcepi, atque animo mecum ante peregi.

Unum oro—quando hic inferni janua regis
Dicitur, et tenebrosa palus Acheronte refuso—
Ire ad conspectum cari genitoris et ora
Contingat : doceas iter, et sacra ostia pandas.

Illum ego per flammās et mille sequentia tela
Eripui his humeris, medioque ex hoste recepi ;
Ille, meum comitatus iter, maria omnia mecum
Atque omnes pelagique minas cœlique ferebat
Invalidus, vires ultra sortemque senectæ.

Quin, ut te supplex peterem et tua limina adirem,
Idem orans mandata dabat. Natique patrisque,
Alma, precor, miserere ; potes namque omnia : nec te
Nequidquam lucis Hecate præfecit Avernis ;

Si potuit manes arcessere conjugis Orpheus,
Threïcia fretus cithara fidibusque canoris ;

Si fratrem Pollux alterna morte redemit,
Itque reditque viam toties. Quid Thesea, magnum
Quid memorem Alciden ? Et mi genus ab Jove summo."

Talibus orabat dictis, arasque tenebat ;
Quum sic orsa loqui vates : "Sate sanguine divum,
Tros Anchisiada, facilis descensus Averno ;
Noctes atque dies patet atri janua Ditis ;
Sed revocare gradum superasque evadere ad auras,
Hoc opus, hic labor est. Pauci, quos æquus amavit
Jupiter, aut ardens evexit ad æthera virtus,
Dis geniti potuere. Tenent media omnia silvæ,

Cocytusque sinu labens circumvenit atro.
 Quod si tantus amor menti, si tanta cupido est
 Bis Stygios innare lacus, bis nigra videre
 Tartara, et insano juvat indulgere labori ;
 Accipe, quæ peragenda prius. Latet arbore opaca
 Aureus et foliis et lento vimine ramus,
 Junoni infernæ dictus sacer : hunc tegit omnis
 Lucus, et obscuris claudunt convallibus umbræ.
 Sed non ante datur telluris operta subire,
 Auricomos quam qui decerpserit arbore fetus.
 Hoc sibi pulchra suum ferri Proserpina munus
 Instituit. Primo avulso non deficit alter
 Aureus ; et simili frondescit virga metallo.
 Ergo alte vestiga oculis, et rite repertum
 Carpe manu : namque ipse volens facilisque sequetur,
 Si te fata vocant : aliter, non viribus ullis
 Vincere, nec duro poteris convellere ferro.
 Præterea jacet exanimum tibi corpus amici,
 Heu nescis ! totamque incestat funere classem ;
 Dum consulta petis, nostroque in limine pendes.
 Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulcro.
 Duc nigras pecudes ; ea prima piacula sunt.
 Sic demum lucos Stygios, regna invia vivis,
 Aspicias." Dixit, pressoque obmutuit ore.

140

150

Æneas mæsto defixus lumina vultu
 Ingreditur, linquens antrum ; cæcosque volutat
 Eventus animo secum. Cui fidus Achates
 It comes, et paribus curis vestigia figit.
 Multa inter sese vario sermone serebant ;
 Quem socium exanimem vates, quod corpus humandum
 Diceret. Atque illi Misenum in litore sicco,
 Ut venere, vident indigna morte peremtum,—
 Misenum Æoliden : quo non præstantior alter.
 Ære ciere viros, Martemque accendere cantu.
 Hectoris hic magni fuerat comes ; Hectora circum
 Et lituo pugnas insignis obibat et hasta.

160

Postquam illum vita victor spoliavit Achilles,
 Dardanio Æneæ sese fortissimus heros
 Addiderat socium, non inferiora secutus. 170
 Sed tum, forte cava dum personat æquora concha
 Demens, et cantu vocat in certamina divos,
 Æmulus exceptum Triton, si credere dignum est,
 Inter saxa virum spumosa immerserat unda.
 Ergo omnes magno circum clamore fremebant;
 Præcipue pius Æneas. Tum jussa Sibyllæ,
 Haud mora, festinant flentes, aramque sepulcri
 Congerere arboribus, cœloque educere certant.
 Itar in antiquam silvam, stabula alta ferarum :
 Procumbunt piceæ; sonat icta securibus ilex ; 180
 Fraxineæque trabes cuneis et fissile robur
 Scinditur ; advolvunt ingentes montibus ornos.
 Nec non Æneas opera inter talia primus
 Hortatur socios, paribusque accingitur armis :
 Atque hæc ipse suo tristi cum corde volutat,
 Aspectans silvam immensam, et sic voce precatur :
 " Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus
 Ostendat nemore in tanto ! quando omnia vere
 Heu nimium de te vates, Misene, locuta est." 190
 Vix ea fatus erat, geminæ quum forte columbæ
 Ipsa sub ora viri cœlo venere volantes,
 Et viridi sedere solo. Tum maximus heros
 Maternas agnoscit aves, lætusque precatur :
 " Este duces, o, si qua via est, cursumque per auras
 Dirigite in lucos, ubi pinguem dives opacat
 Ramus humum. Tuque o, dubiis ne defice rebus,
 Diva parens." Sic effatus vestigia pressit,
 Observans quæ signa ferant, quo tendere pergant.
 Pascentes illæ tantum prodire volando,
 Quantum acie possent oculi servare sequentum. 200
 Inde ubi venere ad fauces graveolentis Averni,
 Tollunt se celeres ; liquidumque per aëra lapsæ
 Sedibus optatis geminæ super arbore sidunt,

Discolor unde auri per ramos aura refulsit.
 Quale solet silvis brumali frigore viscum
 Fronde virere nova, quod non sua seminat arbos,
 Et croceo fetu teretes circumdare truncos :
 Talis erat species auri frondentis opaca
 Illice ; sic leni crepitabat bractea vento.

Corripit Æneas extemplo, avidusque refringit 810
 Cunctantem, et vatis portat sub tecta Sibyllæ.

Nec minus interea Misenum in litore Teucri
 Flebant, et cineri ingrato suprema ferebant.
 Principio pinguem tædis et robore secto
 Ingentem struxere pyram : cui frondibus atris
 Intexunt latera, et ferales ante cupressos
 Constituunt, decorantque super fulgentibus armis.

Pars calidos latices et ahena undantia flammis
 Expediunt, corpusque lavant frigentis et unguunt : 820
 Fit gemitus. Tum membra toro defleta reponunt,

Purpureasque super vestes, velamina nota,
 Conjiciunt : pars ingenti subiere feretro,
 Triste ministerium ; et subjectam more parentum
 Aversi tenuere facem. Congesta cremantur
 Thurea dona, dapes, fuso crateres olivo.

Postquam collapsi cineres, et flamma quievit,
 Reliquias vino et bibulam lavere favillam ;
 Ossaque lecta cado texit Corynæus aheno.
 Idem ter socios pura circumtulit unda, 830
 Spargens rore levi et ramo felicis olivæ,
 Lustravitque viros, dixitque novissima verba.

At pius Æneas ingenti mole sepulcrum
 Imponit, suaque arma viro, remumque tubamque,
 Monte sub aërio ; qui nunc Misenus ab illo
 Dicitur, æternumque tenet per sæcula nomen.

His actis propere exsequitur præcepta Sibyllæ.
 Spelunca alta fuit, vastoque immanis hiatu,
 Scrupea, tuta lacu nigro nemorumque tenebris :
 Quam super haud ullæ poterant impune volantes

Tendere iter pennis : talis sese halitus atris 240

Faucibus effundens supera ad convexa ferebat :

[Unde locum Graii dixerunt nomine Aornon.]

Quatuor hic primum nigrantes terga juvencos

Constituit, frontique invergit vina sacerdos ;

Et summas carpens media inter cornua sætas,

Ignibus imponit sacris, libamina prima,

Voce vocans Hecaten, Cœloque Ereboque potentem :

Supponunt alii cultros, tepidumque cruorem

Suscipiunt pateris. Ipse atri velleris agnam

Æneas matri Eumenidum magnæque sorori 250

Ense ferit, sterilemque tibi, Proserpina, vaccam :

Tum Stygio regi nocturnas inchoat aras,

Et solida imponit taurorum viscera flammis,

Pingue super oleum infundens ardentibus extis.

Ecce autem, primi sub lumina solis et ortus,

Sub pedibus mugire solum, et juga cœpta moveri

Silvarum, visæque canes ululare per umbram,

Adventante dea. "Procul o, procul este, profani,"

Conclamat vates, "totoque absistite luco ;

Tuque invade viam, vaginæque eripe ferrum : 260

Nunc animis opus, Ænea, nunc pectore firmo."

Tantum effata, furens antro se immisit aperto :

Ille ducem haud timidis vadentem passibus æquat.

Di, quibus imperium est animarum, Umræque silentes,

Et Chaos, et Phlegethon, loca nocte tacentia late,

Sit mihi fas audita loqui ; sit numine vestro

Pandere res alta terra et caligine mersas.

Ibant obscuri sola sub nocte per umbram,

Perque domos Ditis vacuas, et inania regna.

Quale per incertam lunam sub luce maligna 270

Est iter in silvis : ubi cœlum condidit umbra

Jupiter, et rebus nox abstulit atra colorem.

Vestibulum ante ipsum primisque in faucibus Orci

Luctus et ultrices posuere cubilia Curæ ;

Pallentesque habitant Morbi, tristisque Senectus,

Et Metus, et malesuada Fames, ac turpis Egestas,—
 Terribiles visu formæ,—Letumque, Labosque;
 Tum consanguineus Leti Sopor, et mala mentis
 Gaudia, mortiferumque adverso in limine Bellum,
 Ferreique Eumenidum thalami, et Discordia demens, 280
 Vipereum crinem vittis innexa cruentis.

In medio ramos annosaque brachia pandit
 Ulmus opaca, ingens; quam sedem Somnia vulgo
 Vana tenere ferunt, foliisque sub omnibus hærent.
 Multaque præterea variarum monstra ferarum,
 Centauri in foribus stabulant, Scyllæque bifformes,
 Et centumgeminus Briareus, ac bellua Lernæ
 Horrendum stridens, flammisque armata Chimæra,
 Gorgones, Harpyiæque, et forma tricorporis umbræ.
 Corripit hic subita trepidus formidine ferrum 290
 Æneas, strictamque aciem venientibus offert;
 Et, ni docta comes tenues sine corpore vitas
 Admoneat volitare cava sub imagine formæ,
 Irruat, et frustra ferro diverberet umbras.

Hinc via, Tartarei quæ fert Acherontis ad undas:
 Turbidus hic cœno vastaque voragine gurgēs
 Æstuat, atque omnem Cocyto eructat arenam.
 Portitor has horrendus aquas et flumina servat
 Terribili squalore Charon: cui plurima mento
 Canities inculta jacet; stant lumina flamma; 300
 Sordidus ex humeris nodo dependet amictus.
 Ipse ratem conto subigit velisque ministrat,
 Et ferruginea subvectat corpora cymba
 Jam senior; sed cruda deo viridisque senectus.
 Huc omnis turba ad ripas effusa ruebat,
 Matres atque viri, defunctaque corpora vita
 Magnanimum heroum, pueri innuptæque puellæ,
 Impositique rogis juvenes ante ora parentum:
 Quam multa in silvis auctumni frigore primo
 Lapsa cadunt folia; aut ad terram gurgite ab alto 310
 Quam multæ glomerantur aves, ubi frigidus annus

Trans pontum fugat, et terris immittit apricis.
 Stabant orantes primi transmittere cursum,
 Tendebantque manus ripæ ulterioris amore;
 Navita sed tristis nunc hos, nunc accipit illos:
 Ast alios longe submotos arcet arena.

Æneas, miratus enim motusque tumultu,
 "Dic," ait, "o virgo, quid vult concursus ad amnem?
 Quidve petunt animæ? vel quo discrimine ripas
 Hæ relinquunt, illæ remis vada livida verrunt?" 320

Olli sic breviter fata est longæva sacerdos:
 "Anchisa generate, deum certissima proles,
 Cocyti stagna alta vides, Stygiamque paludem,
 Di cujus jurare timent et fallere numen.
 Hæc omnis, quam cernis, inops inhumatæque turba est;
 Portitor ille, Charon; hi, quos vehit unda, sepulti.
 Nec ripas datur horrendas et rauca fluenta
 Transportare prius, quam sedibus ossa quierunt.
 Centum errant annos, volitantque hæc litora circum:
 Tum demum admissi stagna exoptata revisunt." 330

Constitit Anchisa satus, et vestigia pressit,
 Multa putans, sortemque animo miseratus iniquam.
 Cernit ibi mæstos et mortis honore carentes
 Leucaspim et Lyciæ ductorem classis Orontem:
 Quos simul a Troja ventosa per æquora vectos
 Obruit Auster, aqua involvens navemque virosque.

Ecce gubernator sese Palinurus agebat:
 Qui Libyco nuper cursu, dum sidera servat,
 Exciderat puppi mediis effusus in undis. 340
 Hunc ubi vix multa mæstum cognovit in umbra,
 Sic prior alloquitur: "Quis te, Palinure, deorum
 Eripuit nobis, medioque sub æquore mersit?
 Dic age. Namque mihi, fallax haud ante repertus,
 Hoc uno responso animum delusit Apollo,
 Qui fore te ponto incolumem, finesque canebat
 Venturum Ausonios. En hæc promissa fides est?"
 Ille autem: "Neque te Phœbi cortina fefellit,

Dux Anchisiada, nec me deus æquore mersit.
 Namque gubernaculum multa vi forte revulsum,
 Cui datus hærebam custos, cursusque regebam, 350
 Præcipitans traxi mecum. Maria aspera juro,
 Non ullum pro me tantum cepisse timorem,
 Quam tua ne, spoliata armis, excussa magistro,
 Deficeret tantis navis surgentibus undis.
 Tres notus hibernas immensa per æquora noctes
 Vexit me violentus aqua; vix lumine quarto
 Prospexi Italiam summa sublimis ab unda.
 Paulatim adnabam terræ: jam tuta tenebam;
 Ni gens crudelis madida cum veste gravatum,
 Prensantemque uncis manibus capita aspera montis, 360
 Ferro invasisset, prædamque ignara putasset.
 Nunc me fluctus habet, versantque in litore venti.
 Quod te per cœli jucundum lumen et auras,
 Per genitorem oro, per spes surgentis Iuli:
 Eripe me his, invicte, malis; aut tu mihi terram
 Injice, namque potes, portusque require Velinos;
 Aut tu, si qua via est, si quam tibi diva creatrix
 Ostendit,—neque enim, credo, sine numine divum
 Flumina tanta paras Stygiamque innare paludem—
 Da dextram misero, et tecum me tolle per undas; 370
 Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam.”
 Talia fatus erat, cœpit quum talia vates:
 “Unde hæc, o Palinure, tibi tam dira cupido?
 Tu Stygias inhumatus aquas amnemque severum
 Eumenidum aspicias, ripamve injussus adibis?
 Desine fata deum flecti sperare precando.
 Sed cape dicta memor, duri solatia casus.
 Nam tua finitimi, longe lateque per urbes
 Prodigiiis acti cœlestibus, ossa piabunt,
 Et statuent tumulum, et tumulo solemnia mittent; 380
 Æternumque locus Palinuri nomen habebit.”
 His dictis curæ emotæ, pulsusque parumper
 Corde dolor tristi; gaudet cognomine terra,

Ergo iter inceptum peragunt, fluvioque propinquant:
 Navita quos jam inde ut Stygia prospexit ab unda
 Per tacitum nemus ire, pedemque advertere ripæ,
 Sic prior aggreditur diotis, atque increpat ultro:
 "Quisquis es, armatus qui nostra ad flumina tendis,
 Fare age, quid venias; jam istinc, et comprime gressum.
 Umbrarum hic locus est, Somni Nootisque soporæ; 390
 Corpora viva nefas Stygia vectare carina.
 Nec vero Alciden me sum lætatus euntem
 Accepisse lacu, nec Thesea Pirithoumque;
 Dis quamquam geniti, atque invicti viribus essent.
 Tartareum ille manu custodem in vincla petivit,
 Ipsius a solio regis traxitque trementem:
 Hi dominam Ditis thalamo deducere adorti."
 Quæ contra breviter fata est Amphrysia vates:
 "Nullæ hic insidiæ tales; absiste moveri;
 Nec vim tela ferunt: licet ingens janitor antro 400
 Æternum latrans exsanguis terreat umbras;
 Casta licet patruï servet Proserpina limen.
 Troïas Æneas, pietate insignis et armis,
 Ad genitorem imas Erebi descendit ad umbras.
 Si te nulla movet tantæ pietatis imago,
 At ramum hunc (aperit rarum, qui veste latebat)
 Agnoscas." Tumida ex ira tum corda residunt.
 Nec plura his. Ille admirans venerabile donum
 Fatalis virgæ, longo post tempore visum,
 Cæruleam advertit puppim, ripæque propinquat. 410
 Inde alias animas, quæ per juga longa sedebant,
 Deturbat, laxatque foros: simul accipit alveo
 Ingentem Ænean. Genuit sub pondere cymba
 Sutilis, et multam accepit rimosa paludem.
 Tandem trans fluvium incolumis vatemque virumque
 Informi limo glaucaque exponit in ulva.

Cerberus hæc ingens latratu regna trifauci
 Personat, adverso recubans immanis in antro.
 Cui vates, horrere videns jam colla colubris,

Melle soporata et medicatis frugibus offam
 Objicit. Ille fame rabida tria guttura pandens
 Corripit objectam, atque immania terga resolvit
 Fusus humi, totoque ingens extenditur antro.
 Occupat Æneas aditum custode sepulto,
 Evaditque celer ripam irremeabilis undæ.
 Continuo auditæ voces, vagitus et ingens
 Infantumque animæ flentes, in limine primo:
 Quos dulcis vitæ exsortes, et ab ubere raptos,
 Abstulit atra dies, et funere mersit acerbo.

420

Hos juxta falso damnati crimine mortis.
 Nec vero hæ sine sorte datæ, sine iudice, sedes.
 Quæsitur Minos urnam movet; ille silentum
 Conciliumque vocat, vitasque et crimina discit.

430

Proxima deinde tenent mæsti loca, qui sibi letum
 Insontes peperere manu, lucemque perosi
 Projecere animas. Quam vellent æthere in alto
 Nunc et pauperiem et duros perferre labores!
 Fas obstat, tristique palus inamabilis unda
 Alligat, et novies Styx interfusa coercet.

Nec procul hinc partem fusi monstrantur in omnem
 Lugentes campi; sic illos nomine dicunt.

440

Hic, quos durus amor crudeli tabe peredit,
 Secreti celant calles, et myrtea circum
 Silva tegit; curæ non ipsa in morte relinquunt.
 His Phædræ Procrinque locis, mæstamque Eriphylen
 Crudelis nati monstrantem vulnera cernit,
 Evadnenque, et Pasiphaën; his Laodamia
 It comes, et juvenis quondam, nunc femina, Cænis,
 Rursus et in veterem fato revoluta figuram.

Inter quas Phœnissa recens a vulnere Dido
 Errabat silva in magna; quam Troïus heros,
 Ut primum juxta stetit agnovitque per umbram
 Obscuram, qualem primo qui surgere mense
 Aut videt aut vidisse putat per nubila lunam,
 Demisit lacrimas, dulcique affatus amore est:

450

“Infelix Dido, verus mihi nuncius ergo
Venerat, extinctam ferroque extrema secutam:
Funeris heu tibi causa fui? Per sidera juro,
Per superos, et si qua fides tellure sub ima est,
Invitus, regina, tuo de litore cessi. 460
Sed me jussa deum, quæ nunc has ire per umbras,
Per loca senta situ cogunt noctemque profundam,
Imperiis egere suis; nec credere quivi
Hunc tantum tibi me discessu ferre dolorem.
Siste gradum, teque aspectu ne subtrahe nostro.
Quem fugis? extremum fato, quod te alloquor, hoc est.
Talibus Æneas ardentem et torva tuentem
Lenibat dictis animum, lacrimasque ciebat.
Illa solo fixos oculos aversa tenebat;
Nec magis incepto vultum sermone movetur, 470
Quam si dura silex aut stet Marpesia cautes.
Tandem corripuit sese, atque inimica refugit
In nemus umbriferum; conjux ubi pristinus illi
Respondet curis, æquatque Sychæus amorem.
Nec minus Æneas, casu percussus iniquo,
Prosequitur lacrimans longe, et miseratur euntem.
Inde datum molitur iter. Jamque arva tenebant
Ultima, quæ bello clari secreta frequentant.
Hic illi occurrit Tydeus, hic inclytus armis
Parthenopæus, et Adrasti pallentis imago. 480
Hic multum fleti ad superos belloque caduci
Dardanidæ: quos ille omnes longo ordine cernens
Ingemuit, Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque,
Tres Antenoridas, Cererique sacrum Polyphœten,
Idæumque, etiam currus, etiam arma tenentem.
Circumstant animæ dextra lævaque frequentes.
Nec vidisse semel satis est; juvat usque morari,
Et conferre gradum, et veniendi discere causas.
At Danaum procures Agamemnoniæque phalanges,
Ut videre virum fulgentiaque arma per umbras, 490
Ingenti trepidare metu: pars vertere terga,

Ceu quondam petiere rates ; pars tollere vocem
Exiguam : inceptus clamor frustratur hiantes.

Atque hic Priamiden laniatum corpore toto
Deïphobum vidit, lacerum crudeliter ora,
Ora manusque ambas, populataque tempora raptis
Auribus, et truncas inhonesto vulnere nares.

Vix adeo agnovit pavitantem, et dira tegentem
Supplicia ; et notis compellat vocibus ultro :

“ Deïphobe armipotens, genus alto a sanguine Teucris, 500

Quis tam crudeles optavit sumere pœnas ?

Cui tantum de te licuit ? Mihi fama suprema

Nocte tulit fessum vasta te cæde Pelasgum

Procubuisse super confusæ stragis acervum.

Tunc egomet tumulum Rhoeteo in litore inanem

Constitui, et magna manes ter voce vocavi.

Nomen et arma locum servant : te, amice, nequivi

Conspicere, et patria decedens ponere terra.”

Ad quæ Priamides : “ Nihil o tibi amice relictum ;

Omnia Deïphobo solvisti et funeris umbris.

510

Sed me fata mea et scelus exitiale Lacænæ

His mersere malis : illa hæc monumenta reliquit.

Namque, ut supremam falsa inter gaudia noctem

Egerimus, nosti ; et nimium meminisse necesse est.

Quum fatalis equus saltu super ardua venit

Pergama, et armatum peditem gravis attulit alvo :

Illa, chorum simulans, evantes orgia circum

Ducebat Phrygias ; flammam media ipsa tenebat

Ingentem, et summa Danaos ex arce vocabat.

520

Tum me, confectum curis somnoque gravatum,

Infelix habuit thalamus, pressitque jacentem

Dulcis et alta quies placidæque simillima morti.

Egregia interea conjux arma omnia tectis

Emovet, et fidum capiti subduxerat ensem ;

Intra tecta vocat Menelaum, et limina pandit :

Scilicet id magnum sperans fore munus amanti,

Et famam extinguere veterum sic posse malorum.

Quid moror? irrumpunt thalamo; comes additus una
Hortator scelerum Æolides. Di, talia Graiis
Instaurate; pio si pœnas ore reposito.

530

Sed te qui vivum casus, age fare vicissim,
Attulerint. Pelagine venis erroribus actus,
An monitu divum? an quæ te fortuna fatigat,
Ut tristes sine sole domos, loca turbida, adires?"

Hac vice sermonum roseis Aurora quadrigis
Jam medium ætherio cursu trajecerat axem;
Et fors omne datum traherent per talia tempus:
Sed comes admonuit, breviterque affata Sibylla est:
"Nox ruit, Ænea; nos flendo ducimus horas.

Hic locus est, partes ubi se via findit in ambas:

540

Dextera, quæ Ditis magni sub mœnia tendit,
Hac iter Elysium nobis: at læva malorum
Exercet pœnas, et ad impia Tartara mittit."

Deiphobus contra: "Ne sævi, magna sacerdos;
Discedam, explebo numerum, reddarque tenebris.
I decus, i, nostrum; melioribus utere fati."

Tantum effatus, et in verbo vestigia torsit.

Respicit Æneas subito, et sub rupe sinistra

Mœnia lata videt, triplici circumdata muro:

Quæ rapidus flammis ambit torrentibus amnis

550

Tartareus Phlegethon, torquetque sonantia saxa.

Porta adversa, ingens, solidoque adamante columnæ:

Vis ut nulla virum, non ipsi exscindere ferro

Coelicolæ valeant. Stat ferrea turris ad auras;

Tisiphoneque sedens, palla succincta cruenta,

Vestibulum exsomnis servat noctesque diesque.

Hinc exaudiri gemitus, et sæva sonare

Verbera; tum stridor ferri, tractæque catenæ.

Constitit Æneas, strepitumque exterritus hausit.

"Quæ scelerum facies? o virgo, effare: quibusve

560

Urgentur pœnis? qui tantus plangor ad auras?"

Tum vates sic orsa loqui: "Dux inclyte Teucrum,

Nulli fas casto sceleratum insistere limen;

Sed me quum lucis Hecate præfecit Avernis,
 Ipsa deum pœnas docuit, perque omnia duxit.
 Gnosius hæc Rhadamanthus habet durissima regna,
 Castigatque auditque dolos; subigitque fateri,
 Quæ quis apud superos, furto lætatus inani,
 Distulit in seram commissa piacula mortem.
 Continuo sontes ultrix accincta flagello
 Tisiphone quatit insultans, torvosque sinistra
 Intentans angues, vocat agmina sæva sororum.
 Tum demum horrissono stridentes cardine sacræ
 Panduntur portæ. Cernis, custodia qualis
 Vestibulo sedeat? facies quæ limina servet?
 Quinquaginta atris immanis hiatibus Hydra
 Sævior intus habet sedem. Tum Tartarus ipse
 Bis patet in præceps tantum tenditque sub umbras,
 Quantus ad ætherium cœli suspectus Olympum.
 Hic genus antiquum Terræ, Titania pubes,
 Fulmine dejecti, fundo volvuntur in imo:
 Hic et Aloïdas geminos, immania vidi
 Corpora: qui manibus magnum rescindere cœlum
 Aggressi, superisque Jovem detrudere regnis.
 Vidi et crudeles dantem Salmonea pœnas,
 Dum flammæ Jovis et sonitus imitatur Olympi.
 Quatuor hic invectus equis et lampada quassans,
 Per Graium populos mediæque per Elidis urbem
 Ibat ovans, divumque sibi poscebat honorem,
 Demens! qui nimbos et non imitabile fulmen
 Ære et cornipedum pulsu simularat equorum.
 At pater omnipotens densa inter nubila telum
 Contorsit; non ille faces, nec fumea tædis
 Lumina; præcipitemque immani turbine adegit.
 Nec non et Tityon, Terræ omniparentis alumnum,
 Cernere erat, per tota novem cui jugera corpus
 Porrigitur; rostroque immanis vultur obunco
 Immortale jecur tondens, fecundaque pœnis
 Viscera, rimaturque epulis, habitatque sub alto

570

580

590

Pectore ; nec fibris requies datur ulla renatis. 600
 Quid memorem Lapithas, Ixiona Pirithoumque ?
 Quos super atra silex jam jam lapsura cadentique
 Imminet assimilis. Lucent genialibus altis
 Aurea fulcra toris, epulæque ante ora paratæ
 Regifico luxu ; Furiarum maxima juxta
 Accubat, et manibus prohibet contingere mensas,
 Exsurgitque facem attollens, atque intonat ore.
 Hic, quibus invisi fratres, dum vita manebat,
 Pulsatusve parens, et fraus innexa clienti ;
 Aut qui divitiis soli incubuere repertis, 610
 Nec partem posuere suis, quæ maxima turba est ;
 Quique ob adulterium cæsi ; quique arma secuti
 Impia, nec veriti dominorum fallere dextras,—
 Inclusi pœnam expectant. Ne quære doceri,
 Quam pœnam ; aut quæ forma viros fortunave mersit.
 Saxum ingens volvunt alii, radiisve rotarum
 Districti pendent ; sedet, æternumque sedebit,
 Infelix Theseus ; Phlegyasque miserrimus omnes .
 Admonet, et magna testatur voce per umbras :
 ‘Discite justitiam moniti, et non temnere divos.’ 620
 Vendidit hic auro patriam, dominumque potentem
 Imposuit ; fixit leges pretio atque refixit :
 Hic thalamum invasit natæ vetitosque hymenæos :
 Ausi omnes immane nefas, ausoque potiti.
 Non, mihi si linguæ centum sint, oraque centum,
 Ferrea vox, omnes scelerum comprehendere formas,
 Omnia pœnarum percurrere nomina possim.”
 Hæc ubi dicta dedit Phœbi longæva sacerdos :
 “Sed jam age, carpe viam, et susceptum perfice munus ;
 Acceleremus,” ait : “Cyclopum educta caminis 630
 Mœnia conspicio, atque adverso fornice portas,
 Hæc ubi nos præcepta jubent deponere dona.”
 Dixerat, et pariter gressi per opaca viarum
 Corripiunt spatium medium foribusque propinquant.

Occupat Æneas aditum, corpusque recenti
Spargit aqua, ramumque adverso in limine figit.

His demum exactis, perfecto munere divæ,
Devenere locos lætos, et amœna vireta
Fortunatorum nemorum, sedesque beatas.
Largior hic campos æther et lumine vestit 640
Purpureo, solemque suum, sua sidera norunt.
Pars in gramineis exercent membra palæstris,
Contendunt ludo, et fulva luctantur arena;
Pars pedibus plaudunt choreas, et carmina dicunt:
Nec non Threïcius longa cum veste sacerdos
Obloquitur numeris septem discrimina vocum;
Jamque eadem digitis, jam pectine pulsat eburno.
Hic genus antiquum Teuceri, pulcherrima proles,
Magnanimi heroës, nati melioribus annis,
Ilusque, Assaracusque, et Trojæ Dardanus auctor. 650

Arma procul currusque virum miratur inanes.
Stant terra defixæ hastæ, passimque soluti
Per campos pascuntur equi. Quæ gratia curruum
Armorumque fuit vivis, quæ cura nitentes
Pascere equos, eadem sequitur tellure repostos.
Conspicit ecce alios dextra lævaque per herbam
Vescentes, lætumque choro Pæana canentes,
Inter odoratum lauri nemus: unde superne
Plurimus Eridani per silvam volvitur amnis.
Hic manus, ob patriam pugnando vulnera passi, 660
Quique sacerdotes casti, dum vita manebat,
Quique pii vates, et Phœbo digna locuti,
Inventas aut qui vitam excoluere per artes,
Quique sui memores alios fecere merendo:
Omnibus his nivea cinguntur tempora vitta.
Quos circumfusos sic est affata Sibylla,—
Musæum ante omnes; medium nam plurima turba
Hunc habet, atque humeris exstantem suspicit altis:—
“Dicite, felices animæ, tuque, optime vates;

Quæ regio Anchisen, quis habet locus? illius ergo 670
 Venimus, et magnos Erebi tranavimus amnes."
 Atque huic responsum paucis ita reddidit heros:
 "Nulli certa domus: lucis habitamus opacis
 Riparumque toros et prata recentia rivis
 Incolimus. Sed vos, si fert ita corde voluntas,
 Hoc superate jugum: et facili jam tramite sistam."
 Dixit, et ante tulit gressum, camposque nitentes
 Desuper ostentat; dehinc summa cacumina relinquunt.

At pater Anchises penitus convalle virenti
 Inclusas animas, superumque ad lumen ituras, 680
 Lustrabat studio recolens, omnemque suorum
 Forte recensebat numerum, carosque nepotes,
 Fataque, fortunasque virum, moresque, manusque.
 Isque ubi tendentem adversum per gramina vidit
 Ænean, alacris palmas utrasque tetendit;
 Effusæque genis lacrimæ; et vox excidit ore:
 "Venisti tandem, tuaque spectata parenti
 Vicit iter durum pietas? datur ora tueri,
 Nate, tua, et notas audire et reddere voces?
 Sic equidem ducebam animo, rebarque futurum, 690
 Tempora dinumerans; nec me mea cura fefellit.
 Quas ego te terras et quanta per æquora vectum
 Accipio! quantis jactatum, nate, periclis!
 Quam metui, ne quid Libyæ tibi regna nocerent!"
 Ille autem: "Tua me, genitor, tua tristis imago,
 Sæpius occurrens, hæc limina tendere adegit.
 Stant sale Tyrrheno classes. Da jungere dextram,
 Da, genitor; teque amplexu ne subtrahe nostro."
 Sic memorans largo fletu simul ora rigabat.
 Ter conatus ibi collo dare brachia circum: 700
 Ter frustra comprehensa manus effugit imago,
 Par levibus ventis, volucrique simillima somno.

Interea videt Æneas in valle reducta
 Seclusum nemus, et virgulta sonantia silvis,
 Lethæumque, domos placidas qui prænatat, amnem.

Hunc circum innumeræ gentes populique volabant :

Ac velut in pratis ubi apes æstate serena
Floribus insidunt variis, et candida circum

Lilia funduntur ; strepit omnis murmure campus.

Horrescit visu subito, causasque requirit

710

Inscius Æneas, quæ sint ea flumina porro,

Quive viri tanto complerint agmine ripas.

Tum pater Anchises : " Animæ, quibus altera fato

Corpora debentur, Lethæi ad fluminis undam

Securos latices et longa oblivia potant.

Has equidem memorare tibi atque ostendere coram,

Jampridem hanc prolem cupio enumerare meorum :

Quo magis Italia mecum lætere reperta.

O pater, anne aliquas ad cælum hinc ire putandum est

720

Sublimes animas, iterumque in tarda reverti

Corpora ? quæ lucis miseris tam dira cupido ?

Dicam equidem ; nec te suspensum, nate, tenebo : "

Suscipit Anchises, atque ordine singula pandit.

" Principio cælum ac terras, camposque liquentes,

Lucentemque globum Lunæ Titaniaque astra,

Spiritus intus alit, totamque infusa per artus

Mens agitat molem, et magno se corpore miscet.

Inde hominum pecudumque genus, vitæque volantum,

Et quæ marmoreo fert monstra sub æquore pontus.

Ignæus est ollis vigor et cœlestis origo

730

Seminibus, quantum non noxia corpora tardant,

Terrenique hebetant artus moribundaque membra.

Hinc metuunt, cupiuntque ; dolent, gaudentque ; neque

auras

Despiciunt clausæ tenebris et carcere cæco.

Quin et supremo quum lumine vita reliquit,

Non tamen omne malum miseris, nec funditus omnes

Corporeæ excedunt pestes ; penitusque necesse est

Multa diu concreta modis inolescere miris.

Ergo exercentur pœnis, veterumque malorum

Supplicia expendunt. Aliæ panduntur inanes

740

Suspensæ ad ventos; aliis sub gurgite vasto
 Infectum eluitur scelus, aut exuritur igni;
 Quisque suos patimur manes; exinde per amplum
 Mittimur Elysium, et pauci læta arva tenemus:
 Donec longa dies, perfecto temporis orbe,
 Concretam exemit labem, purumque reliquit
 Ætherium sensum, atque auræ simplicis ignem.
 Has omnes, ubi mille rotam volvere per annos,
 Lethæum ad fluvium deus evocat agmine magno:
 Scilicet immemores, supera ut convexa revisant
 Rursus, et incipiant in corpora velle reverti.”

750

Dixerat Anchises; natumque unaque Sibyllam
 Conventus trahit in medios, turbamque sonantem:
 Et tumulum capit, unde omnes longo ordine possit
 Adversos legere, et venientum discere vultus.

“Nunc age, Dardaniam prolem quæ deinde sequatur
 Gloria, qui maneant Itala de gente nepotes,
 Illustres animas, nostrumque in nomen ituras,
 Expediam dictis, et te tua fata docebo.

Ille, vides, pura juvenis qui nititur hasta,
 Proxima sorte tenet lucis loca, primus ad auras
 Ætherias Italo commixtus sanguine surget
 Silvius, Albanum nomen, tua postuma proles:
 Quem tibi longævo serum Lavinia conjux

760

Educet silvis regem, regumque parentem:
 Unde genus Longa nostrum dominabitur Alba.
 Proximus ille Procas, Trojanæ gloria gentis,
 Et Capys, et Numitor, et qui te nomine reddet
 Silvius Æneas, pariter pietate vel armis

Egregius, si unquam regnandam acceperit Albam.
 Qui juvenes! quantas ostentant, aspice, vires!

770

At, qui umbrata gerunt civili tempora quercu,
 Hi tibi Nomentum, et Gabios, urbemque Fidenam,
 Hi Collatinas imponent montibus arces,
 [Laude pudicitiae celebres, addentque superbos]
 Pometios, Castrumque Inui, Bolamque, Coramque.

Hæc tum nomina erunt, nunc sunt sine nomine terræ.
 Quin et avo comitem sese Mavortius addet
 Romulus; Assaraci quem sanguinis Ilia mater
 Educet. Viden' ut geminæ stant vertice cristæ, 780
 Et pater ipse suo superûm jam signat honore?
 En hujus, nate, auspiciis illa inclyta Roma
 Imperium terris, animos æquabit Olympo,
 Septemque una sibi muro circumdabit arces,
 Felix prole virum: qualis Berecynthia mater
 Invehitur curru Phrygias turrita per urbes,
 Læta deum partu, centum complexa nepotes,
 Omnes cœlicolas, omnes supera alta tenentes.
 Huc geminas nunc flecte acies; hanc aspice gentem, 790
 Romanosque tuos. Hic Cæsar, et omnis Iuli
 Progenies, magnum cœli ventura sub axem.
 Hic vir, hic est, tibi quem promitti sæpius audis,
 Augustus Cæsar, Divi genus: aurea condet
 Sæcula qui rursus Latio, regnata per arva
 Saturno quondam; super et Garamantas et Indos
 Proferet imperium: jacet extra sidera tellus,
 Extra anni Solisque vias, ubi cœlifer Atlas
 Axem humero torquet stellis ardentibus aptum.
 Hujus in adventum jam nunc et Caspia regna
 Responsis horrent divûm, et Mæotia tellus, 800
 Et septemgemini turbant trepida ostia Nili.
 Nec vero Alcides tantum telluris obivit;
 Fixerit æripedem cervam licet, aut Erymanthi
 Pacarit nemora, et Lernam tremefecerit arcu:
 Nec qui pampineis victor juga flectit labenis
 Liber, agens celso Nysæ de vertice tigres.
 Et dubitamus adhuc virtutem extendere factis?
 Aut metus Ausonia prohibet consistere terra?
 Quis procul ille autem ramis insignis olivæ
 Sacra ferens? Nosco crines incanaque menta
 Regis Romani, primus qui legibus urbem
 Circudabit, Curibus parvis et paupere terra

Missus in imperium magnum. Cui deinde subibit,
Otia qui rumpet patriæ, residesque movebit
Tullus in arma viros, et jam desueta triumphis
Agmina. Quem juxta sequitur jactantior Ancus,
Nunc quoque jam nimium gaudens popularibus auris.
Vis et Tarquinius reges, animamque superbam
Ultoris Bruti, fascesque videre receptos?

Consulis imperiam hic primus sævasque secures 820
Accipiet; natosque pater, nova bella moventes,
Ad pœnam pulchra pro libertate vocabit,

Infelix! Utcumque ferent ea facta minores:
Vincet amor patriæ laudumque immensa cupido.
Quin Decios, Drusosque procul, sævumque securi
Aspice Torquatum, et referentem signa Camillum.
Illæ autem, paribus quas fulgere cernis in armis,
Concordes animæ nunc, et dum nocte prementur,
Heu quantum inter se bellum, si lumina vitæ
Attigerint, quantas acies stragemque ciebunt! 830

Aggeribus socer Alpinis atque arce Monæci
Descendens; gener adversis instructus Eois.
Ne, pueri, ne tanta animis assuescite bella;
Neu patriæ validas in viscera vertite vires.
Tuque prior, tu parce, genus qui ducis Olympo;
Projice tela manu, sanguis meus.

Ille triumphata Capitolia ad alta Corintho
Victor aget currum, cæsis insignis Achivis.
Eruet ille Argos, Agamemnoniasque Mycenæ,
Ipsumque Æaciden, genus armipotentis Achilli; 840
Ultus avos Trojæ, templa et temerata Minervæ.

Quis te, magne Cato, tacitum, aut te, Cosse, relinquat?
Quis Gracchi genus, aut geminos, duo fulmina belli,
Scipiadas, cladem Libyæ, parvoque potentem
Fabricium? vel te sulco, Serrane, serentem?
Quo fessum rapitis, Fabii? tu Maximus ille es,
Unus qui nobis cunctando restituis rem.
Excudent alii spirantia mollius æra,

Credo equidem, vivos ducent de marmore vultus ;
Orabunt causas melius, cœlique meatus .

850

Describent radio, et surgentia sidera dicent :
Tu regere imperio populos, Romane, memento ;
Hæ tibi erunt artes : pacisque imponere morem,
Parcere subjectis, et debellare superbos."

Sic pater Anchises, atque hæc mirantibus addit ;

"Aspice, ut insignis spoliis Marcellus opimis
Ingreditur, victorque viros supereminet omnes !

Hic rem Romanam, magno turbante tumultu,
Sistet, eques sternet Pœnos, Gallumque rebellem,
Tertiaque arma patri suspendet capta Quirino.

860

Atque hic Æneas—una namque ire videbat
Egregium forma juvenem et fulgentibus armis,
Sed frons læta parum, et dejecto lumina vultu :—

"Quis, pater, ille virum qui sic comitatur euntem ?

Filius, anne aliquis magna de stirpe nepotum ?

Qui strepitus circa comitum ! quantum instar in ipso est
Sed Nox atra caput tristi circumvolat umbra."

Tum pater Anchises, lacrimis ingressus obortis :

"O nate, ingentem luctum ne quære tuorum ;

Ostendent terris hunc tantum fata, neque ultra

870

Esse sinent. Nimum vobis Romana propago

Visa potens, Superi, propria hæc si dona fuissent.

Quantos ille virum magnam Mavortis ad urbem

Campus aget gemitus ! vel quæ, Tiberine, videbis

Funera, quum tumulum præterlabere recentem !

Nec puer Iliaca quisquam de gente Latinos

In tantum spe tollet avos ; nec Romula quondam

Ullo se tantum tellus jactabit alumno.

Heu pietas, heu prisca fides, invictaque bello

Dextera ! non illi se quisquam impune tulisset

880

Obvius armato, seu quum pedes iret in hostem,

Seu spumantis equi foderet calcaribus armos.

Heu miserande puer ! si qua fata aspera rumpas,

Tu Marcellus eris. Manibus date lilia plenis :

Purpureos spargam flores, animamque nepotis
His saltem accumulem donis, et fungar inani
Munere." Sic tota passim regione vagantur
Aëris in campis latis, atque omnia lustrant.
Quæ postquam Anchises natum per singula duxit,
Incenditque animum famæ venientis amore :
Exin bella viro memorat quæ deinde gerenda,
Laurentesque docet populos, urbemque Latini ;
Et quo quemque modo fugiatque feratque laborem.

890

Sunt geminæ Somni portæ : quarum altera fertur
Cornea, qua veris facilis datur exitus umbris ;
Altera candenti perfecta nitens elephanto ;
Sed falsa ad cælum mittunt insomnia manes.
His ubi tum natum Anchises unaque Sibyllam
Prosequitur dictis, portaque emittit eburna :
Ille viam secut ad naves sociosque revisit.
Tum se ad Caietæ recto fert limite portum.
Ancora de prora jacitur ; stant litore puppes.

900

P. VIRGILII MARONIS
ÆNEIDOS
LIBER SEPTIMUS.

Tu quoque litoribus nostris, Æneïa nutrix,
Æternam moriens famam, Caieta, dedisti;
Et nunc servat honos sedem tuus, ossaque nomen
Hesperia in magna, si qua est ea gloria, signat.
At pius exsequiis Æneas rite solutis,
Aggere composito tumuli, postquam alta quierunt
Æquora, tendit iter velis, portumque relinquit.
Aspirant auræ in noctem, nec candida cursus
Luna negat; splendet tremulo sub lumine pontus.
Proxima Circææ raduntur litora terræ,
Dives inaccessos ubi Solis filia lucos
Assiduo resonat cantu, tectisque superbis
Urit odoratam nocturna in lumina cedrum,
Arguto tenues percurrrens pectine telas.
Hinc exaudiri gemitus iræque leonum,
Vincla recusantum, et sera sub nocte rudentum;
Sætigerique sues, atque in præsepibus ursi
Sævire, ac formæ magnorum ululare luporum;
Quos hominum ex facie dea sæva potentibus herbis
Induerat Circe in vultus ac terga ferarum.
Quæ ne monstra pii paterentur talia Troës,
Delati in portus, neu litora dira subirent:
Neptunus ventis implevit vela secundis,
Atque fugam dedit, et præter vada fervida vexit.
Jamque rubescebat radiis mare, et æthere ab alto

10

20

Aurora in roseis fulgebat lutea bigis ;
 Quum venti posuere, omnisque repente resedit
 Flatus et in lento luctantur marimore tonsæ.
 Atque hic Æneas ingentem ex æquore lucum
 Prospicit. Hunc inter fluvio Tiberinus amœno, 30
 Verticibus rapidis, et multa flavus arena,
 In mare prorumpit. Variæ circumque supraque
 Assuetæ ripis volucres et fluminis alveo
 Æthera mulcebant cantu, lucoque volabant.
 Flectere iter sociis terræque advertere proras
 Imperat, et lætus fluvio succedit opaco.

Nunc age, qui reges, Erato, quæ tempora rerum,
 Quis Latio antiquo fuerit status, advena classem
 Quum primum Ausoniis exercitus appulit oris,
 Expediam, et primæ revocabo exordia pugnae. 40
 Tu vatem, tu diva, mone. Dicam horrida bella ;
 Dicam acies, actosque animis in funera reges,
 Tyrrhenamque manum, totamque sub arma coactam
 Hesperiam. Major rerum mihi nascitur ordo ;
 Majus opus moveo. Rex arva Latinus et urbes
 Jam senior longa placidas in pace regebat.
 Hunc Fauno et nympha genitum Laurente Marica
 Accipimus : Fauno Pious pater : isque parentem
 Te, Saturne, refert ; tu sanguinis ultimus auctor. 50
 Filius huic, fato divum, prolesque virilis
 Nulla fuit, primaque oriens erepta juventa est.
 Sola domum et tantas servabat filia sedes,
 Jam matura viro, jam plenis nubilis annis.
 Multi illam magno e Latio totaque petebant
 Ausonia ; petit ante alios pulcherrimus omnes
 Turnus, avis atavisque potens ; quem regia conjux
 Adjungi generum miro properabat amore ;
 Sed variis portenta deum terroribus obstant.
 Laurus erat tecti medio in penetralibus altis,
 Sacra comam, multosque metu servata per annos : 60
 Quam pater inventam, primas quum conderet arces,

Ipse ferebatur Phœbo sacrasse Latinus,
 Laurentisque ab ea nomen posuisse colonis.
 Hujus apes summum densæ, mirabile dictu,
 Stridore ingenti liquidum trans æthera vectæ,
 Obsedere apicem; et, pedibus per mutua nexis,
 Examen subitum ramo frondente pependit.
 Continuo vates, "Externum cernimus," inquit,
 "Adventare virum, et partes petere agmen easdem
 Partibus ex isdem, et summa dominarier arce." 70
 Præterea, castis adolet dum altaria tædis,
 Ut juxta genitorem adstat Lavinia virgo,
 Visa, nefas! longis comprehendere crinibus ignem,
 Atque omnem ornatum flamma crepitante cremari,
 Regalesque accensa comas, accensa coronam,
 Insignem gemmis; tum fumida lumine fulvo
 Involvi, ac totis Vulcanum spargere tectis.
 Id vero horrendum ac visu mirabile ferri:
 Namque fore illustrem fama fatisque canebant
 Ipsam; sed populo magnum portendere bellum. 80
 At rex sollicitus monstris oracula Fauni,
 Fatidici genitoris, adit, lucosque sub alta
 Consulit Albunea: nemorum quæ maxima sacro
 Fonte sonat, sævamque exhalat opaca mephitim.
 Hinc Italæ gentes, omnisque Ænotria tellus,
 In dubiis responsa petunt. Huc dona sacerdos
 Quum tulit, et cæsarum ovium sub nocte silenti
 Pellibus incubuit stratis, somnosque petivit:
 Multa modis simulacra videt volitantia miris,
 Et varias audit voces, fruiturque deorum 90
 Colloquio, atque imis Acheronta affatur Avernis.
 Hic et tum pater ipse petens responsa Latinus
 Centum lanigeras mactabat rite bidentes,
 Atque harum effultus tergo stratisque jacebat
 Velleribus: subita ex alto vox reddita luco est:
 "Ne pete connubiis natam sociare Latinis,
 O mea progenies, thalamis neu crede paratis;

Externi veniunt generi, qui sanguine nostrum
Nomen in astra ferant, quorumque ab stirpe nepotes
Omnia sub pedibus, qua Sol utrumque recurrens 100
Aspicit Oceanum, vertique regique videbunt."

Hæc responsa patris Fauni, monitusque silenti
Nocte datos, non ipse suo premit ore Latinus:
Sed circum late volitans jam Fama per urbes
Ausonias tulerat, quum Laomedontia pubes
Gramineo ripæ religavit ab aggere classem.

Æneas primique duces et pulcher Iulus
Corpora sub ramis deponunt arboris altæ;
Instituuntque dapes, et adorea liba per herbam
Subjiciunt epulis,—sic Jupiter ille monebat— 110
Et Cereale solum pomis agrestibus augent.

Consumtis hic forte aliis, ut vertere morsus
Exiguam in Cererem penuria adegit edendi,
Et violare manu malisque audacibus orbem
Fatalis crusti, patulis nec parcere quadris:
"Heus! etiam mensas consumimus?" inquit Iulus.

Nec plura alludens. Ea vox audita laborum
Prima tulit finem, primamque loquentis ab ore
Eripuit pater, ac stupefactus numine pressit.
Continuo, "Salve fatis mihi debita Tellus, 120
Vosque," ait, "o fidi Trojæ salvete Penates.

Hic domus, hæc patria est. Genitor mihi talia, namque
Nunc repeto, Anchises fatorum arcana reliquit:
Quum te, nate, fames ignota ad litora vectum
Accisis coget dapibus consumere mensas:
Tum sperare domos defessus, ibique memento
Prima locare manu molirique aggere tecta.
Hæc erat illa fames; hæc nos suprema manebat,
Exitii positura modum.

Quare agite, et primo læti cum lumine solis, 130
Quæ loca, quive habeant homines, ubi mœnia gentis,
Vestigemus, et a portu diversa petamus.
Nunc pateras libate Jovi, precibusque vocate

Anchisen genitorem, et vina reponite mensis."
 Sic deinde effatus frondenti tempora ramo
 Implicat, et Geniumque loci, primamque deorum
 Tellurem, Nymphasque, et adhuc ignota precatur
 Flumina; tum Noctem, Noctisque orientia signa,
 Idæumque Jovem, Phrygiamque ex ordine Matrem,
 Invocat, et duplices Cœloque Ereboque parentes.
 Hic Pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
 Intonuit, radiisque ardentem lucis et auro
 Ipse manu quatiens ostendit ab æthere nubem.
 Diditur hic subito Trojana per agmina rumor,
 Advenisse diem, quo debita mœnia condant.
 Certatim instaurant epulas, atque omine magno
 Crateras læti statuunt, et vina coronant.

140

Postera quum prima lustrabat lampade terras
 Orta dies, urbem et fines et litora gentis
 Diversi explorant; hæc fontis stagna Numici,
 Hunc Thybrim fluvium, hic fortes habitare Latinos.
 Tum satus Anchisa delectos ordine ab omni
 Centum oratores augusta ad mœnia regis
 Ire jubet, ramis velatos Palladis omnes,
 Donaue ferre viro, pacemque exposcere Teucris.
 Haud mora: festinant jussi, rapidisque feruntur
 Passibus. Ipse humili designat mœnia fossa,
 Moliturque locum; primasque in litore sedes,
 Castrorum in morem, pinnis atque aggere cingit.
 Jamque iter emensi, turres ac tecta Latinorum
 Ardua cernebant juvenes, muroque subibant:
 Ante urbem pueri et primævo flore juvenus
 Exercentur equis, domitantque in pulvere currus;
 Aut acres tendunt arcus, aut lenta lacertis
 Spicula contorquent, cursuque ictuque lacessunt:
 Quum prævectus equo longævi regis ad aures
 Nuncius ingentes ignota in veste reportat
 Advenisse viròs. Ille intra tecta vocari
 Imperat, et solio medius consedit avito.

150

160

Tectum augustum, ingens, centum sublime columnis, 170
Urbe fuit summa, Laurentis regia Pici,
Horrendum silvis et religione parentum.

Hic sceptrâ accipere, et primos attollere fasces
Regibus omen erat; hoc illis curia templum,
Hæ sacris sedes epulis; hic ariete cæso
Perpetuis soliti patres considerare mensis.

Quin etiam veterum effigies ex ordine avorum
Antiqua e cedro, Italusque, paterque Sabinus
Vitisator curvam servans sub imagine falcem,
Saturnusque senex, Janique bifrontis imago, 180
Vestibulo adstabant; alique ab origine reges,
Martia qui ob patriam pugnando vulnera passi.
Multaque præterea sacris in postibus arma,
Captivi pendent currus, curvæque secures,
Et cristæ capitum, et portarum ingentia claustra,
Spiculaque, clipeique, ereptaque rostra carinis.

Ipse Quirinali lituo parvaque sedebat
Succinctus trabea, lævaque ancile gerebat
Picus, equum domitor: quem capta cupidine conjux
Aurea percussum virga, versumque venenis, 190
Fecit avem Circe, sparsitque coloribus alas.
Tali intus templo divum patriaque Latinus
Sede sedens Teucros ad sese in tecta vocavit;
Atque hæc ingressis placido prior edidit ore:

“Dicite, Dardanidæ, neque enim nescimus et urbem
Et genus, auditique advertitis æquore cursum,
Quid petitis? quæ causa rates, aut cujus egentes
Litus ad Ausonium tot per vada cærula vexit?
Sive errore viæ, seu tempestatibus acti,—

Qualia multa mari nautæ patiuntur in alto— 200
Fluminis intrastis ripas, portuque sedetis:
Ne fugite hospitium, neve ignorete Latinos
Saturni gentem, haud vinclo nec legibus æquam,
Sponte sua veterisque dei se more tenentem.
Atque equidem memini—fama est obscurior annis—

Auruncos ita ferre senes, his ortus ut agris
 Dardanus Idæas Phrygiæ penetrarit ad urbes,
 Threïciamque Samum, quæ nunc Samothracia fertur.
 Hinc illum Corythi Tyrrhena ab sede profectum
 Aurea nunc solio stellantis regia cœli
 Accipit, et numerum divorum altaribus addit.”

210

Dixerat. Et dicta Ilioneus sic voce secutus :
 “ Rex, genus egregium Fauni, nec fluctibus actos.
 Atra subegit hiems vestris succedere terris,
 Nec sidus regione viæ litusve fefellit :
 Consilio hanc omnes animisque volentibus urbem
 Afferimur, pulsī regnis, quæ maxima quondam
 Extremo veniens Sol aspiciebat Olympo.
 Ab Jove principium generis ; Jove Dardana pubes
 Gaudet avo : Rex ipse, Jovis de gente suprema,
 Troïus Æneas tua nos ad limina misit.

220

Quanta per Idæos sævis effusa Mycenis
 Tempestas ierit campos ; quibus actus uterque
 Europæ atque Asiæ fatis concurrerit orbis :
 Audiit, et si quem tellus extrema refuso
 Submovet Oceano, et si quem extenta plagarum
 Quatuor in medio dirimit plaga Solis iniqui.
 Diluvio ex illo tot vasta per æquora vecti
 Dis sedem exiguam patriis litusque rogamus
 Innocuum, et cunctis undamque auramque patentem. 230
 Non erimus regno indecores : nec vestra feretur
 Fama levis, tantive aboletet gratia facti ;
 Nec Trojam Ausonios gremio excepisse pigebit.
 Fata per Æneæ juro, dextramque potentem,
 Sive fide, seu quis bello est expertus et armis ;
 Multi nos populi, multæ—ne temne, quod ultro
 Præferimus manibus vittas ac verba precantia—
 Et petiere sibi et voluere adjungere gentes.
 Sed nos fata deum vestras exquirere terras
 Imperiis egere suis. Hinc Dardanus ortus :
 Huc repetit, jussisque ingentibus urget Apollo

240

Tyrrhenum ad Thybrim et fontis vada sacra Numici.
 Dat tibi præterea fortunæ parva prioris
 Munera, reliquias Troja ex ardente receptas.
 Hoc pater Anchises auro libabat ad aras:
 Hoc Priami gestamen erat, quum jura vocatis
 More daret populis, sceptrumque sacerque tiaras,
 Iliadumque labor vestes."

Talibus Ilionei dictis defixa Latinus
 Obtutu tenet ora, soloque immobilis hæret, 250
 Intentos volvens oculos. Nec purpura regem
 Picta movet, nec sceptrum movent Priameïa tantum,
 Quantum in connubio natæ thalamoque moratur;
 Et veteris Fauni volvit sub pectore sortem.
 Hunc illum fatis externa ab sede profectum
 Portendi generum, paribusque in regna vocari
 Auspiciis; huic progeniem virtute futuram
 Egregiam, et totum quæ viribus occupet orbem.
 Tandem lætus ait: "Di nostra incepta secudent,
 Auguriumque suum! Dabitur, Trojane, quod optas: 260
 Munera nec sperno. Non vobis, rege Latino,
 Divitis uber agri Trojæve opulentia deerit.
 Ipse modo Æneas, nostri si tanta cupido est,
 Si jungi hospitio properat sociusque vocari,
 Adveniat; vultus neve exhorrescat amicos.
 Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni.
 Vos contra regi mea nunc mandata referte.
 Est mihi nata, viro gentis quam jungere nostræ,
 Non patrio ex adyto sortes, non plurima cælo
 Monstra sinunt: generos externis affore ab oris, 270
 Hoc Latio restare canunt, qui sanguine nostrum
 Nomen in astra ferant. Hunc illum poscere fata
 Et reor, et, si quid veri mens augurat, opto."
 Hæc effatus, equos numero pater eligit omni.
 Stabant ter centum nitidi in præsepibus altis:
 Omnibus extemplo Teucris jubet ordine duci
 Instratos ostro alipedes pictisque tapetis:

Aurea pectoribus demissa monilia pendent ;
 Tecti auro, fulvum mandunt sub dentibus aurum ;
 Absenti Æneæ currum geminosque jugales
 Semine ab ætherio spirantes naribus ignem,
 Illorum de gente, patri quos dædala Circe
 Supposita de matre nothos furata creavit.
 Talibus Æneadæ donis dictisque Latini
 Sublimes in equis redeunt, pacemque reportant.

280

Ecce autem Inachiis sese referebat ab Argis
 Sæva Jovis conjux, aurasque invecta tenebat ;
 Et lætum Æneam classemque ex æthere longo
 Dardaniam Siculo prospexit ab usque Pachyno.
 Moliri jam tecta videt, jam fidere terræ ;
 Deservisse rates. Stetit acri fixa dolore.

290

Tum quassans caput, hæc effundit pectore dicta :
 “Heu stirpem invisam, et fatis contraria nostris
 Fata Phrygum ! num Sigeis occumbere campis,
 Num capti potuere capi ? num incensa cremavit
 Troja viros ? medias acies mediosque per ignes
 Invenere viam. At, credo, mea numina tandem
 Fessa jacent, odiis aut exsaturata quievi—

Quin etiam patria excussos infesta per undas
 Ausa sequi, et profugis toto me opponere ponto :

300

Absumtæ in Teucros vires cœlique marisque.
 Quid Syrtes, aut Scylla mihi, quid vasta Charybdia
 Profuit ? optato conduntur Thybridis alveo,
 Securi pelagi atque mei. Mars perdere gentem
 Immanem Lapithum valuit ; concessit in iras
 Ipse deum antiquam genitor Calydonia Dianæ ;

Quod scelus aut Lapithas tantum, aut Calydonia merentem
 Ast ego, magna Jovis conjux, nil linquere inausum

Quæ potui infelix, quæ memet in omnia verti,
 Vincor ab Ænea. Quod si mea numina non sunt
 Magna satis : dubitem haud equidem implorare quod
 usquam est.

310

“lectere si nequeo superos, Acheronta movebo.

Non dabitur regnis, esto, prohibere Latinis,
Atque immota manet fatis Lavinia conjux :
At trahere, atque moras tantis licet addere rebus ;
At licet amborum populos excindere regum.
Hac gener atque socer coëant mercede suorum.
Sanguine Trojano et Rutulo dotabere, virgo :
Et Bellona manet te pronuba. Nec face tantum
Cisseis prægnans ignes enixa jugales :
Quin idem Veneri partus suus, et Paris alter,
Funestæque iterum recidiva in Pergama tædæ.”

320

Hæc ubi dicta dedit, terras horrenda petivit.
Luctificam Allecto Dirarum ab sede sororum
Infernisque ciet tenebris : cui tristia bella,
Iræque, insidiæque, et crimina noxia cordi.
Odit et ipse pater Pluton, odere sorores
Tartareæ monstrum : tot sese vertit in ora,
Tam sævæ facies, tot pullulat atra colubris.
Quam Juno his acuit verbis, ac talia fatur :
“ Hunc mihi da proprium, virgo sata Nocte, laborem,
Hanc operam, ne noster honos infractave cedat
Fama loco ; neu connubiis ambire Latinum
Æneadæ possint, Italosve obsidere fines.
Tu potes unanimos armare in prælia fratres,
Atque odiis versare domos ; tu verbera tectis
Funereasque inferre faces ; tibi nomina mille,
Mille nocendi artes. Fecundum concute pectus,
Disjice compositam pacem, sere crimina belli ;
Arma velit poscatque simul, rapiatque juvenus.”

330

340

Exin Gorgoneis Allecto infecta venenis
Principio Latium et Laurentis tecta tyranni
Celsa petit, tacitumque obsedit limen Amatæ,
Quam super adventu Teucrum Turnique hymenæis
Femineæ ardentem curæque iræque coquebant.
Huic dea cæruleis unum de crinibus anguem
Conjicit, inque sinum præcordia ad intima subdit,

Quo furibunda domum monstro permisceat omnem.
 Ille inter vestes et levia pectora lapsus
 Volvitur attactu nullo, fallitque furentem,
 Vipeream inspirans animam; fit tortile collo
 Aurum ingens coluber, fit longæ tænia vittæ,
 Innectitque comas, et membris lubricus errat.
 Ac dum prima lues udo sublapsa veneno
 Pertentat sensus, atque ossibus implicat ignem,
 Necdum animus toto percepit pectore flammam :
 Mollius, et solito matrum de more, locuta est,
 Multa super nata lacrimans Phrygiisque hymenæis :

350

“ Exsulibusne datur ducenda Lavinia Teucris,
 O genitor? nec te miseret natæque tuique?
 Nec matris miseret, quam primo aquilone relinquet
 Perfidus, alta petens abducta virgine prædo?
 At non sic Phrygius penetrat Lacedæmona pastor,
 Ledæamque Helenam Trojanas vexit ad urbes.
 Quid tua sancta fides? quid cura antiqua tuorum,
 Et consanguineo toties data dextera Turno?
 Si gener externa petitur de gente Latinis,
 Idque sedet, Faunisque premunt te iussa parentis :
 Omnem equidem sceptris terram quæ libera nostris
 Dissidet, externam reor, et sic dicere divos.
 Et Turno, si prima domus repetatur origo,
 Inachus Acrisiusque patres, mediæque Mycenæ.”

360

370

His ubi nequidquam dictis experta, Latinum
 Contra stare videt, penitusque in viscera lapsum
 Serpentis furiale malum, totamque pererrat :
 Tum vero infelix, ingentibus excita monstribus,
 Immensam sine more furit lymphata per urbem :
 Ceu quondam torto volitans sub verbere turbo,
 Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
 Intenti ludo exercent; ille actus habena
 Curvatis fertur spatiis; stupet inscia supra
 Impubesque manus, mirata volubile buxum;
 Dant animos plagæ: Non cursu segnior illo

380

Per medias urbes agitur populosque feroces.
 Quin etiam in silvas, simulato numine Bacchi,
 Majus adorta nefas, majoremque orsa furem
 Evolat, et natam frondosis montibus abdit;
 Quo thalamum eripiat Teucris, tædasque moretur:
 Evæ Bacchæ, fremens, solum te virgine dignum,
 Vociferans; etenim molles tibi sumere thyrsos, 390
 Te lustrare choro, sacrum tibi pascere crinem.
 Fama volat; Furiisque accensas pectore matres
 Idem omnes simul ardor agit, nova quærere tecta.
 Deseruere domos; ventis dant colla comasque.
 Ast aliæ tremulis ululatibus æthera complent,
 Pampineasque gerunt incinctæ pellibus hastas.
 Ipsa inter medias flagrantem fervida pinum
 Sustinet, ac natæ Turnique canit hymenæos,
 Sanguineam torquens aciem; torvumque repente
 Clamat: "Io matres, audite, ubi quæque, Latinæ: 400
 Si qua piis animis manet infelicis Amatæ
 Gratia, si juris materni cura remordet;
 Solvite crinales vittas, capite orgia mecum."

Talem inter silvas, inter deserta ferarum,
 Reginam Allecto stimulis agit undique Bacchi.
 Postquam visa satis primos acuisse furores,
 Consiliumque omnemque domum vertisse Latini:
 Protenus hinc fuscis tristic dea tollitur alis
 Audacis Rutuli ad muros: quam dicitur urbem
 Acrisioneis Danaë fundasse colonis, 410
 Præcipiti delata Noto. Locus Ardea quondam
 Dictus avis; et nunc magnum manet Ardea nomen;
 Sed fortuna fuit. Tectis hic Turnus in altis
 Jam mediam nigra carpebat nocte quietem.
 Allecto torvam faciem et furialia membra
 Exuit; in vultus sese transformat aniles,
 Et frontem obscenam rugis arat; induit albos
 Cum vitta crines; tum ramum innectit olivæ;
 Fit Calybe Junonis anus templique sacerdos;
 Et juveni ante oculos his se cum vocibus offert: 420

"Turne, tot incassum fusos patiere labores,
 Et tua Dardaniis transcribi sceptrā colonis?
 Rex tibi conjugium et quæsitā sanguine dotes
 Abnegat, externusque in regnum quæritur heres.
 I nunc, ingratīs offer te, irrisē, periculis;
 Tyrrhenas, i, sterne acies; tege pace Latinos.
 Hæc adeo tibi me, placida quum nocte jaceres
 Ipsa palam fari omnipotens Saturnia jussit.
 Quare age, et armari pubem portisque moveri
 Lætus in arma para, et Phrygios, qui flumine pulchro 430
 Consedere, duces pictasque exure carinas.
 Cœlestum vis magna jubet. Rex ipse Latinus,
 Ni dare conjugium et dicto parere fatetur,
 Sentiat et tandem Turnum experiatur in armis,"

Hic juvenis, vatem irridens, sic orsa viciissim
 Ore refert: "Classes invectas Thybridis alveo^b,
 Non, ut rere, meas effugit nuncius aures.
 Ne tantos mihi finge metus: nec regia Juno
 Immemor est nostri.

Sed te victa situ verique effeta senectus, 440
 O mater, curis nequidquam exercet, et arma
 Regum inter falsa vatem formidine ludit.
 Cura tibi, divum effigies et templa tueri;
 Bella viri pacemque gerent, [queis bella gerenda.]"

Talibus Allecto dictis exarsit in iras.
 At juveni oranti subitus tremor occupat artus;
 Deriguere oculi: tot Erinys sibilat hydrys,
 Tantaque se facies aperit. Tum flammea torquens
 Lumina cunctantem et quærentem dicere plura
 Repulit, et geminos erexit crinibus angues, 450
 Verberaque insonuit, rabidoque hæc addidit ore:
 "En ego victa situ, quam veri effeta senectus
 Arma inter regum falsa formidine ludit;
 Respice ad hæc: adsum dirarum ab sede sororum;
 Bella manu letumque gero."
 Sic effata facem juveni conjecit, et atro

Lumine fumantes fixit sub pectore tædas.
 Illi somnum ingens rumpit pavor, ossaque et artus
 Perfundit toto proruptus corpore sudor.
 Arma amens fremit; arma toro tectisque requirit. 460
 Sævit amor ferri, et scelerata insania belli,
 Ira super: magno veluti quum flamma sonore
 Virgea suggeritur costis undantis aheni,
 Exsultantque æstu latices; furit intus aqua
 Fumidus atque alte spumis exuberat amnis;
 Nec jam se capit unda; volat vapor ater ad auras.
 Ergo iter ad regem polluta pace Latinum
 Indicit primis juvenum, et jubet arma parari,
 Tutari Italiam, detrudere finibus hostem;
 Se satis ambobus Teucrisque venire Latinisque. 470
 Hæc ubi dicta dedit, divosque in vota vocavit:
 Certatim sese Rutuli exhortantur in arma.
 Hunc decus egregium formæ movet atque juventæ;
 Hunc atavi reges, hunc claris dextera factis.
 Dum Turnus Rutulos animis audacibus implet,
 Allecto in Teucros Stygiis se conicit alis.
 Arte nova speculata locum, quo litore pulcher
 Insidiis cursuque feras agitabat Iulus,
 Hic subitam canibus rabiem Cocytia virgo
 Objicit, et noto nares contingit odore, 480
 Ut cervum ardentes agerent: quæ prima laborum
 Causa fuit, belloque animos accendit agrestes.
 Cervus erat forma præstanti et cornibus ingens,
 Tyrrhidæ pueri quem matris ab ubere raptum
 Nutribant, Tyrrhensque pater, cui regia parent
 Armenta, et late custodia credita campi.
 Assuetum imperiis soror omni Silvia cura
 Mollibus intexens ornabat cornua sertis,
 Pectebatque ferum, puroque in fonte lavabat.
 Ille manum patiens, mensæque assuetus herili, 490
 Errabat silvis; rursusque ad limina nota
 Ipse domum sera quamvis se nocte ferebat.
 Hunc procul errantem rabidæ venantis Iuli

Commovere canes, fluvio quum forte secundo
Deflueret, ripaque æstus viridante levaret.
Ipse etiam, eximiæ laudis succensus amore,
Ascanius curvo direxit spicula cornu :
Nec dextræ erranti deus afuit : actaque multo
Perque uterum sonitu perque ilia venit arundo.
Saucius at quadrupes nota intra tecta refugit,
Successitque gemens stabulis, questuque cruentus
Atque imploranti similis tectum omne replebat.
Silvia prima soror, palmis percussa lacertos,
Auxilium vocat et duros conclamat agrestes.
Olli, pestis enim tacitis latet aspera silvis,
Improvisi adsunt : hic torre armatus obusto,
Stipitis hic gravidi nodis : quod cuique repertum
Rimanti, telum ira facit. Vocat agmina Tyrreus,
Quadrifidam quercum cuneis ut forte coactis
Scindebat, rapta spirans immane securi.
At sæva e speculis tempus dea nacta nocendi
Ardua tecta petit stabuli, et de culmine summo
Pastorale canit signum, cornuque recurvo
Tartaream intendit vocem : qua protenus omne
Contremuit nemus, et silvæ intonuere profundæ,
Audiit et Triviæ longe lacus ; audiit amnis
Sulfurea Nar albus aqua fontesque Velini ;
Et trepidæ matres pressere ad pectora natos.
Tum vero ad vocem celeres, qua buccina signum
Dira dedit, raptis concurrunt undique telis
Indomiti agricolæ ; nec non et Troia pubes
Ascanio auxilium castris effundit apertis.
Direxere acies. Non jam certamine agresti,
Stipitibus duris agitur sudibusve præustis ;
Sed ferro ancipiti decernunt, atraque late
Horrescit strictis seges ensibus, æraque fulgent
Sole lacessita, et lucem sub nubila jactant :
Fluctus uti primo cœpit quum albescere vento,
Paulatim sese tollit mare, et altius undas

500

510

520

Erigit, inde imo consurgit ad æthera fundo. 530
 Hic juvenis primam ante aciem stridente sagitta,
 Natorum Tyrrhei fuerat qui maximus, Almo
 Sternitur; læsit enim sub gutture vulnus, et udæ
 Vocis iter tenuemque inclusit sanguine vitam.
 Corpora multa virum circa, seniorque Galæsus,
 Dum paci medium se offert; justissimus unus
 Qui fuit, Ausoniisque olim ditissimus arvis:
 Quinque greges illi balantum, quina redibant
 Armenta, et terram centum vertebat aratris.

Atque ea per campos æquo dum Marte geruntur, 540
 Promissi dea facta potens, ubi sanguine bellum
 Imbuit et primæ commisit funera pugnæ,
 Deserit Hesperiam, et cœli convexa^a per auras
 Junonem victrix affatur voce superba:
 “En, perfecta tibi bello discordia tristi;
 Dic, in amicitiam coëant, et fœdera jungant.
 Quandoquidem Ausonio respersi sanguine Teucros,
 Hoc etiam his addam, tua si mihi certa voluntas:
 Finitimas in bella feram rumoribus urbes,
 Accendamque animos insani Martis amore, 550
 Undique ut auxilio veniant; spargam arma per agros.”
 Tum contra Juno: “Terrorum et fraudis abunde est.
 Stant belli causæ; pugnatur cominus armis:
 Quæ fors prima dedit, sanguis novus imbuit arma.
 Talia connubia^b et tales celebrent hymenæos
 Egregium Veneris genus et rex ipse Latinus.
 Te super ætherias errare licentius auras
 Haud Pater ille velit, summi regnator Olympi.
 Cede locis. Ego, si qua super fortuna laborum est,
 Ipsa regam.” Tales dederat Saturnia voces. 560
 Illa autem attollit stridentes anguibus alas,
 Cocytique petit sedem, supera ardua linquens.
 Est locus Italiæ medio sub montibus altis,
 Nobilis et fama multis memoratus in oris,

^a conversa^b conjugia

Amsanoti valles ; densis hunc frondibus atrum
 Urget utrimque latus nemoris, medioque fragorus
 Dat sonitum saxi et torto vertice torrens.
 Hic specus horrendum, sævi spiracula Ditis,
 Monstratur, ruptoque ingens Acheronte vorago
 Pestiferas aperit fauces : queis condita Erinya,
 Invisum numen, terras cœlumque levabat.

570

Nec minus interea extremam Saturnia bello
 Imponit regina manum. Ruit omnis in urbem
 Pastorum ex acie numerus, cæsosque reportant
 Almonem puerum fœdatique ora Galæsi ;
 Implorantque deos, obtestanturque Latinum.
 Turnus adest, medioque in crimine cædis et ignis
 Terrorem ingeminat : Teucros in regna vocari ;
 Stirpem admisceri Phrygiam ; se limine pelli.
 Tum, quorum attonitæ Baccho nemora avia matres
 Insultant thiasis, neque enim leve nomen Amatæ,
 Undique collecti cœunt, Martemque fatigant.
 Ilicet infandum cuncti contra omina bellum,
 Contra fata deum, perverso numine poscunt :
 Certatim regis circumstant tecta Latini.
 Ille, velut pelagi rupes immota, resistit ;
 [Ut pelagi rupes, magno veniente fragore,]
 Quæ sese, multis circum latrantibus undis,
 Mole tenet ; scopuli nequidquam et spumea circum
 Saxa fremunt, laterique illisa refunditur alga.
 Verum ubi nulla datur cæcurn exsuperare potestas
 Consilium, et sævæ nutu Junonis eunt res ;
 Multa deos aurasque pater testatus inanes,
 “Frangimur heu fati,” inquit, “ferimurque procella !
 Ipsi has sacrilego pendetis sanguine pœnas,
 O miseri. Te, Turne, nefas, te triste manebit
 Supplicium ; votisque deos venerabere seris.
 Nam mihi parta quies, omnisque in limine portus ;
 Funere felici spoliior.” Nec plura locutus
 Sepsit se tectis, rerumque reliquit habenas.

580

590

600

Mos erat Hesperio in Latio, quem protinus urbes
 Albanæ coluere sacrum, nunc maxima rerum
 Roma colit, quum prima movent in prælia Martem,
 Sive Getis inferre manu lacrimabile bellum,
 Hyrcanisve Arabisve parant, seu tendere ad Indos,
 Auroramque sequi, Parthosque reposcere signa,
 Sunt geminæ Belli portæ—sic nomine dicunt—
 Religione sacræ et sævi formidine Martis :
 Centum ærei claudunt vectes, æternaque ferri
 Robora ; nec custos absistit limine Janus. .

610

Has, ubi certa sedet patribus sententia pugnae,
 Ipse Quirinali trabea cinctuque Gabino
 Insignis reserat stridentia limina Consul :
 Ipse vocat pugnas ; sequitur tum cetera pubes,
 Æreaque assensu conspirant cornua rauco.

Hoc et tum Æneadis indicere bella Latinus
 More jubebatur, tristesque recludere portas.

Abstinnit tactu pater, aversusque refugit
 Fœda ministeria, et cæcis se condidit umbris.

Tum regina deum cœlo delapsa morantes
 Impulit ipsa manu portas, et cardine verso
 Belli ferratos rupit Saturnia postes.

620

Ardet inexcita Ausonia atque immobilis ante ;
 Pars pedes ire parat campis ; pars arduus altis
 Pulverulentus equis furit : omnes arma requirunt.
 Pars leves clipeos et spicula lucida tergunt
 Arvina pingui, subiguntque in cote secures ;
 Signaque ferre juvat, sonitusque audire tubarum.

Quinque adeo magnæ positis incudibus urbes
 Tela novant, Atina potens, Tiburque superbum,
 Ardea, Crustumérique, et turrigeræ Antemnæ.

630

Tegmina tuta cavant capitum, flectuntque salignas
 Umbonum crates ; alii thoracas ahenos,
 Aut leves ocreas lento ducunt argento :
 Vomeris huc et falcis honos, huc omnis aratri
 Cessit amor ; recoquunt patrios fornacibus enses.

Classica jamque sonant ; it bello tessera signum.
 Hic galeam tectis trepidus rapit ; ille frementes
 Ad juga cogit equos ; clipeumque auroque trilicem
 Loricam induitur fidoque accingitur ense.

640

Pandite nunc Helicon, deæ, cantusque movete,
 Qui bello exciti reges, quæ quemque secutæ
 Complerint campos acies ; quibus Itala jam tum
 Floruerit terra alma viris, quibus arserit armis.
 Et meministis enim, divæ, et memorare potestis ;
 Ad nos vix tenuis famæ perlabitur aura.

Primus init bellum Tyrrhenis asper ab oris
 Contemtor divum Mezentius, agminaque armat.
 Filius huic juxta Lausus, quo pulchrior alter
 Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni.
 Lausus, equum domitor debellatorque ferarum,
 Ducit Agyllina nequidquam ex urbe secutos
 Mille viros ; dignus, patriis qui lætior esset
 Imperiis, et cui pater haud Mezentius esset.

650

Post hos insignem palma per gramina currum
 Victoresque ostentat equos satus Hercule pulchro
 Pulcher Aventinus ; clipeoque insigne paternum
 Centum angues cinctamque gerit serpentibus Hydram ;
 Collis Aventini silva quem Rhea sacerdos
 Furtivum partu sub luminis edidit oras,
 Mixta deo mulier, postquam Laurentia victor,
 Geryone extincto, Tirynthius attigit arva,
 Tyrrhenoque boves in flumine lavit Iberas.
 Pila manu sævosque gerunt in bella dolones ;
 Et tereti pugnant mucrone veruque Sabello.
 Ipse pedes, tegumen torquens immane leonis,
 Terribili impexum sæta, cum dentibus albis,
 Indutus capiti, sic regia tecta subibat
 Horridus, Herculeoque humeros innexus amictu.

660

Tum gemini fratres Tiburtia mœnia linquunt,
 Fratris Tiburti dictam cognomine gentem,
 Catillusque acerque Coras, Argiva juvenus ;

670

Et primam ante aciem densa inter tela feruntur,
 Seu duo nubigenæ quum vertice montis ab alto
 Descendunt Centauri, Homolen Othrymque nivalem
 Linquentes cursu rapido; dat euntibus ingens
 Silva locum, et magno cedunt virgulta fragore.

Nec Prænestinæ fundator defuit urbis,
 Vulcano genitum pecora inter agrestia regem,
 Inventumque focis omnis quem credidit ætas, 680
 Cæculus. Hunc legio late comitatur agrestis;
 Quique altum Præneste viri, quique arva Gabinæ
 Junonis, gelidumque Anienem, et roscida rivis
 Hernica saxa colunt; quos, dives Anagnia, pascis,
 Quos, Amasene pater. Non illis omnibus arma
 Nec clipei currusve sonant: pars maxima glandes
 Liventis plumbi spargit; pars spicula gestat
 Bina manu, fulvosque lupi de pelle galeros
 Tegmen habent capiti: vestigia nuda sinistri
 Instituire pedis; crudus tegit altera pero. 690

At Messapus, equum domitor, Neptunia proles,
 Quem neque fas igni cuiquam nec sternere ferro,
 Jam pridem resides populos, desuetaque bello
 Agmina, in arma vocat subito, ferrumque retractat.
 Hi Fescenninas acies Æquosque Faliscos,
 Hi Soractis habent arces Flaviniæque arva,
 Et Cimini cum monte lacum lucosque Capenos.
 Ibant æquati numero, regemque canebant;
 Ceu quondam nivei liquida inter nubila cygni
 Quum sese e pastu referunt, et longa canoros 700
 Dant per colla modos; sonat amnis et Asia longe
 Pulsa palus.

Nec quisquam æratas acies ex agmine tanto
 Misceri putet: æriam sed gurgite ab alto
 Urgeri volucrum raucarum ad litora nubem.

Ecce, Sabinorum prisco de sanguine, magnum
 Agmen agens Clausus, magnique ipse agminis instar,
 Claudia nunc a quo diffunditur et tribus et gens
 Per Latium, postquam in partem data Roma Sabinis.

Una ingens Amiterna cohors, priscique Quirites, 710
 Ereti manus omnis, oliviferæque Mutusæ;
 Qui Nomentum urbem, qui Rosea rura Velini,
 Qui Tetricæ horrentis rupes, montemque Severum,
 Casperiamque colunt, Forulosque, et flumen Himellæ;
 Qui Thybrim Fabarimque bibunt, quos frigida misit
 Nursia, et Hortinæ classes, populique Latini,
 Quosque secans infaustum interluit Allia nomen:
 Quam multi Libyco volvuntur marmore fluctus,
 Sævus ubi Orion hibernis conditur undis;
 Vel quum sole novo densæ torrentur aristæ, 720
 Aut Hermi campo, aut Lyciæ flaventibus arvis.
 Scuta sonant, pulsuque pedum conterrita tellus.

Hinc Agamemnonius, Trojani nominis hostis,
 Curru jungit Halæsus equos, Turnoque feroces
 Mille rapit populos; vertunt felicia Baccho
 Massica qui rastris, et quos de collibus altis
 Aurunci misere patres, Sidicinaque juxta
 Æquora; quique Cales linquunt, amnisque vadosa
 Accola Vulturni, pariterque Saticulus asper, 730
 Oscorumque manus. Teretes sunt aclydes illis
 Tela: sed hæc lento mos est aptare flagello.
 Lævas cætra tegit; falcati cominus enses.

Nec tu carminibus nostris indictus abibis,
 Cebale, quem generasse Telon Sebethide nympha
 Fertur, Teleboum Capreas quum regna teneret
 Jam senior; patriis sed non et filius arvis
 Contentus, late jam tum ditione premebat
 Sarrastes populos, et quæ rigat æquora Sarnus,
 Quique Rufas Batulumque tenent atque arva Celennæ,
 Et quos maliferæ despectant mœnia Abellæ: 740
 Teutonico ritu soliti torquere cateias;
 Tegmina queis capitum raptus de subere cortex,
 Æratæque micant peltæ, micat æreus ensis.

Et te montosæ misere in prælia Nersæ,
 Ufens, insignem fama et felicibus armis:
 Horrida præcipue cui gens, assuetaque multo

Venatu nemorum, duris Æquicula glebis.
Armati terram exercent, semperque recentes
Convectare juvat prædas, et vivere raptō.

Quin et Marrubia venit de gente sacerdos,
Fronde super galeam et felici comtus oliva,
Archippi regis missu, fortissimus Umbro :
Vipereo generi et graviter spirantibus hydri
Spargere qui somnos cantuque manuque solebat,
Mulcebatque iras, et morsus arte levabat.
Sed non Dardaniæ medicari cuspidis ictum
Evaluit; neque eum juvere in vulnera cantus
Somniferi, et Marsis quæsitæ montibus herbæ.
Te nemus Anguitiæ, vitrea te Fucinus unda,
Te liquidi flevire lacus.

750

760

Ibat et Hippolyti proles pulcherrima bello
Virbius, insignem quem mater Aricia misit,
Eductum Egeriæ lucis, humentia circum
Litora, pinguis ubi et placabilis ara Dianæ.
Namque ferunt fama Hippolytum, postquam arte novercæ
Occiderit, patriasque explerit sanguine pœnas.
Turbatis distractus equis, ad sidera rursus
Ætheria et superas cœli venisse sub auras,
Pæoniis revocatum herbis et amore Dianæ.
Tum Pater omnipotens, aliquem indignatus ab umbris 770
Mortalem infernis ad lumina surgere vitæ,
Ipse repertorem medicinæ talis et artis
Fulmine Phœbigenam Stygias detrusit in undas.
At Trivia Hippolytum secretis alma recondit
Sedibus, et nymphæ Egeriæ nemorique relegat :
Solut ubi in silvis Italis ignobilis ævum
Exigeret, versoque ubi nomine Virbius esset.
Unde etiam templo Triviæ lucisque sacratis
Cornipedes arcentur equi; quod litore currum
Et juvenem monstris pavidi effudere marinis.
Filius arduos haud secius æquore campi
Exercebat equos, curruque in bella ruebat.

780

Ipsē inter primos præstanti corpore Turnus
 Vertitur arma tenens, et toto vertice supra est :
 Cui triplici crinita juba galea alta Chimæram
 Sustinet, Ætnæos efflantem faucibus ignes ;
 Tam magis illa fremens, et tristibus effera flammis,
 Quam magis effuso crudescunt sanguine pugnæ.

At levem clipeum sublatis cornibus Io
 Auro insignibat, jam sætis obsita, jam bos,
 Argumentum ingens, et custos virginis Argus,
 Cælataque annem fundens pater Inachus urna.
 Insequitur nimbus peditum, clipeataque totis
 Agmina densentur campis, Argivaque pubes,
 Auruncæque manus, Rutuli, veteresque Sicani,
 Et Sacranæ acies, et picti scuta Labici :
 Qui saltus, Tiberine, tuos, sacrumque Numici
 Litus arant, Rutulosque exercent vomere colles,
 Circæumque jugum ; queis Jupiter Anxurus arvis
 Præsidet, et viridi gaudens Feronia luco ;
 Qua Saturæ jacet atra palus, gelidusque per imas
 Quærit iter valles atque in mare conditur Ufens.

Hos super advenit Volsca de gente Camilla,
 Agmen agens equitum et florentes ære catervas,
 Bellatrix : non illa colo calathisve Minervæ
 Fæmineas assueta manus, sed prælia virgo
 Dura pati, cursuque pedum prævertere ventos.
 Illa vel intactæ segetis per summa volaret
 Gramina, nec teneras cursu læsisset aristas ;
 Vel mare per medium, fluctu suspensa tumentis,
 Ferret iter, celeres nec tingeret æquore plantas.
 Illam omnis tectis agrisque effusa juvenus
 Turbaque miratur matrum, et prospectat euntem,
 Attonitis inhians animis : ut regius ostro
 Velet honos leves humeros, ut fibula crinem
 Auro internectat ; Lyciam ut gerat ipsa pharetram,
 Et pastorem præfixa cuspide myrtum.

790

800

810

P. VIRGILII MARONIS
ÆNEIDOS

LIBER OCTAVUS.

UT belli signum Laurenti Turnus ab arce
Extulit, et rauco strepuerunt cornua cantu;
Utque acres concussit equos, utque impulit arma;
Extemplo turbati animi, simul omne tumultu
Conjurat trepido Latium, sævitque Juventus
Effera. Ductores primi Messapus et Ufens,
Contemtorque deum Mezentius, undique cogunt
Auxilia, et latos vastant cultoribus agros.
Mittitur et magni Venulus Diomedis ad urbem,
Qui petat auxilium, et, Latio consistere Teucros, 10
Advectum Ænean classi, victosque penates
Inferre, et fatis regem se dicere posci,
Edoceat, multasque viro se adjungere gentes
Dardanio, et late Latio increbrescere nomen.
Quid struat his cœptis, quem, si fortuna sequatur,
Eventum pugnæ cupiat, manifestius ipsi,
Quam Turno regi, aut regi apparere Latino.

Talia per Latium: quæ Laomedontius heros
Cuncta videns magno curarum fluctuat æstu;
Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc, 20
In partesque rapit varias, perque omnia versat.
Sicut aquæ tremulum labris ubi lumen ahenis
Sole repperctum, aut radiantis imagine Lunæ,
Omnia pervolat late loca, jamque sub auras

Erigitur, summique ferit laquearia tecti.
Nox erat, et terras animalia fessa per omnes
Alituum pecudumque genus sopor altus habebat :
Quum pater in ripa gelidique sub ætheris axe
Æneas, tristi turbatus pectora bello,
Procubuit, seramque dedit per membra quietem. 30
Huic deus ipse loci fluvio Tiberinus amœno
Populeas inter senior se attollere frondes
Visus ; eum tenuis glauco velabat amictu
Carbasus, et crines umbrosa tegebat arundo ;
Tum sic affari, et curas his demere dictis :
“ O sate gente deum, Trojanam ex hostibus urbem
Qui revehis nobis, æternaque Pergama servas,
Expectate solo Laurenti arvisque Latinis,
Hic tibi certa domus, certi, ne absiste, penates ;
Neu belli terrere minis. Tumor omnis et iræ 40
Concessere deûm.
Jamque tibi, ne vana putes hæc fingere somnum,
Litoreis ingens inventa sub ilicibus sus,
Triginta capitum fetus enixa, jacebit ;
Alba, solo recubans, albi circum ubera nati.
Hic locus urbis erit, requies ea certa laborum :
Ex quo ter denis urbem redeuntibus annis
Ascanius clari condet cognominis Albam.
Haud incerta cano. Nunc qua ratione quod instat 50
Expeditas victor, paucis, adverte, docebo.
Arcades his oris, genus a Pallante profectum,
Qui regem Evandrum comites, qui signa secuti,
Delegere locum, et posuere in montibus urbem,
Pallantis proavi de nomine Pallanteum :
Hi bellum assidue ducunt cum gente Latina ;
Hos castris adhibe socios, et fœdera junge.
Ipse ego te ripis et recto flumine ducam,
Adversum remis superes subvectus ut amnem.
Surge age, nate dea ; primisque cadentibus astris
Junoni fer rite preces, iramque minasque 60

Supplicibus supera votis. Mihi victor honorem
Persolves. Ego sum, pleno quem flumine cernis
Stringentem ripas, et pingua culta secantem,
Cæruleus Thybris, cælo gratissimus amnis.
Hic mihi magna domus, celsis caput urbibus, exit."

Dixit, deinde lacu Fluvius se condidit alto,
Ima petens. Nox Ænean somnusque reliquit:
Surgit, et ætherii spectans orientia Solis
Lumina, rite cavis undam de flumine palmis
Sustulit, ac tales effundit ad æthera voces: 70
"Nymphæ, Laurentes Nymphæ, genus omnibus unde est,
Tuque, o Thybri tuo genitor cum flumine sancto,
Accipite Ænean, et tandem arcete periclis.
Quo te cumque lacus, miserantem incommoda nostra,
Fonte tenet, quocumque solo pulcherrimus exis;
Semper honore meo, semper celebrabere donis,
Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum:
Adsis o tantum, et propius tua numina firmes."
Sic memorat, geminasque legit de classe biremes,
Remigioque aptat; socios simul instruit armis. 80

Ecce autem subitum atque oculis mirabile monstrum,
Candida per silvam cum fetu concolor albo
Procubuit, viridique in litore conspicitur sus:
Quam pius Æneas tibi enim, tibi, maxima Juno,
Mactat, sacra ferens, et cum grege sistit ad aram.
Thybris ea fluvium, quam longa est, nocte tumentem
Leniit, et tacita refluens ita substitit unda,
Mitis ut in morem stagni placidæque paludis
Sterneret æquor aquis, remo ut luctamen abesset.
Ergo iter inceptum celerant; rumore secundo 90
Labitur uncta vadis abies: mirantur et undæ,
Miratur nemus insuetum fulgentia longe
Scuta virum fluvio, pictasque innare carinas.
Olli remigio noctemque diemque fatigant,
Et longos superant flexus, variisque teguntur
Arboribus, viridesque secant placido æquore silvas.

Sol medium cœli conscenderat igneus orbem,
 Quum muros arcemque procul ac rara domorum
 Tecta vident, quæ nunc Romana potentia cœlo
 Æquavit; tum res inopes Evandrus habebat. 100
 Ocius advertunt proras, urbique propinquant.

Forte die solemnem illo rex Arcas honorem
 Amphitryoniadæ magno divisque ferebat
 Ante urbem in luco. Pallas huic filius una,
 Una omnes juvenum primi, pauperque senatus,
 Thura dabant; tepidusque cruor fumabat ad aras.
 Ut celsas videre rates, atque inter opacum
 Allabi nemus, et tacitis incumbere remis:
 Terrentur visu subito, cunctique relictis
 Consurgunt mensis. Andax quos rumpere Pallas 110
 Sacra vetat, raptoque volat telo obvius ipse;
 Et procul e tumulto: "Juvenes, quæ causa subegit
 Ignotas tentare vias? quo tenditis?" inquit,
 "Qui genus? unde domo? pacemne huc fertis, an arma?"
 Tum pater Æneas puppi sic fatur ab alta,
 Paciferæque manu ramum prætendit olivæ:
 "Trojugenas ac tela vides inimica Latinis;
 Quos illi bello profugos egere superbo.
 Evandrum petimus. Ferte hæc et dicite, lectos
 Dardaniæ venisse duces, socia arma rogantes." 120

Obstupuit tanto percussus nomine Pallas:
 "Egredere o quicumque es," ait, "coramque parentem
 Alloquere, ac nostris succede penatibus hospes."
 Excepitque manu, dextramque amplexus inhæsit.
 Progressi subeunt luco, fluviumque relinquunt.

Tum regem Æneas dictis affatur amicis:
 "Optime Grajugenum, cui me fortuna precari,
 Et vitta comtos voluit prætendere ramos;
 Non equidem extimui, Danaum quod ductor, et Arcas,
 Quodque ab stirpe fores geminis conjunctus Atridis; 130
 Sed mea me virtus, et sancta oracula divum,
 Cognatique patres, tua terris didita fama,

Coniungere tibi, et fatis egere volentem.
 Dardanus, Iliacæ primus pater urbis et auctor,
 Electra, ut Graii perhibent, Atlantide cretus,
 Advehitur Teucros; Electram maximus Atlas
 Edidit, ætherios humero qui sustinet orbes.
 Vobis Mercurius pater est, quem candida Maia
 Cyllenæ gelido conceptum vertice fudit;
 At Maiam, auditis si quidquam credimus, Atlas, 140
 Idem Atlas generat, cœli qui sidera tollit.
 Sic genus amborum scindit se sanguine ab uno.
 His fretus, non legatos, neque prima per artem
 Tentamenta tui pepigi: me, me ipse, meumque
 Objecit caput, et supplex ad limina veni.
 Gens eadem, quæ te, crudeli Daunia bello
 Insequitur; nos si pellant, nihil afore credunt,
 Quin omnem Hesperiam penitus sua sub iuga mittant,
 Et mare, quod supra, teneant, quodque alluit infra.
 Accipe, daque fidem. Sunt nobis fortia bello 150
 Pectora, sunt animi, et rebus spectata iuventus."

Dixerat Æneas. Ille os, oculosque loquentes
 Jamdudum, et totum lustrabat lumine corpus.
 Tum sic pauca refert: "Ut te, fortissime Teucrum,
 Accipio agnoscoque libens! ut verba parentis,
 Et vocem Anchisæ magni vultumque recordor!
 Nam memini Hesione visentem regna sororis
 Laomedontiaden Priamum, Salamina petentem,
 Protenus Arcadiæ gelidos invisere fines.
 Tum mihi prima genas vestibat flore iuventa: 160
 Mirabarque duces Teucros, mirabar et ipsum
 Laomedontiaden; sed cunctis altior ibat
 Anchises. Mihi mens juvenali ardebat amore
 Compellare virum, et dextræ conjungere dextram:
 Accessi, et cupidus Pheneï sub mœnia duxi.
 Ille mihi insignem pharetram Lyciasque sagittas
 Discedens chlamydemque auro dedit intertextam,
 Frenaque bina, meus quæ nunc habet, aurea, Pallas.

Ergo et, quam petitis, juncta est mihi fœdere dextra:
 Et lux quum primum terris se crastina reddet, 170
 Auxilio lætos dimittam, opibusque juvabo.
 Interea sacra hæc, quando huc venistis amici,
 Annua, quæ differre nefas, celebrate faventes
 Nobiscum, et jam nunc sociorum assuescite mensis."

Hæc ubi dicta, dapes jubet et sublata reponi
 Pocula, gramineoque viros locat ipse sedili;
 Præcipuumque toro et villosi pelle leonis
 Accipit Ænean, solioque invitat acerno.
 Tum lecti juvenes certatim aræque sacerdos
 Viscera tosta ferunt taurorum, onerantque canistris 180
 Dona laboratæ Cereris, Bacchumque ministrant.
 Vescitur Æneas, simul et Trojana juvenus,
 Perpetui tergo bovis, et lustralibus extis.

Postquam exempta fames, et amor compressus edendi,
 Rex Evandrus ait: "Non hæc solemnia nobis,
 Has ex more dapes, hanc tanti numinis aram
 Vana superstitio veterumque ignara deorum
 Imposuit: sævis, hospes Trojane, periclis
 Servati facimus, meritosque novamus honores.
 Jam primum saxis suspensam hanc aspice rupem: 190
 Disjectæ procul ut moles, desertaque montis
 Stat domus, et scopuli ingentem traxere ruinam.
 Hic spelunca fuit, vasto submota recessu,
 Semihominis Caci facies quam dira tenebat,
 Solis inaccessam radiis; semperque recenti
 Cæde tepebat humus; foribusque affixa superbis
 Ora virum tristi pendebant pallida tabo.
 Huic monstro Vulcanus erat pater: illius atros
 Ore vomens ignes, magna se mole ferebat.
 Attulit et nobis aliquando optantibus ætas 200
 Auxilium adventumque dei. Nam maximus ultor,
 Tergemini nece Geryonæ spoliisque superbus,
 Alcides aderat, taurosque hac victor agebat
 Ingentes; vallemque boves annemque tenebant.

At furiis Caci mens effera, ne quid inausum
 Aut intractatum scelerisve dolive fuisset,
 Quatuor a stabulis præstanti corpore tauros
 Avertit, totidem forma superante juvencas.
 Atque hos, ne qua forent pedibus vestigia rectis,
 Cauda in speluncam tractos, versisque viarum 210
 Indiciis raptos, saxo occultabat opaco.
 Quærenti nulla ad speluncam signa ferebant.
 Interea, quum jam stabulis saturata moveret
 Amphitryoniades armenta, abitumque pararet,
 Discessu mugire boves, atque omne querelis
 Impleri nemus, et colles clamore relinqui.
 Reddidit una boum vocem, vastoque sub antro
 Mugit, et Caci spem custodita fefellit.
 Hic vero Alcidae furiis exarserat atro
 Felle dolor: rapit arma manu nodisque gravatum 220
 Robur; et ætherii cursu petit ardua montis.
 Cum primum nostri Cacum videre timentem
 Turbatumque oculis. Fugit ilicet ocior Euro,
 Speluncamque petit; pedibus timor addidit alas.
 Ut sese inclusit, ruptisque immane catenis
 Dejecit saxum, ferro quod et arte paterna
 Pendebat, fultosque emuniit objice postes:
 Ecce furens animis aderat Tirynthius; omnemque
 Accessum lustrans huc ora ferebat et illuc,
 Dentibus infrendens. Ter totum fervidus ira 230
 Lustrat Aventini montem; ter saxeâ tentat
 Limina nequidquam; ter fessus valle resedit.
 Stabat acuta silex, præcisis undique saxis
 Speluncæ dorso insurgens, altissima visu;
 Dirarum nidis domus opportuna volucrum.
 Hanc, ut prona jugo lævum incumbibat ad amnem,
 Dexter in adversum nitens concussit, et imis
 Avulsam solvit radicibus; inde repente
 Impulit: impulsu quo maximus insonat æther
 Dissultant ripæ, refluitque exterritus amnis. 240

At specus et Caci detecta apparuit ingens
 Regia, et umbrosæ penitus patuere cavernæ
 Non secus ac si qua penitus vi terra dehiscens
 Infernas reseret sedes, et regna recludat
 Pallida, dis invisâ; superque immane barathrum
 Cernatur, trepidentque immisso lumine manes.
 Ergo insperata deprensus in luce repente,
 Inclusumque cavo saxo, atque insueta rudentem,
 Desuper Alcides telis premit, omniaque arma
 Advocat, et ramis vastisque molaribus instat.
 Ille autem, neque enim fuga jam super ulla pericli,
 Faucibus ingentem fumum, mirabile dictu,
 Evomit, involvitque domum caligine cæca,
 Prospectum eripiens oculis; glomeratque sub antro
 Fumiferam noctem commixtis igne tenebris.
 Non tulit Alcides animis, seque ipse per ignem
 Præcipiti iniecit saltu, qua plurimus undam
 Fumus agit, nebulaque ingens specus æstuat atra.
 Hic Cacum in tenebris incendia vana vomentem
 Corripit in nodum complexus, et angit inhærens
 Elisos oculos, et siccum sanguine guttur.
 Panditur extemplo foribus domus atra revulsis,
 Abstractæque boves abjuratæque rapinæ
 Cælo ostenduntur, pedibusque informe cadaver
 Protrahitur. Nequeunt expleri corda tuendo
 Terribiles oculos, vultum, villosaque sætis
 Pectora semiferi, atque extinctos faucibus ignes.
 Ex illo celebratus honos, lætique minores
 Servavere diem, primusque Potitius auctor,
 Et domus Herculei custos Pinaria sacri.
 [Hanc aram luco statuit, quæ Maxima semper
 Dicetur nobis, et erit quæ maxima semper.]
 Quare agite, o juvenes, tantarum in munere laudum
 Cingite fronde comas, et pocula porgite dextris,
 Communemque vocate deum, et date vina volentes."
 Dixerat: Herculeâ bicolor quum populus umbra

250

260

270

Velavitque comas, foliisque innexa pependit,
Et sacer implevit dextram scyphus. Ocius omnes
In mensam læti libant, divosque precantur.

Devexo interea propior fit Vesper Olympo. 280
Jamque sacerdotes primusque Potitius ibant
Pellibus in morem cincti, flammasque ferebant.

[Instaurant epulas, et mensæ grata secundæ
Dona ferunt, cumulantque oneratis lancibus aras.]
Tum Salii ad cantus incensa altaria circum
Populeis adsunt evincti tempora ramis;
Hic juvenum chorus, ille senum, qui carmine laudes
Herculeas et facta ferunt: ut prima novercæ
Monstra manu geminosque premens eliserit angues;
Ut bello egregias idem disjecerit urbes, 290

Trojamque Œchaliæque; ut duros mille labores
Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquæ,
Pertulerit. "Tu nubigenas, invicte, bimembres
Hylæumque Pholūmque manu tu Cresia mactas
Prodigia, et vastum Nemea sub rupe leonem.
Te Stygii tremuere lacus, te janitor Orci
Ossa super recubans antro semesa cruento;
Nec te ullæ facies, non terruit ipse Typhœus
Arduus arma tenens; non te rationis egentem
Lernæus turba capitum circumstetit anguis. 300
Salve, vera Jovis proles, decus addite divis;
Et nos et tua dextur adi pede sacra secundo."
Talia carminibus celebrant: super omnia Caci
Speluncam adjiciunt, spirantemque ignibus ipsum.
Consonat omne nemus strepitu, collesque resultant.

Exin se cuncti divinis rebus ad urbem
Perfectis referunt. Ibat rex obsitus ævo,
Et comitem Ænean juxta natumque tenebat
Ingrediens, varioque viam sermone levabat.
Miratur, facilesque oculos fert omnia circum 310
Æneas, capiturque locis; et singula lætus
Exquiratque auditque virum monumenta priorum.

Tum rex Evandrus, Romanæ conditor arcis :
 "Hæc nemora indigenæ Fauni Nymphæque tenebant,
 Gensque virum truncis et duro robore nata :
 Queis neque mos neque cultus erat ; nec jungere tauros,
 Aut componere opes norant, aut parcere parto :
 Sed rami atque asper victu venatus alebat.
 Primus ab ætherio venit Saturnus Olympo,
 Arma Jovis fugiens et regnis exsul ademptis. 320
 Is genus indocile ac dispersum montibus altis
 Composuit, legesque dedit, Latiumque vocari
 Maluit, his quoniam latuisset tutus in oris.
 Aurea quæ perhibent, illo sub rege fuerunt
 Sæcula : sic placida populos in pace regebat ;
 Deterior donec paulatim ac decolor ætas
 Et belli rabies et amor successit habendi.
 Tum manus Ausonia et gentes venerè Sicanae ;
 Sæpius et nomen posuit Saturnia tellus.
 Tum reges, asperque immani corpore Thybris, 330
 A quo post Itali fluvium cognomine Thybrim
 Diximus ; amisit verum vetus Albula nomen.
 Me pulsum patria, pelagique extrema sequentem,
 Fortuna omnipotens et ineluctabile fatum
 His posuere locis ; matrisque egere tremenda
 Carmentis nymphæ monita, et deus auctor Apollo.
 Vix ea dicta ; dehinc progressus monstrat et aram,
 Et Carmentalem Romano nomine portam
 Quam memorant, nymphæ priscum Carmentis honorem
 Vatis fatidicæ : cecinit quæ prima futuros 340
 Æneadas magnos et nobile Pallanteum.
 Hinc lucum ingentem, quem Romulus acer Asylum
 Retulit, et gelida monstrat sub rupe Lupercal,
 Parrhasio dictum Panos de more Lycæi.
 Nec non et sacri monstrat nemus Argileti,
 Testaturque locum, et letum docet hospitis Argi.
 Hinc ad Tarpeiam sedem et Capitolia ducit,
 Aurea nunc, olim silvestribus horrida dumis,

Jam tum religio pavidos terrebat agrestes
 Dira loci; jam tum silvam saxumque tremebant. 350
 Hoc nemus, hunc, inquit, frondoso vertice collem—
 Quis deus, incertum est—habitat deus; Arcades ipsum
 Credunt se vidisse Jovem, quum sæpe nigrantem
 Ægida concuteret dextra nimbosque cieret.
 Hæc duo præterea disjectis oppida muris,
 Reliquias veterumque vides monumenta virorum.
 Hanc Janus pater, hanc Saturnus condidit arcem:
 Janiculum huic, illi fuerat Saturnia nomen.”

Talibus inter se dictis ad tecta subibant
 Pauperis Evandri, passimque armenta videbant 360
 Romanoque foro et lautis mugire Carinis.
 Ut ventum ad sedes, “Hæc,” inquit, “limina victor
 Alcides subiit; hæc illum regia cepit.
 Aude, hospes, contemnere opes, et te quoque dignum
 Finge deo: rebusque veni non asper egenis.”
 Dixit, et angusti subter fastigia tecti
 Ingentem Ænean duxit, stratisque locavit
 Effultum foliis et pelle Libystidis ursæ.

Nox ruit, et fuscis tellurem amplectitur alis.
 At Venus haud animo nequidquam exterrita mater, 370
 Laurentumque minis et duro mota tumultu,
 Vulcanum alloquitur, thalamoque hæc conjugis aureo
 Incipit, et dictis divinum aspirat amorem:
 “Dum bello Argolici vastabant Pergama reges
 Debita casurasque inimicis ignibus arces,
 Non ullum auxilium miseris, non arma rogavi
 Artis opisque tuæ; nec te, carissime conjux,
 Incassumve tuos volui exercere labores:
 Quamvis et Priami deberem plurima natis,
 Et durum Æneæ flevissem sæpe laborem, 380
 Nunc Jovis imperiis Rutulorum constitit oris:
 Ergo eadem supplex venio, et sanctum mihi numen
 Arma rogo, genetrix nato. Te filia Nereï,
 Te potuit lacrimis Tithonia flectere conjux.

Aspice, qui coëant populi, quæ mœnia clausis
 Ferrum acuunt portis in me excidiumque meorum.”
 Dixerat ; et niveis hinc atque hinc diva lacertis
 Cunctantem amplexu molli foveat. Ille repente
 Accepit solitam flammam ; notusque medullas
 Intravit calor, et labefacta per ossa cucurrit :
 Non secus atque olim, tonitru quum rupta corusco
 Ignea rima micans percurrit lumine nimbos.
 Sensit læta dolis et formæ conscia conjux.
 Tum pater æterno fatur devinctus amore :
 “ Quid causas petis ex alto ? fiducia cessit
 Quo tibi, diva, mei ? Similis si cura fuisset,
 Tum quoque fas nobis Teucros armare fuisset ;
 Nec Pater omnipotens Trojam, nec fata vetabant
 Stare, decemque alios Priamum superesse per annos.
 Et nunc, si bellare paras, atque hæc tibi mens est,
 Quidquid in arte mea possum promittere curæ,
 Quod fieri ferro liquidove potest electro,
 Quantum ignes animæque valent ; absiste precando
 Viribus indubitare tuis.” Ea verba locutus
 Optatos dedit amplexus, placidumque petivit
 Conjugis infusus gremio per membra soporem.

390

400

Inde ubi prima quies medio jam noctis abactæ
 Curriculo expulerat somnum ; quum femina primum,
 Cui tolerare colo vitam tenuique Minerva
 Impositum, cinerem et sopitos suscitât ignes
 Noctem addens operi ; famulasque ad lumina longo
 Exercet penso, castum ut servare cubile
 Conjugis, et possit parvos educere natos :
 Haud secus ignipotens nec tempore segnior illo
 Mollibus e stratis opera ad fabrilis surgit.
 Insula Sicanium juxta latus Æoliamque
 Erigitur Liparen, fumantibus ardua saxis :
 Quam subter specus et Cyclopium exesa caminis
 Antra Ætnæa tonant, validique incudibus ictus
 Auditi referunt gemitum, striduntque cavernis

410

420

Stricturæ Chalybum, et fornacibus ignis anhelat;
 Vulcani domus, et Vulcania nomine tellus.
 Hoc tunc ignipotens cœlo descendit ab alto.
 Ferrum exercebant vasto Cyclopes in antro,
 Brontesque, Steropesque, et nudus membra Pyracmon.
 His informatum manibus jam parte polita
 Fulmen erat; toto genitor quæ plurima cœlo
 Dejicit in terras; pars imperfecta manebat.
 Tres imbris torti radios, tres nubis aquosæ
 Addiderant, rutili tres ignis et alitis Austri. 430
 Fulgores nunc horridos, sonitumque, metumque
 Miscebant operi, flammisque sequacibus iras.
 Parte alia Marti currumque rotasque volucres
 Instabant, quibus ille viros, quibus excitat urbes;
 Ægidaque horrifera, turbatæ Palladis arma,
 Certatim squamis serpentum auroque polibant,
 Connexosque angues, ipsamque in pectore divæ
 Gorgona, desecto vertentem lumina collo.
 "Tollite cuncta," inquit, "cœptosque auferte labores,
 Ætnæi Cyclopes, et huc advertite mentem: 440
 Arma acri facienda viro. Nunc viribus usus,
 Nunc manibus rapidis, omni nunc arte magistra.
 Præcipitate moras." Nec plura effatus; et illi
 Ocius incubuere omnes, pariterque laborem
 Sortiti: fluit æs rivis, aurique metallum;
 Vulnificusque chalybs vasta fornace liquescit.
 Ingentem clipeum informant, unum omnia contra
 Tela Latinorum; septenosque orbibus orbes
 Impediunt. Alii ventosis foliibus auras
 Accipiunt redduntque; alii stridentia tingunt 450
 Æra lacu: gemit impositis incudibus antrum.
 Illi inter sese multa vi brachia tollunt
 In numerum, versantque tenaci forcipe massam.
 Hæc pater Æoliis properat dum Lemnius oris,
 Evandrum ex humili tecto lux suscitât alma,
 Et matutini volucrum sub culmine cantus.

Consurgit senior, tunicaque inducitur artus,
 Et Tyrrhena pedum circumdat vincula plantis :
 Tum lateri atque humeris Tegeæum subligat ensem,
 Demissa ab læva pantheræ terga retorquens. 460
 Nec non et gemini custodes limine ab alto
 Præcedunt gressumque canes comitantur herilem.
 Hospitis Æneæ sedem et secreta petebat
 Sermonum memor et promissi muneris heros :
 Nec minus Æneas se matutinus agebat.
 Filius huic Pallas, illi comes ibat Achates.
 Congressi jungunt dextras, mediisque residunt
 Ædibus, et licito tandem sermone fruuntur.

Rex prior hæc :

“Maxime Teucrorum ductor, quo sospite nunquam 470
 Res equidem Trojæ victas aut regna fatebor,
 Nobis ad belli auxilium pro nomine tanto
 Exiguæ vires. Hinc Tusco claudimur amni,
 Hinc Rutulus premit, et murum circumsonat armis.
 Sed tibi ego ingentes populos opulentaque regnis
 Jungere castra paro : quam fors inopina salutem
 Ostentat. Fatis huc te poscentibus affers.
 Haud procul hinc saxo incolitur fundata vetusto
 Urbis Agyllinæ sedes : ubi Lydia quondam 480
 Gens, bello præclara, jugis insedit Etruscis.
 Hanc multos florentem annos rex deinde superbo
 Imperio et sævis tenuit Mezentius armis.
 Quid memorem infandas cædes ! quid facta tyranni
 Effera ! Di capiti ipsius generique reservent !
 Mortua quin etiam jungebat corpora vivis,
 Componens manibusque manus atque oribus ora,
 Tormenti genus ! et sanie taboque fluentes
 Complexu in misero longa sic morte necabat.
 At fessi tandem cives infanda furentem
 Armati circumstant ipsumque domumque ; 490
 Obtruncant socios, ignem ad fastigia jactant.
 Ille inter cædes Rutulorum elapsus in agros

Confugere, et Turni defendier hospitibus armis.
 Ergo omnis furibus surrexit Etruria justis;
 Regem ad supplicium præsentibus Marte reposcunt.
 His ego te, Ænea, ductorem millibus addam.
 Toto namque fremunt condensæ litore puppes,
 Signaque ferre jubent; retinet longævus haruspex
 Fata canens: O Mæoniæ delecta juvenus,
 Flos veterum virtusque virum, quos justus in hostem 500
 Fert dolor, et merita accendit Mezentius ira,
 Nulli fas Italo tantam subungere gentem:
 Externos optate duces. Tum Etrusca resedit
 Hoc acies campo, monitis exterrita divum.
 Ipse oratores ad me regnique coronam
 Cum sceptro misit, mandatque insignia Tarchon,
 Succedam castris, Tyrrhenaque regna capessam.
 Sed mihi tarda gelu sæclisque effeta senectus
 Invidet imperium, seræque ad fortia vires.
 Natum exhortarer, ni mixtus matre Sabella 510
 Hinc partem patriæ traheret. Tu, cujus et annis
 Et generi fata indulgent, quem numina poscunt,
 Ingredere, o Teucrum atque Italum fortissime ductor.
 Hunc tibi præterea, spes et solatia nostri,
 Pallanta adjungam; sub te tolerare magistro
 Militiam et grave Martis opus, tua cernere facta
 Assuescat, primis et te miretur ab annis.
 Arcadas huic equites bis centum, robora pubis
 Lecta, dabo; totidemque suo tibi nomine Pallas.”
 Vix ea fatus erat; defixique ora tenebant 520
 Æneas Anchisiades et fidus Achates,
 Multaque dura suo tristi cum corde putabant:
 Ni signum cælo Cytherea dedisset aperto.
 Namque improvise vibratus ab æthere fulgor
 Cum sonitu venit, et ruere omnia visa repente,
 Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera clangor.
 Suspiciunt: iterum atque iterum fragor increpat ingens,
 Arma inter nubem cæli in regione serena

Per sudum rutilare vident, et pulsa tonare.
 Obstupuere animis alii ; sed Troius heros 530
 Agnovit sonitum et divæ promissa parentis.
 Tum memorat : " Ne vero, hospes, ne quære profecto,
 Quem casum portenta ferant ; ego poscor Olympo.
 Hoc signum cecinit missuram diva creatrix,
 Si bellum ingrueret ; Vulcaniaque arma per auras
 Laturam auxilio.

Heu quantæ miseris cædes Laurentibus instant !
 Quas pœnas mihi, Turne, dabis ! quam multa sub undas
 Scuta virum galeasque et fortia corpora volves,
 Thybri pater ! Poscant acies, et fœdera rumpant." 540

Hæc ubi dicta dedit, solio se tollit ab alto ;
 Et primum Herculeis sopitas ignibus aras
 Excitat, hesternumque Larem parvosque penates
 Lætus adit ; mactant lectas de more bidentes
 Evandrus pariter, pariter Trojana juvenus.
 Post hinc ad naves graditur, sociosque revisit :
 Quorum de numero, qui sese in bella sequantur,
 Præstantes virtute legit ; pars cetera propa
 Fertur aqua, segnisque secundo defluit amni,
 Nuncia ventura Ascanio rerumque patrisque. 550
 Dantur equi Teucris Tyrrhena petentibus arva :
 Ducunt exsortem Æneæ, quem fulva leonis
 Pellis obit totum, præfulgens unguibus aureis.

Fama volat parvam subito vulgata per urbem,
 Ocius ire equites Tyrrheni ad limina^a regis.
 Vota metu duplicant matres, propiusque periclo
 It timor, et major Martis jam apparet imago.
 Tum pater Evandrus, dextram complexus euntis,
 Hæret, inexpletum lacrimans, ac talia fatur :
 " O mihi præteritos referat si Jupiter annos ! 560
 Qualis eram, quum primam aciem Præneste sub ipsa
 Stravi scutorumque incendi victor acervos,
 Fit regem hac Herilum dextra sub Tartari misi :

Nascenti cui tres animas Feronia mater,
 Horrendum dictu, dederat, terna arma movenda;
 Ter leto sternendus erat; cui tunc tamen omnes
 Abstulit hæc animas dextra, et totidem exuit armis.

Non ego nunc dulci amplexu divellerer usquam.

Nate, tuo; neque finitimus Mezentius usquam

Huic capiti insultans, tot ferro sæva dedisset

570

Funera, tam multis viduasset civibus urbem.

At vos, o superi, et divum tu maxime rector

Jupiter, Arcadii, quæso, miserescite regis,

Et patrias audite preces: Si numina vestra

Incolumem Pallanta mihi, si fata reservant,

Si visurus eum vivo, et venturus in unum,

Vitam oro; patiar quemvis durare laborem:

Sin aliquem infandum casum, Fortuna, minaris,

Nunc, o nunc liceat crudelem abrumpere vitam,

580

Dum curæ ambiguæ, dum spes incerta futuri,

Dum te, care puer, mea sera et sola voluptas,

Complexu teneo; gravior ne nuncius aures

Vulneret." Hæc genitor digressu dicta supremo

Fundebat: famuli collapsum in tecta ferebant.

Jamque adeo exierat portis equitatus apertis;

Æneas inter primos et fidus Achates;

Inde alii Trojæ procures; ipse agmine Pallas

In medio, chlamyde et pictis conspectus in armis:

Qualis ubi oceani perfusus Lucifer unda,

590

Quem venus ante alios astrorum diligit ignes,

Extulit os sacrum cœlo, tenebrasque resolvit.

Stant pavidæ in muris matres, oculisque sequuntur

Pulveream nubem et fulgentes ære catervas.

Olli per dumos, qua proxima meta viarum,

Armati tendunt. It clamor, et agmine facto

Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.

Est ingens gelidum lucus prope Cæritis amnem,

Religione patrum late sacer; undique colles

Inclusere cavi et nigra nemus abiete cingunt.

Silvano fama est veteres sacrasse Pelagos,
 Arvorum pecorisque deo, lucumque diemque,
 Qui primi fines aliquando habuere Latinos.
 Haud procul hinc Tarcho et Tyrrheni tuta tenebant
 Castra locis, celsoque omnis de colle videri
 Jam poterat legio, et latis tenebat in arvis.
 Huc pater Æneas et bello lecta juvenus
 Succedunt, fessique et equos et corpora curant.

600

At Venus ætherios inter dea candida nimbos
 Dona ferens aderat; natumque in valle reducta
 Ut procul egelido secretum flumine vidit,
 Talibus affata est dictis, seque obtulit ultro:
 "En perfecta mei promissa conjugis arte
 Munera; ne mox aut Laurentes, nate, superbos,
 Aut acrem dubites in prœlia poscere Turnum."

610

Dixit, et amplexus nati Cytherea petivit;
 Arma sub adversa posuit radiantia quercu.
 Ille deæ donis et tanto lætus honore
 Expleri nequit, atque oculos per singula volvit,
 Miraturque, interque manus et brachia versat
 Terribilem cristis galeam flammasque vomentem,
 Fatiferumque ensem, lorica ex ære rigentem,
 Sanguineam, ingentem; qualis quum cœrula nubes
 Solis inardescit radiis longeque refulget;
 Tum leves ocreas electro auroque recocto,
 Hastamque, et clipei non enarrabile textum.
 Illic res Italas Romanorumque triumphos,
 Haud vatum ignarus venturique inscius ævi,
 Fecerat ignipotens; illic genus omne futurae
 Stirpis ab Ascanio, pugnataque in ordine bella.
 Fecerat et viridi fetam Mavortis in antro
 Procubuisse lupam: geminos huic ubera circum
 Ludere pendentes pueros, et lambere matrem
 Impavidos; illam tereti cervice reflexam
 Mulcere alternos, et corpora fingere lingua.

620

630

Nec procul hinc Romam, et raptas sine more Sabinas

Consessu cavæ, magnis Circensibus actis,
 Addiderat, subitoque novum consurgere bellum
 Romulidis, Tatioque seni, Curibusque severis.
 Post idem, inter se posito certamine, reges
 Armati Jovis ante aram paterasque tenentes 640
 Stabant, et cæsa jungebant fœdera porca.
 Haud procul inde citæ Metum in diversa quadrigæ
 Distulerant, at tu dictis, Albane, maneres!
 Raptabatque viri mendacis viscera Tullus
 Per silvam, et sparsi rorabant sanguine vepres.
 Nec non Tarquinius ejectum Porsena jubebat
 Accipere, ingentique urbem obsidione premebat;
 Æneadæ in ferrum pro libertate ruebant.
 Illum indignanti similem, similemque minanti
 Aspiceres; pontem auderet quod vellere Cocles, 650
 Et fluvium vinclis innaret Clœlia ruptis.
 In summo custos Tarpeïæ Manlius arcis
 Stabat pro templo, et Capitolia celsa tenebat,
 [Romuleoque recens horrebat regia culmo.]
 Atque hic auratis volitans argenteus anser
 Porticibus, Gallos in limine adesse, canebat;
 Galli per dumos aderant, arcemque tenebant,
 Defensi tenebris et dono noctis opacæ:
 Aurea cæsaries ollis, atque aurea vestis;
 Virgatis lucent sagulis; tum lactea colla 660
 Auro innectuntur; duo quisque Alpina coruscant
 Gæsa manu, scutis protecti corpora longis.
 Hic exsultantes Salios, nudosque Lupercos,
 Lanigerosque apices, et lapsa ancilia cœlo
 Extuderat; castæ ducebant sacra per urbem
 Pilentis matres in mollibus. Hinc procul addit
 Tartareas etiam sedes, alta ostia Ditis,
 Et scelerum pœnas, et te, Catilina, minaci
 Pendentem scopulo, Furiarumque ora trementem,
 Secretosque pios; his dantem jura Catonem, 670
 Hæc inter tumidi late maris ibat imago

Aurea, sed fluctu spumabant cœrula cano ;
 Et circum argento clari delphines in orbem
 Æquora verrebant caudis, æstumque secabant.
 In medio classes æratas, Actia bella,
 Cernere erat ; totumque instructo Marte videres
 Fervere Leucaten, auroque effulgere fluctus.
 Hinc Augustus agens Italos in prælia Cæsar
 Cum patribus, populoque, penatibus et magnis dis,
 Stans celsa in puppi : geminas cui tempora flammæ 680
 Lætæ vomunt, patriumque aperitur vertice sidus.
 Parte alia ventis et dis Agrippa secundis
 Arduus agmen agens : cui, belli insigne superbum,
 Tempora navali fulgent rostrata corona.
 Hinc ope barbarica variisque Antonius armis
 Victor ab Auroræ populis et litore rubro
 Ægyptum viresque Orientis et ultima secum
 Bactra vehit ; sequiturque, nefas ! Ægyptia conjux.
 Una omnes ruere, ac totum spumare, reductis
 Convulsum remis rostrisque tridentibus, æquor. 690
 Alta petunt : pelago credas innare revulsas
 Cycladas, aut montes concurrere montibus altos :
 Tanta mole viri turritis puppibus instant.
 Stuppea flamma manu telisque volatile ferrum
 Spargitur ; arva nova Neptunia cæde rubescunt.
 Regina in mediis patrio vocat agmina sistro ;
 Necdum etiam geminos a tergo respicit angues.
 Omnigenumque deûm monstra et latrator Anubis
 Contra Neptunum et Venerem contraque Minervam
 Tela tenent. Sævitur medio in certamine Mavors 700
 Cælatus ferro, tristesque ex æthere Diræ ;
 Et scissa gaudens vadit Discordia palla :
 Quam cum sanguineo sequitur Bellona flagello.
 Actius hæc cernens arcum intendebat Apollo
 Desuper : omnis eo terrore Ægyptus et Indi,
 Omnis Arabs, omnes vertebant terga Sabæi.
 Tota videbatur ventis regina vocatis

Vela dare, et laxos jam jamque immittere funes.
Illam inter cædes pallentem morte futura
Fecerat ignipotens undis et Iapyge ferri ;
Contra autem magno mærentem corpore Nilum,
Pandentemque sinus, et tota veste vocantem
Cæruleum in gremium latebrosaque flumina victos.
At Cæsar, triplici invectus Romana triumpho
Mœnia, dis Italis votum immortale sacrabat,
Maxima tercentum totam delubra per Urbem.
Lætitia ludisque viæ plausuque fremebant ;
Omnibus in templis matrum chorus, omnibus aræ ;
Ante aras terram cæsi stravere juvenci.
Ipse sedens niveo candentis limine Phœbi
Dona recognoscit populorum, aptatque superbis
Postibus ; incedunt victæ longo ordine gentes,
Quam variæ linguis, habitu tam vestis et armis.
Hic Nomadum genus et discinctos Mulciber Afros,
Hic Lelegas Carasque sagittiferosque Gelonos
Finxerat : Euphrates ibat jam mollior undis,
Extremique hominum Morini, Rhenusque bicornis ;
Indomitique Dahæ, et pontem indignatus Araxes.
Talia per clipeum Vulcani dona parentis
Miratur, rerumque ignarus imagine gaudet,
Attollens humero famamque et fata nepotum.

710

720

730

P. VIRGILII MARONIS
 ÆNEIDOS
 LIBER NONUS.

Atque ea diversa penitus dum parte gerantur,
 Irim de cœlo misit Saturnia Juno
 Audacem ad Turnum. Luco tum forte parentis
 Pylumni Turnus sacrata valle sedebat. *a son of*
 Ad quem sic roseo Thaumantias ore locuta est: *neptune*
 "Turne, quod optanti divum promittere nemo" *Serra who*
 Auderet, volyenda dies en attulit ultro. *married Electra*
 Æneas, urbe et sociis et classe relicta, *of the oceanides*
 Sceptra Palatini sedemque petivit Evandri *the my founder*
 Nec satis: extremas Corythi penetravit ad urbes, *of Costone* 10
 Lydorumque manum, collectos armat agrestes.
 Quid dubitas? nunc tempus equos, nunc poscere currus.
 Rumpe moras omnes, et turbata arripe castra."
 Dixit, et in cœlum paribus se sustulit alis; *a a wing*
 Ingentemque fuga secuit sub nubibus arcem.
 Agnovit juvenis, duplicesque ad sidera palmas
 Sustulit, et tali fugientem est voce secutus: *tollo*
 "Tri, decus cœli, quis te mihi nubibus actam *a customar*
 Detulit in terras? unde hæc tam clara repente *term in deer*
 Tempestas? medium video discedere cœlum, *this 20*
 Palantesque polo stellas. Sequor omina tanta,
 Quisquis in arma vocas." Et sic effatus ad undam
 Processit summoque hausit de gurgitē lymphas, *a gulf*
 Multa deos orans, oneravitque æthera votis. *maser*
 Jamque omnis campis exercitus ibat apertis,
 Iyes equum, dives pictai vestis et auri,

cu dnm
 Messapus primas acies, postrema coërcent
 Tyrrhidæ juvenes, medio dux agmine Turnus
 [Vertitur arma tenens, et toto vertice supra est:]
 Ceu septem surgens sedatis amnibus altus
 Per tacitum Ganges, aut pingui flumine Nilus
 Quum refluit campis et jam se condidit alveo.
 Hic subitam nigro glomerari pulvere nubem
 Prospiciunt Teucri, ac tenebras insurgere campis.
 Primus ab adversa conclamat mole Caiçus: *es so fa dam*
 "Quis globus, o eives, caligine volvitur atra!
 Ferte citi ferrum, date tela, scandite muros: *do de sum scale*
 Hostis adest, eja." Ingenti clamore per omnes
 Condunt se Teucri portas, et mœnia complent.
 Namque ita discedens præceperat optimus armis
 Æneas: Si qua interea fortuna fuisset,
 Neu struere auderent aciem, neu credere campo;
 Castra modo et tutos servarent aggere muros.
 Ergo, etsi conferre manum pudor iraque monstrat,
 Objiciunt portas tamen, et præcepta facessunt,
 Armatique cavis expectant turribus hostem.
 Turnus, ut ante volans tardum præcesserat agmen,
 Viginti lectis equitum comitatus et urbi
 Improvisus adest: maculis quem Thracicus albis
 Portat equus, cristaque tegit galea aurea rubra.
 "Ecquis erit mecum, juvenes? qui primus in hostem?
 En," ait, et jaculum attorquens emittit in auras,
 Principium pugnæ, et campo sese arduus infert.
 Clamore excipiunt socii, fremituque sequuntur
 Horrisono; Teucrum mirantur inertia corda:
 Non æquo dare se campo, non obvia ferre
 Arma viros, sed castra fovere. Huc turbidus atque huc
 Lustrat equo muros, aditumque per avia quærit.
 Ac veluti pleno lupus insidiatus ovili
 Quum fremit ad caulas, ventos perpessus et imbres,
 Nocte super media; tuti sub matribus agni
 Balatum exercent: ille asper et improbus, ira
 Sævius in absentes; collecta fatigat edendi

30

40

50

60

Ex longo rabies, et siccae sanguine fauces.
 Haud aliter Rutulo, muros et castra tuenti,
 Ignescunt iræ; duris dolor ossibus ardet; *burn*
 Qua tentet ratione aditus, et quæ via clausos
 Excutiat Teucros vallo, atque effundat in æquor.
 Classem, quæ lateri castrorum adjuncta latebat,
 Aggeribus septam circum et fluvialibus undis,
 Invadit; sociosque incendia poscit ovantes;
 Atque manum pinu flagranti fervidus implet.
 Tum vero incumbunt; urget præsentia Turni;
 Atque omnis facibus pubes accingitur atris.

70

per fuc Diripuerе focos; piceum fert fumida lumen
 Tæda, et commixtam Vulcanus ad astra favillam.

Quis deus, o Musæ, tam sæva incendia Teucris
 Avertit? tantos ratibus quis depulit ignes?

Dicite. Prisca fides factò, sed fama perennis.

Tempore quo primum Phrygia formabat in Ida

80

in her Æneas classem, et pelagi petere alta parabat,

Ipsa deum fertur genetrix Berecynthia magnum

2nd ed Vocibus his affert Jovem: "Da, nate, petenti, *Cybele from mount Berec*

Quod tua cara mens domito te poscit Olympo. *thus in the*

Pinea silva mihi multos dilecta per annos:

[Lucus in arce fuit summa, quo sacra ferebant,

Nigranti picea trabibusque obscurus acernis:]

Has ego Dardanio juveni, quum classis egeret,

Læta dedi; nunc sollicitam timor anxius urget.

Solve metus, atque hoc precibus sine posse parentem

90

Ne cursu quassatæ ullo neu turbine ventis

Vincantur: prosit nostris in montibus ortas."

Filius huic contra, torquet qui sidera mundi:

"O genetrix, quo fata vocas? aut quid petis istis?

Mortaline manu factæ immortale-carinæ

Fas habeant? certusque incerta pericula lustret

Æneas? cui tanta deo permissa potestas?

ne Immo, ubi defunctæ finem portusque tenebunt

Ausoniæ solim, quæcumque evaserit undis

Jardaniumque ducem Laurentia^{um} vèxerit arva,
 sortalem eripiam formam, magnique jubebo
 Equoris esse deas: qualis Nereia Doto
 Et Galatea secant spumantem pectore pontum."
 Dixerat: idque ratum Stygii per flumina fratris,
 per pice torrentes atraque voragine ripas
 Annuit, et totum nutu tremefecit Olympum.

100

Ergo aderat promissa dies, et tempora Parcæ
 Debita complerant; quum Turni injuria Matrem
 Admonuit, ratibus sacris depellere tædas.

Hic primum nova lux oculis offulsit, et ingens
 Visus ab Aurora cælum transcurrere nimbus,
 Idæique chori: tum vox horrenda per auras
 Excidit, et Troum Rutulorumque agmina complet:

dah. 4 N
 110

'Ne trepidate meas, Teucri, defendere naves;
 Neve armate manus: maria ante exurere Turno
 Quam sacras dabitur pinus. Vos ite solutæ,
 Ite, deæ pelagi; genetrix jubet." Et sua quæque
 Continuo puppes abrumpunt vincula ripis,

*the voylantes
 cures et am
 Idæi
 dactyli*

Delphinumque modo demersis æquora rostris
 Imma petunt. Hinc virginæ, mirabile monstrum,
 "Quot prius æratæ steterant ad litora proræ,
 Reddunt se totidem facies, pontoque feruntur.

120

Obstupuere animis Rutuli; conterritus ipse
 Turbatus Messapus equis; cunctatur et amnis
 Rauca sonans, revocatque pedem Tiberinus ab alto.
 At non audaci cessit fiducia Turno;

Utro animos tollit dictis, atque increpat ultro:
 "Trojanos hæc monstra petunt; his Jupiter ipse
 Auxilium solitum eripuit; non tela, nec ignes
 Expectant Rutulos. Ergo maria invia Teucris,
 Nec spes ulla fugæ; rerum pars altera adempta est.

130

Terra autem in nostris manibus: tot millia, gentes
 Arma ferunt Italæ. Nil me fatalia terrent,
 Si qua Phryges præ se jactant, responsa deorum.
 Sat fatis Venerique datum, tetigere quod arva

Fertilis Ausoniæ Troës. Sunt et mea contra
 Fata mihi, ferro sceleratam excindere gentem,
 Coniuge prærepta; nec solos tangit Atridas
 Iste dolor, solisque licet capere arma Mycenis.
 Sed periisse semel satis est. Peccare fuisset
 Ante satis, penitus modo non genus omne perosos
 Feminæum. Quibus hæc mediæ fiducia valli,
 Fossarumque moræ, leti discrimina parva,
 Dant animos. At non viderunt mœnia Trojæ
 Neptuni fabricata manu considerare in ignes?
 Sed vos, o lecti, ferro qui scindere vallum
 Apparat, et mecum invadit trepidantia castra?
 Non armis mihi Vulcani, non mille carinis
 Est opus in Teucros. Addant se protenus omnes
 Etrusci socios. Tenebrâs et inertia furta

140

[Palladii, cæsis summæ custodibus arcis,]

150

Ne timeant; nec equi cæca condemur in alvo;
 Luce palam certum est igni circumdare muros,
 Haud sibi cum Danaïs rem faxo et pube Pelasga
 Esse putent, decimum quos distulit Hector in annum.
 Nunc adeo, melior quoniam pars acta diei,
 Quod superest, læti bene gestis corpora rebus
 Procurate, viri, et pugnam sperate parati.
 Interea vigilum excubiis obsidere portas
 Cura datur Messapo, et mœnia cingere flammis.
 Bis septem, Rutulo muros qui milite servant,
 Delecti; ast illos centeni quemque sequuntur
 Purpurei cristis juvenes auroque corusci.
 Discurrunt, variantque vices, fusique per herbam
 Indulgent vino, et vertunt crateras ahenos,
 Collucent ignes: noctem custodia ducit
 Insomnem ludo.

160

Hæc super e vallo prospectant Troës, et armis
 Alta tenent; nec non trepidi formidine portas
 Explorant, pontesque et propugnacula jungunt;
 Tela gerunt, Instant Mnestheus acerque Serestus;

170

Quos pater Æneas, si quando adversa vocarent,
 Rectores juvenum et rerum dedit esse magistros.
 Omnis per muros legio sortita periculum *Late hunc a*
 Excubat, exercetque vices, quod cuique tuendum est. *in hoc is to be*

Nisus erat portæ custos, acerrimus armis,
 Hyrtacides; comitem Æneæ quem miserat Ida *what does it*
 Venatrix, jaculo celerem levibusque sagittis: *a free nie*
 Et juxta comes Euryalus, quo pulchrior alter *construction*
 Non fuit Æneadum, Trojana neque induit arma; 180
 Ora puer prima signans intonsa juvena.

His amor unus erat, pariterque in bella ruebant;
 Tum quoque communi portam statione tenebant.
 Nisus ait: "Dine hunc ardorem mentibus addunt,
 Euryale? an sua cuique deus sit dira cupido? —
 Aut pugnam, aut aliquid jamdudum invadere magnum
 Mens agitat mihi; nec placida contenta quiete est.
 Cernis, quæ Rutulos habeat fiducia rerum.

Lumina rara micant; somno vinoque sepulti
 Procubuere; silent late loca. Percipe porro 190
 Quid dubitem, et quæ nunc animo sententia surgat.

Ænean acciri omnes, populusque patresque,
 Exposcunt, mittique viros, qui certa reportent.
 Si tibi quæ posco promittunt—nam mihi facti
 Fama sat est—tumulo videor reperire sub illo
 Posse viam ad muros et mœnia Pallantea."

Obstupuit magno laudum percussus amore
 Euryalus; simul his ardentem affatur amicum:
 "Mene igitur socium summis adjungere rebus,
 Nise, fugis? solum te in tanta pericula mittam?"

Non ita me genitor bellis assuetus Opheltis *with this*
 Argolicum terrorem inter Trojæque labores
 Sublatum erudiit; nec tecum talia gessi,
 Magnanimum Ænean et fata extrema secutus.
 Est hic, est animus lucis contemtor, et istum
 Qui vita bene credat emi, quo tendis, honorem."

Nisus ad hæc : " Equidem de te nil tale verebar :
Nec fas—non. Ita me referat tibi magnus ovantem
Jupiter, aut quicumque oculis hæc aspicit æquis.
Sed si quis—quæ multa vides discrimine tali—

210

Si quis in adversum rapiat casusve deusve,
Te superesse velim ; tua vita dignior ætas.
Sit, qui me raptum pugna pretiove redemptum
Mandet humo ; solita aut si qua id fortuna vetabit,
Absenti ferat inferias, decoretque sepulcro.

Neu matri miseræ tanti sim causa doloris :
Quæ te sola, puer, multis e matribus ausa
Persequitur, magni nec mœnia curat Acestæ."
Ille autem : " Causas nequidquam nectis inanes,
Nec mea jam mutata loco sententia cedit.

220

sub. Acceleremus," ait. Vigiles simul excitat. Illi
Succedunt, servantque vices : statione relictâ
Ipse comes Niso graditur, regemque requirunt.

Cetera per terras omnes animalia somno
Laxabant curas et corda oblita laborum :

Ductores Teucrum primi, delecta juvenus,
Consilium summis regni de rebus habebant,
Quid facerent, quisve Æneæ jam nuncius esset :
Stant longis adnixi hastis, et scuta tenentes,

note Castrorum et campi medio. Tum Nisus et una
Euryalus confestim alacres admittier orant :

230

say Rem magnam, pretiumque moræ fore. Primus Iulus
Accepit trepidos, ac Nisum dicere jussit.

Tum sic Hyrtacides : " Audite o mentibus æquis
Æneadæ, neve hæc nostris spectentur ab annis,
Quæ ferimus. Rutuli somno vinoque soluti
Conticuere ; locum insidiis conspeximus ipsi, ' 90.

Qui patet in bivio portæ, quæ proxima ponto ;
Interrupti ignes, aterque ad sidera fumus
Erigitur ; si fortuna permittitis uti,

240

Quæsitum Ænean ad mœnia Pallantea

hic cum spoliis, ingenti cæde peracta,

Affore cernetis. Nec nos via fallit euntes :
 Vidimus obscuris primam sub vallibus urbem
 Venatu assiduo et totum cognovimus amnem.
 Hic annis gravis atque animi maturus Aletes :
 Di patrii, quorum semper sub numine Troja est, *is*
 Non tamen omnino Teucros delere paratis,
 Quum tales animos juvenum et tam certa tulistis
 Pectora." Sic memorans, humeros dextrasque tenebat 250
 Amborum, et vultum lacrimis atque ora rigabat :
 "Quæ vobis, quæ digna, viri, pro laudibus istis
 Præmia posse rear solvi? pulcherrima primum
 Di moresque dabunt vestri; tum cetera reddet *21*
 Actutum pius Æneas, atque integer ævi
 Ascanius, meriti tanti non immemor unquam.
 Immo ego vos, cui sola salus genitore reducto,
 Excipit Ascanius, per magnos, Nise, Penates,
 Assaracique Larem, et canæ penetralia Vestæ,
 Obtestor :—quæcumque mihi fortuna fidesque est 260
 In vestris pono gremiis—revocate parentem;
 Reddite conspectum; nihil illo triste recepto.
 Bina dabo argento perfecta atque aspera signis
 Pocula, devicta genitor quæ cepit Arisba;
 Et tripodas geminos, auri duo magna talenta; *265*
 Cratera antiquum, quem dat Sidonia Dido.
 Si vero capere Italiam sceptrisque potiri
 Contigerit victori, et prædæ ducere sortem : *draw lot for booty*
 Vidisti, quo Turnus equo, quibus ibat in armis
 Aureus; ipsum illum, clipeum cristasque rubentes 270
 Excipiam sorti, jam nunc tua præmia, Nise.
 Præterea bis sex genitor lectissima matrum
 Corpora, captivosque dabit, suaque omnibus arma :
 Insuper his campi quod rex habet ipse Latinus.
 Te vero, mea quem spatiis propioribus ætas
 Insequitur, venerande puer, jam pectore toto
 Accipio, et comitem casus complector in omnes.
 Nulla meis sine te quæretur gloria rebus;

Seu pacem seu bella geram; tibi maxima rerum
Verborumque fides." Contra quem talia fatur *al* 280

Euryalus: "Me nulla dies tam fortibus ausis
Dissimilem arguerit; tantum—fortuna secunda

Aut^d adversa cadat." Sed te super omnia dona

Unum oro: genetrix Priami de gente vetusta

Est mihi, quam miseram tenuit non Ilia tellus

Mecum excedentem, non mœnia regis Acestæ.

Hanc ego nunc ignaram hujus quodcumque pericli est

Inque salutatam linquo; Nox et tua testis

Dexterâ, quod nequeam lacrimas perferre parentis.

At tu, oro, solare inopem, et succurre relictæ.

290

Hanc sine me spem ferre tui: audentior ibo

In casus omnes." Percussa mente dederunt^a

Dardanidæ lacrimas; ante omnes pulcher Iulus;

Atque animum patriæ strinxit pietatis imago.

Tum sic effatur:

"Spondeo digna tuis ingentibus omnia cœptis.

Namque erit ista mihi genetrix, nomenque Creüsæ

Solum defuerit, nec partum gratia talem

Parva manet. Casus factum quicumque sequuntur

Per caput hoc juro, per quod pater ante solebat: *jurare* 300

Quæ tibi polliceor reduci, rebusque secundis,

Hæc eadem matrique tuæ generique manebunt."

Sic ait illacrimans; humero simul exuit ense

Auratum, mira quem fecerat arte Lycaon *abl*

Gnosius atque habilem vagina aptarat eburna:

Dat Niso Mnestheus pellem horrentesque leonis

Exuvias; galeam fidus permutat Aletes.

Protenus armati incedunt: quos omnis euntes,

Primorum manus ad portas juvenumque senumque

Prosequitur votis. Nec non et pulcher Iulus,

310

Ante annos animumque gerens curâque virilem,

Multa patri portanda dabat mandata. Sed auræ

Omnia discerpunt, et nubibus irrita donant.

^a haud

^a dedere

Egressi superant fossas, noctisque per umbram
 Castra inimica petunt, multis tamē ante futuri *des bene dicto*
 Exitio. Passim somno vinoque per herbam *the sense of*
 Corpora fusa vident, arrectos litore currus, *future & alm*
 Inter lora rotasque viros, simul arma jacere, *car participles*
 Vina simul. Prior Hyrtacides sic ore locutus: *common in Virg.*
 "Euryale, audendum dextra. Nunc ipsa vocat res. 320
 Hac iter est. Tu, ne qua manus se attollere nobis
 A tergo possit, custodi et consule longe.
 Hæc ego vasta dabo, et lato te limite ducam."
 Sic memorat, vocemque premit; simul ense superbum
 Rhamnetem aggreditur, qui forte tapetibus altis
 Exstructus toto proflabat pectore somnum;
 Rex idem, et regi Turno gratissimus augur:
 Sed non augurio potuit depellere pestem.
 Tres juxta famulos temere inter tela jacentes,
 Armigerumque Remi premit, aurigamque sub ipsis 330
 Nactus equis; ferroque secat pendentia colla.
 Tum caput ipsi aufert domino truncumque relinquit
 Sanguine singultantem; atro tepefacta cruore
 Terra torique madent. Nec non Lamyrumque Lamumque,
 Et juvenem Sarraunum, illa qui plurima nocte
 Luserat, insignis facie, multoque jacebat
 Membra deo victus: felix, si protenus illum:
 Æquasset nocti ludum in lucemque tulisset.
 Impastus ceu plena leo per ovilia turbans;
 Suadet enim vesana fames; manditque trahitque 340
 Molle pecus mutumque metu; fremit ore cruento.
 Nec minor Euryali cædes: incensus et ipse *kindled*
 Perfurit; ac multam in medio sine nomine plebem,
 Fadumque Herbesumque subit, Rhætumque, Abarimque,
 Ignaros; Rhætum vigilantem, et cuncta videntem;
 Sed magnum metuens se post cratera tegebat: *how*
 Pectore in adverso totum cui cominus ensē
 Condidit assurgenti, et multa morte recepit.
 Purpuream vomit ille animam, et cum sanguine mixta

Vina refert moriens; hic furto fervidus instat.^{causa} 350

Jamque ad Messapi socios tendebat, ubi ignem

Deficere extremum, et religatos rite videbat

Carpere gramen equos: breviter cum talia Nisus,—

Sensit enim nimia cæde atque cupidine ferri—

“Absistamus,” ait: “nam lux inimica propinquat.

Pœnarum exhaustum satis est; via facta per hostes.”

Multa virum solido argento perfecta relinquunt

Armaque, craterasque simul, pulchrosque tapetas.] m. 1

Euryalus phaleras Rhamnetis et aurea bullis

Cingula, Tiburti Remulo ditissimus olim 360

Quæ mittit dona, hospitio quum jungeret absens,

Cædicus; ille suo moriens dat habere nepoti;

Post mortem bello Rutuli pugnaque potiti:

Hæc rapit, atque humeris nequidquam fortibus aptat.

Tum galeam Messapi habilem cristisque decoram

Induit. Excedunt castris, et tuta capessunt.

Interea præmissi equites ex urbe Latina,

Cetera dum legio campis instructa moratur,

Ibant, et Turno regis responsa ferebant,

Tercentum, scutati omnes Volscente magistro. explain 370

Jamque propinquabant castris, murosque subibant,

Quum procul hos lævo flectentes limite cernunt;

Et galea Euryalum sublustri noctis in umbra

Prodidit immemorem, radiisque adversa refulsit.

Haud temere est visum. Conclamat ab agmine Volscens:

“State, viri; quæ causa viæ? quive estis in armis?

Quove tenetis iter?” Nihil illi tendere contra;

Sed celerare fugam in silvas, et fidere nocti.

Obiiciunt equites sese ad divortia nota

Hinc atque hinc, omnemque abitum custode coronant. 380

Silva fuit, de dumis atque ilice nigra with thickets

Horrida, quam densi complerant undique sentes;

Rara per occultos lucebat semita calles.

Euryalum tenebræ ramorum onerosaque præda

Impediunt, fallitque timor regione viarum.

- Nisus abit: jamque imprudens evaserat hostes,
 Atque lacus, qui post Albæ de nomine dicti
 Albani: tum rex stabula alta Latinus habebat.
 Ut stetit, et frustra absentem respexit amicum:
 "Euryale, infelix qua te regione reliqui?
 Quave sequar, rursus perplexum iter omne revolvens
 Fallacis silvæ? Simul et vestigia retro
 Observata legit, dumisque silentibus errat.
 Audit equos, audit strepitus et signa sequentum.
 Nec longum in medio tempus; quum clamor ad aures
 Pervenit, ac videt Euryalum; quem jam manus omnis
 Fraude loci et noctis, subito turbante tumultu,
 Oppressum rapit, et conantem plurima frustra.
 Quid faciat? qua vi juvenem, quibus audeat armis
 Eripere? an sese medios moriturus in enses?
 Inferat, et pulchram properet per vulnera mortem?
 Ocius adducto torquens hastile lacerto,
 Suspiciens altam Lunam, sic voce precatur:
 "Tu, dea, tu præsens nostro succurre labori,
 Astrorum decus, et nemorum Latonia custos;
 Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris
 Dona tulit, si qua ipse meis venatibus auxi,
 Suspendive tholo, aut sacra ad fastigia fixi:
 Hunc sine me turbare globum, et rege tela per auras."
 Dixerat: et toto connixus corpore ferrum
 Conjicit: hasta volans noctis diverberat umbras,
 Et venit aversi in tergum Sulmonis, ibique
 Frangitur, ac fisso transit præcordia ligno.
 Volvitur illé vomens calidum de pectore flumen
 Frigidus, et longis singultibus ilia pulsat,
 Diversi circumspiciunt. Hôc acrior idem
 Ecce aliud summa telum librabat ab aure.
 Dum trepidant, iit sta Tago per tempus utrumque
 Stridens, trajectoque hæsit tepefacta cerebro.
 Sævit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam.

390

400

410

420

Jago dative case of hostes possession with a splendor of wood
 Digitized by Google

Auctorem, nec quò se ardens immittere possit.

"Tu tamen interea calido mihi sanguine pœnas

q Persolves amborum," inquit: simul ense recluso

Ibat in Euryalum. Tum vero exterritus, amens,

Conclamat Nisus; nec se celare tenebris

Amplius, aut tantum potuit perferre dolorem:

"Me, me,—adsum, qui feci,—in me convertite ferrum,

O Rutuli! mea fraus omnis; nihil iste nec ausus,

Nec potuit: cœlum hoc et conscia sidera testor."

Tantum infelicem nimium dilexit amicum.

Talia dicta dabat: sed viribus ensis adactus

Transiit costas, et candida pectora rumpit.

Volvitur Euryalus leto, pulchrosque per artus

It cruor, inque humeros cervix collapsa recumbit:

Purpureus veluti quum flos, succisus aratro,

Languescit moriens: lassove papavera collo

Demisere caput, pluvia quum forte gravantur.

At Nisus ruit in medios, solumque per omnes

Volscentem petit; in solo Volscente moratur.

Quem circum glomerati hostes, hinc cominus atque hinc 440

Proturbant. Instat non secius, ac rotat ensem

Fulmineum; donec Rutuli clamantis in ore

Condidit adverso, et moriens animam abstulit hosti:

Tum super exanimem sese projecit amicum

Confossus, placidaque ibi demum morte quievit.

Fortunati ambo! si quid mea carmina possunt,

Nulla dies unquam memori vos eximet ævo;

Dum domus Aeneæ Capitoli immobile saxum

Accolet, imperiumque pater Romanus habebit.

Victores præda Rutuli spoliisque potiti,

Volscentem exanimem flentes in castra ferebant.

Nec minor in castris luctus, Rhamneta reperto

Exsanguis, et primis una tot cæde peremtis,

Sarranoque Numaque. Ingens concursus ad ipsa

Corpora, seminecesque viros, tepidaque recentem

Cæde locum, et plenos spumanti sanguine rivos.

430

450

Agnoscent spolia inter se, galeamque nitentem
Messapi, et multo phaleras sudore receptas.

Et jam prima novo spargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile: 460

• Jam sole infuso, jam rebus luce relectis,
• Turnus in arma viros, armis circumdatus ipse,
Suscitat; æratasque acies in prælia cogit
Quisque suas, variisque acuunt rumoribus iras.
Quin ipsa arrectis, visu miserabile, in hastis
Præfigunt capita, et multo clamore sequuntur,
Euryali et Nisi.

Æneadæ duri murorum in parte sinistra
Opposuerunt aciem, nam dextera cingitur amni,
Ingentesque tenent fossas, et turribus altis
Stant mæsti, simul ora virum præfixa movebant,
Nota nimis miseris, atroque fluentia tabo.

Interea pavidam volitans pennata per urbem
Nuncia Fama ruit, matrisque allabitur aures
Euryali. At subitus miseræ calor ossa reliquit:
Excussi manibus radii, revolutaque pensa.

Evolat infelix, et femineo ululatu,
Scissa comam, muros amens atque agmina cursu
Prima petit: non illa virum, non illa pericli,
Telorumque memor: cælum dehinc questibus implet: 480
"Hunc ego te, Euryale, aspicio? tunc illa senectæ
Sera meæ requies, potuisti linquere solam.

Crudelis? nec te, sub tanta pericula missum,
Affari extremum miseræ data copia matri?
Heu, terra ignota canibus date præda Latinis
Alitibusque jaces! nec te tua funera mater
Produxit, pressive oculos, aut vulnera lavi,
Veste tegens; tibi quam noctes festina diesque
Urgebam, et tela curas solabar aniles.
Quo sequar? aut quæ nunc artus, avulsæque membra, 490
Et funus lacerum tellus habet? hoc mihi de te,
Nate, refers? hoc sum terraque marique secuta?
Fugite me, si qua est pietas; in me omnia tela

Conjicite, o Rutuli; me primam absumite ferro;
 Aut tu, magne pater divum, miserere, tuoque
inlestu Invisum hoc detrude caput sub Tartara telo:
 Quando aliter nequeo crudelem abrumpere vitam."
 Hoc fletu concussi animi, mæstusque per omnes
 It gemitus; torpent infractæ ad proelia vires.
 Illam incendentem luctus Idæus et Actor,
 Ilionei monitu et multum lacrimantis Iuli,
 Corripiunt, interque manus sub tecta reponunt.

500

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro
 Increpuit: sequitur clamor, cœlumque remugit.
 Accelerant acta pariter testudine Volsci;
 Et rossas implere parant, ac vellere vallum.

*unth dona
ly meo*

Quærent pars aditum, et scalis ascendere muros,
 Qua rara est acies, interlucetque corona
 Non tam spissa viris. Telorum effundere contra
 Omne genus Teucris, ac duris detrudere contis,

510

Assueti longo muro defendere bello.
 Saxa quoque infestoolvebant pondere, si qua
 Possent tectam aciem perrumpere: quum tamen omnes
 Re juvat subter densa testudine casus.

Nec jam sufficiunt: nam qua globus imminet ingens,
 Immanem Teucris molemvolvuntque ruuntque;
 Quæstravit Rutulos late, armorumque resolvit
 Tegmina. Nec curant cæco contendere Martem
 Amplius audaces Rutuli, sed pellere vallo
 Missilibus certant.

520

Parte alia horrendus visu quassabat Etruscam
 Pinum, et fumiferos infert Mezentius ignes;
 At Messapus equum domitor, Neptunia proles,
 Rescindit vallum, et scalas in mœnia poscit.

Vos, o Calliope, precor, aspirate canenti,
 Quas ibi tunc ferro strages, quæ funera Turnus
 Ediderit, quem quisque virum demiserit Orco;
 Et mecum ingentes oras evolvite belli.

Et meministis enim, divæ, et memorare potestis.]

Turris erat vasto suspectu et pontibus altis,

530

na i i l u n

Opportuna loco; summis quam viribus omnes
 Expugnare Itali, summaque evertere opum vi *overthrow*
 Certabant: Troës contra defendere saxis,
 Perque cavas densi tela intorquere fenestras.
 Princeps ardentem conjecit lampada Turnus,
 Et flammam affixit lateri; quæ plurima vento
 Corripuit tabulas, et postibus hæsit adesis. *do ci*
 Turbati trepidare intus, frustra malorum
 Velle fugam. Dum se glomerant, retroque residunt
 In partem quæ peste caret, tum pondere turris
 Procubuit subito, et cælum tonat omne fragore. *crash* 540
 Semineces ad terram, immani mole secuta, *case*
 Confixique suis telis et pectora duro
 Transfossi ligno veniunt. Vix unus Helenor,
 Et Lycus elapsi; quorum primævus Helenor,
 Mæonio regi quem serva Licymnia furtim
 Sustulerat, vetitisque ad Trojam miserat armis,
 Ense levis nudo, parmaque inglorius alba.
 Isque ubi se Turni media inter millia vidit,
 Hinc acies, atque hinc acies adstare Latinas;
 550
 Ut fera, quæ densa venantum septa corona
 Contra tela furit, seseque haud nescia morti
 Injicit, et saltu supra venabula fertur:
 Haud aliter juvenis medios moriturus in hostes
 Irruit; et, qua tela videt densissima, tendit.
 At pedibus longe melior Lycus inter et hostes,
 Inter et arma, fuga muros tenet, altaque certat
 Prendere tecta manu, sociûmque attingere dextras.
 Quem Turnus, pariter cursu teloque secutus,
 Increpat his victor: "Nostrasne evadere, demens, 560
 Sperasti te posse manus?" simul arripit ipsum
 Pendentem, et magna muri cum parte revellit:
 Qualis ubi aut leporem, aut candenti corpore cycnum,
 Sustulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis;
 Quæsitum aut matri multis balatibus agnum
 Martius a stabulis rapuit lupo. Undique clamor

Tollitur. Invadunt, et fossas aggere complent;
Ardentes tædas alii ad fastigia jactant.

Ilioneus saxo atque ingenti fragmine montis

Lucetium, portæ subeuntem ignesque ferentem;

Emathiona Liger, Corynæum sternit Asylas,—

Hic jaculo bonus, hic longe fallente sagitta:

Ortygium Cæneus, victorem Cænea Turnus;

Turnus Itym Cloniumque, Dioxippum Promplumque,

Et Sagarim, et summis stantem pro turribus Idan;

Privernum Capys. “Hunc primo levis hasta Temillæ

Strinxerat: ille manum projecto tegmine demens

Ad vulnus tulit; ergo alis allapsa sagitta,

Et lævo affixa est lateri manus, abditaque intus

Spiramenta animæ letali vulnere rumpit.

Stabat in egregiis Arcentis filius armis,

Pictus acu chlamydem et ferrugine clarus Hibera,

Insignis facie; genitor quem miserat Arcens,

Eductum matris luco, Symæthia circum

Flumina, pinguis ubi et placabilis arā Palici.

Stridentem fundam, positis Mezentius hastis,

Ipse ter adducta circum caput egit habena;

Et media adversi liquefacto tempora plumbo

Diffidit, ac multa porrectum extendit arena.

Tum primum bello celerem intendisse sagittam

Dicitur, ante feras solitus terrere fugaces,

Ascanius, fortemque manu fuisse Numanum;

Cui Remulo cognomen erat; Turnique minorem

Germanam nuper thalamo sociatus habebat.

Is primam ante aciem digna atque indigna relatu

Vociferans, tumidusque novo præcordia regno

Ibat, et ingentem sese clamore ferebat:

“Non pudet obsidione iterum valloque teneri,

Bis capti Phryges, et Marti prætere muros

En qui nostra sibi bello connubia poscunt!

Quis deus Italiam, quæ vos dementia adegit?

Non hic Atridæ, nec tanti factor Ulixes,

570

580

590

600

Durum ab stirpe genus natos ad flumina primum
 Deferimus, sævoque gelu duramus et undis;
 Venatu invigilant pueri, silvasque fatigant;
 Flectere ludus equos, et spicula tendere cornu.
 At patiens operum parvoque assueta Juventus
 Aut rastris terram domat, aut quatit oppida bello.
 Omne ævum ferro teritur, versaque juvencum
 Terga fatigamus hasta; nec tarda senectus 610
 Debilitat vires animi, mutatque vigorem.
 Canitiem galeæ premimus; semperque recentes
~~Con~~portare juvat prædas, et vivere raptis.
 Vobis picta croco et fulgenti murice vestis,
 Desidiæ cordi; juvat indulgere choreis;
 Et tunicæ manicas, et habent redimicula mitra.
 O vere Phrygiæ, neque enim Phryges, ite per alta
 Dindyma, ubi assuetis biforem dat tibia cantum.
 Tympana vos buxusque vocant Berecynthia matris
 Idææ: sinite arma viris, et cedite ferro." 620

Talia jactantem dictis, ac dira canentem
 Non tulit Ascanius; nervoque obversus equino
 Intendit telum, diversaque brachia ducens
 Constitit, ante Jovem supplex per vota precatus:
 "Jupiter omnipotens, audacibus annue cœptis.
 Ipse tibi ad tuæ templi feram solemnia dona,
 Et statuam ante aras aurata fronte juvencum
 Candentem, pariterque caput cum matre ferentem,
 Jam cornu petat et pedibus qui spargat arenam."
 Audiit et cœli Genitor de parte serena 630
 Intonuit lævum: sonat una fatifer arcus.
 Effugit horrendum stridens adducta sagitta;
 Perque caput Remuli venit, et cava tempora ferro
 Trajicit. "I, verbis virtutem illūde superbis.
 Bis capti Phryges hæc Rutulis responsa remittunt,"
 Hoc tantum Ascanius. Teucri clamore sequuntur,
 Lætitiæque fremunt, animosque ad sidera tollunt,
 Ætheria tum sorte plaga crinitus Apollo

Desuper Ausonias acies urbemque videbat,
 Nube sedens, atque his victorem affatur Iulum : 640
 "Maeste nova virtute, puer: sic itur ad astra,
 Dis genite, et geniture deos. Jure omnia bella
 Gente sub Assaraci fato ventura resident:
 Nec te Troja capit." Simul hæc effatus ab alto
 Æthere se mittit, spirantes dimovet auras,
 Ascaniumque petit. Formam tum vertitur oris
 Antiquum in Buten. Hic Dardanio Anchisæ
 Armiger ante fuit, fidusque ad limina custos;
 Tum comitem Ascanio pater addidit. Ibat Apollo
 Omnia longævo similis, vocemque coloremque, 650
 Et crines albos et sæva sonoribus arma;
 Atque his ardentem dictis affatur Iulum :
 "Sit satis, Æneada, telis impune Numanum
 Oppetuisse tuis; primam hanc tibi magnus Apollo
 Concedit laudem, et paribus non invidet armis;
 Cetera parce, puer, bello." Sic orsus Apollo
 Mortales medio aspectus sermone reliquit,
 Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram.
 Agnovere deum proceres divinaque tela
 Dardanidæ, pharetramque fuga sensere sonantem. 660
 Ergo avidum pugnæ, dictis ac numine Phœbi,
 Ascanium prohibent; ipsi in certamina rursus
 Succedunt, animasque in aperta pericula mittunt.
 It clamor totis per propugnacula muris:
 Intendunt acres arcus, amenta que torquent,
 Sternitur omne solum telis; tum scuta cavæque
 Dant sonitum flictu galeæ; pugna aspera surgit:
 Quantus ab occasu veniens pluvialibus Hædis
 Verberat inber humum; quam multa grandine nimbi
 In vada præcipitant, quum Jupiter horridus Austris 670
 Torquet aquosam hiemem, et cælo cava nubila rumpit.
 Pandarus et Bitias, Idæo Alcanore creti,
 Quos Jovis eduxit luco silvestris Tæra,
 Abietibus juvenes patriis et montibus æquos,

Portam, quæ ducis imperio commissa, recludunt *Aperture*
 Freti armis, ultroque invitant mœnibus hostem.
 Ipsi intus dextra ac læva pro turribus adstant
 Armati ferro, et cristis capita alta corusci; *ac au*
 Quales æriæ liquentia flumina circum, *See*
 Sive Padi ripis Athesim seu propter amœnum,
 Consurgunt geminæ quercus, intonsaque cœlo
 Attollunt capita, et sublimi vertice nutant. *680*
 Irrumpunt, aditus Rutuli ut videre patentes.
 Continuo Quercens, et pulcher Aquicolus armis,
 Et præceps animi Tmarus, et Mavortius Hæmon,
 Agminibus totis aut versi terga dedere,
 Aut ipso portæ posuere in limine vitam.
 Tum magis increscunt animis discordibus iræ,
 Et jam collecti Troes glomerantur eodem,
 Et conferre manum et procurrere longius audent. *690*

Ductori Turno, diversa in parte furenti
 Turbantique viros, perfertur nuncius, hostem
 Fervere cæde nova, et portas præbere patentes.
 Deserit inceptum, atque immani concitus irâ
 Dardanium ruit ad portam fratresque superbos:
 Et primum Antiphaten, is enim se primus agebat,
 Thebana de matre nothum Sarpedonis alti,
 Conjecto sternit jaculo: volat Itala cornus *aperture*
 Aëra per tenerum, stomachoque infixâ sub altum
 Pectus abit; reddit specus atri vulneris undam *700*
 Spumantem, et fixo ferrum in pulmone tepescit.

Tum Meropem atque Erymanta manu, tum sternit
 Aphidnum; *non his*
 Tum Bitian ardentem oculis, animisque frementem,
 Non jaculo—neque enim jaculo vitam ille dedisset—
 Sed magnum stridens contorta phalarica venit,
 Fulminis acta modo: quam nec duo taurea terga,
 Nec duplici squama lorica fidelis et auro
 Sustinuit; collapsa ruunt immania membra.
 Dat tellus gemitum, et clipeum super intonat ingens:

Qualis in Euboico Baiarum litore quondam
 Saxea pila cadit, magnis quam molibus ante
 Constructam ponto jaciunt; sic illa ruinam
 Prona trahit, penitusque vadis illisa recumbit;
 Miscent se maria, et nigrae attolluntur arenæ.
 Tum sonitu Prochyta alta tremit, durumque cubile
 Inarime Jovis imperiis imposita Typhœo.

Hic Mars armipotens animum viresque Latinis
 Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit;
 Immisitque fugam Teucris atrumque timorem.
 Undique conveniunt; quoniam data copia pugnae,
 Bellatorque animos deus incidit.

Pandarus ut fuso germanum corpore cernit
 Et quo sit fortuna loco, qui casus agat res;
 Portam vi multa converso cardine torquet,
 Obnixus latis humeris, multosque suorum
 Mœnibus exclusos duro in certamine linquit;
 Ast alios secum includit recipitque ruentes,
 Demens! qui Rutulum in medio non agmine regem
 Viderit irrumpentem, ultroque incluserit urbi:

Immanem veluti pecora inter inertia tigrim.
 Continuo nova lux oculis effulsit, et arma
 Horrendum sonuere: tremunt in vertice cristæ
 Sanguinæ, clipeoque micantia fulmina mittunt.
 Agnoscunt faciem invisam atque immania membra
 Turbati subito Æneadæ. Tum Pandarus ingens
 Emicat, et mortis fraternæ fervidus ira,
 Effatur: "Non hæc dotalis regia Amatæ;
 Nec muris cohibet patriis media Ardea Turnum.
 Castra inimica vides; nulla hinc exire potestas."
 Olli subridens sedato pectore Turnus:

"Incipe, si qua animo virtus, et consere dextram;
 Hic etiam inventum Priamo narrabis Achillem."
 Dixerat. Ille rudem nodis et cortice crudo
 Intorquet summis adnixus viribus hastam.
 Icepere auræ; vulnus Saturnia Juno

Detorsit veniens; portæque infigitur hasta.

"At non hoc telum, mea quod vi dextera versat,
Effugies; neque enim is teli nec vulneris auctor."

Sic ait, et sublatum alte consurgit in ensem,

Et mediam ferro gemina inter tempora frontem 750

Dividit, impubesque immani vulnere malas. *chuck*

Fit sonus; ingenti concussa est pondere tellus. *cha he*

Collapsos artus atque arma cruenta cerebro

Sternit humi moriens; atque illi partibus æquis

Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit.

Diffugiunt versi trepida formidine Troës.

Et si continuo victorem ea cura subisset,

Rumpere claustra manu sociosque immittere portis: *ch d a d e*

Ultimus ille dies bello gentique fuisset.

(Sed furor ardentem cædisque insana cupido

760

Egit in adversos. *opponit*

Principio Phalerim et succiso poplite Gygen

Excipit; hinc raptas fugientibus ingerit hastas

In tergum: Juno vires animumque ministrat.

Addit Halym comitem, et confixa Phegea parma;

Ignaros deinde in muris Martemque cientes,

Alcandrumque Haliumque Noëmonaque Prytanimque;

Lyncea tendentem contra, sociosque vocantem,

Vibranti gladio connixus ab aggere dexter *para*

Occupat: huic uno dejectum cominus ictu

770

Cum galea longe jacuit caput. Inde ferarum

Vastatorem Amycum, quo non felicius alter

Ungere tela manu, ferrumque armare veneno;

Et Clytium Æoliden, et amicum Crethea Musis;

Crethea Musarum comitem, cui carmina semper

Et citharæ cordi, numerosque intendere nervis;

Semper equos atque arma virum, pugnasque canebat.

Tandem ductores, audita cæde suorum,

Conveniunt Teucri, Mnestheus acerque Serestus;

Palantesque vident socios, hostemque receptum. 780

Et Mnestheus, "Quo deinde fugam, quo tenditis?" inquit.

"Quos alios muros, quæ jam ultra mœnia habetis?"

Unus homo, et vestris, o cives, undique septus
 Aggeribus, tantas strages impune per urbem
 Ediderit? juvenum primos tot miserit Orco?
 Non infelicis patriæ, veterumque deorum
 Et magni Aeneæ segnes miseretque pudetque?
 Talibus accensi firmanentur, et agmine denso
 Consistunt. Turnus paulatim excedere pugna,
 Et fluvium petere, ac partem quæ cingitur amni.
 Acrius hoc Teucris clamore incumbere magno,
 Et glomerare manum: ceu sævum turba leonem
 Quum telis premit infensis, at territus ille,
 Asper, acerba tuens, retro redit; et neque terga
 Ira dare aut virtus patitur, nec tendere contra,
 Ille quidem hoc cupiens, potis est per tela virosque.
 Haud aliter retro dubius vestigia Turnus
 Improperata refert, et mens exæstuat ira.
 Quin etiam bis tum medios invaserat hostes;
 Bis confusa fuga per muros agmina vertit.
 Sed manus e castris propere coit omnis in unum.
 Nec contra vires audet Saturnia Juno
 Sufficere; æriam cœlo nam Jupiter Irim
 Demisit, germanæ haud mollia jussa ferentem:
 Ni Turnus cedat Teucrorum mœnibus altis.
 Ergo nec clipeo juvehis subsistere tantum,
 Nec dextra valet: injectis sic undique telis
 Obruitur. Strepit assiduò cava tempora circum
 Tinnitu galea, et saxis solida gra fatiscunt;
 Discussæque jubæ capiti; nec sufficit umbo
 Ictibus; ingeminant hastis et Troës et ipse
 Fulmineus Mnestheus. Tum toto corpore sudor
 Liquitur, et piceum—nec respirare potestas—
 Flumen agit; fessos, quætit acer anhelitus artus.
 Tum demum præceps saltu sese omnibus armis
 In fluvium dedit. Ille suo cum gurgite flavo
 Accepit venientem, ac mollibus extulit undis;
 Et lætum sociis abluta cæde remisit.

790

800

P. VIRGILII MARONIS
ÆNEIDOS
LIBER DECIMUS.

PANDITUR interea domus omnipotentis Olympi,
Conciliumque vocat divum pater atque hominum rex
Sideream in sedem : terras unde arduus omnes,
Castraque, Dardanidum aspectat, populosque Latinos.
Considunt tectis bipatentibus. Incipit ipse :

“Cœlicolæ magni, quianam sententia vobis
Versa retro, tantumque animis certatis iniquis?
Abnueram bello Italiam concurrere Teucris.
Quæ contra vetitum discordia? quis metus aut hos,
Aut hos arma sequi, ferrumque lacessere suasit? 10
Adveniet justum pugnae, ne arcessite, tempus,
Quum fera Carthago Romanis arcibus olim.
Exitium magnum atque Alpes immittet apertas;
Tum certare odiis, tum res rapuisse licebit.
Nunc sinite; et placitum læti componite fœdus.”

Jupiter hæc paucis; at non Venus aurea contra
Pauca refert:

“O Pater, o hominum divumque æterna potestas,—
Namque aliud quid sit, quod jam implorare queamus?—
Cernis ut insultent Rutuli; Turnusque feratur 20
Per medios insignis equis, tumidusque secundo
Marte ruat? Non clausa tegunt jam mœnia Teucros.
Quin intra portas atque ipsis prœlia miscent
Aggeribus mœrorum; et inundant sanguine fossæ.

Æneas ignarus abest. Nunquamne levare
Obsidione sines? Muris iterum imminet hostis
Nascentis Trojæ, nec non exercitus alter;
Atque iterum in Teucros Ætolis surgit ab Arpis
Tydides. Equidem credo, mea vulnera restant,
Et tua progenies mortalia demoror arma!

30

Si sine pace tua atque invito numine Troës
Italiam petiere,—luant peccata; neque illos
Juveris auxilio; sin tot responsa secuti,
Quæ superi manesque dabant,—cur nunc tua quisquam

Vertere jussa potest? aut cur nova condere fata?

Quid repetam exustas Erycino in litore classes?

Quid tempestatum regem, ventosque furentes

Æolia excitos? aut actam nubibus Irim?

Nunc etiam manes—hæc intentata manebat

Sortis rerum—movet, et superis immissa repente

40

Allecto, medias Italum bacchata per urbes.

Nil super imperio moveor: speravimus ista,

Dum fortuna fuit: vincant, quos vincere mavis.

Si nulla est regio, Teucris quam det tua conjux

Dura: per everse, genitor, fumantia Trojæ

Excidia obtestor: liceat dimittere ab armis

Incolumem Ascanium, liceat superesse nepotem.

Æneas sane ignotis jactetur in undis,

Et, quamcumque viam dederit fortuna, sequatur:

Hunc tegere, et diræ valeam subducere pugnae.

50

Est Amathus, est celsa mihi Paphus, atque Cythera,

Idaliæque domus: positis inglorius armis

Exigat hic ævum. Magna ditione jubeto

Carthago premat Ausoniam: nihil urbibus inde

Obstabit Tyriis. Quid pestem evadere belli

Juvat, et Argolicos medium fugisse per ignes,

Totque maris vastæque exhausta pericula terræ,

Dum Latium Teucris recidivaque Pergama quærunt?

Non satius, cineres patriæ insedissem supremos,

Atque solum quo Troja fuit? Xanthum et Simoënta

60

Redde, oro, miseris ; iterumque revolvere casus
Da, pater, Iliacos Teucris." Tum regia Juno
Acta furore gravi : " Quid me alta silentia cogis
Rumpere, et obductum verbis vulgare dolorem ?
Ænean hominum quisquam divumque subegit
Bella sequi, aut hostem regi se inferre Latino ?
Italiam fatis petiit auctoribus—esto—

Cassandræ impulsus furiis. Num linquere castra
Hortati sumus aut vitam committere ventis ?

Num puero summam belli, num credere muros ?

Tyrrhenamve fidem aut gentes agitare quietas ? *To solicit the*

Quis deus in fraudem, quæ dura potentia nostri

Egit ? Ubi hic Juno, demissave nubibus Iris ? *Faith of the*

Indignum est, Italos Trojam circumdare flammis

Nascentem, et patria Turnum consistere terra, *settle*

Cui Pylæus avus, cui diva Venilia mater.

Quid, face Trojanos atra vim ferre Latinis ?

Arva aliena jugo premere, atque advertere prædas ?

Quid, soceros legere, et gremiis abducere pactas ?

Pacem orare manu, præfigere puppibus arma ?

Tu potes Ænean manibus subducere Graium, c

Proque viro nebulam et ventos obtendere inanès ;

Et potes in totidem classem convertere nymphas :

Nos aliquid Rutulos contra juvisse, nefandum est ?

Æneas ignarus abest : ignarus et absit.

Est Paphus, Idaliumque tibi, sunt alta Cythera :

Quid gravidam bellis urbem et corda aspera tentas ?

Nosne tibi fluxas Phrygiæ res vertere fundo

Conamur ? nos ? an miseros qui Troas Achivis

Objecit ? quæ causa fuit, consurgere in arma

Europamque Asiamque, et fœdera solvere furto ?

Me duce Dardanius Spartam expugnavit adulter ?

Aut ego tela dedi, fovive Cupidine bella ?

Tum decuit metuisse tuis ; nunc sera querelis

Haud justis assurgis, et irrita jurgia jactas."

Talibus orabat Juno : cunctique fremebant

80

90

Cœlicolæ assensu vario. Ceu flamina prima
 Quum deprensa fremunt silvis, et cæca volutant
 Murmura, venturos nautis prodentia ventos.
 Tum Pater omnipotens, rerum cui summa potestas, 100
 Infit. Eo dicente deûm domus alta silesцит;
 Et tremefacta solo tellus; silet arduus æther;
 Tum Zephyri posuere; premit placida æquora pontus.
 "Accipite ergo animis atque hæc mea figite dicta.
 Quandoquidem Ausonios conjungi fœdere Teucris
 Haud licitum; nec vestra capit discordia finem:
 Quæ cuique est fortuna hodie, quam quisque secat spem,
 Tros Rutulusve fuat, nullo discrimine habebō;
 Seu fatis Italum castra obsidione tenentur,
 Sive errore malo Trojæ monitisque sinistris. 110
 Nec Rutulos solvo. Sua cuique exorsa laborem
 Fortunamque ferent. Rex Jupiter omnibus idem.
 Fata viam invenient." Stygii per flumina fratris,
 Per pice torrentes atraque voragine ripas
 Annuit, et totum nutu tremefecit Olympum.
 Hic finis fandi. Solio tum Jupiter aureo
 Surgit, cœlicolæ medium quem ad limina ducunt.

Interea Rutuli portis circum omnibus instant
 Sternere cæde viros, et mœnia cingere flammis.
 At legio Æneadum vallis obsessa tenetur; 120
 Nec spes ulla fugæ. Miseri stant turribus altis
 Nequidquam, et rara muros cinxere corona:
 Asius Imbrasides, Hicetaoniusque Thymœtes,
 Assaracique duo, et senior cum Castore Thymbris,
 Prima acies. Hos germani Sarpedonis ambo,
 Et Clarus et Themon, Lycia comitantur ab alta.
 Fert ingens toto connixus corpore saxum,
 Haud partem exigua montis, Lyrnessius Acmon,
 Nec Clytio genitore minor, nec fratre Menestheo.
 Hi jaculis, illi certant defendere saxis, 130
 Molirique ignem, nervoque aptare sagittas.
 Ipse inter medios, Veneris justissima cura,

Dardanius caput ecce puer detectus honestum,
 Qualis gemma micat, fulvum quæ dividit aurum,
 Aut collo decus aut capiti; vel quale per artem
 Inclusum buxo, aut Oricia terebintho,
 Lucet ebur; fusos cervix cui lactea crines
 Accipit et molli subnectens circulus auro.
 Te quoque magnanimæ viderunt, Ismare, gentes
 Vulnera dirigere et calamos arnare veneno, 140
 Mæonia generose domo: ubi pingua culta
 Exercentque viri, Pactolusque irrigat auro.
 Affuit et Mnestheus, quem pulsi pristina Turni
 Aggere mœrorum sublimem gloria tollit,
 Et Capys: hinc nomen Campanæ ducitur urbi.

Illi inter sese dura certamina belli
 Contulerant: media Æneas freta nocte secabat.
 Namque ut ab Evandro castris ingressus Etruscis
 Regem adit, et regi memorat nomenque genusque,
 Quidve petat, quidve ipse ferat; Mezentius arma 150
 Quæ sibi conciliet, violentaque pectora Turni,
 Edocet; humanis quæ sit fiducia rebus
 Admonet, immiscetque preces. Haud fit mora; Tarchon
 Jungit opes, foedusque ferit; tum libera fati
 Classem conscendit jussis gens Lydia divum,
 Externo commissa duci. Æneia puppis
 Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones:
 Imminet Ida super, profugis gratissima Teucris.
 Hic magnus sedet Æneas, secumque volutat
 Eventus belli varios; Pallasque sinistro 160
 Affixus lateri jam quærit sidera, opacæ
 Noctis iter, jam quæ passus terraque marique.

Pandite nunc Helicon, deæ, cantusque movete,
 Quæ manus interea Tuscis comitetur ab oris
 Ænean, armetque rates, pelagoque vehatur.

Massicus ærata princeps secat æquora tigris:
 Sub quo mille manus juvenum, qui mœnia Clusi,
 Quique urbem liquere Cosas: queis tela, sagittæ

Gorytique leves humeris et letifer arcus.
 Una torvus Abas : huic totum insignibus armis
 Agmen, et aurato fulgebat Apolline puppis.
 Sexcentos illi dederat Populonia mater
 Expertos belli juvenes ; ast Ilva trecentos
 Insula, inexhaustis Chalybum generosa metallis.
 Tertius, ille hominum divumque interpretas Asylas,
 Cui pecudum fibræ, cœli cui sidera parent,
 Et linguæ volucrum, et præsagi fulminis ignes,
 Mille rapit densos acie atque horrentibus hastis.
 Hos parere jubent Alphææ ab origine Pisæ,
 Urbs Etrusca solo. Sequitur pulcherrimus Astur,
 Astur equo fidens et versicoloribus armis.
 Tercentum adjiciunt, mens omnibus una sequendi,
 Qui Cærete domo, qui sunt Minionis in arvis,
 Et Pyrgi veteres, intempestæque Gravisæ.

170

180

Non ego te, Ligurum ductor fortissime bello,
 Transierim, Cinyra, et paucis comitate Cupavo,
 Cujus olorinæ surgunt de vertice pennæ :
 Crimen amor vestrum, formæque insigne paternæ.
 Namque ferunt, luctu Cynum Phaëthontis amati,
 Populeas inter frondes umbramque sororum
 Dum canit, et mæstum Musa solatur amorem,
 Canentem molli pluma duxisse senectam,
 Linquentem terras, et sidera voce sequentem.
 Filius, æquales comitatus classe catervas,
 Ingentem remis Centaurum promovet ; ille
 Instat aquæ, saxumque undis immane minatur
 Arduus, et longa sulcat maria alta carina.

190

Ille etiam patriis agmen ciet Ocnus ab oris,
 Fatidicæ Mantus et Tusci filius amnis,
 Qui muros matrisque dedit tibi, Mantua, nomen,—
 Mantua, dives avis : sed non genus omnibus unum.
 Gens illi triplex, populi sub gente quaterni :
 Ipsa caput populis : Tusco de sanguine vires.
 Hinc quoque quingentos in se Mezentius armat,

200

Quos patre Benaco velatus arundine glauca
Mincius infesta ducebat in æquora pinu.

It gravis Aulestes, centenaque arbore fluctus
Verberat assurgens: spumant vada marmore verso.

Hunc vehit immanis Triton et cærula concha
Exterrens freta: cui laterum tenuis hispida nanti 210

Frons hominem præfert, in pristin desinit alvus;
Spumea semifero sub pectore murmurat unda.

Tot lecti proceres ter denis navibus ibant
Subsidio Trojæ, et campos salis ære secabant.

Jamque dies cœlo concesserat, almaque curru
Noctivago Phœbe medium pulsabat Olympum:

Æneas, neque enim membris dat cura quietem,
Ipse sedens clavumque regit velisque ministrat.

Atque illi medio in spatio chorus ecce suarum
Occurrit comitum: Nymphæ, quas alma Cybebe 220

Numen habere maris, Nymphasque e navibus esse
Jusserat, innabant pariter, fluctusque secabant,

Quot prius æratæ steterant ad litora proræ.

Agnoscent longe regem, lustrantque choreis.

Quarum, quæ fandi doctissima, Cymodocea

Pone sequens dextra puppim tenet, ipsaque dorso

Eminet, ac læva tacitis subremigat undis.

Tum sic ignarum alloquitur: "Vigilasne, deum gens,
Ænea? vigila, et velis immitte rudentes.

Nos sumus Idææ sacro de vertice pinus, 230
Nunc pelagi Nymphæ, classis tua. Perfidus ut nos

Præcipites ferro Rutulus flammaque premebat,

Rupimus invitæ tua vincula, teque per æquor

Quærimus. Hanc Genetrix faciem miserata refecit,

Et dedit esse deas, ævumque agitare sub undis.

At puer Ascanius muro fossisque tenetur

Tela inter media atque horrentes Marte Latinos.

Jam loca jussa tenent forti permixtus Etrusco

Arcas eques. Medias illis opponere turmas,

Ne castris jungant, certa est sententia Turno, 240

Surge agē, et Aurora socios veniente vocari
 Primus in arma jube, et clipeum cape, quem dedit ipse
 Invictum ignipotens, atque oras ambiit auro.
 Crastina lux, mea si non irrita dicta putaris,
 Ingentes Rutulæ spectabit cædis acervos.”
 Dixerat: et dextra discedens impulit altam,
 Haud ignara modi, puppim. Fugit illa per undas
 Ocior et jaculo et ventos æquante sagitta.
 Inde aliæ celerant cursus. Stupet inscius ipse
 Tros Anchisiades; animos tamen omine tollit. 250
 Tum breviter supera aspectans convexa precatur:
 “Alma parens Idæa deum, cui Dindyma cordi,
 Turrigeræque urbes, bijugique ad frena leones;
 Tu mihi nunc pugnæ princeps, tu rite propinques
 Augurium, Phrygibusque adsis pede, diva, secundo.”
 Tantum effatus: et interea revoluta ruebat
 Matura jam luce dies, noctemque fugarat.

Principio sociis edicit, signa sequantur,
 Atque animos aptent armis, pugnæque parent se.
 Jamque in conspectu Teucros habet et sua castra, 260
 Stans celsa in puppi: clipeum quum deinde sinistra
 Extulit ardentem. Clamorem ad sidera tollunt
 Dardanidæ e muris; spes addita suscitatur iras;
 Tela manu jaciunt. Quales sub nubibus atris
 Strymonidæ dant signa grues, atque æthera tranant
 Cum sonitu, fugiuntque Notos clamore secundo.
 At Rutulo regi ducibusque ea mira videri
 Ausoniis; donec versas ad litora puppes
 Respiciunt, totumque allabi classibus æquor.
 Ardet apex capiti, cristisque a vertice flamma 270
 Funditur, et vastos umbo vomit aureus ignes:
 Non secus ac liquida si quando nocte cometæ
 Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor:
 Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris
 Nascitur, et lævo contristat lumine cælum.
 Haud tamen audaci Turno fiducia cessit

Litora præcipere, et venientes pellere terra.

[Ultrò animos tollit dictis, atque increpat ultrò:]

“Quod votis optastis adest, perfringere dextra.

In manibus Mars ipse, viri. Nunc conjugis esto 280

Quisque suæ tectique memor; nunc magna referto

Facta, patrum laudes. Ultrò occurramus ad undam,

Dum trepidi, egressique labant vestigia prima.

Audentes fortuna juvat.”

Hæc ait, et secum versat, quos ducere contra,

Vel quibus obsessos possit concredere muros.

Interea Æneas socios de puppibus altis

Pontibus exponit. Multi servare recursus

Languentis pelagi, et brevibus se credere saltu;

Per remos alii. Speculatus litora Tarchon, 290

Qua vada non spirant, nec fracta remurmurat unda,

Sed mare inoffensum crescenti allabitur æstu,

Advertit subito proras, sociosque precatur:

“Nunc, o lecta manus, validis incumbite remis:

Tollite, ferte rates; inimicam findite rostris

Hanc terram, sulcumque sibi premat ipsa carina.

Frangere nec tali puppim statione recuso,

Arrepta tellure semel.” Quæ talia postquam

Effatus Tarchon, socii consurgere tonsis,

Spumantesque rates arvis inferre Latinis; 300

Donec rostra tenent siccum, et sedere carinæ

Omnes innocuæ: sed non puppis tua, Tarchon.

Namque inflicta vadis dorso dum pendet iniquo,

Anceps sustentata diu, fluctusque fatigat:

Solvitur, atque viros mediis exponit in undis;

Fragmina remorum quos et fluitantia transtra

Impediunt, retrahitque pedem simul unda relabens.

Nec Turnum segnis retinet mora: sed rapit acer

Totam aciem in Teucros, et contra in litore sistit.

Signa canunt. Primus turmas invasit agrestes 310

Æneas, omen pugnæ, stravitque Latinos,

Occiso Therone, virum qui maximus ultrò

Æneam petit; huic gladio perque ærea suta,
 Per tunicam squalentem auro, latus haurit apertum.
 Inde Lichan ferit, exsectum jam matre peremta,
 Et tibi, Phœbe, sacrum, casus evadere ferri
 Quod licuit parvo. Nec longe, Cissea durum
 Immanemque Gyan, sternentes agmina clava,
 Dejecit leto: nihil illos Herculis arma,
 Nec validæ juvere manus, genitorque Melampus, 320
 Alcidæ comes, usque graves quum terra labores
 Præbuit. Ecce Pharo, voces dum jactat inertes,
 Intorquens jaculum clamanti sistit in ore.
 Tu quoque, flaventem prima lanugine malas
 Dum sequeris Clytium infelix, nova gaudia, Cydon,
 Dardanea stratus dextra, securus amorum,
 Qui juvenum tibi semper erant, miserande jaceres:
 Ni fratrum stipata cohors foret obvia, Phoroi
 Progenies, septem numero, septenæque tela
 Conjiciunt: partim galea clipeoque resultant 330
 Irrita; deflexit partim stringentia corpus
 Alma Venus. Fidum Æneas affatur Achaten:
 "Suggere tela mihi—non ullum dextera frustra
 Torserit in Rutulos,—steterunt quæ in corpore Graium
 Iliacis campis." Tum magnam corripit hastam,
 Et jacit: illa volans clipei transverberat æra
 Mæonis, et thoraca simul cum pectore rumpit.
 Huic frater subit Alcanor, fratremque ruentem
 Sustentat dextra: trajecto missa lacerto
 Protinus hasta fugit, servatque cruenta tenorem; 340
 Dexteraque ex humero nervis moribunda pependit.
 Tum Numitor, jaculo fratris de corpore raptò,
 Ænean petiit; sed non et figere contra
 Est licitum, magnique femur perstrinxit Achatæ.
 Hic Curibus, fidens primævo corpore, Clausus
 Advenit, et rigida Dryopem ferit eminus hasta
 Sub mentum, graviter pressa, pariterque loquentis
 Vocem animamque rapit trajecto gutture; at ille

Fronte ferit terram, et crassum vomit ore cruorem.
 Tres quoque Threïcios Boreæ de gente suprema, 350
 Et tres, quos Idas pater et patria Ismara mittit,
 Per varios sternit casus. Accurrit Halesus,
 Auruncæque manus; subit et Neptunia proles,
 Insignis Messapus equis. Expellere tendunt
 Nunc hi, nunc illi; certatur limine in ipso
 Ansoniæ. Magno discordes æthere venti
 Proelia ceu tollunt animis et viribus æquis;
 Non ipsi inter se, non nubila, non mare cedunt^b;
 Anceps pugna diu; stant obnixi; omnia contra.
 Haud aliter Trojanæ acies aciesque Latinæ 360
 Concurrunt; hæret pede pes, densusque viro vir.

At parte ex alia, qua saxa rotantia late
 Impulerat torrens arbustaque diruta ripis,
 Arcadas, insuetos acies inferre pedestres,
 Ut vidit Pallas Latio dare terga sequaci;
 Aspera queis natura loci dimittere quando
 Suasit equos: unum quod rebus restat egenis,
 Nunc prece, nunc dictis virtutem accendit amaris:
 "Quo fugitis, socii? per vos et fortia facta,
 Per ducis Evandri nomen, devictaque bella, 370
 Spemque meam, patriæ quæ nunc subit æmula laudi,
 Fidite ne pedibus. Ferro rumpenda per hostes
 Est via. Qua globus ille virum densissimus urget,
 Hac vos et Pallanta ducem patria alta reposcit.
 Numina nulla premunt; mortali urgemur ab hoste
 Mortales; totidem nobis animæque manusque.
 Ecce, maris magna claudit nos objice pontus;
 Deest jam terra fugæ: pelagus Trojanne petemus?"
 Hæc ait, et medius densos prorumpit in hostes.
 Obvius huic primum, fatis adductus iniquis, 380
 Fit Lagos: hunc, magno vellit dum pondere saxum,
 Intorto figit telo, discrimina costis
 Per medium qua spina dabat; hastamque receptat
 Ossibus hærentem. Quem non super occubat Hisbo, le

Ille quidem hoc sperans : nam Pallas ante ruentem,
 Dum furit, incautum crudeli morte sodalis,
 Excipit, atque ensem tumido in pulmone recondit.
 Hinc Sthenelum petit, et Rhœti de gente vetusta
 Anchemolum, thalamos ausum incestare novercæ.
 Vos etiam gemini Rutulis cecidistis in arvis,
 Daucia, Laride Thymberque, simillima proles,
 Indiscreta suis gratusque parentibus error ;
 At nunc dura dedit vobis discrimina Pallas :
 Nam tibi, Thymbre, caput Evandrius abstulit ensis ;
 Te decisa suum, Laride, dextera quærit,
 Semianimesque micant digiti, ferrumque retractant.
 Arcadas accensos monitu, et præclara tuentes
 Facta viri, mixtus dolor et pudor armat in hostes.
 Tum Pallas bijugis fugientem Rhœtea præter
 Trajicit. Hoc spatium, tantumque moræ fuit Ilo ;
 Ilo namque procul validam direxerat hastam,
 Quam medius Rhœteus intercipit, optime Teuthra,
 Te fugiens, fratremque Tyren ; curruque volutus
 Cædit semianimis Rutulorum calcibus arva.
 Ac velut, optato ventis æstate coortis,
 Dispersa immittit silvis incendia pastor ;
 Corruptis subito mediis, extenditur una
 Horrida per latos acies Vulcania campos ;
 Ille sedens victor flammæ despectat ovantes :
 Non aliter sociûm virtus coit omnis in unum,
 Teque juvat, Palla. Sed bellis acer Halesus
 Tendit in adversos, seque in sua colligit arma.
 Hic mactat Ladona, Pheretaque, Demodocumque :
 Strymonio dextram fulgenti deripit ense
 Elatam in jugulum ; saxo ferit ora Thoantis,
 Ossaque dispersit cerebro permixta cruento.
 Fata canens silvis genitor celarat Halesum,
 Ut senior leto canentia lumina solvit :
 Injecere manum Parcæ, telisque sacrarunt
 Evandri. Quem sic Pallas petit ante precatus :
 " Da nunc, Thybri pater, ferro, quod missile libro,

390

400

410

420

Fortunam atque viam duri per pectus Halesi.
 Hæc arma exuviasque viri tua quercus habebit."
 Audiit illa deus: dum texit Imaona Halesus,
 Arcadio infelix telo dat pectus inermum.
 At non cæde viri tanta perterrita Lausus,
 Pars ingens belli, sinit agmina: primus Abantem
 Oppositum interimit, pugnae nodumque moramque.
 Sternitur Arcadiæ proles: sternuntur Etrusci;
 Et vos, o Graiis imperdita corpora, Teuceri.
 Agmina concurrunt ducibusque et viribus æquis.
 Extremi addensent acies: nec turba moveri
 Tela manusque sinit. Hinc Pallas instat et urget,
 Hinc contra Lausus, nec multum discrepat ætas,
 Egregii formæ; sed queis fortuna negarat
 In patriam reditus. Ipsos concurrere passus
 Haud tamen inter se magni regnator Olympi:
 Mox illos sua fata manent majore sub hoste.

430

Interea soror alma monet succurrere^c Lauso
 Turnum, qui volucris curru medium secat agmen.
 Ut vidit socios: "Tempus desistere pugnae;
 Solus ego in Pallanta feror; soli mihi Pallas
 Debetur; cuperem ipse parens spectator adesset."
 Hæc ait; et socii cesserunt æquore jusso.

440

At Rutulum abscessu, juvenis tum jussa superba
 Miratus stupet in Turno, corpusque per ingens
 Lumina volvit, obitque truci procul omnia visu;
 Talibus et dictis it contra dicta tyranni:
 "Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,
 Aut leto insigni. Sorti pater æquus utrique est.
 Tolle minas." Fatus medium procedit in æquor.
 Frigidus Arcadibus coit in præcordia sanguis.
 Desiluit Turnus bijugis; pedes apparat ire
 Cominus. Utque leo, specula quum vidit ab alta
 Stare procul campis meditantem in prælia taurum,
 Advolat; haud alia est Turni venientis imago.

450

Hunc ubi contiguum missæ fore credidit hastæ,
 Ire prior Pallas, si qua fors adjuvet ausum
 Viribus imparibus, magnumque ita ad æthera fatur:
 "Per patris hospitium, et mensas quas advena adisti, 460
 Te precor, Alcide, cœptis ingentibus adsis.
 Cernat semineci sibi me rapere arma cruenta,
 Victoremque ferant morientia lumina Turni."
 Audiit Alcides juvenem, magnumque sub imo
 Corde premit gemitum, lacrimasque effudit inanes,
 Tum Genitor natum dictis affatur amicis:
 "Stat sua cuique dies; breve et irreparabile tempus
 Omnibus est vitæ: sed famam extendere factis,
 Hoc virtutis opus. Trojæ sub mœnibus altis 470
 Tot nati cecidere deum; quin occidit una
 Sarpedon, mea progenies. Etiam sua Turnum
 Fata vocant, metasque dati pervenit ad ævi."
 Sic ait, atque oculos Rutulorum rejicit arvis.
 At Pallas magnis emittit viribus hastam,
 [Vaginaque cava fulgentem deripit ense.]
 Illa volans, humeris surgunt qua tegmina summa,
 Incidit, atque viam clipei molita per oras,
 Tandem etiam magno strinxit de corpore Turni.
 Hic Turnus ferro præfixum robur acuto
 In Pallanta diu librans jacet, atque ita fatur: 480
 "Aspice, num mage sit nostrum penetrabile telum."
 Dixerat; at clipeum, tot ferri terga, tot æris
 Quum pellis totiens obeat circumdata tauri,
 Vibranti medium cuspis transverberat iotu,
 Loricæque moras et pectus perforat ingens.
 Ille rapit calidum frustra de vulnere telum:
 Una eademque via sanguis animusque sequuntur.
 Corruit in vulnus; sonitum super arma dedere;
 Et terram hostilem moriens petit ore cruento.
 Quem Turnus super adsistens: 490
 "Arcades, hæc," inquit, "memores mea diota referte
 Evandro: Qualem meruit, Pallanta remitto.

Quisquis honos tumuli, quidquid solamen humandi est,
 Largior. Haud illi stabunt Æneïa parvo
 Hospitia." Et lævo pressit pede talia fatus
 Exanimem, rapiens immania pondera baltei,
 Impressumque nefas—una sub nocte jugali
 Cæsa manus juvenum fœde, thalamique cruenti,—
 Quæ Clonus Eurytides multo cælaverat auro :
 Quo nunc Turnus ovat spolio gaudetque potitus. 500
 Nescia mens hominum fati sortisque futuræ,
 Et servare modum, rebus sublata secundis !
 Turno tempus erit, magno quum optaverit emtum
 Intactum Pallanta, et quum spolia ista diemque
 Oderit. At socii multo gemitu lacrimisque
 Impositum scuto referunt Pallanta frequentes.
 O dolor atque decus magnum rediture parenti !
 Hæc te prima dies bello dedit, hæc eadem aufert,
 Quum tamen ingentes Rutulorum linquis acervos !
 Nec jam fama mali tanti, sed certior auctor 510
 Advolat Æneæ, tenui discrimine leti
 Esse suos : tempus, versis succurrere Teucris.
 Proxima quæque metit gladio, latumque per agmen
 Ardens limitem agit ferro ; te, Turne, superbum
 Cæde nova quærens. Pallas, Evander, in ipsis
 Omnia sunt oculis ; mensæ, quas advena primas
 Tunc adiit, dextræque datæ. Sulmone creatos
 Quatuor hic juvenes ; totidem, quos educat Ufens,
 Viventes rapit, inferias quos immolet umbris,
 Captivoque rogi perfundat sanguine flammæ. 520
 Inde Mago procul infensam contenderat hastam.
 Ille astu subit ; at tremebunda supervolat hasta ;
 Et genua amplectens effatur talia supplex :
 " Per patrios manes, per spes surgentis Iuli,
 Te precor, hanc animam serves natoque patrique.
 Est domus alta ; jacent penitus defossa talenta
 Cælati argenti ; sunt auri pondera facti
 Infectique mihi. Non hic victoria Teucrum

Vertitur; aut anima una dabit discrimina tanta."

Dixerat. Æneas contra cui talia reddit:

530

"Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,

Natis parce tuis. Belli commercia Turnus

Sustulit ista prior jam tum Pallante peremto.

Hoc patris Anchisæ manes, hoc sentit Iulus."

Sic fatus galeam læva tenet, atque reflexa

Cervice orantis capulo tenuis applicat ensem.

Nec procul Hæmonides, Phœbi Triviæque sacerdos,

Infula cui sacra redimibat tempora vitta,

Totus collucens veste atque insignibus armis:

Quem congressus agit campo, lapsumque superstans 540

Immolat, ingentique umbra tegit; arma Serestus

Lecta refert humeris, tibi, rex Gradive, tropæum.

Instaurant acies Vulcani stirpe creatus

Cæculus et veniens Marsorum montibus Umbro.

Dardanides contra furit. Anxuris ense sinistram

Et totum clipei ferro dejecerat orbem;—

Dixerat ille aliquid magnum, vimque affore verbo

Crediderat, cœloque animum fortasse ferebat,

Canitiemque sibi et longos promiserat annos;—

550

Tarquitus exsultans contra fulgentibus armis,

Silvicolæ Fauno Dryope quem nympha crearat,

Obvius ardenti sese obtulit. Ille reducta

Loricam clipeique ingens onus impedit hasta.

Tum caput orantis nequidquam, et multa parantis

Dicere, deturbat terræ, truncumque tepentem

Provolvens, super hæc inimico pectore fatur:

"Istic nunc, metuende, jace. Non te optima mater

Condet humi, patriove onerabit membra sepulcro:

Alitibus linquere feris; aut gurgite mersum

Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent." 560

Protenus Antæum et Lucam, prima agmina Turni,

Persequitur, fortemque Numam, fulvumque Camertem,

Magnanimo Volscente satum, ditissimus agri

Qui fuit Ausonidum, et tacitis regnavit Amyclis.

Ægeon qualis, centum cui brachia dicunt
 Centenasque manus, quinquaginta oribus ignem
 Pectoribusque arsisse, Jovis quum fulmina contra
 Tot paribus streperet clipeis, tot stringeret enses :
 Sic toto Æneas desævit in æquore victor,
 Ut semel intepuit mucro. Quin ecce Niphæi 570
 Quadrijuges in equos adversaque pectora tendit :
 Atque illi longe gradientem et dira frementem
 Ut videre, metu versi retroque ruentes
 Effunduntque ducem, rapiuntque ad litora currus.
 Interea bijugis infert se Lucagus albis
 In medios, fraterque Liger ; sed frater habenis
 Flectit equos, strictum rotat acer Lucagus ensem.
 Haud tulit Æneas tanto fervore furentes :
 Irruit, adversaque ingens apparuit hasta.
 Cui Liger : 580
 “ Non Diomedis equos, nec currus cernis Achilli,
 Aut Phrygiæ campos : nunc belli finis et ævi
 His dabitur terris.” Vesano talia late
 Dicta volant Ligeri : sed non et Troïus heros
 Dicta parat contra ; jaculum nam torquet in hostem.
 Lucagus ut pronus pendens in verbera telo
 Admonuit bijugos ; projecto dum pede lævo
 Aptat se pugnæ ; subit oras hasta per imas
 Fulgentis clipei, tum lævum perforat inguen ;
 Excussus curru moribundus volvitur arvis. 590
 Quem pius Æneas dictis affatur amaris :
 “ Lucage, nulla tuos currus fuga segnis equorum
 Prodidit, aut vanæ vertere ex hostibus umbræ :
 Ipse rotis saliens juga deseris.” Hæc ita fatus
 Arripuit bijugos. Frater tendebat inermes
 Infelix palmas, curru delapsus eodem :
 “ Per te, per qui te talem genuere parentes,
 Vir Trojane, sine hanc animam, et miserere precantis.”
 Pluribus oranti Æneas : “ Haud talia dudum
 Dicta dabas. Morere, et fratrem ne desere frater.” 600

Tum latebras animæ, pectus mucrone recludit.
 Talia per campos edebat funera ductor
 Dardanius, torrentis aquæ vel turbinis atri
 More furens. Tandem erumpunt, et castra relinquunt
 Ascanius puer et nequidquam obsessa Juventus.

Junonem interea compellat Jupiter ultro :

“ O germana mihi atque eadem gratissima conjux,
 Ut rebare, Venus—nec te sententia fallit—
 Trojānas sustentat opes : non vivida bello
 Dextra viris, animusque ferox, patiensque pericli.” 610

Cui Juno submissa : “ Quid, o pulcherrime conjux,
 Sollicitas ægram et tua tristia dicta timentem ?
 Si mihi, quæ quondam fuerat, quamque esse decebat,
 Vis in amore foret ; non hoc mihi namque negares,
 Omnipotens, quin et pugnæ subducere Turnum,
 Et Dauno possem incolumem servare parenti
 Nunc pereat, Teucrisque pio det sanguine pœnas.
 Ille tamen nostra deducit origine nomen,
 Pilumnusque illi quartus pater ; et tua larga
 Sæpe manu multisque oneravit limina donis.” 620

Cui rex ætherii breviter sic fatur Olympi :
 “ Si mora præsentis leti tempusque caduco
 Oratur juveni, meque hoc ita ponere sentis :
 Tolle fuga Turnum, atque instantibus eripe fati.
 Hactenus indulsisse vacat. Sin altior istis
 Sub precibus venia ulla latet, totumque moveri
 Mutarive putas bellum : spes pascis inanes.”
 Et Juno allacrimans : “ Quid si, quod voce gravaris,
 Mente dares ; atque hæc Turno rata vita maneret ?
 Nunc manet insontem gravis exitus : aut ego veri
 Vana feror. Quod ut o potius formidine falsa
 Ludar, et in melius tua, qui potes, orsa reflectas !”
 Hæc ubi dicta dedit, cœlo se protenus alto
 Misit, agens hiemem nimbo succincta per auras ;
 Iliacamque aciem et Laurentia castra petivit.
 Tum dea nube cava tenuem sine viribus umbram

In faciem Æneæ, visu mirabile monstrum,
 Dardaniis ornat telis; olipeumque jubasque
 Divini assimulat capitis; dat inania verba;
 Dat sine mente sonum, gressusque effingit euntis: 840
 Morte obita quales fama est volitare figuras,
 Aut quæ sopitos deludunt somnia sensus,
 At primas læta ante acies exsultat imago,
 Irritatque virum telis, et voce lacessit.
 Instat cui Turnus, stridentemque eminus hastam
 Conjicit; illa dato vertit vestigia tergo.
 Tum vero Ænean aversum ut cedere Turnus
 Credidit, atque animo spem turbidus hausit inanem:
 "Quo fugis, Ænea? thalamos ne desere pactos:
 Hac dabitur dextra tellus quæsitæ per undas." 850
 Talia vociferans sequitur, strictumque coruscat
 Mucronem; nec ferre videt sua gaudia ventos.
 Forte ratis celsi conjuncta crepidine saxi
 Expositis stabat scalis, et ponte parato;
 Qua rex Clusinis advectus Osinius oris.
 Huc sese trepida Æneæ fugientis imago
 Conjicit in latebras; nec Turnus segnior instat;
 Exsuperatque moras, et pontes transilit altos.
 Vix proram attigerat: rumpit Saturnia funem,
 Avulsamque rapit revoluta per æquora navem. 860
 Illum autem Æneas absentem in prælia poscit;
 Obvia multa virum demittit corpora morti.
 Tum levis haud ultra latebras jam quærit imago;
 Sed sublime volans nubi se immiscuit atræ:
 Quum Turnum medio interea fert æquore turbo.
 Respicit ignarus rerum, ingratusque salutis,
 Et duplices cum voce manus ad sidera tendit:
 "Omnipotens genitor, tanton' me crimine dignum
 Duxisti, et tales voluisti expendere pœnas?
 Quo feror? unde abii? quæ me fuga, quemve reducèt? 870
 Laurentisne iterum muros aut castra videbo?
 Quid manus illa virum, qui me meaque arma secuti?

Quosne, nefas ! omnes infanda in morte reliqui ?
 Et nunc palantes video, gemitumque cadentum
 Accipio. Quid ago ? aut quæ jam satis ima dehiscat
 Terra mihi ? vos o potius miserescite, venti,
 In rupes, in saxa—volens vos Turnus adoro—
 Ferte ratem, sævisque vadis immittite Syrtis,
 Quo neque me Rutuli, nec conscia fama sequatur.”
 Hæc memorans, animo nunc huc, nunc fluctuat illuc ; 680
 An sese mucrone ob tantum dedecus amens
 Induat, et crudum per costas exigit ensem ;
 Fluctibus an jaciat mediis, et litora nando
 Curva petat, Teucrumque iterum se reddat in arma.
 Ter conatus utramque viam : ter maxima Juno
 Continuit ; juvenemque animi miserata repressit.
 Labitur alta secans fluctuque æstuque secundo ;
 Et patris antiquam Dauni defertur ad urbem.

At Jovis interea monitis Mezentius ardens
 Succedit pugnae, Teucrosque invadit ovantes. 690
 Concurrunt Tyrrhenæ acies, atque omnibus uni,
 Uni odiisque viro telisque frequentibus instant.
 Ille, velut rupes vastum quæ prodit in æquor,
 Obvia ventorum furiis, expostaque ponto,
 Vim cunctam atque minas perfert cœlique marisque,
 Ipsa immota manens : prolem Dolichaonis Hebrum
 Sternit humi, cum quo Latagum, Palmumque fugacem :
 Sed Latagum saxo atque ingenti fragmine montis
 Occupat os faciemque adversam ; poplite Palmum
 Succiso volvi segnem sinit ; armaque Lauso 700
 Donat habere humeris, et vertice figere cristas.
 Nec non Evanthen Phrygium, Paridisque Mimanta
 Æqualem comitemque : una quem nocte Theano
 In lucem genitori Amyco dedit, et face prægnans
 Cisseis regina Parin : Paris urbe paterna
 Occubat ; ignarum Laurens habet ora Mimanta.
 Ac velut ille canum morsu de montibus altis
 Actus aper, multos Vesulus quem pinifer annos

Defendit, multosve palus Laurentia, silva
 Pastus arundinea, postquam inter retia ventum est, 710
 Substitit, infremuitque ferox, et inhorruit armos :
 Nec cuiquam irasci propiusve accedere virtus,
 Sed jaculis tutisque procul clamoribus instant :
 Ille autem impavidus partes cunctatur in omnes,
 Dentibus infrendens, et tergo decutit hastas :
 Haud aliter, justæ quibus est Mezentius iræ,
 Non ulli est animus stricto concurrere ferro ;
 Missilibus longe et vasto clamore lacesunt.
 Venerat antiquis Corythi de finibus Acron,
 Graius homo, infectos linquens profugus hymenæos : 720
 Hunc ubi miscentem longe media agmina vidit,
 Purpureum pennis et pactæ conjugis ostro :
 Impastus stabula alta leo ceu sæpe peragrans—
 Snadet enim vesana fames—si forte fugacem
 Conspexit capream, aut surgentem in cornua cervum,
 Gaudet, hians immane, comasque arrexit, et hæret
 Visceribus super incumbens ; lavit improba teter
 Ora cruor :
 Sic ruit in densos alacer Mezentius hostes.
 Sternitur infelix Acron, et calcibus atram 730
 Tundit humum exspirans, infractaque tela cruentat.
 Atque idem fugientem haud est dignatus Oroden
 Sternere, nec jacta cæcum dare cuspidē vulnus :
 Obvius adversoque occurrit, seque viro vir
 Contulit, haud furto melior, sed fortibus armis.
 Tum super abjectum posito pede nixus et hasta :
 Pars belli haud teinnenda, viri, jacet altus Orodes.
 Conclamant socii lætum pæana secuti.
 Ille autem exspirans : “ Non me, quicumque es, inulto,
 Victor, nec longum lætabere : te quoque fata 740
 Prospectant paria, atque eadem mox arva tenebis.”
 Ad quem subridens mixta Mezentius ira :
 “ Nunc morere. Ast de me divum pater atque hominum rex
 Viderit.” Hoc dicens eduxit corpore telum.

Olli dura quies oculos et ferreus urget
 Somnus; in æternam clauduntur lumina noctem.
 Cædicus Alcathoum obtruncat, Sacrator Hydaspeñ;
 Partheniumque Rapo et prædorum viribus Orsen;
 Messapus Cloniumque Lycaoniumque Ericeten;
 Illum infrenis equi lapsu tellure jacentem,
 Hunc peditem pedes. Et Lycius processerat Agis,
 Quem tamen haud expers Valerus virtutis avitæ
 Dejecit; at Thronium Salius, Saliumque Nealces,
 Insignis jaculo et longe fallente sagitta.

750

Jam gravis æquabat luctus et mutua Mavorū
 Funera; cædebant pariter pariterque ruebant
 Victores victique; neque his fuga nota, neque illis.
 Di Jovis in tectis iram miserantur inanem
 Amborum, et tantos mortalibus esse labores;
 Hinc Venus, hinc contra spectat Saturnia Juno.
 Pallida Tisiphone media inter millia sævit.

760

At vero ingentem quatiens Mezentius hastam
 Turbidus ingreditur campo. Quam magnus Oriōti,
 Quum pedes incedit medii per maxima Nerei
 Stagna viam scindens, humero supereminet undas;
 Aut, summis referens annosam montibus ornum,
 Ingrediturque solo et caput inter nubila condit:
 Talis se vastis infert Mezentius armis.

Huic contra Æneas, speculatus in agminē longō,
 Obvius ire parat. Manet imperterritus ille,
 Hostem magnanimum opperiens, et mole sua stat;
 Atque oculis spatium emensus, quantum satis hastæ:
 "Dextra, mihi deus, et telum, quod missile libro,
 Nunc adsint; voveo prædonis corpore raptis
 Indutum spoliis ipsum te, Lause, tropæum
 Æneæ." Dixit; stridentemque eminus hastam
 Injicit; illa volans clipeo est excussa, proculque
 Egregium Antoren latus inter et ilia figit:
 Herculis Antoren comitem, qui missus ab Argis
 Creserat Evandro, atque Itala consederat urbe.

770

780

Sternitur infelix alieno vulnere, cœlumque
 Aspicit, et dulces moriens reminiscitur Argos.
 Tum pius Æneas hastam jacet: illa per orbem
 Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque
 Transiit intextum tauris opus, imaque sedit
 Inguine; sed vires haud pertulit. Ocius ensem
 Æneas, viso Tyrrheni sanguine lætus,
 Eripit a femine, et trepidanti fervidus instat.
 Ingemuit cari graviter genitoris amore,
 Ut vidit, Lausus; lacrimæque per ora volutæ. 790
 His mortis duræ casum tuæque optima facta,
 Si qua fidem tanto est operi latura vetustas,
 Non equidem, nec te, juvenis memorande, silebo.
 Ille pedem referens, et inutilis, inque ligatus
 Cedebat, clipeoque inimicum hastile trahebat.
 Prorupit juvenis, seseque immiscuit armis;
 Jamque assurgentis dextra plagamque ferentis
 Æneæ subiit mucronem, ipsumque morando
 Sustinuit; socii magno clamore sequuntur,
 Dum genitor nati parma protectus abiret; 800
 Telaque conjiciunt, proturbantque eminus hostem
 Missilibus. Furit Æneas, tectusque tenet se.
 Ac velut, effusa si quando grandine nimbi
 Præcipitant, omnis campis diffugit arator,
 Omnis et agricola, et tuta latet arce viator
 Aut amnis ripis aut alti fornice saxi,
 Dum pluit in terris; ut possint, sole reducto,
 Exercere diem: sic obrutus undique telis
 Æneas nubem belli, dum detonet, omnem
 Sustinet, et Lausum increpitat, Lausoque minatur: 810
 “Quo moriture ruis, majoraque viribus audes?
 Fallit te incautum pietas tua.” Nec minus ille
 Exsultat demens: sævæ jamque altius iræ
 Dardanio surgunt ductori, extremaque Lauso
 Parcæ fila legunt: validum namque exigit ensem
 Per medium Æneas juvenem, totumque recondit;

Transiit et parmam mucro, levia arma minacis,
 Et tunicam, molli mater quam neverat auro;
 Implevitque sinum sanguis; tum vita per auras
 Concessit mæsta ad manes, corpusque reliquit. 820

At vero ut vultum vidit morientis et ora,
 Ora modis Anchisiades pallentia miris,
 Ingemuit miserans graviter, dextramque tetendit;
 Et mentem patriæ strinxit^d pietatis imago.
 "Quid tibi nunc, miserande puer, pro laudibus istis,
 Quid pius Æneas tanta dabit indole dignum?
 Arma, quibus lætatus, habe tua; teque parentum
 Manibus et cineri, si qua est ea cura, remitto.
 Hoc tamen infelix miseram solabere mortem:
 Æneæ magni dextra cadis." Increpat ultro 830
 Cunctantes socios, et terra sublevat ipsum,
 Sanguine turpantem comtos de more capillos.

Interea genitor Tiberini ad fluminis undam
 Vulnere siccat lymphis, corpusque levabat
 Arboris acclinis trunco. Procul ærea ramis
 Dependet galea, et prato gravia arma quiescunt.
 Stant lecti circum juvenes: ipse æger, anhelans,
 Colla sovet, fusus propexam in pectore barbam;
 Multa super Lauso rogitat, multumque remittit,
 Qui revocent, mæstique ferant mandata parentis. 840
 At Lausum socii exanimem super arma ferebant
 Flentes, ingentem, atque ingenti vulnere victum.
 Agnovit longe gemitum præsaga mali mens.
 Canitiem multo deformat pulvere, et ambas
 Ad cælum tendit palmas, et corpore inhæret.
 "Tantane me tenuit vivendi, nate, voluptas,
 Ut pro me hostili paterer succedere dextræ,
 Quem genui? Tuane hæc genitor per vulnera servor,
 Morte tua vivens? Heu, nunc misero mihi demum
 Exsilium^e infelix! nunc alte vulnus adactum! 850
 Idem ego, nate, tuum maculavi crimine nomen,

^d sublit^e Exitium

Pulsus ob invidiam solio sceptrisque paternis.
 Debueram patriæ pœnas odiisque meorum :
 Omnes per mortes animam sontem ipse dedissem !
 Nunc vivo ! neque adhuc homines lucemque relinquo !
 Sed linquam." Simul hoc dicens attollit in ægrum
 Se femur ; et, quamquam vis alto vulnere tardat,
 Haud dejectus equum duci jubet. Hoc decus illi,
 Hoc solamen erat ; bellis hoc victor abibat
 Omnibus. Alloquitur mærentem, et talibus infit : 860
 " Rhœbe, diu—res si qua diu mortalibus ulla est—
 Viximus. Aut hodie victor spolia illa cruenta
 Et caput Æneæ referes, Lausique dolorum
 Ultor eris mecum : aut, aperit si nulla viam vis,
 Occumbes pariter. Neque enim, fortissime, credo
 Jussa aliena pati et dominos dignabere Teucros."
 Dixit, et exceptus tergo consueta locavit
 Membra, manusque ambas jaculis oneravit acutis,
 Ære caput fulgens, cristaque hirsutus equina.
 Sic cursum in medios rapidus dedit. Æstuat ingens 870
 Uno in corde pudor, mixtoque insania luctu,
 [Et Furiis agitatus amor, et conscia virtus ;]
 Atque hic Ænean magna ter voce vocavit.
 Æneas—agnovit enim—lætusque precatur :
 " Sic pater ille deum faciat, sic altus Apollo !
 Incipias conferre manum."
 Tantum effatus, et infesta subit obuius hasta.
 Ille autem : " Quid me erepto, sævissime, nato
 Terres ? hæc via sola fuit, qua perdere posses.
 Nec mortem horremus, nec divum parcimus ulli. 880
 Desine : jam venio moriturus, et hæc tibi porto
 Dona prius." Dixit, telumque intorsit in hostem ;
 Inde aliud super atque aliud figitque, volatque
 Ingenti gyro : sed sustinet aureus umbo.
 Ter circum adstantem lævos equitavit in orbes,
 Tela manu jaciens ; ter secum Troïus heros
 Immanem ærato circumfert tegmine silvam,

Inde ubi tot traxisse moras, tot spicula tædet
Vellere, et urgetur pugna congressus iniqua :
Multa movens animo, jam tandem erumpit, et inter 890
Bellatoris equi cava tempora conjicit hastam.
Tollit se arrectum quadrupes, et calcibus auras
Verberat, effusumque equitem super ipse secutus
Implicat, ejectoque incumbit cernuus armo.
Clamore incendunt cœlum Troësque Latinique.
Advolat Æneas, vaginaque eripit ensem,
Et super hæc : "Ubi nunc Mezentius acer, et illa
Effera vis animi ?" Contra Tyrrhenus, ut auras
Suspiciens hausit cœlum, mentemque recepit :
"Hostis amare, quid increpitas, mortemque minaris ? 900
Nullum in cæde nefas ; nec sic ad prælia veni ;
Nec tecum meus hæc pepigit mihi fœdera Lausus.
Unum hoc, per, si qua est victis venia hostibus, oro :
Corpus humo patiare tegi. Scio acerba meorum
Circumstare odia : hunc, oro, defende furorem,
Et me consortem nati concede sepulcro."
Hæc loquitur, juguloque haud inscius accipit ensem,
Undantique animam diffundit in arma cruore.

P. VIRGILII MARONIS
ÆNEIDOS
LIBER UNDECIMUS.

OCEANUM interea surgens Aurora reliquit.
Æneas, quamquam et sociis dare tempus humanis
Præcipitant curæ, turbataque funere mens est,
Vota deum primo victor solvebat Eo.
Ingentem quercum decisis undique ramis
Constituit tumulo, fulgentiaque induit arma,
Mezenti ducis exuvias; tibi, magne, tropæum,
Bellipotens: aptat rorantes sanguine cristas,
Telaque trunca viri, et bis sex thoraca petitum
Perfossunque locis; clipeumque ex ære sinistra
Subligat, atque ensem collo suspendit eburnum.
Tum socios, namque omnis eum stipata tegebat
Turba ducum, sic incipiens hortatur oyantes;
“Maxima res effecta, viri; timor omnis abesto,
Quod superest; hæc sunt spolia, et de rege superbo
Primitiæ; manibusque meis Mezentius hic est.
Nunc iter ad regem nobis murosque Latinos,
Arma parate animis, et spe præsumite bellum,
Ne qua mora ignaros, ubi primum vellere signa
Annuerint superi pubemque educere castris,
Impediat, segnisve metu sententia tardet.
Interea socios inhumataque corpora terræ
Mandemus: qui solus honos Acheronte sub imo est.
Ite,” ait; “egregias animas, quæ sanguine nobis
Hanc patriam peperere suo, decorate supremis
Muneribus; mæstamque Evandri primus ad urbem

10

20

Mittatur Pallas, quem non virtutis egentem
Abstulit atra dies, et funere mersit acerbo."

Sic ait illacrimans, recipitque ad limina gressum :

Corpus ubi exanimi positum Pallantis Accetes

30

Servabat senior, qui Parrhasio Evandro

Armiger ante fuit ; sed non felicibus æque

Tum comes auspiciis caro datus ibat alumno.

Circum omnis famulumque manus Trojanaque turba

Et mæstum Iliades crinem de more solutæ.

Ut vero Æneas foribus sese intulit altis,

Ingentem gemitum tunsis ad sidera tollunt

Pectoribus, mæstoque immugit regia luctu.

Ipse caput nivei fultum Pallantis et ora

Ut vidit, levique patens in pectore vulnus

40

Cupidis Ausoniæ, lacrimis ita fatur obortis :

"Tene," inquit, "miserande puer, quum læta veniret,

Invidit fortuna mihi, ne regna videres

Nostra, neque ad sedes victor veherere paternas ?

Non hæc Evandro de te promissa parenti

Discedens dederam : quum me complexus euntem

Mitteret in magnum imperium, metuensque moneret

Acres esse viros, cum dura prælia gente.

Et nunc ille quidem spe multum captus inani

Fors et vota facit, cumulatque altaria donis ;

50

Nos juvenem exanimum, et nil jam cœlestibus ullis

Debentem, vano mæsti comitamur honore.

Infelix, nati funus crudele videbis !

Hi nostri reditus, exspectatique triumphi ?

Hæc mea magna fides ? At non, Evandre, pudendis

Vulneribus pulsum aspicias : nec sospite dirum

Optabis nato funus pater. Hei mihi, quantum

Præsidium Ausonia, et quantum tu perdis, Iule !"

Hæc ubi deflevit, tolli miserabile corpus

Imperat, et toto lectos ex agmine mittit

60

Mille viros, qui supremum comitentur honorem,

Intersintque patris lacrimis : solatia luctus

Exigua ingentis, misero sed debita patri.
 Haud segnes alii crates et molle feretrum
 Arbuteis texunt virgis et vimine querno,
 Exstructosque toros obtentu frondis inumbrant.
 Hic juvenem agresti sublimem stramine ponunt;
 Qualem virgineo demessum pollice florem
 Seu mollis violæ, seu languentis hyacinthi,
 Cui neque fulgor adhuc, nec dum sua forma recessit; 70
 Non jam mater alit tellus, viresque ministrat.
 Tunc geminas vestes auroque ostroque rigentes
 Extulit Æneas, quas illi læta laborum
 Ipsa suis quondam manibus Sidonia Dido
 Fecerat, et tenui telas discreverat auro.
 Harum unam juveni supremum mæstus honorem
 Induit, arsurasque comas obnubit amictu;
 Multaque præterea Laurentis præmia pugnx
 Aggerat, et longo prædam jubet ordine duci.
 Addit equos et tela, quibus spoliaverat hostem. 80
 Vinxerat et post terga manus, quos mitteret umbris
 Inferias, cæso sparsuros sanguine flammam;
 Indutosque jubet truncos hostilibus armis
 Ipsos ferre duces, inimicaque nomina figi.
 Ducitur infelix ævo confectus Accetes,
 Pectora nunc fœdans pugnis, nunc unguibus ora;
 Sternitur, et toto projectus corpore terræ.
 Ducunt et Rutulo perfusos sanguine currus.
 Post bellator equus, positus insignibus, Æthon
 It lacrimans, guttisque humectat grandibus ora. 90
 Hastam alii galeamque ferunt; nam cetera Turnus
 Victor habet. Tum mæsta phalanx Teucrique sequuntur,
 Tyrrhenique duces*, et versis Arcades armis.
 Postquam omnis longe comitum processerat ordo,
 Substitit Æneas, gemituque hæc addidit alto:
 "Nos alias hinc ad lacrimas eadem horrida belli
 Fata vocant. Salve æternum mihi, maxime Palla,

* omnes

Æternumque vale." Nec plura effatus ab altos
Tendebat muros, gressumque in castra ferebat.

100

Jamque oratores aderant ex urbe Latina,
Velati ramis oleæ, veniamque rogantes :
Corpora, per campos ferro quæ fusa jacebant,
Redderet, ac tumulo sineret succedere terræ ;
Nullum cum victis certamen et æthere cassis ;
Parceret hospitibus quondam socerisque vocatis.
Quos bonus Æneas, haud aspernanda precantes,
Prosequitur venia, et verbis hæc insuper addit :

110

Quenam vos tanto fortuna indigna, Latini,
Implicuit bello, qui nos fugiatis amicos ?
Pacem me exanimis et Martis sorte peremtis
Oratis ? equidem et vivis concedere vellem.
Nec veni, nisi fata locum sedemque dedissent ;
Nec bellum cum gente gero : rex nostra reliquit
Hospitia, et Turni potius se credidit armis.
Æquius huic Turnum fuerat se opponere morti.
Si bellum finire manu, si pellere Teucros

120

Apparat, his mecum decuit concurrere telis ;
Vixet, cui vitam deus aut sua dextra dedisset.
Nunc ite, et miseris supponite civibus ignem."
Dixerat Æneas. Olli obstupuerunt silentes ;
Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
Tum senior semperque odiis et crimine Drances
Infensus juveni Turno sic ore vicissim
Orsa refert : " O fama ingens, ingentior armis,
Vir Trojane, quibus cælo te laudibus æquem ?
Justitiæne prius mirer, belline laborum ?
Nos vero hæc patriam grati referemus ad urbem ;
Et te, si qua viam dederit fortuna, Latino
Jungemus regi. Quærat sibi fœdera Turnus.
Quin et fatales murorum attollere moles,
Saxaque subvectare humeris Trojana juvabit."

130

Dixerat hæc, unoque omnes eadem ore fremebant,
senos pepigere dies, et paco sequestra

Per silvas Teucri, mixtique impune Latini,
Erravere jugis. Ferro sonat icta bipenni
Fraxinus; evertunt actas ad sidera pinus;
Robora nec cuneis et olentem scindere cedrum,
Nec plaustris cessant vectare gementibus ornos.

Et jam Fama volans, tanti prænuncia luctus,
Evandrum Evandrique domos et mœnia complet, 140
Quæ modo victorem Latio Pallanta ferebat.

Arcades ad portas ruere, et de more vetusto
Funereas rapuere faces. Lucet via longo
Ordine flammaram, et late discriminat agros.
Contra turba Phrygum veniens plangentia jungunt
Agmina. Quæ postquam matres succedere tectis
Viderunt, mæstam incendunt clamoribus urbem.
At non Evandrum potis est vis ulla tenere;
Sed venit in medios. Feretro Pallanta reposito
Procubuit super, atque hæret lacrimansque gemensque, 150
Et via vix tandem voci laxata dolore est:

“Non hæc, o Palla, dederas promissa parenti.
Cautius ut sævo velles te credere Marti!
Haud ignarus eram, quantum nova gloria in armis,
Et prædulce decus primo certamine posset.
Primitiæ juvenis miseræ! bellique propinqui
Dura rudimenta! et nulli exaudita deorum
Vota precesque meæ! tuque, o sanctissima conjux,
Felix morte tua, neque in hunc servata dolorem!
Contra ego vivendo vici mea fata, superstes 160
Restarem ut genitor. Troum socia arma secutum
Obruerent Rutuli telis! animam ipse dedissem,
Atque hæc pompa domum me, non Pallanta, referret!
Nec vos arguerim, Teucri, nec fœdera, nec quas
Junximus hospitio dextras; sors ista senectæ
Debita erat nostræ. Quod si immatura manebat
Mors natum, cæsis Volscorum millibus ante,
Ducentem in Latium Teucros cecidisse juyabit,
Quin ego non alio digner te funere, Palla,
Quam pius Æneas, et quam magni Phrygæ et quam 170

Tyrrhenique duces, Tyrrhenum exercitus omnis.
 Magna tropæa ferunt, quos dat tua dextera leto ;
 Tu quoque nunc stares immanis truncus in armis ;
 Esset par ætas, et idem si robur ab annis,
 Turne. Sed infelix Teucros quid demoror armis ?
 Vadite, et hæc memores regi mandata referte :
 Quod vitam moror invisam, Pallante peremto,
 Dextera causa tua est ; Turnum natoque patrique
 Quam debere vides. Meritis vacat hic tibi solus
 Fortunæque locus. Non vitæ gaudia quæro,
 Nec fas : sed nato manes perferre sub imos.”

180

Aurora interea miseris mortalibus almam
 Extulerat lucem, referens opera atque labores.
 Jam pater Æneas, jam curvo in litore Tarchon
 Constitungere pyras : huc corpora quisque suorum
 More tulere patrum ; subjectisque ignibus atris
 Conditur in tenebras altum caligine cælum.
 Ter circum accensos, cincti fulgentibus armis,
 Decurrere rogos ; ter mæstum funeris ignem
 Lustravere in equis ; ululatusque ore dedere.
 Spargitur et tellus lacrimis, sparguntur et arma.
 It cælo clamorque virum clangorque tubarum.
 Hinc alii spolia occisis derepta Latinis
 Conjiciunt igni, galeas, ensesque decoros,
 Frenaque, ferventesque rotas ; pars munera nota,
 Ipsorum clipeos, et non felicia tela.
 Multa boum circa mactantur corpora Morti ;
 Sætigerosque sues raptasque ex omnibus agris
 In flammam jugulant pecudes. Tum litore toto
 Ardentes spectant socios, semiustaque servant
 Busta ; neque avelli possunt, nox humida donec
 Invertit cælum stellis fulgentibus^b aptum.

190

200

Nec minus et miseri diversa in parte Latini
 Innumeras struxere pyras ; et corpora partim
 Multa virum terræ infodiunt, avectaque partim
 Finitimos tollunt in agros, urbique remittunt :

Cetera, confusæque ingentem cædis acervum,
Nec numero nec honore cremant; tunc undique vasti
Certatim crebris collucent ignibus agri.

Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram: 210

Mærentes altum cinerem et confusa ruebant
Ossa focus, tepidoque onerabant aggere terræ.

Jam vero in tectis prædivitis urbe Latini
Præcipuus fragor, et longi pars maxima luctus.

Hic matres, miseræque nurus, hic cara sororum

Pectora mærentum, puerique parentibus orbi,
Dirum exsecrantur bellum Turnique hymenæos;

Ipsam armis, ipsumque jubent decernere ferro,
Qui regnum Italiæ et primos sibi poscat honores.

Ingravat hæc sævus Drances, solumque vocari 220

Testatur, solum posci in certamina Turnum.

Multa simul contra variis sententia dictis

Pro Turno; et magnum reginæ nomen obumbrat;

Multa virum meritis sustentat fama tropæis.

Hos inter motus, medio in flagrante tumultu,

Ecce, super mæsti magna Diomedis ab urbe

Legati responsa ferunt: nihil omnibus actum

Tantium impensis operum; nil dona, neque aurum,

Nec magnas valuisse preces; alia arma Latinis

Quærenda, aut pacem Trojano ab rege petendam. 230

Deficit ingenti luctu rex ipse Latinus.

Fatalem Ænean manifesto numine ferri,

Admonet ira deûm, tumulique ante ora recentes.

Ergo concilium magnum, primosque suorum

Imperio accitos, alta intra limina cogit.

Olli convenere, fluuntque ad regia plenis

Tecta viis. Sedet in mediis et maximus ævo,

Et primus sceptris, haud læta fronte, Latinus.

Atque hic legatos Ætola ex urbe remissos,

Quæ referant, fari jubet, et responsa reposcit 240

Ordine cuncta suo. Tum facta silentia linguis.

Et Venulus dicto parens ita farier infit:

"Vidimus, o cives, Diomedem Argivæque castra,
Atque iter emensi casus superavimus omnes;
Contigimusque manum, qua concidit Iliæ tellus.
Ille urbem Argypam, patriæ cognomine gentis,
Victor Gargani condebat Iapygis arvis.

Postquam introgressi, et coram data copia fandi:
Munera præferimus, nomen patriamque docemus;
Qui bellum intulerint, quæ causa attraxerit Arpæ.
Auditis ille hæc placido sic reddidit ore:

250

"O fortunatæ gentes, Saturnia regna,
Antiqui Ausonii, quæ vos fortuna quietos
Sollicitat, suadetque ignota lacescere bella?
Quicumque Iliacos ferro violavimus agros,—
Mitto ea, quæ muris bellando exhausta sub altis,
Quos Simois premat ille viros,—infanda per orbem
Supplicia et scelerum pœnas expendimus omnes,
Vel Priamo miseranda manus; scit triste Minervæ
Sidus, et Euboicæ cautes, ultorque Caphereus.

260

Militia ex illa diversum ad litus adacti,
Atrides Protei Menelaus adusque columnas
Exsulat; Ætnæos vidit Cyclopas Ulixes.
Regna Neoptolemi referam, versosque penates
Idomenei? Libycone habitantes litore Locros?
Ipse Mycenæus magnorum ductor Achivum
Conjugis infandæ prima intra limina dextra
Oppetit; devictam Asiam subsedit adulter.

Invidisse deos, patriis ut redditus aris
Conjugium optatum et pulchram Calydona viderem?

270

Nunc etiam horribili visu portenta sequuntur,
Et socii amissi petierunt æthera pennis,
Flaminibusque vagantur aves, heu dira meorum
Supplicia! et scopulos lacrimosis vocibus implent.
Hæc adeo ex illo mihi jam speranda fuerunt
Tempore, quum ferro cœlestia corpora demens
Appetii, et Veneris violavi vulnere dextram.

vero, ne me ad tales impellite pugnas.

Nec mihi cum Teucris ullum post eruta bellum
 Pergama; nec veterum memini lætorve malorum. 280
 Munera, quæ patriis ad me portatis ab oris,
 Vertite ad Ænean. Stetimus tela aspera contra,
 Contulimusque manus: experto credite, quantus
 In clipeum assurgat, quo turbine torqueat hastam.
 Si duo præterea tales Idæa tulisset

Terra viros, ultro Inachias venisset ad urbes
 Dardanus, et versis lugeret Græcia fati.
 Quidquid apud duræ cessatum est mœnia Trojæ,
 Hectoris Æneæque manu victoria Graium 290
 Hæsit, et in decimum vestigia retulit annum.
 Ambo animis, ambo insignes præstantibus armis;
 Hic pietate prior. Coëant in fœdera dextræ,
 Qua datur: ast, armis concurrant arma, cavete.
 Et responsa simul quæ sint, rex optime, regis
 Audisti, et quæ sit magno sententia bello."

Vix ea legati; variusque per ora cucurrit
 Ausonidum turbata fremor: ceu saxa morantur
 Quum rapidos annes, fit clauso gurgite murmur,
 Vicinæque fremunt ripæ crepitantibus undis.
 Ut primum placati animi, et trepida ora quierunt 300
 Præfatus divos solio rex infit ab alto:

"Ante equidem summa de re statuisset, Latini.
 Et vellem, et fuerat melius; non tempore tali
 Cogere concilium, quum muros assidet hostis.
 Bellum importunum, cives, cum gente deorum,
 Invictisque viris gerimus, quos nulla fatigant
 Prælia, nec victi possunt absistere ferro.
 Spem si quam adscitis Ætolum habuistis in armis,
 Ponite. Spes sibi quisque: sed hæc quam angusta vi-
 detis.

Cetera qua rerum jaceant perculsa ruina, 310
 Ante oculos interque manus sunt omnia vestras.
 Nec quemquam incuso. Potuit quæ plurima virtus
 Esse, fuit. Toto certatum est corpore regni.

Nunc adeo, quæ sit dubiæ sententia menti,
 Expediam, et paucis—animos adhibete—docebo.
 Est antiquus ager Tusco mihi proximus amni,
 Longus in occasum, fines super usque Sicanos;
 Aurunci Rutulique serunt, et vomere duos
 Exercent colles, atque horum asperrima pascunt.
 Hæc omnis regio, et celsi plaga pinea montis,
 Cedat amicitiae Teucrorum; et foederis æquas
 Dicamus leges, sociosque in regna vocemus;
 Considant, si tantus amor, et mœnia condant.
 Sin alios fines aliamque capessere gentem
 Est animus, poscuntque solo decedere nostro;
 Bis denas Italo texamus robore naves,
 Seu plures complere valent: jacet omnis ad undam
 Materies: ipsi numerumque modumque carinis
 Præcipiant; nos æra, manus, navalia demus.
 Præterea, qui dicta ferant et fœdera firment,
 Centum oratores prima de gente Latinos
 Ire placet, pacisque manu prætendere ramos;
 Munera portantes aurique eborisque talenta
 Et sellam regni trabeamque insignia nostri.
 Consulite in medium, et rebus succurrite fessis.”

320

330

Tum Drances, idem infensus, quem gloria Turni
 Obliqua invidia stimulisque agitabat amaris,
 Largus opum et lingua melior, sed frigida bello
 Dexterâ, consiliis habitus non futilis auctor,
 Seditione potens—genus huic materna superbum
 Nobilitas dabat, incertum de patre ferebat—
 Surgit, et his onerat dictis atque aggerat iras:

340

“Rem nulli obscuram, nostræ nec vocis egentem,
 Consulis, o bone rex. Cuncti se scire fatentur,
 Quid fortuna ferat populi; sed dicere mussant.
 Det libertatem fandi, flatusque remittat,
 Cujus ob auspiciū infaustum moresque sinistros—
 Dicam equidem, licet arma mihi mortemque minetur—
 Tumina tot cecidisse ducum, totamque videmus

Consedisſe urbem luctu, dum Troia tentat
 Caſtra, fugæ fidens, et cœlum territât armis.
 Unum etiam donis iſtis, quæ plurima mitti
 Dardanidis dicique jubes, unum, optime regum,
 Adjicias ; nec te ullius violentia vincat,
 Quin natam egregio genero dignisque hymenæis
 Des, pater, et pacem hanc æterno fœdere jungas.
 Quod ſi tantus habet mentes et pectora terror,
 Ipſum obteſtemur, veniamque oremus ab ipſo ;
 Cedat, juſ proprium regi patriæque remittat.

350

Quid miſeros toties in aperta pericula cives
 Projicis, o Latio caput horum et cauſa malorum ?
 Nulla ſalus bello : pacem te poſcimus omnes,
 Turne, ſimul pacis ſolum inviolabile pignus.
 Primus ego, inviſum quem tu tibi fingis, et eſſe
 Nil moror, en ſupplex venio. Miſerere tuorum,
 Pone animos, et pulſus abi. Sat funera fuſi
 Vidimus, ingentes et deſolavimus agros.

360

Aut ſi fama movet, ſi tantum pectore robur
 Concipis, et ſi adeo dotalis regia cordi eſt ;
 Aude, atque adverſum fidens fer pectus in hoſtem.
 Scilicet, ut Turno contingat regia conjux,
 Nos, animæ viles, inhumata inſſetaque turba,
 Sternamur campis. Et jam^c tu, ſi quæ^d tibi viſ,
 Si patrii quid Martis habes, illum aſpice contra,
 Qui vocat.”

370

Talibus exarſit dictis violentia Turni ;
 Dat gemitum, rumpitque has imo pectore voces :
 “ Larga quidem, Drance, ſemper tibi copia fandi
 Tum, quum bella manus poſcunt ; patribusque vocatis
 Primus ades. Sed non replenda eſt curia verbis,
 Quæ tuto tibi magna volant, dum diſtinet hoſtem
 Agger mœrorum, nec inundant ſanguine ſoſſæ.
 Proinde tona eloquio,—ſolitum tibi ; meque timori
 Argue tu, Drance, quando tot ſtragis acervos
 Teucrorum tua dextra dedit, paſſimque tropæis

380

Insignis agros. Possit quid vivida virtus,
 Experiare licet: nec longe soilicet hostes
 Quærendi nobis; circumstant undique muros.
 Imus in adversos? quid cessas? an tibi Mavors
 Ventosa in lingua pedibusque fugacibus istis
 Semper erit?

390

Pulsus ego? aut quisquam merito, fœdissime, pulsum
 Arguet, Iliaco tumidum qui crescere Thybrim
 Sanguine, et Evandri totam cum stirpe videbit
 Procubuisse domum, atque exutos Arcadas armis?
 Haud ita me experti Bitias et Pandarus ingens,
 Et quos mille die victor sub Tartara misi,
 Inclusus muris hostilique aggere septus.

Nulla salus bello. Capiti cane talia demens
 Dardanio, rebusque tuis. Proinde omnia magno

400

Ne cessa turbare metu, atque extollere vires
 Gentis bis victæ; contra premere arma Latini.
 Nunc et Myrmidonum proceres Phrygia arma tremisount,
 Nunc et Tydides, et Larissæus Achilles;
 Amnis et Hadriacas retro fugit Aufidus undas.
 Vel quum se pavidum contra mea jurgia fingit
 Artificis scelus, et formidine crimen acerbatur.

Nunquam animam talem dextra hac—absiste moveri—
 Amittes; habitet tecum, et sit pectore in isto.

Nunc ad te, et tua magna, pater, consulta revertor. 410

Si nullam nostris ultra spem ponis in armis,
 Si tam deserti sumus, et semel agmine verso
 Funditus occidimus, neque habet fortuna regressum;
 Oremus pacem, et dexteras tendamus inertes.

Quanquam o, si solitæ quidquam virtutis adesset,
 Ille mihi ante alios fortunatusque laborum,
 Egregiusque animi, qui, ne quid tale videret,
 Procubuit moriens, et humum semel ore momordit.

Sin et opes nobis, et adhuc intacta juvenus,
 Auxilioque urbes Italæ populique supersunt;

420

Sin et Trojanis cum multo gloria venit

anguine; sunt illis sua funera, parque per omnes

Tempestas; cur indecores in limine primo
Deficimus? cur ante tubam tremor occupat artus?
Multa dies varique labor mutabilis ævi
Retulit in melius; multos alterna revisens
Lusit et in solido rursus fortuna locavit.
Non erit auxilio nobis Ætolus et Arpi:

At Messapus erit, felixque Tolumnius, et quos
Tot populi misere duces; nec tarda^e sequetur
Gloria delectos Latio et Laurentibus agris. 430

Est et Volscorum egregia de gente Camilla,
Agmen agens equitum et florentes ære catervas.
Quod si me solum Teuceri in certamina poscunt,
Idque placet, tantumque bonis communibus obsto;
Non adeo has exosa manus victoria fugit,

Ut tanta quidquam pro spe tentare recusem.
Ibo animis contra: vel magnum præstet Achillem,
Factaque Vulcani manibus paria induat arma
Ille licet. Vobis animam hanc soceroque Latino 440

Turnus ego, haud ulli veterum virtute secundus,
Devovi. Solum Æneas vocat: et, vocet, oro.
Nec Drances potius, sive est hæc ira deorum,
Morte luat; sive est virtus et gloria, tollat."

Illi hæc inter se dubiis de rebus agebant
Certantes: castra Æneas aciemque movebat.
Nuncius ingenti per regia tecta tumultu
Ecce ruit, magnisque urbem terroribus implet:
Instructos acie Tiberino a flumine Teucros
Tyrrhenamque manum totis descendere campis. 450

Extemplo turbati animi, concussaque vulgi
Pectora, et arrectæ stimulis haud mollibus iræ.
Arma manu trepidi poscunt; fremit arma juvenus;
Flent mæsti mussantque patres. Hic undique clamor
Dissensu vario magnus se tollit in auras:
Haud secus atque alto in luco quum forte catervæ
Consedere avium, piscosove amne Padusæ

Dant sonitum-rauci per stagna loquacia cyeni.
 "Immo," ait, "o cives," arrepto tempore Turnus,
 "Cogite concilium, et pacem laudate sedentes :
 Illi armis in regna ruant." Nec plura locutus
 Corripuit sese et tectis citus extulit altis. 460
 "Tu, Voluse, armari Volscorum edice maniplis ;
 Duc," ait, "et Rutulos. Equitem, Messapus, in armis,
 Et cum fratre Coras, latis diffundite campis.
 Pars aditus urbis firment turresque capessant :
 Cetera, qua jusso, mecum manus inferat arma."
 Ilicet in muros tota discurritur urbe.
 Concilium ipse pater et magna incepta Latinus
 Deserit, ac tristi turbatus tempore differt ; 470
 Multaque se incusat, qui non acceperit ultro
 Dardanium Ænean, generumque adsciverit urbi.
 Præfodiunt alii portas, aut saxa sudesque
 Subvectant. Bello dat signum rauca cruentum
 Buccina. Tum muros varia cinxere corona
 Matronæ puerique ; vocat labor ultimus omnes.
 Nec non ad templum summasque ad Palladis arces
 Subvehitur magna matrum regina caterva,
 Dona ferens ; juxtaque comes Lavinia virgo,
 Causa mali tanti, oculos dejecta decoros. 480
 Succedunt matres, et templum thure vaporant,
 Et mæstas alto fundunt de limine voces :
 "Armipotens, præses belli, Tritonia virgo,
 Frange manu telum Phrygii prædonis, et ipsum
 Pronum sterne solo, portisque effunde sub altis."
 Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus.
 Jamque adeo Rutulum thoraca indutus ahenis
 Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
 Tempora nudus adhuc ; laterique accinxerat ensem ;
 Fulgebatque alta decurrens aureus arce ; 490
 Exsultatque animis, et spe jam præcipit hostem.
 Qualis ubi abruptis fugit præsepia vinclis
 Tandem liber equus, campoque potitus aperto

Aut ille in pastus armentaque tendit equarum;
 Aut assuetus aquæ perfundi flumine noto
 Emicat, arrectisque fremit cervicibus alte
 Luxurians; luduntque jubæ per colla, per armos.

Obvia cui, Volscorum acie comitante, Camilla

Occurrit, portisque ab equo regina sub ipsis

Desiluit; quam tota cohors imitata relictis

500

Ad terram defluxit equis; tum talia fatur:

“Turne, sui merito si qua est fiducia forti,

Audeo et Æneadum promitto occurrere turmæ,

Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.

Me sine prima manu tentare pericula belli:

Tu pedes ad muros subsiste, et mœnia conserva.”

Turnus ad hæc, oculos horrenda in virgine fixus:

“O decus Italiæ virgo, quas dicere grates,

Quasve referre parem? sed nunc, est omnia quando

Iste animus supra, mecum partire laborem.

510

Æneas, ut fama fidem missique reportant

Exploratores, equitum levia improbus arma

Præmisit, quaterent campos; ipse ardua montis

Per deserta jugo superans adventat ad urbem.

Furta paro belli convexo in tramite silvæ,

Ut bivas armato obsidam milite fauces.

Tu Tyrrhenum equitem collatis excipe signis;

Tecum acer Messapus erit, turmæque Latinæ,

Tiburnique manus: ducis et tu concipe curam.”

Sic ait, et paribus Messapum in prælia dictis

520

Hortatur sociosque duces, et pergit in hostem.

Est curvo anfractu valles, accommoda fraudi

Armorumque dolis, quam densis frondibus atrum

Urget utrimque latus; tenuis quo semita ducit,

Angustæque ferunt fauces aditusque maligni.

Hanc super in speculis summoque in vertice montis

Planities ignota jacet, tutique receptus;

Seu dextra lævaque velis occurrere pugnæ,

Sive instare jugis, et grandia volvere saxa.

Huc juvenis nota fertur regione viarum,
Arripuitque locum, et silvis insedit iniquis.

530

Velocem interea superis in sedibus Opim,
Unam ex virginibus sociis sacraque caterva,
Compellabat, et has tristes Latonia voces
Ore dabat: "Graditur bellum ad crudele Camilla,
O virgo, et nostris nequidquam cingitur armis,
Cara mihi ante alias." Neque enim novus iste Dianæ
Venit amor, subitaque animum dulcedine movit.

Pulsus ob invidiam regno viresque superbas
Priverno antiqua Metabus quum excederet urbe,
Infantem fugiens media inter prœlia belli
Sustulit exsilio comitem, matrisque vocavit
Nomine Casmillæ, mutata parte, Camillam.
Ipse, sinu præ se portans, juga longa petebat
Solorum nemorum; tela undique sæva premebant,
Et circumfuso volitabant milite Volsci.

540

Ecce, fugæ medio summis Amasenus abundans
Spumabat ripis; tantus se nubibus imber
Ruperat. Ille, innare parans, infantis amore
Tardatur, caroque oneri timet. Omnia secum
Versanti subito vix hæc sententia sedit:

550

Telum immane, manu valida quod forte gerebat
Bellator, solidum nodis et robore cocto;
Huic natam, libro et silvestri subere clausam,
Implicat, atqueabilem mediæ circumligat hastæ,
Quam dextra ingenti librans ita ad æthera fatur:
"Alma, tibi hanc, nemorum cultrix, Latonia virgo,
Ipse pater famulam voveo; tua prima per auras
Tela tenens supplex hostem fugit. Accipe, testor,
Diva tuam, quæ nunc dubiis committitur auris."

560

Dixit, et adducto contortum hastile lacerto
Immittit: sonuere undæ; rapidum super amnem
Infelix fugit in jaculo stridente Camilla.
At Metabus, magna propius jam urgente caterva,
Dat sese fluvio, atque hastam cum virgine victor

Gramineo donum Triviæ de cespite vellit.
 Non illum tectis ullæ, non mœnibus urbes
 Accepere, neque ipse manus feritate dedisset;
 Pastorum et solis exegit montibus ævum.
 Hic natam in dumis interque horrentia lustra
 Armentalis equæ mammis et lacte ferino
 Nutribat, teneris immulgens ubera labris.
 Utque pedum primis infans vestigia plantis
 Institerat, jaculo palmas oneravit¹ acuto,
 Spiculaque ex humero parvæ suspendit et arcum.
 Pro crinali auro, pro longæ tegmine pallæ,
 Tigridis exuviæ per dorsum a vertice pendent.
 Tela manu jam tum tenera puerilia torsit,
 Et fundam tereti circum caput egit habena,
 Strymoniamque gruem, aut album dejecit olorem.
 Multæ illam frustra Tyrrhena per oppida matres
 Optavere nurum: sola contenta Diana,
 Æternum telorum et virginitatis amorem
 Intemerata colit. "Vellem haud correpta fuisset
 Militia tali, conata lacessere Teucros;
 Cara mihi comitumque foret nunc una mearum.
 Verum age, quandoquidem fati urgetur acerbis,
 Labere, Nympha, polo, finesque invise Latinos,
 Tristis ubi infausto committitur omine pugna.
 Hæc cape, et ultricem pharetra deprome sagittam:
 Hac, quicumque sacrum violarit vulnere corpus,
 Tros Italusve, mihi pariter det sanguine pœnas,
 Post ego nube cava miserandæ corpus et arma
 Inspoliata feram tumulo, patriæque reponam."
 Dixit: at illa leves cœli delapsa per auras
 Insonuit, nigro circumdata turbine corpus.

570

580

590

600

At manus interea muris Trojana propinquit,
 Etruscique duces, equitumque exercitus omnis,
 Compositi numero in turmas. Fremit æquore toto
 Insultans sonipes, et pressis pugnat habenis
 Huc obversus et huc; tum late ferreus hastis

Horret ager, campique armis sublimibus ardent.
 Nec non Messapus contra, celeresque Latini,
 Et cum fratre Coras, et virginis ala Camillæ,
 Adversi campo apparent, hastasque reductis
 Protendunt longe dextris, et spicula vibrant;
 Adventusque virum fremitusque ardescit equorum.
 Jamque intra jactum teli progressus uterque
 Substiterat: subito erumpunt clamore, frementesque
 Exhortantur equos; fundunt simul undique tela 610
 Crebra nivis ritu, cœlumque obtexitur umbra.
 Continuo adversis Tyrrhenus et acer Aconteus
 Connixi incurrunt hastis, primique ruinam
 Dant sonitu ingenti, perfractaque quadrupedantum
 Pectora pectoribus rumpunt. Excussus Aconteus
 Fulminis in morem, aut tormento ponderis acti,
 Præcipitat longe, et vitam dispergit in auras.
 Extemplo turbatæ acies, versique Latini
 Rejiciunt parmas, et equos ad mœnia vertunt.
 Troës agunt; princeps turmas inducit Asylas. 620
 Jamque propinquabant portis, rursusque Latini
 Clamorem tollunt, et mollia colla reflectunt;
 Hi fugiunt, penitusque datis referuntur habenis.
 Qualis ubi alterno procurrens gurgite pontus
 Nunc ruit ad terras, scopulosque superjacet undam
 Spumeus, extremamque sinu perfundit arenam;
 Nunc rapidus retro, atque æstu revoluta resorbens
 Saxa fugit, litusque vado labente relinquit.
 Bis Tusci Rutulos egere ad mœnia versos:
 Bis rejecti armis respectant terga tegentes. 630
 Tertia sed postquam congressi in prælia, totas
 Implicuere inter se acies, legitque virum vir:
 Tum vero et gemitus morientum, et sanguine in alto
 Armaque, corporaque, et permixti cæde virorum
 Semanimes volvuntur equi; pugna aspera surgit.
 Orsilochus Remuli, quando ipsum horrebat adire,
 Hastam intorsit equo, ferrumque sub aure reliquit;

Quo sonipes ictu furit arduus, altaque jactat
 Vulneris impatiens arrecto pectore crura.
 Volvitur ille excussus humi. Catillus Iollan,
 Ingentemque animis, ingentem corpore et armis
 Dejicit Herminium; nudo cui vertice fulva
 Cæsaries, nudique humeri; nec vulnera terrent;
 Tantus in arma patet. Latos huic hasta per artus
 Acta tremit, duplicatque virum transfixa dolore.
 Funditur ater ubique cruor: dant funera ferro
 Certantes pulchramque petunt per vulnera mortem.

640

At medias inter cædes exsultat Amazon,
 Unum exserta latus pugnae, pharetrata Camilla:
 Et nunc lenta manu spargens hastilia denset,
 Nunc validam dextra rapit indefessa bipennem.
 Aureus ex humero sonat arcus et arma Dianæ.
 Illa etiam, si quando in tergum pulsa recessit,
 Spicula converso fugientia dirigit arcu.

650

At circum lectæ comites, Larinaque virgo,
 Tullaque, et æratam quatiens Tarpeia securem,
 Italides; quas ipsa decus sibi dia Camilla
 Delegit, pacisque bonas bellicæ ministras.
 Quales Threïcæ quum flumina Thermodontis
 Pulsant, et pictis bellantur Amazones armis:
 Seu circum Hippolyten, seu quum se Martia curru
 Penthesilea refert, magnoque ululante tumultu
 Feminea exsultant lunatis agmina peltis.
 Quem telo primum, quem postremum, aspera virgo
 Dejicit? aut quot humi morientia corpora fundis?

660

Eunæum Clytío primum patre: cujus apertum
 Adversi longa transverberat abiete pectus.
 Sanguinis ille vomens rivos cadit, atque cruentam
 Mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat.
 Tum Lirim, Pagasumque super: quorum alter habenas
 Suffosso revolutus equo dum colligit, alter
 Dum subit, ac dextram labenti tendit inermem,
 Præcípites pariterque ruunt. His addit Amastrum

670

Hippotaden; sequiturque incumbens eminus hasta
 Tereaque, Harpalycumque, et Demophoonta, Chromimque;
 Quotque emissa manu contorsit spicula virgo,
 Tot Phrygii cecidere viri. Procul Ornytus armis
 Ignotis et equo venator Iapyge fertur;
 Cui pellis latos humeros erepta juvenco
 Pugnatori operit; caput ingens oris hiatus
 Et malæ texere lupi cum dentibus albis,
 Agrestisque manus armat sparus. Ipse oatervis
 Vertitur in mediis, et toto vertice supra est.
 Hunc illa exceptum, neque enim labor agmine vero,
 Trajicit, et super hæc inimico pectore fatur:
 "Silvis te, Tyrrheng, feras agitare putasti?
 Advenit qui vestra dies muliebribus armis
 Verba redarguerit. Nomen tamen haud leve patrum
 Manibus hoc referes, telo cecidisse Camillæ."
 Protenus Orsilocho et Buten, duo maxima Teucrum
 Corpora: sed Buten aversum cuspidē fixit
 Loricam galeamque inter, qua colla sedentis
 Lucent, et lævo dependet parma lacerto;
 Orsilocho, fugiens magnumque agitata per orbem,
 Eludit gyro interior, sequiturque sequentem;
 Tum validam perque arma viro perque ossa securim,
 Altior exsurgens, oranti et multa precanti
 Congeminat: vulnus calido rigat ora cerebro.
 Incidit huic, subitoque aspectu territus hæsit
 Appenninicolæ bellator filius Auni,
 Haud Ligurum extremus, dum fallere fata sinebant.
 Isque, ubi se nullo jam cursu evadere pugna
 Posse, neque instantem reginam avertere cernit,
 Consilio versare dolos ingressus et astu,
 Incipit hæc: "Quid tam egregium, si femina forti
 Fidis equo? dimitte fugam, et te cominus æquo
 Mecum crede solo, pugnæque accinge pedestri;
 Jam nosces, ventosa ferat cui gloria laudem."
 Dixit: at illa furens, acrique accensa dolore,

680

690

700

Tradit equum comiti, paribusque resistit in armis, 710
 Ense pedes nudo, puraque interrita parma.

At juvenis, vicisse dolo ratus, avolat ipse,
 Haud mora, conversisque fugax aufertur habenis,
 Quadrupedemque citum ferrata calce fatigat.

"Vane Ligus, frustra que animis elate superbis,
 Nequidquam patrias tentasti lubricus artes;
 Nec fraus te incolumem fallaci perferet Auno."

Hæc fatur virgo, et pernicibus ignea plantis
 Transit equum cursu, frenisque adversa prehensis 720
 Congreditur pœnasque inimico ex sanguine sumit.

Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto
 Consequitur pennis sublimem in nube columbam,
 Comprensamque tenet, pedibusque eviscerat uncis;
 Tum cruor et vulsæ labuntur ab æthere plumæ.

At non hæc nullis hominum sator atque deorum
 Observans oculis summo sedet altus Olympo.

Tyrrhenum genitor Tarchonem in prælia sæva
 Suscitât, et stimulis haud mollibus injicit iras.
 Ergo inter cædes cedentiaque agmina Tarchon 730
 Fertur equo, variisque instigat vocibus alas,

Nomine quemque vocans, reficitque in prælia pulsos,
 "Quis metus, o nunquam dolituri, o semper inertes

Tyrrheni, quæ tanta animis ignavia venit?
 Femina palantes agit, atque hæc agmina vertit?

Quo ferrum, quidve hæc gerimus tela irrita dextris?
 At non in Venerem segnes, nocturnaue bella,

Aut, ubi curva choros indixit tibia Bacchi,
 Expectare dapes, et plenæ pocula mensæ:

Hic amor, hoc studium; dum sacra secundus haruspex
 Nunciet, ac lucos vocet hostia pinguis in altos." 740

Hæc effatus, equum in medios moriturus et ipse
 Concitat, et Venulo adversum se turbidus infert,
 Dereptumque ab equo dextra complectitur hostem,
 Et gremium ante suum multa vi concitus aufert.
 Soluitur in cælum clamor; cunctique Latini

Convertere oculos. Volat igneus æquore Tarchon,
 Arma virumque ferens; tum summa ipsius ab hasta
 Defringit ferrum, et partes rimatur apertas,
 Qua vulnus letale ferat: contra ille repugnans
 Sustinet a jugulo dextram, et vim viribus exit. 750
 Utque volans alte raptum quum fulva draconem
 Fert aquila, implicuitque pedes, atque unguibus hæsit:
 Saucius at serpens sinuosa volumina versat,
 Arrectisque horret squamis, et sibilat ore
 Arduus insurgens: illa haud minus urget obunco
 Luctantem rostro; simul æthera verberat alis:
 Haud aliter prædam Tiburtum ex agmine Tarchon
 Portat ovans. Ducis exemplum eventumque secuti
 Mæonidæ incurrunt. Tum fatis debitus Arruns
 Velocem jaculo et multa prior arte Camillam 760
 Circuit, et, quæ sit fortuna facillima, tentat.
 Qua se cumque furens medio tulit agmine virgo,
 Hac Arruns subit, et tacitus vestigia lustrat:
 Qua victrix redit illa, pedemque ex hoste reportat,
 Hac juvenis furtim celeres detorquet habenas.
 Hos aditus, jamque hos aditus, omnemque pererrat
 Undique circuitum; et certam quatit improbus hastam.
 Forte sacer Cybelæ Chloreus, olimque sacerdos,
 Insignis longe Phrygiis fulgebat in armis,
 Spumantemque agitabat equum: quem pellis ahenis 770
 In plumam squamis auro conserta tegebat.
 Ipse, peregrina ferrugine clarus et ostro,
 Spicula torquebat Lycio Gortynia cornu;
 Aureus ex humeris sonat arcus, et aurea vati
 Cassida; tum croceam chlamydemque sinusque crepantes
 Carbaseos fulvo in nodum collegerat auro,
 Pictus acu tunicas, et barbara tegmina crurum.
 Hunc virgo, sive ut templis præfigeret arma
 Troia, captivo sive ut se ferret in auro,
 Venatrix unum ex omni certamine pugnæ
 Cæca sequebatur; totumque incauta per agmen 780

Femineo prædæ et spoliolum ardebat amore :
 Telum ex insidiis quum tandem tempore capto
 Concitat, et superos Arruns sic voce precatur :
 " Summe deum, sancti custos Soractis Apollo,
 Quem primi colimus, cui pineus ardor acervo
 Pascitur, et medium freti pietate per ignem
 Cultores multa premimus vestigia pruna ;
 Da, Pater, hoc nostris aboleri dedecus armis,
 Omnipotens. Non exuvias, pulsæve tropæum 790
 Virginis, aut spolia ulla peto : mihi cetera laudem
 Facta ferent : hæc dira meo dum vulnere pestis
 Pulsa cadat, patrias remeabo inglorius urbes."
 Audiit, et voti Phœbus succedere partem
 Mente dedit ; partem volucres dispersit in auras.
 Sterneret ut subita turbatam morte Camillam,
 Annuit oranti : reducem ut patria alta videret,
 Non dedit ; inque notos vocem vertere procellæ.
 Ergo, ut missa manu sonitum dedit hasta per auras,
 Convertere animos acres oculosque tulere 800
 Cuncti ad reginam Volsci. Nihil ipsa neque auræ
 Nec sonitus memor, aut venientis ab æthere teli :
 Hasta sub exsertam donec perlata papillam
 Hæsit, virgineunque alte bibit acta cruorem.
 Concurrunt trepidæ comites, dominamque ruentem
 Suscipiunt. Fugit ante omnes exterritus Arruns,
 Lætitiæ mixtoque metu ; nec jam amplius hastæ
 Credere, nec telis occurrere virginis audet.
 Ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur,
 Continuo in montes sese avius abdidit altos, 810
 Occiso pastore, lupo, magnove juvenco,
 Consciens audacis facti, caudamque remulcens
 Subjecit pavitantem utero, silvasque petivit :
 Haud secus ex oculis se turbidus abstulit Arruns,
 Contentusque fuga mediis se immiscuit armis.
 Illa manu moriens telum trahit : ossa sed inter
 Ferreus ad costas alto stat vulnere mucro.

Labitur exsanguis; labuntur frigida leto
 Lumina; purpureus quondam color ora reliquit.
 Tum sic expirans Accam, ex æqualibus unam, 820
 Alloquitur, fida ante alias quæ sola Camillæ,
 Quicum partiri curas; atque hæc ita fatur:
 "Hactenus, Acca soror, potui; nunc vulnus acerbam
 Conficit, et tenebris nigrescunt omnia circum.
 Effuge, et hæc Turno mandata novissima perfer:
 Succedat pugnae Trojanosque arceat urbe.
 Jamque vale." Simul his dictis linquebat habenas,
 Ad terram non sponte fluens. Tum frigida toto
 Paulatim exsolvit se corpore, lentaque colla
 Et captum leto posuit caput, arma relinquens; 830
 Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras.
 Tum vero immensus surgens ferit aurea clamor
 Sidera; dejecta crudescit pugna Camilla;
 Incurrunt densi simul omnis copia Teucrum,
 Tyrrhenique duces, Evandrique Arcades alæ.
 At Triviæ custos jamdudum in montibus Opis
 Alta sedet summis, spectatque interrita pugnas.
 Utque procul medio juvenum in clamore furentum
 Prospexit tristi multatam morte Camillam,
 Ingemuitque deditque has imo pectore voces: 840
 "Heu nimium, virgo, nimium crudele luisti
 Supplicium, Teucros conata lacessere bello!
 Nec tibi desertæ in dumis coluisse Dianam
 Profuit, aut nostras humero gessisse pharetras.
 Non tamen indecorem tua te regina reliquit
 Extrema jam in morte; neque hoc sine nomine letum
 Per gentes erit, aut famam patieris inultæ.
 Nam quicumque tuum violavit vulnere corpus,
 Morte luet merita." Fuit ingens monte sub alto
 Regis Dercenni terreno ex aggre bustum 850
 Antiqui Laurentis, opacæque ilice tectum;
 Hic dea se primum rapido pulcherrima nisu

h sagittas

Sistit, et Arruntem tumulo speculatur ab alto.
 Ut vidit fulgentem armis¹, ac vana tumentem,
 "Cur," inquit, "diversus abis? huc dirige gressum;
 Huc periture veni: capias ut digna Camillæ
 Præmia. Tune etiam telis moriere Dianæ?"

Dixit, et aurata volucrem Threïssa sagittam
 Depromsit pharetra, cornuque infensa tetendit,
 Et duxit longe, donec curvata cõirent 860
 Inter se capita, et manibus jam tangeret æquis,
 Læva aciem ferri, dextra nervoque papillam.
 Extemplo teli stridorem aurasque sonantes
 Audiit una Arruns, hæsitque in corpore ferrum.
 Illum expirantem socii atque extrema gementem
 Obliti ignoto camporum in pulvere linqunt;
 Opis ad ætherium pennis aufertur Olympum.

Prima fugit, domina amissa, levis ala Camillæ;
 Turbati fugiunt Rutuli; fugit acer Atinas;
 Disiectique duces desolatique manipuli 870
 Tuta petunt, et equis aversi ad mœnia tendunt.
 Nec quisquam instantes Teucros letumque ferentes
 Sustentare valet telis, aut sistere contra:
 Sed laxos referunt humeris languentibus arcus;
 Quadrupedumque putrem cursu quatit ungula campum.
 Volvitur ad muros caligine turbidus atra
 Pulvis, et e speculis percussæ pectora matres
 Feminæum clamorem ad cœli sidera tollunt.
 Qui cursu portas primi irrupere patentes,
 Hos inimica super mixto premit agmine turba; 880
 Nec miseram effugiunt mortem, sed limine in ipso,
 Mœnibus in patriis, atque inter tuta domorum,
 Confixi expirant animas. Pars claudere portas;
 Neo sociis aperire viam, nec mœnibus audent
 Accipere orantes; oriturque miserrima cædes
 Defendentum armis aditus, inque arma ruentum.
 Exclusi, ante oculos lacrimantumque ora parentum,

¹ lætantem animis

Pars in præcipites fossas, urgente ruina,
 Volvitur; immissis pars cæca et concita frenis
 Arietat in portas et duros objice postes.
 Ipsæ de muris summo certamine matres—
 Monstrat amor verus patriæ—ut videre Camillam,
 Tela manu trepidæ jaciunt; ac robore duro
 Stipitibus ferrum sudibusque imitantur obustis
 Præcipites, primæque mori pro mœnibus ardent.

890

Interea Turnum in silvis sævissimus implet
 Nuncius, et juveni ingentem fert Acca tumultum :
 Deletas Volscorum acies, cecidisse Camillam,
 Ingruere infensos hostes, et Marte secundo
 Omnia corripuisse : metum jam ad mœnia ferri.
 Ille furens—et sæva Jovis sic numina poscunt—
 Deserit obsessos colles, nemora aspera linquit.
 Vix e conspectu exierat, campumque tenebat,
 Quum pater Æneas, saltus ingressus apertos,
 Exsuperatque jugum, silvaque evadit opaca.
 Sic ambo ad muros rapidi totoque feruntur
 Agmine, nec longis inter se passibus absunt;
 Ac simul Æneas fumantes pulvere campos
 Prospexit longe, Laurentiaque agmina vidit;
 Et sævum Ænean agnovit Turnus in armis,
 Adventumque pedum flatusque audivit equorum.
 Continuoque ineant pugnas et prælia tentent :
 Ni roseus fessos jam gurgite Phœbus Hiberno
 Tingat equos, noctemque die labente reducat.
 Considunt castris ante urbem, et mœnia vallant.

900

910

P. VIRGILII MARONIS

Æ N E I D O S

LIBER DUODECIMUS.

TURNUS ut infractos adverso Marte Latinos
Defecisse videt, sua nunc promissa reposci,
Se signari oculis ; ultro implacabilis ardet,
Attollitque animos. Pœnorum qualis in arvis,
Saucius ille gravi venantum vulnere pectus,
Tum demum movet arma leo, gaudetque comantes
Excutiens cervice toros, fixumque latronis
Impavidus frangit telum, et fremit ore cruento :
Haud secus accenso gliscit violentia Turno.
Tum sic affatur regem, atque ita turbidus infit : 10
“ Nulla mora in Turno ; nihil est quod dicta retractent
Ignavi Æneadæ ; nec quæ pepigere, recusent.
Congredior. Fer sacra, pater, et concipe fœdus.
Aut hac Dardanium dextra sub Tartara mittam,
Desertorem Asiæ,—sedeant spectentque Latini—
Et solus ferro crimen commune refellam :
Aut habeat victos ; cedat Lavinia conjux.”

Olli sedato respondit corde Latinus :
“ O præstans animi juvenis, quantum ipse feroci
Virtute exsuperas, tanto me impensius æquum est 20
Consulere, atque omnes metuentem expendere casus.
Sunt tibi regna patris Dauni, sunt oppida capta
Multa manu ; nec non aurumque animusque Latino est ;
Sunt aliæ innuptæ Latio et Laurentibus agris,
Nec genus indecores. Sine me hæc haud mollia fatu

Sublatis aperire dolis; simul hoc animo hauri.
 Me natam nulli veterum sociare procorum
 Fas erat, idque omnes divique hominesque canebant.

Victus amore tui, cognato sanguine victus
 Conjugis et mæstæ lacrimis, vinola omnia rupi: 30
 Promissam eripui genero; arma impia sumsi.

Ex illo qui me casus, quæ, Turne, sequantur
 Bella, vides; quantos primus patiare labores.
 Bis magna victi pugna vix urbe tuemur
 Spes Italas; recalent nostro Tiberina fluenta
 Sanguine adhuc, campique ingentes ossibus alben.

Quo referor toties? quæ mentem insania mutat?
 Si Turno extincto socios sum adscire paratus:
 Cur non incolumi potius certamina tollo? 40

Quid consanguinei Rutuli, quid cetera dicet
 Italia, ad mortem si te—Fors dicta refutet!—
 Prodiderim, natam et connubia nostra petentem?
 Respice res bello varias; miserere parentis
 Longævi, quem nunc mæstum patria Ardea longe
 Dividit.” Haudquaquam dictis violentia Turni
 Flectitur: exsuperat magis, ægrescitque medendo.

Ut primum fari potuit, sic institit ore:
 “Quam pro me curam geris, hanc precor, optime, pro me
 Deponas, letumque sinas pro laude pacisci. 50
 Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextra
 Spargimus, et nostro sequitur de vulnere sanguis.
 Longe illi dea mater erit, quæ nube fugacem
 Feminea tegat, et vanis sese occulat umbris.”

At regina, nova pugnae conterrita sorte,
 Flebat, et ardentem generum moritura tenebat:
 “Turne, per has ego te lacrimas, per si quis Amatas
 Tangit honos animum—spes tu nunc una, senectas
 Tu requies miseræ; decus imperiumque Latini
 Te penes; in te omnis domus inclinata recumbit—
 Unum oro: desiste manum committere Teucris. 60
 Qui te cumque manent isto certamine casus,

Et me, Turne, manent : simul hæc invisa relinquam
Lumina, nec generum Ænean captiva videbo."

Accepit vocem lacrimis Lavinia matris

Flagrantes perfusa genas : cui plurimus ignem

Subjecit rubor, et calefacta per ora cucurrit.

Indum sanguineo veluti violaverit ostro

Si quis ebur, aut mixta rubent ubi lilia multa

Alba rosa : talis virgo dabat ore colores.

Illum turbat amor, figitque in virgine vultus :

70

Ardet in arma magis, paucisque affatur Amatam :

"Ne, quæso, ne me lacrimis, neve omine tanto

Prosequere in duri certamina Martis euntem,

O mater : neque enim Turno mora libera mortis.

Nuncius hæc Idmon Phrygio mea dicta tyranno

Haud placitura refer : Quum primum crastina cœlo

Puniceis invecta rotis Aurora rubescit,

Non Teucros agat in Rutulos : Teucrum arma quiescant

Et Rutulum : nostro dirimamus sanguine bellum :

Illo quærat conjux Lavinia campo."

80

Hæc ubi dicta dedit, rapidusque in tecta recessit,

Poscit equos, gaudetque tuens ante ora frementes,

Pilumno quos ipsa decus dedit Orithyia ;

Qui candore nives anteirent, cursibus auras.

Circumstant properi aurigæ, manibusque lacesunt

Pectora plausa cavis, et colla comantia pectunt.

Ipse dehinc auro squalentem alboque orichalco

Circumdat loricam humeris ; simul aptat habendo

Ensemque clipeumque et rubræ cornua cristæ,—

Ensem, quem Dauno ignipotens deus ipse parenti

90

Fecerat, et Stygia candentem tinxerat unda.

Exin, quæ mediis ingenti adnixa columnæ

Ædibus adstabat, validam vi corripit hastam,

Actoris Aurunci spoliū ; quassatque trementem,

Vociferans : "Nunc, o nunquam frustrata vocatus

Hasta meos, nunc tempus adest ; te maximus Actor,

Te Turni nunc dextra gerit. Da sternere corpus,

Loricamque manu valida lacerare revulsam

Semiviri Phrygis, et fœdare in pulvere crines
Vibratos calido ferro, myrrhaque madentes." 100

His agitur furiis : totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt ; oculis micat acribus ignis.
Mugitus veluti quum prima in proelia taurus
Terrificos ciet, atque irasci in cornua tentat,
Arboris obnixus trunco, ventosque lacessit
Ictibus, et sparsa ad pugnam proludit arena.

Nec minus interea maternis sævus in armis
Æneas acuit Martem, et se suscitatur ira,
Oblato gaudens componi fœdere bellum,
Tum socios mæstique metum solatur Iuli, 110
Fata docens ; regique jubet responsa Latino
Certa referre viros, et pacis dicere leges.

Postera vix summos spargebat lumine montes
Orta dies ; quum primum alto se gurgite tollunt.
Solis equi, lucemque elatis naribus efflant :
Campum ad certamen magnæ sub mœnibus urbis
Dimensi Rutulique viri Teucrique parabant ;
In medioque focos et dis communibus aras
Gramineas. Alii fontemque ignemque ferebant,
Velati limo, et verbena tempora vincti. 120

Procedit legio Ausonidum, pilataque plenis
Agmina se fundunt portis. Hinc Troïus omnis
Tyrrenusque ruit variis exercitus armis ;
Haud secus instructi ferro, quam si aspera Martis
Pugna vocet. Nec non mediis in millibus ipsi
Ductores auro volitant ostroque decori *,
Et genus Assaraci Mnestheus, et fortis Asylas,
Et Messapus equum domitor, Neptunia proles.
Utque dato signo spatia in sua quisque recessit,
Refugunt tellure hastas, et scuta reclinant. 130
Tum studio effusæ matres, et vulgus inermum,
Invalidique senes, turres et tecta domorum
Obsedere ; alii portis sublimibus adstant.

At Juno e summo, qui nunc Albanus habetur,—
 Tum neque nomen erat, nec honos, aut gloria monti—
 Prospiciens tumulo campum aspectabat, et ambas
 Laurentum Troumque acies urbemque Latini.
 Extemplo Turni sic est affata sororem,
 Diva deam, stagnis quæ fluminibusque sonoris
 Præsidet; hunc illi rex ætheris altus honorem 140
 Jupiter erepta pro virginitate sacravit :

“ Nympha, decus fluviorum, animo gratissima nostro,
 Scis, ut te cunctis unam, quæcumque Latinæ
 Magnanimi Jovis ingratum ascendere cubile,
 Prætulerim, cœlique lubens in parte locarim :
 Disce tuum, ne me incuses, Juturna, dolorem.
 Qua visa est fortuna pati, Parcæque sinebant
 Cedere res Latio, Turnum et tua mœnia texi :
 Nunc juvenem imparibus video concurrere fatis,
 Parcarumque dies et vis inimica propinquat. 150

Non pugnam aspicere hanc oculis, non fœdera possum.
 Tu, pro germano si quid præsentius audes,
 Perge; decet. Forsan miseros meliora sequentur.”

Vix ea: quum lacrimas oculis Juturna profudit,
 Terque quaterque manu pectus percussit honestum.
 “ Non lacrimis hoc tempus,” ait Saturnia Juno :
 “ Accelera, et fratrem, si quis modus, eripe morti ;
 Aut tu bella cie, conceptumque excute fœdus.
 Auctor ego audendi.” Sic exhortata reliquit
 Incertam, et tristi turbatam vulnere mentis. 160

Interea reges, ingenti mole Latinus
 Quadrijugo vehitur curru, cui tempora circum
 Aurati bis sex radii fulgentia cingunt,
 Solis avi specimen : bigis it Turnus in albis,
 Bina manu lato crispans hastilia ferro.

Hinc pater Æneas, Romanæ stirpis origo,
 Sidereo flagrans clipeo et cœlestibus armis,
 Et juxta Ascanius, magnæ spes altera Romæ,
 Procedunt castris, puraque in veste sacerdos
 Sætigeri fetum suis, intonsamque bidentem Google 17

Attulit, ammovitque pecus flagrantibus aris,
 Illi ad surgentem conversi lumina solem
 Dant fruges manibus salsas, et tempora ferro
 Summa notant pecudum, paterisque altaria libant.
 Tum pius Æneas stricto sic ense precatur:
 "Esto nunc Sol testis et hæc mihi Terra vocanti,
 Quam propter tantos potui perferre labores,
 Et Pater omnipotens, et tu Saturnia Juno,
 Jam melior, jam, diva, precor, tuque inclyte Mavors,
 Cuncta tuo qui bella, pater, sub numine torques;
 180
 Fontesque, Fluviosque voco, quæque Ætheris alti
 Religio, et quæ cæruleo sunt numina ponto.
 Cesserit Ausonio si fors victoria Turno,
 Convenit, Evandri victos discedere ad urbem;
 Cedet Iulus agris; nec post arma ulla rebelles
 Æneadæ referent, ferrove hæc regna lacescent.
 Sin nostrum annuerit nobis Victoria Martem,—
 Ut potius reor, et potius di numine firment—
 Non ego nec Teucris Italos parere jubebo,
 Nec mihi regna peto: paribus se legibus ambæ
 190
 Invictæ gentes æterna in fœdera mittant.
 Sacra deosque dabo; socer arma Latinus habeto;
 Imperium solemne socer: mihi mœnia Teucri
 Constituent, urbique dabit Lavinia nomen."
 Sic prior Æneas; sequitur sic deinde Latinus
 Suspiciens cœlum, tenditque ad sidera dextram:
 "Hæc eadem, Ænea, Terram, Mare, Sidera, juro,
 Latonæque genus duplex, Janumque bifrontem,
 Vimque deum infernam et duri sacraria Ditis;
 200
 Audiat hæc Genitor, qui fœdera fulmine sancit;
 Tango aras; medios ignes et numina testor:
 Nulla dies pacem hanc Italia, nec fœdera rumpet,
 Quo res cumque cadent; nec me vis ulla volentem
 Avertet: non, si tellurem effundat in undas,
 Diluvio miscens, cœlumque in Tartara solvat;

Ut sceptrum hoc (dextra sceptrum nam forte gerebat)
 Nunquam fronde levi fundet virgulta neque umbras,
 Quum semel in silvis imo de stirpe recisum
 Matre caret, posuitque comas et brachia ferro ;
 Olim arbos—nunc artificis manus ære decoro 210
 Inclusit, patribusque dedit gestare Latinis.”
 Talibus inter se firmabant fœdera dictis,
 Conspectu in medio procerum. Tum rite sacratas
 In flammam jugulant pecudes, et viscera vivis
 Eripiunt, cumulantque oneratis lancibus aras.

At vero Rutulis impar ea pugna videri
 Jamdudum, et vario misceri pectora motu ;
 Tum magis, ut propius cernunt non viribus æquis.
 Adjuvat incessu tacito progressus et aram
 Suppliciter venerans demisso lumine Turnus, 220
 Tabentesque genæ, et juvenali in corpore pallor.
 Quem simul ac Juturna soror crebrescere vidit
 Sermonem, et vulgi variare labantia corda :
 In medias acies, formam assimilata Camerti—
 Cui genus a proavis ingens, clarumque paternæ
 Nomen erat virtutis, et ipse acerrimus armis—
 In medias dat sese acies, haud nescia rerum,
 Rumoresque serit varios, ac talia fatur :

“Non pudet, o Rutuli, pro cunctis talibus unam
 Objectare animam? numerone, an viribus æqui 230
 Non sumus? En, omnes et Troës, et Arcades, hi sunt,
 [Fatalisque manus, infensa Etruria Turno.]

Vix hostem, alterni si congregiamur, habemus,
 Ille quidem ad superos, quorum se devovet aris,
 Succedet fama, vivusque per ora feretur ;
 Nos, patria amissa, dominis parere superbis
 Cogemur, qui nunc lenti concedimus arvis.”
 Talibus incensa est juvenum sententia dictis
 Jam magis atque magis ; serpitque per agmina murmur.
 Ipsi Laurentes mutati, ipsique Latini ; 240
 Qui sibi jam requiem pugnæ rebusque salutem

Sperabant, nunc arma volunt, fœdusque precantur
 Infectum, et Turni sortem miserantur iniquam.
 His aliud majus Juturna adjungit, et alto
 Dat signum cœlo; quo non præsentiùs ullum
 Turbavit mentes Italas, monstroque fefellit.
 Namque volans rubra fulvus Jovis ales in æthra
 Litoreas agitabat aves turbamque sonantem
 Agminis aligeri; subito quum lapsus ad undas
 Cycnum excellentem pedibus rapit improbus uncis. 250
 Arrexere animos Itali, cunctæque volucres
 Convertunt clamore fugam, mirabile visu,
 Ætheraque obscurant pennis, hostemque per auras
 Facta nube premunt: donec vi victus, et ipso
 Pondere defecit, prædamque ex unguibus ales
 Projecit fluvio, penitusque in nubila fugit.
 Tum vero augurium Rutuli clamore salutant,
 Expediuntque manus; primusque Tolumnius augur,
 "Hoc erat, hoc votis," inquit, "quod sæpe petivi :
 Accipio, agnoscoque deos: me, me duce ferrum 260
 Corripite, o miseri, quos improbus advena bello
 Territat, invalidas ut aves et litora vestra
 Vi populat. Petet ille fugam, penitusque profundo
 Vela dabit. Vos unanimi densate catervas
 Et regem vobis pugna defendite raptum."
 Dixit, et adversos telum contorsit in hostes
 Procurrens; sonitum dat stridula cornus, et auras
 Certa secat. Simul hoc, simul ingens clamor, et omnes
 Turbati cunei, calefactaque corda tumultu.
 Hastâ volans, ut forte novem pulcherrima fratrum 270
 Corpora constiterant contra, quos fida crearat
 Una tot Arcadio conjux Tyrrhena Gylippo,
 Horum unum ad medium, teritur qua utilis alvo
 Balteus, et laterum juncturas fibula mordet,
 Egregium forma juvenem et fulgentibus armis,
 Transadigit costas, fulvaeque effundit arena.

† fratres, animosa phalanx accensaque luctu,

Pars gladios stringunt manibus, pars missile ferrum
 Corripiunt, cæcique ruunt. Quos agmina contra
 Procurrunt Laurentum: hinc densi rursus inundant 280
 Troës Agyllinique et pictis Arcades armis.
 Sic omnes amor unus habet decernere ferro.
 Diripuere aras; it toto turbida cœlo
 Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber;
 Craterasque focosque ferunt. Fugit ipse Latinus
 Pulsatos referens infecto fœdere divos.
 Infrenant alii currus, aut corpora saltu
 Subjiciunt in equos, et strictis ensibus adsunt.
 Messapus régem, regisque insigne gerentem,
 Tyrrhenum Aulesten, avidus confundere fœdus, 290
 Adverso proterret equo: ruit ille recedens,
 Et miser oppositis a tergo involvitur aris
 In caput inque humeros. At fervidus advolat hasta
 Messapus, teloque orantem multa trabali
 Desuper altus equo graviter ferit, atque ita fatur:
 Hoc habet; hæc melior magnis data victima divis.
 Concurrunt Itali, spolianteque calentia membra.
 Obvius ambustum torrem Corynæus ab ara
 Corripit, et venienti Ebuso plagamque ferenti
 Occupat os flammis: olli ingens barba reluxit, 300
 Nidoremque ambusta dedit: super ipse secutus
 Cæsariem læva turbati corripit hostis,
 Impressoque genu nitens terræ applicat ipsum;
 Sic rigido latus ense ferit. Podalirius Alsum
 Pastorem, primaque acie per tela ruentem,
 Ense sequens nudo superimminet: ille securi
 Adversi frontem mediam mentumque reducta
 Disjicit, et sparso late rigat arma cruore.
 Olli dura quies oculos et ferreus urget
 Somnus; in æternam clauduntur lumina noctem. 310

At pius Æneas dextram tendebat inermem
 Nudato capite, atque suos clamore vocabat:
 "Quo ruitis? quæve ista repens discordia surgit?"

O cohibete iras ! ictum jam fœdus, et omnes
 Compositæ lœges ; mihi jus concurrere soli ;
 Me sinite, atque auferte metus. Ego fœdera faxo
 Firma manu ; Turnum jam debent hæc mihi sacra.”
 Has inter voces, media inter talia verba,
 Ecce, viro stridens alis allapsa sagitta est,
 Incertum, qua pulsa manu, quo turbine adacta ;
 Quis tantam Rutulis laudem, casusne deusne,
 Attulerit. Pressa est insignis gloria facti ;
 Nec sese Æneæ jactavit vulnere quisquam.

320

Turnus, ut Ænean cedentem ex agmine vidit
 Turbatosque duces, subita spe fervidus ardet ;
 Poscit equos atque arma simul, saltuque superbus
 Emicat in currum, et manibus molitur habenas.
 Multa virum volitans dat fortia corpora leto ;
 Semineces volvit multos, aut agmina curru
 Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas.
 Qualis apud gelidi quum flumina concitus Hebri
 Sanguineus Mavors clipeo increpat*, atque furentes
 Bella movens immittit equos, illi æquore aperto
 Ante Notos Zephyrumque volant ; gemit ultima pulsu
 Thraca pedum ; circumque atræ Formidinis ora,
 Iræque, Insidiæque, dei comitatus, aguntur.
 Talis equos alacer media inter prælia Turnus
 Fumantes sudore quatit, miserabile cæsis
 Hostibus insultans ; spargit rapida ungula rores
 Sanguineos, mixtaque cruor calcatur arena.
 Jamque neci Sthenelumque dedit, Thamyrimque, Pho-
 lumque

330

340

Hunc congressus et hunc ; illum eminus ; eminus ambo
 Imbrasidas, Glaucum atque Laden, quos Imbrasus ipse
 Nutrierat Lycia, paribusque ornaverât armis,
 Vel conferre manum, vel equo prævertere ventos.
 Parte alia media Eumedes in prælia fertur,
 Antiqui proles bello præclara Dolonis,
 Nomine avum referens, animo manibusque parentem :

Qui quondam, castra ut Danaum speculator adiret,
 Ausus Pelidæ pretium sibi poscere currus. 350
 Illum Tydides alio pro talibus ausis
 Affecit pretio; nec equis aspirat Achillis.
 Hunc procul ut campo Turnus prospexit aperto,
 Ante levi jaculo longum per inane secutus,
 Sistit equos bijuges, et curru desilit, atque
 Semianimi lapsoque supervenit, et pede collo,
 Impresso dextræ mucronem extorquet, et alto
 Fulgentem tingit jugulo; atque hæc insuper addit:
 "En, agros et, quam bello, Trojane, petisti,
 Hesperiam metire jacens: hæc præmia, qui me 360
 Ferro ausi tentare, ferunt: sic mœnia condunt."
 Huic comitem Asbuten conjecta cuspide mittit,
 Chloreaque, Sybarimque, Daretaque, Thersilochumque,
 Et sternacis equi lapsum cervice Thymoeten.
 Ac velut Edoni Boreæ quum spiritus alto
 Insonat Ægæo, sequiturque ad litora fluctus,
 Qua venti incubuere, fugam dant nubila cœlo:
 Sic Turno, quacumque viam secat agmina cedunt,
 Conversæque ruunt acies; fert impetus ipsum,
 Et cristam adverso curru quatit aura volentem. 370
 Non tulit instantem Phegeus animisque frementem:
 Objecit sese ad currum, et spumantia frenis
 Ora citatorum dextra detorsit equorum.
 Dum trahitur, pendetque jugis, hunc lata resectum
 Lancea consequitur, rumpitque infixâ bilicem
 Loricam, et summum degustat vulnere corpus.
 Ille tamen clipeo objecto conversus in hostem
 Ibat, et auxilium ducto mucrone petebat:
 Quum rota præcipitem et procursu concitus axis
 Impulit, effunditque solo; Turnusque secutus 380
 Innam inter galeam summi thoracis et oras
 Abstulit ense caput, truncumque reliquit arenæ.
 Atque ea dum campis victor dat funera Turnus,
 Interea Ænean Mnestheus et fidus Achætes

Ascaniusque comes castris statuere cruentum,
 Alternos longa nitentem cuspide gressus.
 Sævit, et infracta luctatur arundine telum
 Eripere, auxilioque viam, quæ proxima, poscit:
 Ense secent lato vulnus, telique latebram
 Rescindant penitus, seseque in bella remittant. 390
 Jamque aderat Phœbo ante alios dilectus Iapis
 Iasides: acri quondam cui captus amore
 Ipse suas artes, sua munera, lætus Apollo
 Augurium citharamque dabat celeresque sagittas.
 Ille, ut depositi proferret fata parentis,
 Scire potestates herbarum usumque medendi
 Maluit, et mutas agitare inglorius artes.
 Stabat acerba fremens, ingentem nixus in hastam,
 Æneas, magno juvenum et mærentis Iuli
 Concursu, lacrimis immobilis. Ille retorto 400
 Pæonium in morem senior succinctus amictu,
 Multa manu medica Phœbique potentibus herbis
 Nequidquam trepidat, nequidquam spicula dextra
 Sollicitat, prensatque tenaci forcipe ferrum.
 Nulla viam fortuna regit; nihil auctor Apollo
 Subvenit; et sævus campis magis ac magis horror
 Crebrescit, propiusque malum est. Jam pulvere cælum
 Stare vident; subeuntque equites, et spicula castris
 Densa cadunt mediis. It tristis ad æthera clamor
 Bellantum juvenum, et duro sub Marte cadentum. 410
 Hic Venus, indigno nati concussa dolore,
 Dictamnum genetrix Cretæa carpit ab Ida,
 Puberibus caulem foliis et flore comantem
 Purpureo: non illa feris incognita capris
 Gramina, quum tergo volucres hæsere sagittæ.
 Hoc Venus, obscuro faciem circumdata nimbo,
 Detulit; hoc fusum labris splendentibus amnem
 Inficit, occulte medicans; spargitque salubres
 Ambrosiæ sucos, et odoriferam panaceam.
 Fovit ea vulnus lymphæ longævus Iapis 420

Ignorans; subitoque omnis de corpore fugit
 Quippe dolor; omnis stetit imo vulnere sanguis.
 Jamque secuta manum, nullo cogente, sagitta
 Excidit, atque novæ rediere in pristina vires.

“Arma citi properate viro! quid statis?” Iapis
 Conclamat, primusque animos accendit in hostem.

“Non hæc humanis opibus, non arte magistra
 Proveniunt, neque te, Ænea, mea dextera servat;
 Major agit deus, atque opera ad majora remittit.”

Ille avidus pugnæ suras incluserat auro 430

Hinc atque hinc, oditque moras, hastamque coruscat.

Postquam habilis lateri clipeus loricaque tergo est,
 Ascanium fuis circum complectitur armis,

Summaque per galeam delibans oscula fatur:

“Disce, puer, virtutem ex me verumque laborem;

Fortunam ex aliis. Nunc te mea dextera bello

Defensum dabit, et magna inter præmia ducet.

Tu facito, mox quum matura adoleverit ætas,

Sis memor, et te, animo repetentem exempla tuorum,

Et pater Æneas, et avunculus excitet Hector.” 440

Hæc ubi dicta dedit, portis sese extulit ingens,

Telum immane manu quatiens: simul agmine denso

Antheusque Mnestheusque ruunt; omnisque relictis

Turba fluit castris. Tum cæco pulvere campus

Miscetur, pulsuque pedum tremit excita tellus.

Vidit ab adverso venientes aggere Turnus,

Videre Ausonii, gelidusque per ima cucurrit

Ossa tremor. Prima ante omnes Juturna Latinos

Audiit agnovitque sonum, et tremefacta refugit.

Ille volat, campoque atrum rapit agmen aperto: 450

Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus

It mare per medium: miseris, heu, præscia longe

Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas

Arboribus, stragemque satis; ruet omnia late;

Ante volant, sonitumque ferunt ad litora venti:

Talis in adversos ductor Rhœtæius hostes

Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis
 Agglomerant. Ferit ense gravem Thymbræus Osirim,
 Archetium Mnestheus, Epulonem obtruncat Achates,
 Ufentemque Gyas; cadit ipse Tolumnius augur, 460
 Primus in adversos telum qui torserat hostes.
 Tollitur in cœlum clamor, versique vicissim
 Pulverulenta fuga Rutuli dant terga per agros.
 Ipse neque aversos dignatur sternere morti;
 Nec pede congressos æquo, nec tela ferentes
 Insequitur: solum densa in caligine Turnum
 Vestigat lustrans, solum in certamina poscit.
 Hoc concussa metu mentem Juturna virago
 Aurigam Turni media inter lora Metiscum
 Excutit, et longe lapsum temone relinquit: 470
 Ipsa subit, manibusque undantes flectit habenas,
 Cuncta gerens, vocemque et corpus et arma Metisci.
 Nigra velut magnas domini quum divitis ædes
 Pervolat et pennis alta atria lustrat hirundo,
 Pabula parva legens, nidisque loquacibus escas;
 Et nunc porticibus vacuis, nunc humida circum
 Stagna sonat: similis medios Juturna per hostes
 Fertur equis, rapidoque volans obit omnia curru;
 Jamque hic germanum, jamque hic ostentat ovantem; 480
 Nec conferre manum patitur; volât avia longe.
 Haud minus Æneas tortos legit obviis orbes,
 Vestigatque virum, et disjecta per agmina magna
 Voce vocat. Quoties oculos conjecit in hostem,
 Alipedumque fugam cursu tentavit equorum;
 Aversos toties currus Juturna retorsit.
 Heu, quid agat? Vario nequidquam fluctuat æstu,
 Diversæque vocant animum in contraria curæ.
 Huic Messapus, uti læva duo forte gerebat
 Lenta, levis cursu, præfixa hastilia ferro,
 Horum unum certo contorquens dirigit ictu. 490
 Substitit Æneas, et se collegit in arma,
 Poplite subsidens: apicem tamen incita summum

Hasta tulit, summasque excussit vertice cristas.
 Tum vero assurgunt iræ; insidiisque subactus,
 Diversos ubi sensit equos currumque referri,
 Multa Jovem et læsi testatur fœderis aras;
 Jam tandem invadit medios, et Marte secundo
 Terribilis sævam nullo discrimine cædem
 Suscitât, irarumque omnes effundit habenas.

Quis mihi nunc tot acerba deus, quis carmine cædes 500
 Diversas, obitumque ducum, quos æquore toto
 Inque vicem nunc Turnus agit, nunc Troïus heros,
 Expediat? tanton' placuit concurrere motu,
 Jupiter, æterna gentes in pace futuras!

Æneas Rutulum Sucronem—ea prima ruentes
 Pugna loco statuit Teucros—haud multa moratus ^d
 Excipit in latus, et, qua fata celerrima, crudum
 Transadigit costas et crates pectoris ensem.
 Turnus equo dejectum Amycum, fratremque Diorem,
 Congressus pedes, hunc venientem cuspidè longa, 510
 Hunc mucrone ferit; curruque abscisa duorum
 Suspendit capita, et rorantia sanguine portat.

Ille Talon Tanaimque neci fortemque Cethegum,
 Tres uno congressu, et mæstum mittit Onyten,
 Nomen Echionium, matrisque genus Peridiæ;
 Hic fratres Lycia missos et Apollinis agris,
 Et juvenem exosum nequidquam bella Menœten
 Arcada: piscosæ cui circum flumina Lernæ
 Ars fuerat, pauperque domus; nec nota potentum
 Limina *; conductaque pater tellure serebat. 520

Ac velut immissi diversis partibus ignes
 Arentem in silvam et virgulta sonantia lauro;
 Aut ubi decursu rapido de montibus altis
 Dant sonitum spumosi amnes, et in æquora currunt,
 Quisque suum populatus iter: non segnius ambo
 Æneas Turnusque ruunt per prælia; nunc, nunc
 Fluctuat ira intus; rumpuntur nescia vinci

^d morantem

• Munera

Pectora ; nunc totis in vulnere viribus itur.
 Murranum hic, atavos et avorum antiqua sonantem
 Nomina, per regesque actum genus omne Latinos, 530
 Præcipitem scopulo atque ingentis turbine saxi
 Excutit, effunditque solo : hunc lora et juga subter
 Provolvere rotæ : crebro super ungula pulsu
 Incita, nec domini memorum proculcat equorum ;
 Ille ruenti Hyllo, animisque immane frementi
 Occurrit, telumque aurata ad tempora torquet :
 Olli per galeam fixo stetit hasta cerebro.
 Dexterâ nec tua te, Graium fortissime, Cretheu,
 Eripuit Turno ; nec di texere Cupencum
 Ænea veniente sui ; dedit obvia ferro 540
 Pectora, nec misero clipei mora profuit ærei.
 Te quoque Laurentes viderunt, Æole, campi
 Oppetere, et late terram consternere tergo ;
 Occidis, Argivæ quem non potuere phalanges
 Sternere, nec Priami regnorum eversor Achilles :
 Hic tibi mortis erant metæ, domus alta sub Ida ;
 Lyrnessi domus alta, solo Laurente sepulcrum.
 Totæ adeo conversæ acies, omnesque Latini,
 Omnes Dardanidæ : Mnestheus, acerque Serestus,
 Et Messapus equum domitor, et fortis Asylas, 550
 Tuscorumque phalanx, Evandrique Arcades alæ :
 Pro se quisque viri summa nituntur opum vi.
 Nec mora, nec requies ; vasto certamine tendunt.
 Hic mentem Æneæ genetrix pulcherrima misit,
 Iret ut ad muros, urbiq̃ue adverteret agmen
 Ocius, et subita turbaret clade Latinos.
 Ille, ut vestigans diversa per agmina Turnum
 Huc atque huc acies circumtulit, aspicit urbem
 Immunem tanti belli, atque impune quietam.
 Continuo pugnæ accendit majoris imago : 560
 Mnesthea Sergestumque vocat fortemque Serestum,
 Ductores, tumulumque capit, quo cetera Teucrum
 Concurrit legio ; nec scuta aut spicula densi

Deponunt. Celso medius stans aggere fatur :
 "Ne qua meis esto dictis mora. Jupiter hac stat.

Neu quis ob inceptum subitum mihi segnior ito.
 Urbem hodie, causam belli, regna ipsa Latini,
 Ni frenum accipere et victi parere fatentur,
 Eruam, et æqua solo fumantia culmina ponam.
 Scilicet exspectem, libeat dum prœlia Turno

570

Nostra pati, rursusque velit concurrere victus?
 Hoc caput, o cives, hæc belli summa nefandi.

Ferte faces propere, fœdusque repositæ flammis."

Dixerat, atque animis pariter certantibus omnes
 Dant cuneum, densaque ad muros mole feruntur.

Scalæ improviso, subitusque apparuit ignis.

Discurrunt alii ad portas, primosque trucidant;

Ferrum alii torquent, et obumbrant æthera telis.

Ipse inter primos dextram sub mœnia tendit

Æneas, magnaue incusat voce Latinum;

580

Testaturque deos, iterum se ad prœlia cogi;

Bis jam Italos hostes; hæc altera fœdera rumpi.

Exoritur trepidos inter discordia cives:

Urbem alii reserare jubent, et pandere portas

Dardanidis, ipsumque trahunt in mœnia regem;

Arma ferunt alii, et pergunt defendere muros:

Inclusas ut quum latebroso in pumice pastor

Vestigavit apes, fumoque implevit amaro;

Illæ intus trepidæ rerum per cerea castra

Discurrunt, magnisque acuunt stridoribus iras:

590

Volvitur ater odor tectis; tum murmure cæco

Intus saxa sonant; vacuas it fumus ad auras.

Accidit hæc fessis etiam fortuna Latinis,

Quæ totam luctu concussit funditus urbem.

Regina ut tectis venientem prospicit hostem,

Incessi muros, ignes ad tecta volare,

Nusquam acies contra Rutulas, nulla agmina Turni;

Infelix pugnx juvenem in certamine credit

Extinctum; et, subito mentem turbata dolore

Se causam clamat, crimenque, caputque malorum;
 Multaque per mæstam demens effata furorem,
 Purpureos moritura manu discindit amictus,
 Et nodum informis leti trabe nectit ab alta.
 Quam cladem miseræ postquam acceperê Latinæ,
 Filia prima manu flavos Lavinia crines
 Et roseas laniata genas, tum cetera circum
 Turba, furit: resonant late plangoribus ædes.
 Hinc totam infelix vulgatur fama per urbem.
 Demittunt mentes; it scissa veste Latinus,
 Conjugis attonitus fatis, urbisque ruina,
 Canitiem immundo perfusam pulvere turpans,
 [Multaque se incusat, qui non acceperit ante
 Dardanium Ænean, generumque adsciverit ultro.]

600

Interea extremo bellator in æquore Turnus
 Palantes sequitur paucos, jam segnior, atque
 Jam minus atque minus successu lætus equorum.
 Attulit hunc illi cæcis terroribus aura
 Commixtum clamorem, arrectasque impulit aures
 Confusæ sonus urbis et illætabile murmur.

610

"Hei mihi! quid tanto turbantur mœnia luctu?
 Quisve ruit tantus diversa clamor ab urbe?"

620

Sic ait, adductisque amens subsistit habenis.
 Atque huic, in faciem soror ut conversa Metisci
 Aurigæ currumque et equos et lora regebat,
 Talibus occurrit dictis: "Hac, Turne, sequamur
 Trojugenas, qua prima viam victoria pandit;
 Sunt alii, qui tecta manu defendere possint.

Ingruit Æneas Italis, et prælia miscet;
 Et nos sæva manu mittamus funera Teucris.
 Nec numero inferior, pugnæ nec honore recedes."

630

Turnus ad hæc:
 "O soror, et dudum agnovi, quum prima per artem
 Fœdera turbasti, teque hæc in bella dedisti;
 Et nunc nequidquam fallis dea: sed quis Olympo
 Demissam tantos voluit te ferre labores?"

An fratris miseri letum ut crudele videres?
 Nam quid ago? aut quæ jam spondet fortuna salutem?
 Vidi oculos ante ipse meos me voce vocantem
 Murranum, quo non superat mihi carior alter,
 Oppetere ingentem atque ingenti vulnere victum. 640
 Occidit infelix, ne nostrum dedecus Ufens
 Aspiceret; Teucri potiuntur corpore et armis.
 Exscindine domos, id rebus defuit unum,
 Perpetiar? dextra nec Drancis dicta refellam?
 Terga dabo? et Turnum fugientem hæc terra videbit?
 Usque adeone mori miserum est? vos o mihi Manes
 Este boni: quoniam superis aversa voluntas.
 Sancta ad vos anima, atque istius inscia culpæ
 Descendam, magnorum hæud unquam indignus avorum."

Vix ea fatus erat: medios volat ecce per hostes 650
 Vectus equo spumante Saces, adversa sagitta
 Saucius ora, ruitque implorans nomine Turnum:
 "Turne, in te suprema salus; miserere tuorum.
 Fulminat Æneas armis, summasque minatur
 Dejecturum arces Italum, excidioque daturum;
 Jamque faces ad tecta volant. In te ora Latini,
 In te oculos referunt: mussat rex ipse Latinus,
 Quos generos vocet, aut quæ sese ad fœdera flectat.
 Præterea regina, tui fidissima, dextra
 Occidit ipsa sua, lucemque exterrita fugit. 660
 Soli pro portis Messapus et acer Atinas
 Sustenant aciem. Circum hos utrimque phalanges
 Stant densæ, strictisque seges mucronibus horret
 Ferrea: tu currum deserto in gramine versas."
 Obstupuit varia confusus imagine rerum
 Turnus, et obtutu tacito stetit. Æstuat ingens
 Uno in corde pudor, mixtoque insania luctu,
 Et Furiis agitatus amor, et conscia virtus.
 Ut primum discussæ umbræ, et lux reddita menti,
 Ardentes oculorum orbis ad mœnia torsit 670
 Turbidus, eque rotis magnam respexit ad urbem.

Ecce autem, flammis inter tabulata volutus
Ad cœlum undabat vertex, turrimque tenebat;
Turrim, compactis trabibus quam eduxerat ipse,
Subdideratque rotas, pontesque instraverat altos.
“Jam jam fata, soror, superant; absiste morari;
Quo deus et quo dura vocat fortuna, sequamur.
Stat conferre manum Æneæ, stat, quidquid acerbi est,
Morte pati; nec me indecorem, germana, videbis
Amplius. Hunc, oro, sine me furere ante furorem.” 680
Dixit, et e curru saltum dedit ocuis arvis;
Perque hostes, per tela ruit; mæstamque sororem
Deserit, ac rapido cursu media agmina rumpit.
Ac veluti montis saxum de vertice præceps
Quum ruit, avulsum vento, seu turbidus imber
Proluit, aut annis solvit sublapsa vetustas;
Fertur in abruptum magno mons improbus actu,
Exsultatque solo, silvas, armenta, virosque
Involvans secum: disjecta per agmina Turnus
Sic urbis ruit ad muros, ubi plurima fuso 690
Sanguine terra madet, striduntque hastilibus auræ;
Significatque manu, et magno simul incipit ore:
“Parcite jam, Rutuli; et vos tela inhibete, Latini;
Quæcumque est fortuna, mea est; me verius unum
Pro vobis fœdus luere, et decernere ferro.”
Discessere omnes medii, spatiumque dedere.

At pater Æneas, audito nomine Turni,
Deserit et muros, et summas deserit arces;
Præcipitatque moras omnes; opera omnia rumpit,
Lætitia exsultans, horrendumque intonat armis: 700
Quantus Athos, aut quantus Eryx, aut ipse coruscis
Quum fremit ilicibus quantus, gaudetque nivali
Vertice, se attollens pater Appenninus ad auras.
Jam vero et Rutuli certatim, et Troës, et omnes
Convertere oculos Itali, quique alta tenebant
Mœnia, quique imos pulsabant ariete muros;
Armaque deposuere humeris. Stupet ipse Latinus,

Ingentes, genitos diversis partibus orbis,
 Inter se coiisse viros, et cernere ferro.
 Atque illi, ut vacuo patuerunt æquore campi, 710
 Procursu rapido, coniectis eminus hastis,
 Invadunt Martem clipeis atque ære sonoro.
 Dat gemitum tellus: tum crebros ensibus ictus
 Congeminant. Fors et virtus miscentur in unum.
 Ac velut ingenti Sila summove Taburno
 Quum duo conversis inimica in proelia tauri
 Frontibus incurrunt, pavidi cessere magistri;
 Stat pecus omne metu mutum, mussantque juvencæ,
 Quis nemori imperitet, quem tota armenta sequantur;
 Illi inter sese multa vi vulnera miscent, 720
 Cornuaque obnixa infigunt, et sanguine largo
 Colla armosque lavant; gemitu nemus omne remugit:
 Haud' aliter Tros Æneas et Daunius heros
 Concurrunt clipeis; ingens fragor æthera complet.
 Jupiter ipse duas æquato examine lances
 Sustinet, et fata imponit diversa duorum,
 Quem damnet labor, et quo vergat pondere letum.
 Emicat hic, impune putans, et corpore toto
 Alte sublatum consurgit Turnus in ensem,
 Et ferit. Exclamant Troës trepidique Latini, 730
 Arrectæque amborum acies. At perfidus ensis
 Frangitur, in medioque ardentem deserit ictu:
 Ni fuga subsidio subeat. Fugit ocior Euro,
 Ut capulum ignotum dextramque aspexit inermem.
 Fama est, præcipitem, quum prima in proelia junctos
 Conscedebant equos, patrio mucrone relicto,
 Dum trepidat, ferrum aurigæ rapuisse Metisci;
 Idque diu, dum terga dabant palantia Teucri,
 Suffecit: postquam arma dei ad Vulcania ventum,
 Mortalis mucro, glacies ceu futilis, ictu 740
 Dissiluit; fulva resplendent fragmina arena.
 Ergo amens diversa fuga petit æquora Turnus;
 Et nunc huc, inde huc incertos implicat orbes.

Undique enim densa Teucri inclusere corona;
Atque hinc vasta palus, hinc ardua mœnia cingunt.

Nec minus Æneas, quanquam tardata sagitta
Interdum genua impediunt cursumque recusant,
Insequitur, trepidique pedem pede fervidus urget:
Inclusum veluti si quando flumine nactus

Cervum, aut punicæ septum formidine pennæ,
Venator cursu canis et latratibus instat;

750

Ille autem, insidiis et ripa territus alta,
Mille fugit refugitque vias: at vividus Umber
Hæret hians, jam jamque tenet, similisque tenenti
Increpuit malis, morsuque elusus inani est.
Tum vero exoritur clamor; ripæque lacusque
Responsant circa, et cœlum tonat omne tumultu.
Ille simul fugiens, Rutulos simul increpat omnes,
Nomine quemque vocans, notumque efflagitat ensem.

Æneas mortem contra, præsensque minatur
Exitium, si quisquam adeat; terretque trementes,
Excisurum urbem minitans, et saucius instat.

760

Quinque orbes explent cursu, totidemque retexunt
Huc illuc. Neque enim levia aut ludicra petuntur
Præmia; sed Turni de vita et sanguine certant.

Forte sacer Fauno foliis oleaster amaris
Hic steterat, nautis olim venerabile lignum;
Servati ex undis ubi figere dona solebant
Laurenti divo, et votas suspendere vestes.

Sed stirpem Teucri nullo discrimine sacrum
Sustulerant, puro ut possent concurrere campo.

770

Hic hasta Æneæ stabat: huc impetus illam
Detulerat, fixam et lenta in radice tenebat.

Incubuit voluitque manu convellere ferrum
Dardanides, teloque sequi, quem prendere cursu

Non poterat. Tum vero amens formidine Turnus,
"Faune, precor, miserere," inquit; "tuque optima ferrum
Terra tene: colui vestros si semper honores,
Quos contra Æneadæ bello fecere profanos."

Dixit, opemque dei non cassa in vota vocavit.

780

Namque diu luctans, lentoque in stirpe moratus,
 Viribus haud ullis valuit discludere morsus
 Roboris Æneas. Dum nititur acer, et instat,
 Rursus in aurigæ faciem mutata Metisci
 Procurrit, fratrique ensem dea Daunia reddit.
 Quod Venus audaci Nymphæ indignata licere
 Accessit, telumque alta ab radice revellit.
 Olli sublimes, armis animisque relecti,
 Hic gladio fidens, hic acer et arduus hasta,
 Adsistunt contra certamine Martis anhel.

790

Junonem interea Rex omnipotentis Olympi
 Alloquitur, fulva pugnans de nube tuentem :
 “ Quæ jam finis erit, conjux ? quid denique restat ?
 Indigetem Ænean scis ipsa, et scire fateris,
 Deberi cælo, fatisque ad sidera tolli.

Quid struis ? aut qua spe gelidis in nubibus hæres ?
 Mortalin' decuit violari vulnere divum ?

Aut ensem—quid enim sine te Juturna valeret ?—
 Ereptum reddi Turno, et vim crescere victis ?

Desine jam tandem, precibusque inflectere nostris ;

800

Nec te tantus edat tacitam dolor ; et mihi curæ
 Sæpe tuo dulci tristes ex ore recurrant.

Ventum ad supremum est. Terris agitare vel undis

Trojanos potuisti ; infandum accendere bellum,

Deformare domum, et luctu miscere hymenæos :

Ulterius tentare veto.” Sic Jupiter orsus ;

Sic dea submisso contra Saturnia vultu :

“ Ista quidem quia nota mihi tua, magne, voluntas,
 Jupiter : et Turnum et terras invita reliqui.

Nec tu me aëria solam nunc sede videres

810

Digna indigna pati ; sed flammis cincta sub ipsam

Starem aciem, traheremque inimica in prælia Teucros.

Juturnam misero, fateor, succurrere fratri

Suasi, et pro vita majora audere probavi ;

Non ut tela tamen, non ut contenderet arcum ;

Adjuro Stygii caput implacabile fontis,

Una superstitio superis quæ reddita divis.
 Et nunc cedo equidem, pugnasque exosa relinquo.
 Illud te, nulla fati quod lege tenetur,
 Pro Latio obtestor, pro majestate tuorum :
 Quum jam connubiis pacem felicibus, esto,
 Component, quum jam leges et fœdera jungent :
 Ne vetus indigenas nomen mutare Latinos,
 Neu Troas fieri jubeas, Teucrosque vocari;
 Aut vocem mutare viros, aut vertere vestes.
 Sit Latium, sint Albani per sæcula reges ;
 Sit Romana potens Itala virtute propago ;
 Occidit, occideritque sinas cum nomine Troja."

820

Olli subridens hominum rerumque repertor :
 "Et germana Jovis, Saturnique altera proles,
 Irarum tantos volvis sub pectore fluctus ?
 Verum age, et inceptum frustra submitte furorem.
 Do, quod vis ; et me victusque volensque remitto.
 Sermonem Ausonii patrium moresque tenebunt ;
 Utque est, nomen erit ; commixti corpore tantum
 Subsident Teucri. Morem ritusque sacrorum
 Adjiciam, faciamque omnes uno ore Latinos.
 Hinc genus Ausonio mixtum quod sanguine surget,
 Supra homines, supra ire deos pietate videbis ;
 Nec gens ulla tuos æque celebrabit honores."
 Annuit his Juno, et mentem lætata retorsit.
 Interea excedit cœlo, nubemque reliquit.

830

840

His actis, aliud Genitor secum ipse volutat,
 Juturnamque parat fratris dimittere ab armis.
 Dicuntur geminæ pestes cognomine Diræ,
 Quas et Tartaream Nox intempesta Megæram
 Uno eodemque tulit partu, paribusque revinxit
 Serpentum spiris, ventosasque addidit alas.
 Hæ Jovis ad solium, sævique in limine regis,
 Apparent, acuuntque metum mortalibus ægris,
 Si quando letum horrificum morbosque deum rex
 Molitur, meritas aut bello territat urbes.

850

Harum unam celerem demisit ab æthere summo
 Jupiter, inque omen Juturnæ occurrere jussit.
 Illa volat, celerique ad terram turbine fertur :
 Non secus ac nervo per nubem impulsa sagitta,
 Armatam sævi Parthus quam felle veneni,
 Parthus, sive Cydon, telum immedicabile, torsit,
 Stridens et celeres incognita transilit umbras.
 Talis se sata Nocte tulit, terrasque petivit. 860
 Postquam acies videt Iliacas atque agmina Turni,
 Alitis in parvæ subitam collecta figuram,
 Quæ quondam in bustis aut culminibus desertis
 Nocte sedens serum canit importuna per umbras ;
 Hanc versa in faciem Turni se pestis ob ora
 Fertque refertque sonans, clipeumque everberat alis.
 Illi membra novus solvit formidine torpor ;
 Arrectæque horrore comæ, et vox faucibus hæsit.
 At procul ut Diræ stridorem agnovit et alas,
 Infelix crines scindit Juturna solutos, 870
 Unguibus ora soror fœdans, et pectora pugnīs :
 “ Quid nunc te tua, Turne, potest germana juvare ?
 Aut quid jam duræ superat mihi ? qua tibi lucem
 Arte morer ? talin’ possum me opponere monstro ?
 Jam jam linquo acies. Ne me terrete timentem,
 Obscenæ volucres ; alarum verbera nosco,
 Letalemque sonum ; nec fallunt jussa superba
 Magnanimi Jovis. Hæc pro virginitate reponit ?
 Quo vitam dedit æternam ? cur mortis adempta est
 Conditio ? possem tantos finire dolores 880
 Nunc certe, et misero fratri comes ire per umbras.
 Immortalis ego ? aut quidquam mihi dulce meorum
 Te sine, frater, erit ? O quæ satis alta dehiscat
 Terra mihi, manesque deam demittat ad imos ? ”
 Tantum effata, caput glauco contextit amictu
 Multa gemens, et se fluvio dea condidit alto.

Æneas instat contra, telumque coruscat

Ingens arboreum, et sævo sic pectore fatur :

"Quæ nunc deinde mora est? aut quid jam, Turne, retractas?"

Non cursu, sævis certandum est cominus armis. 890

Verte omnes tete in facies; et contrahe, quidquid
Sive animis sive arte vales; opta ardua pennis
Astra sequi, clausumve cava te condere terra."

Ille caput quassans: "Non me tua fervida terrent
Dicta, ferox; di me terrent, et Jupiter hostis."

Nec plura effatus, saxum circumspicit ingens,
Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat,
Limes agro positus, litem ut discerneret arvis;
Vix illud lecti bis sex cervice subirent,

Qualia nunc hominum producit corpora tellus: 900

Ille manu raptum trepida torquebat in hostem,
Altior insurgens, et cursu concitus heros.

Sed neque currentem se, nec cognoscit euntem,
Tollentemve manu saxumque immane moventem:

Genua labant; gelidus concrevit frigore sanguis.

Tum lapis ipse viri, vacuum per inane volutus,

Nec spatium evasit totum, nec pertulit ictum.

Ac velut in somnis, oculos ubi languida pressit
Nocte quies, nequidquam avidos extendere cursus

Velle videmur, et in mediis conatibus ægri 910

Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ

Sufficiunt vires, nec vox aut verba sequuntur:

Sic Turno, quacumque viam virtute petivit,

Successum dea dira negat. Tum pectore sensus

Vertuntur varii. Rutulos aspectat et urbem,

Cunctaturque metu, telumque instare tremiscit;

Nec quo se eripiat, nec qua vi tendat in hostem,

Nec currus usquam videt, aurigamve sororem.

Cunctanti telum Æneas fatale coruscat,

Sortitus fortunam oculis; et corpore toto 920

Eminus intorquet. Murali concita nunquam

Tormento sic saxa fremunt, nec fulmine tanti

Dissultant crepitus. Volat atri turbinis instar

Exitium dirum hasta ferens, orasque recludit
 Loricae, et clipei extremos septemplex orbes;
 Per medium stridens transit femur. Incidit ictus
 Ingens ad terram duplicato poplite Turnus.
 Consurgunt gemitu Rutuli, totusque remugit
 Mons circum, et vocem late nemora alta remittunt.
 Ille humilis supplexque oculos dextramque precantem 930
 Protendens, "Equidem merui, nec deprecor," inquit;
 "Utere sorte tua. Miseri te si qua parentis
 Tangere cura potest, oro—fuit et tibi talis
 Anchises genitor—Dauni miserere senectæ;
 Et me, seu corpus spoliatum lumine mavis,
 Redde meis. Vicisti; et victum tendere palmas
 Ausonii videre; tua est Lavinia conjux;
 Ulterius ne tende odiis." Stetit acer in armis
 Æneas, volvens oculos, dextramque repressit;
 Et jam jamque magis cunctantem flectere sermo 940
 Cœperat: infelix humero quum apparuit alto
 Balteus, et notis fulserunt cingula bullis
 Pallantis pueri; victum quem vulnere Turnus
 Straverat atque humeris inimicum insigne gerebat.
 Ille, oculis postquam sævi monumenta doloris
 Exuviasque hausit, furiis accensus, et ira
 Terribilis: "Tunc hinc spoliis indute meorum
 Eripiare mihi? Pallas te hoc vulnere, Pallas
 Immolat, et pœnam scelerato ex sanguine sumit."
 Hoc dicens, ferrum adverso sub pectore condit 950
 Fervidus. Ast illi solvantur frigore membra,
 Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras.

P. VIRGILII MARONIS

UT VULGO FERTUR

CARMINA MINORA.

P. VIRGILII MARONIS
C U L E X
AD OCTAVIUM.

LUSIMUS, Octavi, gracili modulante Thalia,
Atque, ut araneoli, tenuem formavimus orsum.
Lusimus: hæc propter Culicis sint carmina dicta,
Omnis ut historiæ per ludum consonet ordo
Notitiæ: ducam voces, licet invidus adsit.
Quisquis erit culpæ jocos Musamque paratus,
Pondere vel Culicis levior famaue feretur.
Posterius graviore sono tibi Musa loquetur
Nostra, dabunt quum securos mihi tempora fructus, 10
Ut tibi digna tuo poliantur carmina sensu.

Latonæ magnique decus Jovis, aurea proles,
Phœbus erit nostri princeps et carminis auctor,
Et recinente lyra fautor, sive educat illum
Alma Chimæreo Xanthus perfusa liquore,
Seu nemus Asteriæ, seu qua Parnasia rupes
Hinc atque hinc patula præpandit cornua fronte,
Castaliæque sonans liquido pede labitur unda.
Quare, Pierii laticis decus, ite, sorores
Naiðes, et celebrate deum plaudente chorea.
Et tibi, sancta Pales, ad quam ventura recurrit 20
Agrestium bona cura, sequi sit cura tenentis
Aëreos nemorum tractus silvasque virentes.
Te cultrice vagus saltus feror inter et astra,
At tu, cui meritis oritur fiducia chartis,
Octavi venerande, meis allabere coeptis;

Sancte puer : tibi namque canit non pagina bellum,
 Phlegra Giganteo sparsa est quo sanguine tellus,
 Nec Centaureos Lapithas compellit in enses ;
 Urit Erichthonias Oriens non ignibus arces ;
 Non perfossus Athos nec magno vincula Ponto
 Jacta, meo quærent jam sera volumine famam ;
 Non Hellespontus pedibus pulsatus equorum,
 Græcia quum timuit venientes undique Persas :
 Mollia sed tenui percurrere carmina versu,
 Viribus apta suis, Phœbo duce, ludere gaudet.
 Et tu, sancte puer, venerabilis, et tibi certet
 Gloria perpetuum lucis mansura per ævum ;
 Et tibi sede pia maneat locus, et tibi sospes
 Debita felices memoretur vita per annos,
 Grata bonis lucens. Sed nos ad cœpta feramur.

30

40

Ignæus ætherias jam Sol penetrarat in arces,
 Candidaque aurato quatiebat lumina curru,
 Crinibus et roseis tenebras Aurora fugarat :
 Propulit ut stabulis ad pabula læta capellas
 Pastor, et excelsi montis juga summa petivit,
 Lucida qua patulos velabant gramina colles.
 Jam silvis dumisque vagæ jam vallibus abdunt
 Corpora ; jamque omni celeres e parte vagantes
 Scrupea desertæ perrepunt ad cava rupis.
 Tondentur tenero viridantia gramina morsu,
 Pendula projectis carpuntur et arbuta ramis,
 Densaque virgultis avide labrusca petuntur.
 Hæc suspensa rapit carpente cacumina morsu
 Vel salicis lentæ, vel quæ nova nascitur alnus ;
 Hæc teneras fruticum sentes rimatur ; at illa
 Imminet in rivi præstantis imaginis undam.

50

O bona pastoris, si quis non pauperis usum
 Mente prius docta fastidiat, et probet illis
 Omnia luxuriæ pretiis incognita curis,
 Quæ lacerant avidas inimico pectore mentes.
 Si non Assyrio fuerint bis lauta colore,

60

Attalicens opibus data vellera ; si nitor auri
 Sub laqueare domus animum non tangit avarum ;
 Picturæque decus, lapidum nec fulgor in ulla
 Cognitus utilitate manet ; nec pocula gratum
 Alconis referent Bœtique toreuma ; nec Indi
 Conchea bacca maris pretio est : at pectore puro
 Sæpe super tenero prosternit gramine corpus ;
 Florida quum tellus gemmantes picta per herbas
 Vere notat dulci distincta coloribus arva ;
 Atque illum, calamo lætum recinente palustri,
 Otiaque invidia degentem ac fraude remota,
 Pollentemque sibi, viridi quum palmite ludens
 Tmolia pampineo subter coma velat amictu.
 Illi sunt gratæ rorantes lacte capellæ,
 Et nemus, et fecunda Pales, et vallibus imis
 Semper opaca novis manantia fontibus antra.
 Quis magis optato queat esse beatior ævo,
 Quam qui mente procul pura sensuque probando
 Non avidas agnovit opes ; non tristia bella,
 Nec funesta timet validæ certamina classis ;
 Non, spoliis dum sancta deum fulgentibus ornet
 Tempia vel evectus finem transcendat habendi,
 Adversum sævis ultro caput hostibus offert.
 Illi falce deus colitur, non arte politus ;
 Ille colit lucos ; illi Panchaia thura,
 Floribus agrestes herbæ variantibus adsunt ;
 Illi dulcis adest requies et pura voluptas,
 Libera simplicibus curis : huc imminet, omnes
 Dirigit huc sensus, hæc cura est subdita cordi,
 Quolibet ut requie victu contentus abundet,
 Jucundoque liget languentia corpora somno.
 O pecudes, o Panes, et o gratissima Tempe
 Fontis Hamadryadum, quarum non divite cultu
 Æmulus Ascræo pastor sibi quisque poëtæ
 Securam placido traducit pectore vitam.
 Talibus in studiis baculo dum nixus apricas

70

80

90

Pastor agit curas, et dum non arte canora
 Compacta solitum modulatur arundine carmen :
 Tendit inevectus radios Hyperionis ardor,
 Lucidaque ætherio ponit discrimina mundo,
 Qua jacit Oceanum flammæ in utrumque rapaces.

100

Et jam compellente vagæ pastore capellæ
 Ina susurrantis repebant ad vada lymphæ,
 Quæ subter viridem residebant cærula muscum.
 Jam medias operum partes evectus erat sol,
 Quum densas pastor pecudes cogeabat in umbras,
 Et procul aspexit luco residere virenti,
 Delia diva, tuo : quo quondam victa furore
 Venit Nyctelium fugiens Cadmeis Agave
 Infandas scelerata manus e cæde cruenta :
 Quæ gelidis bacchata jugis requievit in antro.
 Posterius pœnam nati se morte futuram.
 Hic etiam viridi ludentes Panes in herba
 Et Satyri Dryadesque choros egere puellæ
 Naiadum cœtu. Tantum non Orpheus Hebrum
 Restantem tenuit ripis silvasque canendo,
 Quantum te, Peneu, remorantem dia chorea,
 Multa tibi læto fundentes gaudia vultu,
 Ipsa loci natura domum resonante susurro
 Queis dabat, et dulci fessas refovebat in umbra.
 Nam primum prona surgebant valle patentes
 Aëreæ platanus, inter quas impia lotos,
 Impia, quæ socios Ithaci mærentis abegit,
 Hospita dum nimia tenuit dulcedine captos.
 At, quibus insigni curru projectus equorum
 Ambustus Phaëthon luctu mutaverat artus,
 Heliades teneris amplexæ brachia truncis
 Candida fundebant tentis velamina ramis.
 Posterius, cui Demophoon æterna reliquit
 Perfidiam lamentandi mala, perfida multis.
 Quam comitabantur fatalia carmina quercus,
 Quercus ante datæ, Cereris quam semina, vitæ ;

110

120

130

Illas Triptolemi mutavit sulcus aristas.
 Hic, magnum Argosæ navi decus, edita pinus
 Proceras decorat silvas hirsuta per artus;
 Appetit æreis contingere montibus astra
 Ilicis et nigræ species, et læta cupressus;
 Umbrosæque manent fagus, hederæque ligantes
 Brachia, fraternos plangat ne populus ictus;
 Ipsæque excedunt ad summa cacumina lentæ,
 Pinguntque aureolos viridi pallore corymbos;
 Quis aderat veteris myrtus non nescia fati.
 At volucres patulis residentes dulcia ramis
 Carmina per varios edunt resonantia cantus.
 His suberat gelidis manans e fontibus unda,
 Quæ levibus placidum rivis sonat orta liquorem;
 Et, quanquam geminas avium vox obstrepat aures,
 Hanc querulæ referunt voces, quæ nantia limo
 Corpora lymphæ foveat. Sonitus alit æris Echo,
 Argutis et cuncta fremunt ardore cicadis.
 At circa passim fessæ cubuere capellæ,
 Excelsisque super dumis, quos leniter afflans
 Aura susurrantis possit confundere venti.

140

150

Pastor, ut ad fontem densa requievit in umbra,
 Mitem concepit projectus membra soporem,
 Anxius insidiis nullis: sed lentus in herbis
 Securo pressos somno mandaverat artus:
 Stratus humi dulcem capiebat corde quietem:
 Ni fors incertos jussisset ducere casus.
 Nam solitum volvens ad tempus tractibus isdem
 Immanis vario maculatus corpore serpens,
 Mersus ut in limo magno subsideret æstu
 Obvia vibranti carpens gravis aëra lingua,
 Squamosos late torquebat motibus orbes.
 Tollebant auræ venientis ad omnia visus.
 Jam magis atque magis corpus revolubile volvens
 Attollit nitidis pectus fulgoribus, et se
 Sublimi cervice rapit; cui crista superne

160

170
Edita purpureo lucens maculatur amictu,
Aspectuque micant flammantia lumina torvo.
Metabat late circum loca, quum videt ingens
Adversum recubare ducem gregis. Acrior instat
Lumina diffundens intendere, et obvia torvo
Sæpius arripiens infringere, quod sua quisquam
Ad vada venisset: naturæ comparat arma;
Ardet mente, furit stridoribus, intonat ore;
Flexibus eversis torquetur corporis orbes;
Manant sanguinæ per tractus undique guttæ,
Spiritus et rumpit fauces. Cui cuncta paranti
180
Parvulus hunc prior humoris conterret alumnus,
Et mortem vitare monet per acumina: namque
Qua diducta genas pandebant lumina gemmis,
Hac senioris erat naturæ pupula, telo
Icta levi. Tum prosiluit furibundus, et illum
Obtritum morti misit: cui dissitus omnis
Spiritus excessit sensus. Tum torva tenentem
Lumina respexit serpentem cominus: inde
Impiger, exanimis, vix compos mente, refugit,
Et validum dextra truncum detraxit ab orno:
190
Qui casus sociaret opem, numenve Deorum.
Namque illi dederitne viam casusve, deusve,
Prodere sit dubium: voluit sed vincere tales
Horrida squamosi volventia membra draconis:
Atque reluctantis crebris fœdeque petentis
Ictibus ossa ferit, cingunt qua tempora cristæ;
Et quod erat tardus, somni languore remoto,
Nescius aspiciens, timor obscæcaverat artus:
Hoc minus implicuit dira formidine mentem.
Quem postquam vidit cæsum languescere, sedit.
200
Jam quatit et bijuges oriens Erebo cit equos Nox,
Et piger aurato procedit Vesper ab Æta,
Quum grege compulso pastor, duplicantibus umbris,
Vadit, et in fessos requiem dare comparat artus.
Sic ut intravit levior per corpora somnus,

Languidaque effuso requierunt membra sopore,
 Effigies ad eum Culicis devenit, et illi
 Tristis ab eventu cecinit convicia mortis.
 Inquit: "Quid meritus, ad quæ delatus acerbas
 Cogor adire vices? Tua dum mihi carior ipsa 210
 Vita fuit vita, rapior per inania ventis.
 Tu lentus refoves jucunda membra quiete,
 Ereptus tetrus e cladibus: at mea manes
 Viscera Lethæas cogunt transnare per undas;
 Præda Charontis agor. Viden' ut flagrantia tædis
 Lumina collucent infestis omnia templis;
 Obvia Tisiphone, serpentibus undique comta,
 Et flammæ et sæva quatit mihi verbera pœnæ,
 Cerberus et diris flagrat latratibus ora,
 Anguibus hinc atque hinc horrent cui colla reflexis, 220
 Sanguineique micant ardorem luminis orbes.
 Heu! quid ab officio digressa est gratia, quum te
 Restitui superis leti jam limine ab ipso?
 Præmia sunt pietatis ubi, pietatis honores?
 In vanas abiere vices; et rure recessit
 Justitiæ prior illa fides. Instantia vidi
 Alterius, sine respectu mea fata relinquens;
 Ad pariles agor eventus; fit pœna merenti;
 Pœna fit exitium: modo sit dum grata voluntas!
 Exsistat par officium! Feror avia carpens, 230
 Avia Cimmerios inter distantia lucos,
 Quem circa tristes densentur in omnia pœnæ.
 Nam vinctus sedet immanis serpentibus Otos,
 Devinctum mæstus procul aspiciens Ephialten,
 Conati quum sint quondam rescindere mundum;
 Et Tityos, Latona, tuæ memor anxius iræ,—
 Implacabilis ira nimis—jacet alitis esca.
 Terreor ah tantis insistere, terreor, umbris,
 Ad Stygias revocatus aquas. Vix ultimus amni
 Restat, nectareas divum qui prodidit escas: 240
 Gutturis arenti revolutus in omnia sensu.

Quid, saxum procul adverso qui monte revolvit,
 Contempsisse dolor quem numina vincit acerbus,
 Otia quærentem frustra? Vos ite puellæ,
 Ite, quibus tædas accendit tristis Erinys,—
 Sicut Hymen præfata dedit connubia mortis,—
 Atque alias alio densat super agmine turmas,
 Impietate fera vecordem Colchida matrem
 Anxia sollicitis meditantem vulnera natis;
 Jam Pandionias miseranda prole puellas,
 Quarum vox Ityn, et Ityn, quod Bistonius rex
 Orbis epops mæret volucres evectus in auras.
 At discordantes Cadmeo sanguine fratres
 Jam truculenta ferunt infestaque vulnera corpus
 Alter in alterius: jamque aversatus uterque,
 Impia germani manat quod sanguine dextra.
 Eheu, mutandus nunquam labor! Auferor ultra
 In diversa magis: distantia limina cerno:
 Elysiam tranandus agor delatus ad undam.
 Obvia Persephone comites Heroïdas urget
 Adversas perferre faces. Alcestis ab omni
 Inviolata vacat cura, quod sæva mariti
 Ipsa suis fatis Admeti fata morata est.
 Ecce Ithaci conjux, semper decus, Icariotis
 Feminæum incorrupta decus; manet et procul illa
 Turba ferox juvenum telis confixa procorum.
 Quin misera Eurydice tanto mærore recessit,
 Pœnaque respectus et nunc, Orpheu, manet in te.
 Audax ille quidem, qui mitem Cerberon unquam
 Credidit, aut ulli Ditis placabile numen,
 Nec timuit Phlegethonta furentem ardentibus undis,
 Nec mæsta obtentu diro et ferrugine regna,
 Defossasque domos ac Tartara nocte cruenta
 Obsita, nec faciles Ditis sine iudice sedes,
 Iudice, qui vitæ post mortem vindicat acta.
 Sed fortuna valens audacem fecerat Orpheu.
 : rapidi steterant amnes, et turba ferarum

250

260

270

Blanda voce sequax regionem insederat Orphei;
 Jamque imam viridi radicem moverat alte
 Quercus humo, steterantque amnes, silvæque sonoræ 280
 Sponte sua cantus rapiebant cortice amara.
 Labentes bijuges etiam per sidera Luna
 Pressit equos; et tu currentes, menstrua virgo,
 Auditura lyram tenuisti nocte relicta.
 Hæc eadem potuit Ditis te vincere conjux,
 Eurydicenque ultro ducendam reddere. Non fas,
 Non erat in vitam divæ exorabile numen.
 Illa quidem, nimium manes experta severos,
 Præceptum signabat iter; nec retulit intus
 Lumina, nec divæ corruptit munera lingua: 290
 Sed tu crudelis, crudelis tu magis, Orpheu,
 Oscula cara petens rupisti jussa deorum.
 Dignus amor venia, parvum si Tartara nossent
 Peccatum ignovisse. Sed et vos sede piorum,
 Vos manet Heroum contra manus. Hic et uterque
 Æacides: Peleus namque et Telamonia virtus
 Per segura patris lætantur numina, quorum
 Connubiis Venus et Virtus injunxit honorem.
 Hunc rapuit serva: ast illum Nereïs amavit.
 Assidet hæc juvenis, sociat quem gloria, fortis, 300
 Acer, inexcussus, referens a navibus ignes
 Argolicis Phrygios torva feritate repulsos.
 O quis non referat talis divortia belli,
 Quæ Trojæ videre viri, videreque Graii,
 Teucria quum magno manaret sanguine tellus,
 Et Simois, Xanthique liquor; Sigeaque præter
 Litora, quum Troas sævi ducis Hectoris ira
 Videre in classes inimica mente Pelasgas
 Vulnera, tela, neces, ignes inferre paratos.
 Ipsa jugis namque Ida, potens feritatis, et ipsa 310
 Æqua faces altrix cupidis præbebat alumnis,
 Omnis ut in cineres Rhœteï litoris ora
 Classibus ambustis flamma superante daretur.

Hinc erat oppositus contra Telamonius heros,
 Objectoque dabat clipeo certamina; et illinc
 Hector erat, Trojæ summum decus,—acer uterque,
 Fulminibus cœlo veluti fragor editus alto;—
 Ignibus hic telisque super, si classibus Argos
 Eripiat redivit: ille ut Vulcania ferro
 Vulnera protectus depellere navibus instet. 320
 Hoc erat Æacides alter lætatus honore:
 Dardaniæque alter fuso quod sanguine campis
 Hectoreo victor lustravit corpore Trojam.
 Rursus acerba fremunt, Paris hunc quod letat, et hujus
 Alma dolis Ithaci virtus quod concidit icta.
 Huic gerit aversos proles Laertia vultus,
 Et jam Strymonii Rhesi victorque Dolonis,
 Pallade jam lætatur ovans; rursusque tremiscit
 Jam Ciconas, jam jamque horret Læstrygonas atrox.
 Illum Scylla rapax canibus succincta Molossis, 330
 Ætnæusque Cyclops; illum metuenda Charybdis,
 Pallentesque lacus, et squalida Tartara terrent.
 Hic et Tantalei generis decus, amplius Atrides,
 Assidet, Argivum lumen, quo flamma regente
 Doris Erichthonias prostravit funditus arces.
 Reddidit heu! gravius pœnas tibi, Troja, ruenti,
 Hellespontiacis obiturus reddidit undis.
 Illa vices hominum testata est copia quondam,
 Ne quisquam propriæ fortunæ munere dives
 Iret inevectus cœlum super: omne propinquo 340
 Frangitur invidiæ telo decus. Ibat in altum
 Vis Argea petens patriam, ditataque præda
 Arcis Erichthoniæ: comes huic erat aura secunda
 Per placidum cursu pelagus; Nereis ad undas.
 Signa dabat, pars inflexis super acta carinis;
 Quum seu cœlesti fato, seu sideris ortu
 Undique mutatur cœli nitor, omnia ventis,
 Omnia turbinibus sunt anxia. Jam maris unda
 Sideribus cœtat consurgere; jamque superne

Corruere et sol iis et sidera cuncta minantur,
 Ac venit in terras cœli fragor. Hoc modo læta
 Copia nunc miseris circumdatur anxia fati,
 Immoriturque super fluctus, et saxa Capharei,
 Euboïcas et per cautes Heræaque late
 Litora; quum Phrygiæ passim vaga præda peremtæ
 Fluctuat omnis in æquoreo jam naufraga tractu.

350

Hic alii sidunt pariles virtutis honore
 Heroës, mediisque siti sunt sedibus omnes,
 Omnes Roma decus magni quos suscipit orbis.
 Hic Fabii Decique, hic est et Horatia virtus,
 Hic et fama vetus nunquam moritura Camilli;
 Curtius et, mediis quem quondam sedibus urbis
 Devotum bellis consumsit gurgitis haustus,
 Mucius et prudens ardorem corpore passus,
 Legitime cessit cui fracta potentia regis:
 Hic Curius claræ socius virtutis, et ille
 Flaminius, devota dedit qui corpora flammæ.
 Jure igitur tales sedes pietatis honorat.

360

Illic Scipiadæque duces, devota triumphis
 Mœnia quos rapidos Libycæ Carthaginis horrent.
 Illi laude sua vigeant: ego Ditis opacos
 Cogor adire lacus, viduos a lumine Phœbi,
 Et vastum Phlegethonta pati, quo maxima Minos
 Consclerata pia discernit vincula sede.

370

Ergo jam causam mortis me dicere vinctæ
 Verberibus sævo cogunt ab iudice Pœnæ,
 Quum mihi tu sis causa mali, nec conscius adsis,
 Sed tolerabilibus curis hæc immemor audis;
 Quæ tamen ut vanis dimittens omnia ventis,
 Digredior nunquam rediturus; tu cole fontes
 Et virides nemorum silvas et pascua lætus,
 Et mea diffusas rapiantur dicta per auras."
 Dixit, et extrema tristis cum voce recessit.

380

Hunc ubi sollicitum dimisit inertia vitæ,
 Interius graviter mentem æger nec tulit ultra

Sensibus infusum Calicis de morte dolorem.
 Quantumcumque sibi vires tribuere senilies,
 (Queis tamen infestum pugnans devicerat hostem)
 Rivum propter aquæ, viridi sub fronde latentem 390
 Conformare locum capit impiger: hunc et in orbem
 Destinat, ac ferri capulum repetivit in usum,
 Gramineam ut viridi foderet de cespite terram.
 Jam memor inceptum peragens sibi cura laborem
 Congestum cumulavit opus, atque aggere multo
 Telluris tumulus formatum crevit in orbem:
 Quem circum lapidem lævi de marmore formans
 Conserit assiduæ curæ memor. Hic et acanthus,
 Et rosa purpureo crescit rubicunda colore,
 Et violæ genus omne; hic est et Spartica myrtus 400
 Atque hyacinthus, et hic Cilici crocus editus arvo,
 Laurus item Phœbi surgens decus; hic rhododaphne,
 Liliaque, et roris non avia cura marini,
 Herbaque thuris opes priscis imitata Sabina,
 Chrysanthusque, hederæque nitor pallente corymb
 Et Bocchus Libyæ regis memor; hic armarantus,
 Bumastusque virens, et semper florida pinus.
 Non illinc Narcissus abest, cui gloria formæ
 Igne Cupidineo proprios exarsit in artus.
 Et quoscumque novant vernantia tempora flores,
 His tumulus super inseritur: tum fronte locatur 410
 Elogium, tacita format quod litera voce:
*Parve Culex, pacudum custos tibi tale merenti
 Funeris officium vitæ pro-munere reddit.*

P. VIRGILII MARONIS

C I R I S

AD MESSALAM.

ETSI me vario jactatum laudis amore,
Irritaque expertum fallacis præmia vulgi,
Decropius suaves exspirans hortulus auras
Florentis viridi Sophiæ complectitur umbra :
Num mea quæret eo dignum sibi quærere carmen ?
Longe aliud studium atque alios accincta labores,
Altius ad magni suspendit sidera mundi,
Et placitum paucis ausa est ascendere collem :
Non tamen absistam cœptum detexere munus,
In quo jure meas utinam requiescere Musas, 10
Et leviter blandum liceat deponere morem.
Quod si mirificum proferre valent genus omnes
Mirificum sæcli, modo sit tibi velle libido ;]
Si me jam summa Sapiencia pangeret arce,
Quatuor antiquis quæ heredibus est data consors,
Unde hominum errores longe lateque per orbem
Despicere, atque humiles possem contemnere curas :
Non ego te talem venerarer munere tali,
Non equidem, quamvis interdum ludere nobis,
Et gracilem molli liceat pede claudere versum ; 20
Sed magno intexens, si fas est dicere, peplo,
Qualis Erechtheis olim portatur Athenis,
Debita quum castæ solvantur vota Minervæ,

Tardaque confecto redeunt Quinquatria lustris,
Quum levis alterno zephyrus concrebuit euro,
Et prono gravidum provexit pondere currum.
Felix ille dies, felix et dicitur annus,
Felices, qui talem annum videre, diemque.
Ergo Palladiæ texuntur in ordine pugnae:
Magna Giganteis ornantur pepla tropæis;
Horrida sanguineo pinguntur proelia cocco;
Additur aurata dejectus cuspidè Typho,
Qui prius, Ossæis consternens æthera saxis,
Emathio celsum duplicabat vertice Olympum
Tale deæ velum solemnè in tempore portant:
Tali te vellem, juvenum doctissime, ritu
Purpureos inter soles et candida lunæ
Sidera, cæruleis orbem pulsantia bigis,
Naturæ rerum magnis intexere chartis;
Æternum Sophiæ conjunctum carmine nomen
Nostra tuum senibus loqueretur pagina sæclis.
Sed quoniam ad tantas nunc primum nascimur artes,
Nunc primum teneros firmamus robore nervos:
Hæc tamen interea, quæ possumus, in quibus ævi
Prima rudimenta et primos exegimus annos,
Accipe dona, meo multum vigilata labore,
Et præmissa tuis non magna exordia rebus:
Impia prodigiis ut quondam exterruit amplis
Scylla, novosque avium sublimis in aëre cœtus
Viderit, et tenui conscendens sidera penna
Cæruleis sua tecta supervolitaverit alis,
Hanc pro purpureo pœnam scelerata capillo,
Proque patris solvens excisa funditus urbe.
Complures illam et magni, Messala, poetæ—
Nam verum fateamur: amat Polyhymnia verum—
Longe alia perhibent mutatam membra figura,
Scyllæum monstra in saxum conversa vocari;
Illam esse, ærumnis quam sæpe legamus Ulixi
Candida succinctam latrantibus inguina monstribus

30

40

50

60

70

80

90

Dulichias vexasse rates, et gurgite in alto
 Deprensos nautas canibus lacerasse marinis.
 Sed neque Mæoniæ hæc patiuntur credere chartæ,
 Nec malus istorum dubiis erroribus auctor.
 Namque alias alii vulgo finxere puellas,
 Quæ Colophoniaco Scyllæ dicantur Homero.
 Psi seu Lamie mater sit, sive Cratæis,
 Sive illam monstro genuit Persea biformi,
 Sive est neutra parens: atque hoc in carmine toto
 Inguinis est vitium et Veneris descripta libido;
 Sive etiam est jactis speciem mutata venenis,
 Infelix virgo: quid enim commiserat illa?
 Psi pater nudam sæva complexus arena
 Conjugium caræ violaverat Amphitrites:
 Attamen exegit longo post tempore pœnas,
 Ut, quum cura sui veheretur conjugis alto,
 Psi trancem multo misceret sanguine pontum.
 Seu vero, ut perhibent, forma quum vinceret omnes,
 Et cupidos quæstu passim spoliaret amantes,
 Piscibus et canibus rabidis vallata repente,
 Horribiles circum vidit se sistere formas.
 Heu quoties mirata novos expalluit artus!
 Psi suos quoties heu pertimuit latratus!
 Lusa quod est mulier numen fraudare deorum,
 Et dictam Veneri votorum vertere pœnam,
 Quam, mala multiplici juvenum quod septa caterva
 Dixerat atque animo meretrix jactata ferarum,
 Infamem tali merito rumore fuisse,
 Docta Palæphatia testatur voce papyrus.
 Quidquid, et ut quisque est tali de clade locutus,
 Omnia sint: potius liceat notescere Cirin,
 Atque unam ex multis Scyllam non esse puellis.
 Quare, quæ, cantus meditantî mittere certos,
 Magna mihi cupido tribuistis præmia, divæ
 Pierides,—quarum castos altaria postes
 Munere sæpe meo inficiunt, foribusque hyacinthi

Deponunt flores, aut suave rubens narcissus,
Aut crocus alterna conjungens lilia caltha,
Sparsaque liminibus floret rosa,—nunc age, divæ,
Præcipue nostro nunc aspirate labori,
Atque novum æterno prætexite honore volumen.

100

Sunt Pandionis vicinæ sedibus urbes,
Actæos inter colles et candida Thesei
Purpureis late ridentia litora conchis,
Quarum non ulli fama concedere digna
Stat Megara, Actæi quondam munita labore
Alcathoi, Phœbique; deus namque affuit illi:
Unde etiam, citharæ voces imitatus acutas,
Sæpe lapis recrepat Cyllenia munera pulsus,
Et veterem sonitu Phœbi testatur honorem.
Hanc urbem, ante alios qui tum florebat in armis,
Fecerat infestam populator remige Minos,
Hospitio quod se Nisi Polyïdos avito,
Carpathium fugiens et flumina Cæratea,
Texerat. Hunc bello repetens Gortynius heros
Attica Cretæa sternebat rura sagitta.
Sed neque tunc cives, neque tunc rex ipse veretur
Infesto ad muros volitantes agmine turmas
Ducere, et indomita virtute retundere mentes,
Responsum quoniam satis est meminisse deorum.
Nam capite a summo regis, mirabile dictu,
Candida cæsaries; florebant tempora lauro;
At roseus medio fulgebat vertice crinis,
Cujus quam servata diu natura fuisset,
Tam patriam incolumem Nisi regnumque futurum,
Concordes stabili firmarunt numine Parcæ.
Ergo omnis caro residebat cura capillo,
Aurea solemnî comtum quoque fibula ritu
Mopsopio tereti nectebat dente cicadæ.

110

120

Nec vero hæc vobis custodia vana fuisset,
Nec fuerat, nisi Scylla, novo concepta furore,
Scylla, patris miseri patriæque inventa sepulcrum,

130

O nimium cupidis si non inhiasset ocellis !
 Sed malus ille puer, quem nec sua flectere mater
 Iratum potuit, quem nec pater atque avus idem
 Jupiter, ille etiam Pœnos domitare leones
 Et validas docuit vires mansuescere tigris,
 Ille etiam divos, homines ; sed dicere magnum est ;

Idem tum tristes acuebat parvulus iras

Junonis magnæ, [cujus perjuria divæ

Olim se meminisse diu perjura puellæ

140

Non ulli liceat,] violaverat inscia sedem,

Dum sacris operata deæ lascivit, et extra

Procedit longe matrum comitumque catervam,

Suspensam gaudens in corpore ludere vestem,

Et tumidos agitante sinus Aquilone relaxans.

Necdum etiam castos agitaverat ignis honores,

Necdum solemnî lympha perfusa sacerdos

Pallentis foliis caput exornarat olivæ :

Quum lapsa e manibus fugit pila, quumque relapsa

Procurrit virgo : quo utinam ne prodita ludo

150

Aurea tam gracili solvisset corpora palla !

Omnia, quæ retinere gradum, cursumque morari

Possent, o tecum vellem tua semper haberes !

Non unquam violata manu sacraria divæ

• Jurando infelix nequidquam jura piasses.

Et si quis nocuisse tibi perjuria credat,

Causa pia est : timuit fratri te ostendere Juno.

At levis ille deus, cui semper ad ulciscendum

Quæritur ex omni verborum injuria dicto,

Aurea fulgenti depromens tela pharetra,

160

Heu nimium tereti, nimium Tirynthia visu,

Virginis in tenera defixerat omnia mente.

Quæ simul ac venis hausit sitientibus ignem

Et validum penitus concepit in ossa furorem ;

Sæva velut gelidis Ciconum Bistonis in oris,

Ictave barbarico Cybeles antistita buxo,

Infelix virgo tota bacchatur in urbe,

Non styrace Idæo fragrantēs picta capillos,
Cognita non teneris pedibus Sicyonia servans,
Non niveo retinens baccata monilia collo.

170

Multum illi incerto trepidant vestigia cursu :

Sæpe redit patrios ascendere prodita muros,
Aëriasque facit causam se visere turres ;
Sæpe etiam tristes volvens in nocte querelas
Sedibus ex altis cœli speculatur amorem,
Castraque prospectat crebris lucentia flammis.

Nulla colum novit : carum nec respicit aurum.

Non arguta sonant tenui psalteria chorda ;

Non Libyco molles plauduntur pectine telæ.

Nullus in ore rubor : ubi enim rubor, obstat amori. 180

Atque ubi nulla malis reperit solatia tantis,

Tabidulamque videt labi per viscera mortem :

Quo vocat ire dolor, subigunt quo tendere fata,

Fertur et horribili præceptis impellitur æstro,

Ut patris, ah demens, crinem de vertice ferret

Furtim, atque arguto detonsum mitteret hosti,—

Namque hæc conditio miseræ proponitur una—

Sive illa ignorans : quis non bonus omnia malit

Credere, quam tanto scelere damnare puellam ?

Heu tamen infelix—quid enim imprudentia prodest ?— 190

Nise pater, cui, direpta crudeliter urbe,

Vix erit una super sedes in turribus altis,

Fessus ubi exstructo possis considerare nido.

Tu quoque, avis, moriere : dabit tibi filia pœnas.

Gaudete, o celeres, subnixæ nubibus altis,

Quæ mare, quæ virides silvas lucosque sonantes

Incolitis, gaudete, vagæ blandæque volucres ;

Vosque adeo, humani mutatæ corporis artus,

Vos o crudeli factorum lege, puellæ

Dauliades, gaudete : venit carissima vobis

200

Cognatos augens reges numerumque suorum

Ciris, et ipse pater. Vos, o pulcherrima quondam

ura, cæruleas prævertite in æthera nubes,

Qua novus ad superum sedes Calcheius, et qua
Candida concessos ascendat Ciris honores.

Jamque adeo dulci devinctus lumina somno
Nisus erat, vigilumque procul custodia primis
Excubias foribus studio jactabat inani:

Quum furtim tacito descendens Scylla cubili

Auribus arrectis nocturna silentia tentat,

210

Et pressis tenuem singultibus aëra captat.

Tum suspensa levans digitis vestigia primis

Egreditur, ferroque manus armata bidenti

Evolat: at demtæ subita in formidine vires.

Cæruleas sua furta prius testatur ad umbras.

Nam, qua se ad patrium tendebat semita limen,

Vestibulo in thalami paulum remoratur, et altum

Suspicit ad culti nutantia sidera mundi,

Non accepta piis promittens munera divis.

Quam simul Ogygii Phœnicis filia Carme

220

Surgere sensit anus,—sonitum nam fecerat illi

Marmoreo æratus stridens in limine cardo—

Corripit extemplo fessam languore puellam,

Et simul, "O nobis sacrum caput," inquit, "alumna,

Non tibi nequidquam viridis per viscera pallor

Ægrotas tenui suffudit sanguine venas;

Nec levis, hoc faceres (neque enim pote), cara subegit:

Haud fallor, quod te potius Rhamnusia fallit.

Nam qua te causa nec dulcis pocula Bacchi,

Nec gravidos Cereris dicam contingere fetus?

230

Qua causa ad patrium solam vigilare cubile,

Tempore quo fessas mortalia pectora curas,

Quo rapidos etiam requiescunt flumina cursus?

Dic age nunc miseræ saltem, quod sæpe petenti

Jurabas nihil esse mihi, quum mæsta parentis

Formosos circum virgo morerere capillos?

Heu mihi, ne furor ille tuos invaserit artus,

Ille, Arabia Myrrhæ quondam qui cepit ocellos,

Ut scelere infando, quod nec sinit Adrastia,

Lædere utrumque uno studeas errore parentem.
 Quod si alio quovis animo jactaris amore,—
 Nam te jactari, non est Amathusia nostri
 Tam rudis, ut nullo possim cognoscere signo;—
 Si concessus amor noto te macerat igne;
 Per tibi Dictynnæ præsentia numina juro,
 Prima deûm quæ te mihi dulcem donat alumnam,
 Omnia me potius digna atque indigna laborum
 Millia visuram, quam te tam tristibus istis
 Sordibus et scoria patiar tabescere tali.”

240

Hæc loquitur: mollique ut se velavit amictu,
 Frigidulam injecta circumdat veste puellam,
 Quæ prius in tenui steterat succincta corona.
 Dulcia deinde genis rorantibus oscula figens,
 Persequitur miseræ causas exquirere tabis;
 Nec tamen ante ullas patitur sibi reddere voces,
 Marmoreum tremebunda pedem quam retulit intra.
 Illa autem, “Quid nunc me,” inquit, “nutricula, torques?
 Quid tantum properas nostros novisse furores?
 Non ego consueto mortalibus uror amore,
 Nec mihi notorum deflectunt lumina vultus,
 Nec genitor cordi est: ultro namque odimus omnes.
 Nil amat hic animus, nutrix, quod oportet amari,
 In quo falsa tamen lateat pietatis imago:
 Sed media ex acie mediis ex hostibus. Heu, heu,
 Quid dicam? quove ipsa malum hoc exordiar ore?
 Dicam equidem, quoniam quid tu tibi dicere, nutrix,
 Non sinis; extremum hoc munus morientis habeto.
 Ille, vides, nostris qui mœnibus assidet hostis,
 Quem pater ipse deum sceptri donavit honore,
 Cui Parcæ tribuere nec ullo vulnere lædi,—
 Dicendum est, frustra circumvehor omnia verbis—
 Ille mea, ille idem oppugnat præcordia Minos.
 Quod te per divum crebros obtestor amores,
 Perque tuum memoris haustum mihi pectus alumnae,
 Ut me, si servare potes, ne perdere malis.

250

260

270

Sin autem optatæ spes est incisa salutis,
 Ne mihi, quam merui, invideas, nutricula, mortem.
 Nam nisi te nobis malus, o malus, optima Carne,
 Ante hunc conspectum casusve deusve tulisset,
 Aut ferro hoc (aperit ferrum quod veste latebat)
 Purpureum patris demsissem vertice crinem,
 Aut mihi præsentì peperissem vulnere letum.”

280

Vix hæc ediderat, quum clade exterrita tristi
 Intonsos multo deturpat pulvere crines,
 Et graviter questu Carne complorat anili :

“ O mihi nunc iterum crudelis reddite Minos,
 O iterum nostræ Minos inimice senectæ,
 Semper et aut olim nata, o te propter eundem,
 Aut amor insanæ luctum portavit alumna.

Tene ego tam longe capta atque avecta nequivi,
 Tam grave servitium, tam duros passa labores,
 Effugere, ut sistam exitium crudele meorum ?

290

Jam jam nec nobis ea, quæ senioribus, ullum
 Copia vivendi vitæ genus. Ut quid ego amens

Te erepta, o Britomarti, meæ spes una salutis,
 Te, Britomarti, diem potui producere vitæ ?

Atque utinam celeri ne tantum grata Dianæ
 Venatus esses virgo sectata virorum

Gnosia neu Partho contendens spicula cornu
 Dictæas ageres ad gramina nota capellas :

300

Nunquam, tam obnixè fugiens Minois amores,
 Præceps aëreis specula de montibus isses,

Unde alii fugisse ferunt, et numina Aphææ
 Virginis assignant : alii, quo notior esses,

Dictynnam dixere tuo de nomine Lunam.
 Sint hæc vera velim : mihi certe, nata, peristi.

Nunquam ego te summo volitantem in vertice montis
 Hyrcanos inter comites agmenque ferarum

Conspiciam, nec te redeuntem amplexa tenebo.

Verum hæc tum nobis gravia atque indigna fuere,
 Tum, mea alumna, tui quum spes integra maneret ;

310

Et vox ista meas nondum violaverat aures.
 Tene etiam fortuna mihi crudelis ademit,
 Tene, o sola meæ vivendi causa senectæ?
 Sæpe tuo dulci nequidquam capta sopore,
 Quum premeret natura, mori me velle negavi,
 Ut tibi Corycio glomerarem flammea luto.
 Quo nunc me, infelix, aut quæ me numina servant?
 An nescis, qua lege patris de vertice summo
 Edita candentes prætexat purpura canos? 320
 Quæ tenui patriæ spes sit suspensa capillo?
 Si nescis, aliquam possum sperare salutem,
 Inscia quandoquidem scelus es conata nefandum.
 Sin est, quod metuo, per te, mea alumna, tuumque
 Expertum multis miseræ mihi rebus amorem,
 Per te, et sacra precor per flumina Ilithyæ,
 Ne tantum in facinus tam molli mente sequaris.
 Non ego te incepto, fieri quod non pote, conor
 Flectere amore, neque est cum dis contendere nostrum;
 Sed patris incolumi potius te nubere regno; 330
 Atque aliquos tamen esse velis tibi, alumna, penates.
 Hoc unum, exitio docta atque experta, monebo.
 Quod si non alia poteris ratione parentem
 Flectere,—sed poteris; quid enim non unica possis?—
 Tunc potius tamen ipsa, pio quum jure licebit,
 Quum facti causam tempusque doloris habebis,
 Tunc potius conata tua atque incepta referto.
 Meque, deosque tibi comites, mea alumna, futuros
 Polliceor: nihil est, quod texas ordine, longum.”

His ubi sollicitos animi relevaverat æstus 340
 Vocibus, et blanda pectus spe vicerat ægrum,
 Paulatim tremebunda genis obducere vestem
 Virginis, et placidam tenebris captare quietem,
 Inverso bibulum restinguens lumen olivo.
 Incipit, ad crebros insani pectoris ictus
 Ferre manum, assiduis mulcens præcordia palmis.
 Tectem illam sic mæsta super morientis alumnae

Frigidulos cubito subnixa pendit ocellos.
 Postera lux ubi læta diem mortalibus alnum,
 Et gelido veniens mani quatiebat ab Ceta,
 Quem pavidæ alternis fugitant optantque puellæ,— 350
 Hesperium vitant, optant ardescere solem,—
 Præceptis paret virgo nutricis, et omnes
 Undique conquirat nubendi sedula causas.
 Tentantur patriæ submissis vocibus aures,
 Laudanturque bonæ pacis bona: multus ineptæ
 Virginis insolito sermo novus errat in ore.
 Nunc tremere instantis belli certamina dicit
 Communemque timere deum, nunc regis amicos,
 (Namque ipso verita est orbari mæsta parente) 360
 Cum Jove communes qui quondam habuere nopotes;
 Nunc etiam conficta dolo mendacia turpi
 Invenit, et divûm terret formidine cives;
 Nunc alia ex aliis, nec desunt, omina quærit.
 Quin etiam castos ausa est corrumpere vates,
 Ut, quum cæsa pio cecidisset victima ferro,
 Essent, qui generum Minoa auctoribus extis
 Jungere, et ancipites suaderent tollere pugnas.
 At nutrix, patula componens sulfura testa,
 Narcissum casiamque herbas incendit olentes; 370
 Terque novena ligat triplici diversa colore
 Fila; "Ter in gremium mecum," inquit, "despue, virgo,
 Despue ter, virgo: numero deus impare gaudet.
 Inde Jovi geminat magno Stygialia sacra,
 Sacra nec Idæis senibus nec cognita Graiis;
 Pergit, Amyclæo spargens altaria thallo,
 Regis Iolciacis animum defigere votis.
 Verum, ubi nulla movet stabilem fallacia Nisum,
 Nec possunt homines, nec possunt flectere divi,—
 Tanta est in parvo fiducia crine cavendi:—" 380
 Rursus ad inceptum sociam se adjungit alumnæ,
 Purpureumque parat rursus tondere capillum,
 Tam longo quod jam captat succurrere amor:

Non minus illa tamen, revehi quod mœnia crescant,
Gaudeat: et cineri patria est jucunda sepulto.

Ergo metu capiti Scylla est inimica paterno.
Tum coma Sidonio florens succiditur ostro;
Tum capitur Megara, et divum responsa probantur;
Tum suspensa novo ritu de navibus altis,
Per mare cœruleum trahitur Niseia virgo.

399

Complures illam nymphæ mirantur in undis;
Miratur pater Oceanus, et candida Tethys,
Et cupidas secum rapiens Galatea sorores;
Illa etiam, junctis magnum quæ piscibus æquor
Et glauco bipedum curru metitur equorum,
Leucothee, parvusque dea cum matre Palæmon.
Illi etiam, alternas sortiti vivere luces,
Cara Jovis suboles, magnum Jovis incrementum,
Tyndaridæ niveos mirantur virginis artus.

400

Has adeo voces atque hæc lamenta per auras
Fluctibus in mediis questu volvebat inani,
Ad cœlum infelix ardentia lumina tollens,
Lumina: nam teneras arcebant vincula palmas.

“Supprimite o paulum turbati flamina venti,
Dum queror; et divos, quanquam nil testibus illis
Profeci, extrema moriens tamen alloquor hora.

Vos ego, vos adeo, venti, testabor, et auræ,
Vos, matutina si qui de gente venitis,
Cernitis: illa ego sum cognato sanguine vobis
Scylla; quod, ah! salva liceat te dicere Procne;

410

Illa ego sum Nisi pollentis filia quondam,
Certatim ex omni petiit quam Græcia regno,
Qua curvus terras amplectitur Hellespontus;
Illa ego sum, Minos, sacro fœdere conjux
Dicta tibi: tamen hæc, et si non accipis, audis.
Vinctane tam magni tranabo gurgitis undas?
Vincta tot assiduas pendebo ex ordine luces?
Non equidem me alio possum contendere dignam
Supplicio, quod sic patriam carosque penates

Hostibus immitique addixi ignara tyranno. 420
 Verum esto. Hæc, Minos, illos scelerata putavi,
 Si nostra ante aliquis nudasset fœdera casus,
 Facturos, quorum direptis mœnibus urbis,
 O ego crudelis, flamma delubra petivi:
 Te vero victore prius vel sidera cursus
 Mutatura suos, quam te mihi talia captæ
 Facturum metui. Jam jam scelus omnia vincit.
 Ten' ego plus patrio dilexi perdita regno?
 Ten' ego, nec mirum, vultu decepta puella?
 Ut vidi, ut perii! ut me malus abstulit error! 430
 Non equidem ex isto speravi corpore posse
 Tale malum nasci: forma vel sidere fallor.
 Non me deliciis commovit regia dives,
 Coralio fragili, ac electro lacrimoso,
 Me non florentes æquali corpore nymphæ;
 Non metus incensam potuit retinere deorum.
 Omnia vincit amor: quid enim non vinceret ille?
 Non mihi jam pingui sudabunt tempora myrrha,
 Pronuba nec castos accendet pinus odores,
 Nec Libys Assyrio sternetur lectulus ostro. 440
 Magna queror: nec et illa quidem communis alumna
 Omnibus injecta tellus tumulabit arena.
 Mene inter comites ancillarumque catervas
 Mene alias inter, famularum munere fungi,
 Conjugis atque tuæ, quæcumque erit illa, beatæ
 Non licuit gravidos penso devolvere fusos?
 At belli saltem captivam lege necasses!
 Jam fessæ tandem fugiunt de corpore vires,
 Et caput inflexa lentum cervice recumbit,
 Marmorea adductisque labascunt brachia nodis. 450
 Æquoræ pestes, immania corpora ponti,
 Undique conveniunt, et glauco in gurgite circum
 Verbere caudarum atque oris minitantur hiatu.
 Jam tandem casus hominum, jam respice, Minos.
 Sit satis hoc, tantum solam vidisse malorum;

Vel fato fuerit nobis hæc debita pestis,
 Vel casu incepto, merita vel denique culpa.
 Omnia nam potius, quam te læsisse, putabo.

Labitur interea revoluta ab litore classis,
 Magna repentino sinuantur lintea Coro,
 Flectitur in viridi remus sale, languida fessæ
 Virginis in cursu moritur querimonia longo.
 Deserit angustis inclusum faucibus Isthmon.

460

Cypselidæ magni florentia regna Corinthi;
 Præterit abruptas Scironis protinus arces,
 Infestumque suis diræ testudinis exit
 Spelæum, multoque cruentas hospite cantes.
 Jamque adeo tutum longe Piræea cernit,
 Et notas secum, heu frustra, respectat Athenas.

470

Jam procul e fluctu Minoïa respicit arva,
 Florentesque videt jam Cycladas, hinc Strophadasque;
 Hinc sinus, hinc statio contra patet Hermionea.

Linquitur ante alias longe gratissima Delos
 Nereïdum matri et Neptuno Ægæo.
 Prospicit incinctam spumanti litore Cythnon
 Marmoreamque Paron, viridemque allapsa Donusam
 Æginamque simul sementiferamque Seriphum.

Fertur et incertis jactatur ad omnia ventis,
 Cymba velut magnas sequitur quum parvula classes,
 Afer et hiberno bacchatur in æquore turbo:

480

Donec tale decus formæ vexavit, et ægros
 Non tulit, et miseros mutavit virginis artus,
 Cæruleo pollens conjux Neptunia regno.
 Sed tamen externam squamis vestire puellam,
 Infidosque inter teneram committere pisces
 Non statuit—nimium est avidum pecus Amphitrites;—

Aëreis potius sublimem sustulit alis,
 Esset ut in terris facti de nomine Ciris,
 Ciris Amyclæo formosior ansere Ledæ.

Ac velut in niveo teneræ quum primitus ovo

490

figies animantis et interpodia membris

Imperfecta novo fluitant concreta calore :
 Sic liquido Scyllæ circumfusum æquore corpus
 Semiferi incertis etiam nunc partibus artus
 Undique mutabant, atque undique mutabantur.
 Oris honos primum, et multis optata labella,
 Et patulæ frontis species, concrescere in unum
 Cœpere, et gracili mentum producere rostro.
 Tum, qua se medium capitis discrimen agebat,
 Ecce repente, velut patrios imitatus honores, 500
 Purpuream concussit apex in vertice cristam :
 At mollis varios intexens pluma colores
 Marmoreum volucris vestivit tegmine corpus,
 Lentaque perpetuas fuderunt brachia pennas.
 Inde alias partes, minioque infecta rubenti
 Crura, nova macies obduxit squalida pelli,
 Et pedibus teneris unguis confixit acutos.
 Et tamen hoc demum miseræ succurrere pacto
 Vix fuerat placida Neptuni conjuge dignum.
 Nunquam illam posthac oculi videre suorum 510
 Purpureas flavo retinentem vertice vittas ;
 Non thalamus Tyrio fragrans accepit amomo,
 Nullæ illam sedes. Quid jam cum sedibus illi ?
 Quæ simul ut sese cano de gurgite velox
 Cum sonitu ad cœlum stridentibus extulit alis,
 Et multum late dispersit in æquore rorem ;
 Infelix virgo nequidquam a morte recepta
 Incultum solis in rupibus exigit ævum,
 Rupibus et scopulis, et litoribus desertis.
 Nec tamen hoc iterum pœna sine : namque deûm rex, 520
 Omnia qui imperio terrarum millia versat,
 Commotus talem ad superos volitare puellam,
 Quum pater extinctus cæca sub nocte lateret,
 Illi pro pietate sua—nam sæpe tepenti
 Sanguine taurorum supplex resperâerat aras ;
 Sæpe deûm largo decorarat munere sedes—
 Reddidit optatam mutato corpore vitam,

Fecit et in terris Haliaetus ales ut esset :
 Quippe aquilis semper gaudet deus ille coruscus.
 Huic vero miseræ, quoniam damnata deorum
 530
 Iudicio natique et conjugis ante fuisset,
 Infesti appositque odium crudele parentis.
 Namque, ut in ætherio signorum munere præstans,
 Unum quem duplici stellarum sidere vidi,
 Scorpius alternis clarum fugat Oriona :
 Sic inter sese tristes Haliaetus iras
 Et Ciris memori servant ad sæcula fato.
 Quacumque illa levem fugiens secat æthera pennis,
 Ecce inimicus atrox magno stridore per auras
 Insequitur Nisus : qua se fert Nisus ad auras,
 540
 Illa levem fugiens raptim secat æthera pennis.

C O P A.

COPA Syrisca, caput Graia redimita mitella,
 Crispum sub crotalo docta movere latus,
 Ebria fumosa saltat lasciva taberna,
 Ad cubitum raucos excutiens calamos.
 Quid juvat æstivo defessum pulvere abesse,
 Quam potius bibulo decubuisse toro ?
 Sunt cupæ, calices, cyathi, rosa, tibia, chordæ,
 Et trichila umbriferis frigida arundinibus ;
 Est et, Mænalia quæ garrit dulce sub antro,
 Rustica pastoris fistula more sonans ;
 Est et vappa, cado nuper diffusa picato ;
 Est strepitans rauco murmure rivus aquæ.
 Sunt etiam croceo violæ de flore corollæ,
 Sertaque purpurea lutea mixta rosa ;
 Et quæ virgineo libata Acheloïs ab amne
 Lilia vimineis attulit in calathis.

Sunt et caseoli, quos juncea fiscina siccat ;
 Sunt auctumnali cerea pruna die,
 Castaneæque nuces, et suave rubentia mala.
 Est hic munda Ceres, est Amor, est Bromius. 20
 Sunt et mora cruenta, et lentis uva racemis,
 Est pendens junco cæruleus cucumis.
 Est tugurî custos armatus falce saligna ;
 Sed non et vasto est inguine terribilis.
 Huc Calybita veni : fessus jam sudat asellus :
 Parce illi ; vestrum delictum est asinus.
 Nunc cantu crebro rumpunt arbusta cicadæ :
 Nunc etiam in gelida sede lacerta latet.
 Si sapis, æstivo recubans te prolue vitro ;
 Seu vis crystallo ferre novos calices. 30
 Eja age pampinea fessus requiesce sub umbra,
 Et gravidum roseo nocte caput strophio ;
 Candida formosæ decerpes ora puellæ.
 Ah ! pereat, cui sunt prisca supercilia !
 Quid cineri ingrato servas bene olentia sarta ?
 Anne coronato vis lapide ista legi ?
 Pone merum et talos. Pereant, qui crastina curant !
 Mors aurem vellens, " Vivite," ait, " venio."

MORETUM.

JAM nox hibernas bis quinque peregerat horas,
 Excubitorque diem cantu prædixerat ales ;
 Simulus exigui cultor quum rusticus agri,
 Tristia venturæ metuens jejunia lucis,
 Membra levat sensim vili demissa grabato,
 Sollicitaque manu tenebras explorat inertes,
 Vestigatque focum, læsus quem denique sensit.

Parvulus exusto remanebat stipite fumus,
 Et cinis obductæ celabat lumina prunæ.
 Admovet his pronam, submissa fronte, lucernam, 10
 Et producit acu stupas humore carentes,
 Excitat et crebris languentem flatibus ignem.
 Tandem concepto tenebræ fulgore recedunt,
 Oppositaque manu lumen defendit ab aura,
 Et reserat clausa, quæ prævidet, ostia clavi.

Fusus erat terra frumenti pauper acervus;
 Hinc sibi depromit, quantum mensura patebat
 Quæ bis in octonas excurrit pondere libras.
 Inde abit, adsistitque molæ, parvaque tabella, 20
 Quam fixam paries illos servabat in usus,
 Lumina fida locat; geminos tunc veste lacertos
 Liberat, et, cinctus villosæ tergore capræ,
 Præverrit cauda silices gremiumque molarum.
 Advocat inde manus operi, partitus utrimque:
 Læva ministerio, dextra est intenta labori;
 Hæc rotat assiduis gyris et concitat orbem.
 Tunsa Ceres rapido silicum decurrit ab ictu.
 Interdum fessæ succedit læva sorori,
 Alternatque vices. Modo rustica carmina cantat, 30
 Agrestique suum solatur voce laborem.
 Interdum clamat Cybalen: erat unica custos,
 Afra genus, tota patriam testante figura,
 Torta comam, labroque tumens et fusca colorem,
 Pectore lata, jacens mammis, compressior alvo,
 Cruribus exilis, spatiosa prodiga planta;
 Continuis rimis calcanea scissa rigeant.
 Hanc vocat atque arsuræ focis imponere ligna
 Imperat, et flamma gelidos adolere liquores.

Postquam implevit opus justum versatile finem,
 Transfert inde manu fusas in cibra farinas 40
 Et quatit. At remanent summo purgamina dorso;
 Subsedit sincera foraminibusque liquatur.
 Emundata Ceres. Lævi tum protinus illam

Componit tabula, et tepidas super ingerit undas :
 Contrahit admixtos nunc fontes atque farinas ;
 Transversat durata manu, liquidoque coacto
 Interdum grumos spargit sale. Jamque subactum
 Lævat opus, palmisque suum dilatat in orbem,
 Et notat, impressis æquo discrimine quadris.
 Infert inde foco—Cybale mundaverat aptum
 Ante locum—testisque tegit ; super aggerat ignes.
 Dumque suas peragit Vulcanus testaque partes,
 Simulus interea vacua non cessat in hora ;
 Verum aliam sibi quærit opem ; neu sola palato
 Sit non grata Ceres, quas jungat, comparat escas.
 Non illi suspensa focum carnaria juxta,
 Durati sale terga suis truncique vacabant :
 Trajectus medium sparto sed caseus orbem,
 Et vetus adstricti fascis pendebat anethi.
 Ergo aliam molitur opem sibi providus heros.

50

60

Hortus erat junctus casulæ, quem vimina pauca
 Et calamo recidiva levi munibat arundo,
 Exiguus spatio, variis sed fertilis herbis.
 Non illi deerat, quod pauperis exigit usus.
 [Interdum locuples a paupere plura petebat :
 Non sumtus erat illud opus, sed regula curæ.]
 Si quando vacuum casula pluviæve tenebant
 Festave lux, si forte labor cessabat aratro :
 Horti opus illud erat. Varias deponere plantas
 Norat, et occultæ committere semina terræ,
 Vicinosque apte cura submittere rivos.
 Hic olus, hic late fundentes brachia betæ,
 Fecundusque rumex malvæque inulæque virebant :
 Hic siser, et capiti nomen debentia porra ;
 Hic etiam nocuum capiti gelidumque papaver,
 Grataque nobilium requies lactuca ciborum,
 Et gravis in latum demissa cucurbita ventrem.
 Verum hic non domini—quis enim contractior illo ?—
 Sed populi proventus erat ; Nonisque diebus

70

Venales olerum fascēs portabat in urbem ;
Inde domum cervice levis, gravis ære, redibat,
Vix unquam urbani comitatus merce macelli.
Cepa rubens sectique famem domat area porri,
Quæque trahunt acri vultus nasturtia morsu,
Intubaque, et Venerem revocans eruca morantem.

80

Tum quoque tale aliquid meditans intraverat hortum,
Ac primum, leviter digitis tellure refossa,
Quatuor educit cum spissis allia fibris ;
Inde comas apii graciles rutamque rigentem
Vellit, et exiguo coriandra trementia filo.
Hæc ubi collegit, lætum consedit ad ignem,
Et clara famulam poscit mortaria voce.
Singula tum capitum numeroso cortice nudat,
Et summis spoliât coriis, contemtaque passim
Spargit humi atque abicit. Servatum gramine bulbum
Tingit aqua, lapidisque cavum demittit in orbem.
Hinc salis inspergit micas ; sale durus adeso
Caseus adjicitur ; dictas super ingerit herbas ;
Et læva vestem sætosa sub inguina fulcit.
Dextera pistillo primum fragrantia mollit
Allia ; tum pariter mixto terit omnia suco.
It manus in gyrum ; paulatim singula vires
Deperdunt proprias ; color est e pluribus unus,
Nec totus viridis, quia lactea frusta repugnant,
Nec de lacte nitens, quia tot variatur ab herbis.
Sæpe viri nares acer jaculatur apertas
Spiritus, et simo damnat sua prandia vultu.
Sæpe manu summa lacrimantia lumina tergit,
Immeritoque furens dicit convicia fumo.
Procedebat opus : non jam salebrosus, ut ante,
Sed gravior lentos ibat pistillus in orbes.
Ergo Palladii guttas instillat olivi,
Exiguque super vires infundit aceti,
Atque iterum commiscet opus, mixtumque retractat.
Tum demum digitis mortaria tota duobus

90

100

110

Circuit, inque globum distantia contrahit unum,
Constet ut effecti species nomenque moreti.

Eruit interea Cybale quoque sedula panem,
Quem lætus recipit manibus, pulsoque timore
Jam famis inque diem securus Simulus illam
Ambit crura ocreis paribus, tectusque galero
Sub juga parentes cogit lorata juvencos,
Atque agit in segetes, et terræ condit aratrum.

120

P. VIRGILII MARONIS

C A T A L E C T A.

I. AD TUCCAM.

DELIA, Tucca, tibi venit; sed sæpe videre
Non licet: occulitur limine clausa viri.
Delia sæpe tibi, non venit adhuc mihi: namque
Si occulitur, longe est, tangere quod nequeas.
Venerit aut tibi; sed jam jam mihi nuncius iste
Quid prodest? illi dicito, quæ rediit.

II. IN C. ANNIUM CIMBRUM RHETOREM.

Corinthiorum amator iste verborum,
Iste iste rhetor! Namque quatenus totus
Thucydides tyrannus Atticæ febris,
Tau Gallicum spinæ ipsemet male illisit,
Ista omnia, ista verba miscuit fratri.

III. IN NOCTUINUM.

Socer, beate nec tibi nec alteri,
Generque Noctuine, putidum caput,
Tuone nunc puella talis, heu tuo
Stupore pressa rus abibit? Hei mihi!
Ut ille versus usquequaque pertinet:
Gener socerque, perdidistis omnia.

IV. IN EUNDEM.

Superbe Noctuine, putidum caput,
Datur tibi puella, quam petis, datur;
Datur, superbe Noctuine, quam petis.
Sed, o superbe Noctuine, non vides
Duas habere filias Atilium,
Duas, et hanc, et alteram, tibi dari.
Adeste nunc, adeste, ducit, ut decet,
Superbus, ecce, Noctuinus herniam.
Thalassio! Thalassio! Thalassio!

V. IN LUCIUM.

Jacere me, quod alta non possim, putas,
Ut ante, vectari freta;
Nec ferre durum frigus, aut æstum pati,
Neque arma victoris sequi.
Valent, valent mihi ira et antiquus furor
Et lingua, qua adsim tibi.
Et prostitutæ turpe contubernium
Sororis. O quid me incitas?
Quid, impudice, et improbande Cæsari?
Sed furta dicantur tua,
Et heluato sera patrimonio
In fratre parsimonia;
Vel acta puero cum viris convivia,
Idæque per somnum nates:

Et inscio repente clamatum super,
 Thalassio, Thalassio.
 Quid palluisti, femina? an joci dolent?
 An facta cognoscis tua?
 Non me vocabis pulchra per Cotyttia
 Ad feriatos fascinos : 20
 Nec dein movere lumbos in crocotulam
 Prensus videbo altaribus ;
 Flavum prope Thybrim et olentes nauticum
 Vocare, ubi appulsæ rates
 Stant in vadis cœno retentæ sordido,
 Macraque luctantes aqua.
 Neque in culinam, et uncta compitalia,
 Dapesque duces sordidas :
 Quibus repletus ut salivosis aquis, 30
 Obesam ad uxorem redis,
 Et æstuantem docte solvis pantices,
 Os usque lambis saviis.
 Nunc læde, nunc lacesse, si quidquam vales!
 Et nomen ascribo tuum.
 Cinæde Luci, an te reliquerunt opes?
 Fameque genuini crepant?
 Videbo habentem præter ignavos nihil
 Fratres et iratum Jovem,
 Scissumque ventrem, et herniosi patrum
 Pedes inedia turgidos. 40

VI. AD VENEREM.

Si mihi susceptum fuerit decurrere munus,
 O Paphon, o sedes quæ colis Idalias,
 Troïus Æneas Romana per oppida digno
 Jam tandem ut tecum carmine vectus eat :
 Non ego thure modo, aut picta tua templa tabella
 Ornabo, et puris sarta feram manibus :

Corniger hos aries humilis, et maxima taurus
 Victima sacratos tinget honore focos :
 Marmoreusque tibi, dea, versicoloribus alia
 In morem picta stabit Amor pharetra.
 Adsis, o Cytherea ! tuus te Cæsar Olympo
 Et Surrentini litoris ora vocat.

10

VII. RELICTIS ALIIS STUDIIS PHILOSOPHIAM EPICUREAM AMPLECTITUR.

Ite hinc, inanes rhetorum manipuli,
 Inflata rore non Achaico turba,
 Et vos, Sile, Albuti, Arquitique, Varroque,
 Scholasticorum natio madens pingui,
 Ite hinc inanis cymbalon juventutis.
 Tuque, o mearum cura, Sexte, curarum,
 Vale, Sabine ; jam valete formosi.
 Nos ad beatos vela mittimus portus,
 Magni petentes docta dicta Syronis,
 Vitamque ab omni vindicabimus cura.
 Ite hinc, Camenæ ; vos quoque limite sævæ*,
 Dulces Camenæ ; nam fatebimur verum,
 Dulces fuistis. Et tamen meas chartas
 Revisitote ; sed pudenter, et raro.

10

VIII. DE SABINO PARODIA CATULLIANA.

Sabinus ille, quem videtis, hospites,
 Ait fuisse mulio celerrinus,
 Neque ullius volantis impetum cisi
 Nequisse præterire, sive Mantuam
 Opus foret volare, sive Brixiam.
 Neque hoc negat Tryphonis æmuli domus.
 Negare nobilem, insulamve cærulei :
 Ubi iste, post Sabinus, ante Quinctio
 Bidente dicit attondisse forfice

* Corruptus versus.

Comata colla, nequa sordidum, jugo
 Premente, dura vulnus ederet juba.
 Cremona frigida, et lutosa Gallia,
 Tibi hæc fuisse, et esse, cognitissima
 Ait Sabinus: ultima ex origine
 Tua stetisse dicit in voragine,
 Tua in palude deposuisse sarcinas,
 Et inde tot per orbitosa millia
 Jugum tulisse; læva, sive dextera,
 Strigare mulas, sive utrimque cœperat.
 Neque ulla vota semitalibus deis
 Sibi esse facta, propter hoc novissimum,
 Paterna lora, proximumque pectinem.
 Sed hæc prius fuere: nunc eburnea
 Sedetque sede, seque dedicat tibi,
 Gemelle Castor, et Gemelle Castoris.

10

20

IX. AD VARIUM.

Scilicet hoc sine fraude, Vari dulcissime, dicam:
 Dispeream, nisi me perdidit iste putus.
 Sin autem præcepta vetant me dicere; sane,
 Non dicam, Sed me perdidit iste puer.

X. AD VILLAM SYRONIS.

Villula, quæ Syronis eras, et pauper agelle,
 Verum illi domino tu quoque divitiæ:
 Me tibi, et hos una mecum, et quos semper amavi,
 Si quid de patria tristius audiero,
 Commendo, in primisque patrem. Tu nunc eris illi,
 Mantua quod fuerat, quodque Cremona prius.

XI. AD M. VALERIUM MESSALAM.

Pauca mihi, niveo sed non incognita Phœbo,
 Pauca mihi, doctæ, dicite, Pegasides.

Victor adest, magni magnum decus ecce triumphi,
Victor, qua terræ, quaque patent maria ;
Horrida barbaricæ portans insignia pugnæ,
Magnus ut Cnides, utque superbus Eryx ;
Nec minus idcirco nostros expromere cantus
Maximus, et sanctos dignus inire choros.
Hoc itaque insuetis jactor magis, optime, curis ;—
Quid de te possim scribere, quidve tibi.
Namque, fatebor enim, quæ maxima deterrendi
Debuit, hortandi maxima causa fuit.
Pauca tua in nostras venerunt carmina chartas,
Carmina cum lingua, tum sale Cecropio ;
Carmina, quæ Pylum, sæclis accepta futuris,
Carmina, quæ Pylum vincere digna senem.
Molliter hic viridi patulæ sub tegmine quercus
Mœris pastores et Melibœus erant ;
Dulcia jactantes alterno carmina versu,
Qualia Trinacriæ doctus amat juvenis.
Certatim ornabant omnes Heroïda divi ;
Certatim divæ munere quæque suo.
Felicem ante alias tanto scriptore puellam !
Altera non fama dixerit esse prior :
Non illa, Hesperidum ni munere capta fuisset,
Quæ volucrem cursu vicerat Hippomenem ;
Candida cycneo non edita Tyndaris ovo ;
Non supero fulgens Cassiopea polo ;
Non defensa diu volucrum certamine equorum,
Optabant Graiæ quam sibi quæque manus ;
Sæpe animam generi pro qua pater impius hausit,
Sæpe rubro Eleïs sanguine fluxit humus ;
Regia non Semele, non Inachis Acrisione,
Immitti exspectant fulmine et imbre Jovem :
Cujus et ob raptum pulsique liquere penates
Tarquini patris, filius atque pater ;
Illo, quo primum dominatus Roma superbos
Mutavit placidis tempore consulibus.

10

20

30

Multa, neque immeritis, donavit præmia alumniis,
 Præmia Messalis maxima Poplicolis. 40
 Nam quid ego immensi memorem studia ista laboris?
 Horrida quid duræ tempora militiæ?
 Castra foro solitos, urbi præponere castra,
 Tam procul hoc nato, tam procul hac patria?
 Immoderata pati jam frigora, jamque calores?
 Stertere vel dura posse super silice?
 Sæpe truce adverso perlabi sidere Pontum?
 Sæpe mare audendo vincere, sæpe hiemem?
 Sæpe etiam densos immittere corpus in hostes,
 Communem belli nec timuisse deum? 50
 Nunc celeres Afros perituraque millia gentis,
 Aurea nunc rapidi flumina adire Tagi?
 Nunc aliam ex alia bellando quærere gentem?
 Vincere et Oceani finibus ulterius?
 Non nostrum est, inquam, tantas attingere laudes;
 Quin ausim hoc etiam dicere, vix hominum est.
 Ipsa, hæc ipsa ferent rerum monumenta per orbem;—
 Ipsa sibi egregium facta decus parient.
 Nos ea, quæ tecum finxerunt carmina divi,
 Cynthus, et Musæ, Bacchus, et Aglaïe. 60
 [Si laudes aspirem, humili sed adire Camena;]
 Si patrio Graios carmine adire sales
 Possumus: optatis plus jam procedimus ipsis.
 Hoc satis est, pingui nil mihi cum populo.

XII. IN POMPEIUM MAGNUM, VEL IN
MITHRIDATEM.

Aspice, quem valido subnixum gloria regno
 Altius et cœli sedibus extulerat!
 Terrarum hic bello magnum concusserat orbem;
 Hic reges Asiæ fregerat et populos.
 Hic grave servitium tibi, jam tibi, Roma, ferebat;
 Cetera namque viri cuspide conciderant;

Quum subito in medio rerum certamine præceps
 Corruit, e patria pulsus in exsilium.
 Tale deæ numen; tali mortalia nutu
 Fallax momento temporis hora dedit.

10

XIII. AD ANTONIUM MUSAM.

Quocumque ire ferunt variæ nos tempora vitæ,
 Tangere quas terras, quosque videre homines :
 Dispeream, si te fuerit mihi carior alter.
 Alter enim quis te dulcior esse potest ?
 Cui Venus ante alios, divi, divûmque sorores,
 Cuncta, neque indigno, Musa, dedere bona ;
 Cuncta, quibus gaudet Phœbus, chorus ipseque Phœbi,
 Doctior o quis te, Musa, fuisse potest ?
 O quis te in terris loquitur jucundior uno ?
 Clio nam certe candida non loquitur.
 Quare illud satis est, si te permittis amari ;
 Non, contra ut sit amor mutuus inde mihi.

10

XIV. IN OCTAVII MORTEM.

Quis deus, Octavi, te nobis abstulit ? an, quæ
 Dicunt, an, nimio pocula dura mero ?
 Vobis si culpa est bilis : sua quemque sequuntur
 Fata : quod immeriti crimen habent cyathi ?
 Scripta quidem tua nos multum mirabimur, et te
 Raptum et Romanam flebimus historiam.
 Sed tu nullus eris. Perversi, dicite, manes,
 Hunc superesse patri quæ fuit invidia ?

XV. *Fragmenta ex Epistola, quam ad Augustum Cæsarem
 super Æneide sua scripsit.*

Ego vero frequentes a te literas accipio. *Et infra* : De
 Ænea quidem meo, si, me Hercules, jam dignum auribus
 haberem tuis, libenter mitterem. Sed tantum inchoata
 res est ; ut pæne vitio mentis tantum opus ingressus mihi
 videar ; quum præsertim, ut scis, alia quoque studia ad id
 is, multoque potiora, impertiar.

FASTI VIRGILIANI.

A.C.	A.U.C.	
70.	684.	Cn. Pompeio Magno et M. Licinio Crasso Coss., (mens. Oct.) P. Virgilius Maro natus.
55.	699.	Cn. Pompeio Magno II. et M. Licinio Crasso II. Coss., (mens. Oct.) virilem togam sumit.
41.	713.	P. Servilio Vatia Isaurico II. et L. Antonio Pietate Coss., in agraria largitione agros pater- nos amittit, sed postea recuperat.
41?	713?	<i>Ecloga I., IX.</i>
40?	714?	<i>Ecloga IV.</i>
39?	715?	<i>Ecloga VIII.</i>
37?	717?	<i>Ecloga X.</i>
35.	719.	<i>Georg. I.</i> ante hunc annum.
26.	728.	<i>Georg. IV.</i> post hunc annum.
24.	730.	Jam <i>Æneidem</i> scribit Virgilius.
23.	731.	C. Cæsare Augusto XI. et A. Terentio Varrone Murena Coss., M. Marcellus moritur, de quo vid. <i>Æn.</i> vi. 861—87.
19.	735.	C. Sentio Saturnino et Q. Lucretio Coss., moritur Virgilius, annos natus 50.

13
11
18

**This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.**

**A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.**

Please return promptly.

